

Namo tassa bhagavato arahato sammāsambuddhassa

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

Dīghanikāyo

ဒီဃနိကာယော

Sīlakkhandhavaggaṇṇapāḷi

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂပါဠိ

1. Brahmajālasuttaṃ ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ္တံ

(Discourse on the Net of Perfect Wisdom)

Paribbājakakathā ပရိဗ္ဗာဇကကထာ

About the (two) Wandering Ascetics

1. Evaṃ me sutam – ekaṃ samayaṃ bhagavā antarā ca rājagahaṃ antarā ca nālandam  
addhānamaggappaṭipanno hoti mahatā bhikkhusaṅghena saddhiṃ pañcamattehi bhikkhusatehi.

၁။ ဧဝံ မေ သုတံ - ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ အန္တရာ စ ရာဇဂဟံ အန္တရာ စ နာဠန္ဒ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော ဟောတိ မဟတာ  
ဘိက္ခုသဃေနံ သဒ္ဓိ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ။

1. Thus have I heard - Once the Bhagavā! (the Exalted One) made a long journey from Rājagaha to  
Nālandā with a large company of bhikkhus numbering five hundred.

၁။ အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ကြားနာခဲ့ရပါသည် - အခါတပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသောဝါးရာခန့်မျှသော ရဟန်း  
သံဃာနှင့်အတူ ရာဇဂြိုဟ် (ပြည်) နှင့် နာဠန္ဒာ (မြို့) အကြား၌ ခရီးရှည်ကြွတော်မူ၏။

Suppiyopi kho paribbājako antarā ca rājagahaṃ antarā ca nālandam addhānamaggappaṭipanno hoti  
saddhiṃ antevāsinaṃ brahmadattena māṇavena.

သုပ္ပိယောပိ ခေါ ပရိဗ္ဗာဇကော အန္တရာ စ ရာဇဂဟံ အန္တရာ စ နာဠန္ဒ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော ဟောတိ သဒ္ဓိ အန္တေဝါသိနာ  
ဗြဟ္မဒတ္တေန မာဏဝေန။

Suppiya, a wandering ascetic, was also making a long journey from Rājagaha to Nālandā together with  
his pupil, the youth Brahmadatta.

သုပ္ပိယပရိဗ္ဗာဇသည်လည်း တပည့်ဖြစ် သော ဗြဟ္မဒတ်လုလင်နှင့် အတူ ရာဇဂြိုဟ် (ပြည်) နှင့် နာဠန္ဒာ (မြို့) အကြား၌ပင်  
ခရီး ရှည်သွား၏။

Tatra sudam suppiyo paribbājako anekapariyāyena buddhassa avaṇṇam bhāsati, dhammassa avaṇṇam  
bhāsati, saṅghassa avaṇṇam bhāsati,

တတြ သုဒံ သုပ္ပိယော ပရိဗ္ဗာဇကော အနေကပရိယာယေန ဗုဒ္ဓဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ ဓမ္မဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊  
သံဃဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ။

In the course of the journey Suppiya, the wandering ascetic, maligned the Buddha, the Dhamma and  
the Saṅgha in many ways.

ထို(ခရီး)၌ သုပ္ပိယပရိဗ္ဗာဇသည် ဘုရား တရား သံဃာ၏ အပြစ်ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ပြော၏။

suppiyassa pana paribbājakassa antevāsī brahmadatto māṇavo anekapariyāyena buddhassa vaṇṇam  
bhāsati, dhammassa vaṇṇam bhāsati, saṅghassa vaṇṇam bhāsati,

သုပ္ပိယဿ ပန ပရိဗ္ဗာဇကဿ အန္တေဝါသီ ဗြဟ္မဒတ္တော မာဏဝေါ အနေကပရိယာယေန ဗုဒ္ဓဿ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊  
ဓမ္မဿ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ သံဃဿ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ။

The youth Brahmadatta, the pupil of Suppiya, however, praised the Buddha, the Dhamma and the  
Saṅgha in many ways.

သုပ္ပိယပရိဗ္ဗာဇ၏ တပည့်ဖြစ်သော ဗြဟ္မဒတ်လုလင်သည်ကား ဘုရား တရား သံဃာ၏ ဂုဏ်ကို များစွာသော အကြောင်း  
ဖြင့် ပြော၏။

Itiha te ubho ācariyantevāsī aññamaññassa ujuvipaccanīkavādā bhagavantam piṭṭhito piṭṭhito anubandhā honti bhikkhusaṅghaṇṇa.

ဣတိဟ တေ ဥဘော အာစရိယန္တေဝိသီ အညမညဿ ဥဇုပစ္စနီကဝါဒါ ဘဂဝန္တံ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော အနုပန္နော ဟောန္တိ ဘိက္ခုသယံဉ္စ။

Thus the teacher and the pupil, each saying things directly contradictory to the other, followed behind the Bhagavā and the company of bhikkhus.

ဤသို့လျှင် ထိုဆရာတပည့် နှစ်ဦးတို့သည် အချင်းချင်း တိုက်ရိုက် ဆန့်ကျင်သော စကားကို ပြောလျက် မြတ်စွာဘုရား နှင့် ရဟန်းသံဃာ၏ နောက်မှ နောက်မှ အစဉ်လိုက်ကုန်၏။

2. Atha kho bhagavā ambalatthikāyaṃ rājāgārake ekarattivāsam upagacchi saddhiṃ bhikkhusaṅghena.

၂။ အထ ခေါ ဘဂဝါ အဗ္ဗလဋ္ဌိကာယံ ရာဇာဂါရကေ ဧကရတ္တိဝါသံ ဥပဂစ္ဆိ သဒ္ဓိံ ဘိက္ခုသယံန။

2. Then the Bhagavā went up to the King's Rest House at the Ambalatthikā garden to put up there with his company of bhikkhus for one night.

၂။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ အဗ္ဗလဋ္ဌိကာ (ဥယျာဉ်) မင်းကွန်း၌ တညဉ့် တည်း ခိုရန် ချဉ်း ကပ်တော်မူ၏။

Suppiyopi kho paribbājako ambalatthikāyaṃ rājāgārake ekarattivāsam upagacchi antevāsinaṃ brahmadattena māṇavena.

သုပ္ပိယောပိ ခေါ ပရိဗ္ဗာဇကော အဗ္ဗလဋ္ဌိကာယံ ရာဇာဂါရကေ ဧကရတ္တိဝါသံ ဥပဂစ္ဆိ အန္တေဝါသိနာ ဗြဟ္မဒတ္တေန မာဏဝေန။

The wandering ascetic, Suppiya, approached the same Rest House with his pupil, the youth Brahmadatta, to put up there for one night.

သုပ္ပိယပရိပိုဇ်သည်လည်း တပည့်ဖြစ်သော ဗြဟ္မဒတ်လုလင်နှင့်အတူ အဗ္ဗလဋ္ဌိကာ (ဥယျာဉ်) မင်းကွန်း၌ပင် တညဉ့် တည်းခိုရန် ချဉ်းကပ်၏။

Tatrapī sudam suppiyo paribbājako anekapariyāyena buddhassa avaṇṇam bhāsati, dhammassa avaṇṇam bhāsa ti, saṅghassa avaṇṇam bhāsati; suppiyassa pana paribbājakassa antevāsī brahmadatto māṇavo anekapariyāyena buddhassa vaṇṇam bhāsati, dhammassa vaṇṇam bhāsati, saṅghassa vaṇṇam bhāsa ti.

တကြိပ် သုဒံ သုပ္ပိယော ပရိဗ္ဗာဇကော အနေကပရိယာယေန ဗုဒ္ဓဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ ဓမ္မဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ သံဃဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ သုပ္ပိယဿ ပန ပရိဗ္ဗာဇကဿ အန္တေဝါသီ ဗြဟ္မဒတ္တော မာဏဝေါ အနေကပရိယာယေန ဗုဒ္ဓဿ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ ဓမ္မဿ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ သံဃဿ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ။

At the garden also, the wandering ascetic, Suppiya, maligned the Buddha, the Dhamma and the Samgha in many ways, whereas his pupil, the youth Brahmadatta, praised the Buddha, the Dhamma and the samgha in many ways.

ထို အဗ္ဗလဋ္ဌိကာ (ဥယျာဉ်)၌လည်း သုပ္ပိယပရိပိုဇ်သည် ဘုရား တရား သံဃာ၏အပြစ်ကို များစွာသောအကြောင်းဖြင့် ပြော၏။ သုပ္ပိယပရိပိုဇ်၏ တပည့်ဖြစ်သော ဗြဟ္မဒတ် လုလင်သည်ကား ဘုရား တရား သံဃာ၏ဂုဏ်ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ပြော၏။

Itiha te ubho ācariyantevāsī aññamaññassa ujuvipaccanīkavādā viharanti.

ဣတိဟ တေ ဥဘော အာစရိယန္တေဝိသီ အညမညဿ ဥဇုပစ္စနီကဝါဒါ ဝိဟရန္တိ။

And in this manner the teacher 'and the pupil were each saying things directly contradictory to the other.

ဤသို့လျှင် ထို ဆရာတပည့် နှစ်ဦးတို့သည် တိုက်ရိုက် ဆန့်ကျင်သော စကားကို ပြောလျက် နေကုန်၏။

3. Atha kho sambahulānaṃ bhikkhūnaṃ rattiyaṃ paccūsasamayaṃ paccuṭṭhitānaṃ maṇḍalamāle sannisinnānaṃ sannipatitānaṃ ayaṃ saṅkhiyadhammo udapādi – “acchariyaṃ, āvuso, abbhutaṃ, āvuso, yāvañcidaṃ tena bhagavatā jānatā passatā arahatā sammāsambuddhena sattānaṃ nānādhimuttikatā suppaṭivīditā. Ayañhi suppiyo paribbājako anekapariyāyena buddhassa avaṇṇaṃ bhāsati, dhammassa avaṇṇaṃ bhāsati, saṅghassa avaṇṇaṃ bhāsati; suppiyassa pana paribbājakassa antevāsī brahmadatto māṇavo anekapariyāyena buddhassa vaṇṇaṃ bhāsati, dhammassa vaṇṇaṃ bhāsati, saṅghassa vaṇṇaṃ bhāsati. Itihame ubho ācariyantevāsī aññamaññassa ujuvipaccanīkavādā bhagavantam piṭṭhito piṭṭhito anubandhā honti bhikkhusaṅghañcā”ti.

၃. အထ ခေါ သမ္မဟုလနံ ဘိက္ခုနံ ရတ္တိယာ ပစ္စုသသမယံ ပစ္စုတ္တိတာနံ မဏ္ဍလမာဠေ သန္နိသိန္နာနံ သန္နိပတိတာနံ အယံ သဒ္ဓိယဓမ္မော ဥပဒါဒိ – “အတ္ထရိယံ၊ အာဂုသော၊ အပ္ပုတံ၊ အာဂုသော၊ ယာဝဉ္စိတံ တေန ဘဂဝတာ ဇာနတာ ပဿတာ အရဟတာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန သတ္တာနံ နာနာဓိမုတ္တိကတာ သုပ္ပုဋ္ဌိဝိဒိတာ။ အယဉ္စိ သုပ္ပိယော ပရိပ္ပာဇကော အနေကပရိယာယေန ဗုဒ္ဓဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ ဓမ္မဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ သဃီဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ; သုပ္ပိယဿ ပန ပရိပ္ပာဇကဿ အန္တေဝိသီ ဗြဟ္မဒတ္တော မာဏဝေါ အနေကပရိယာယေန ဗုဒ္ဓဿ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ ဓမ္မဿ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ သံဃဿ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ။ ဣတိဟမေ ဥဘော အာစရိယန္တေဝိသီ အညမညဿ ဥဇုဝိပစ္စနိကဝါဒ ဘဂဝန္တံ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော အနုဗန္ဓာ ဟောန္တိ ဘိက္ခုသဃိဉာ” တိ။

3. Then, as the night ended and the day dawned, the bhikkhus congregated in the pavilion when the following conversation arose: "Friend! How wonderful! And, indeed, how marvellous, friends, that what has never happened before has now happened! The Exalted One, the All-knowing the All-sceing, the Homage worthy, the Perfectly Self-Enlightened, understands with clear penetration the varied dispositions of sentient beings. (As an example of how there are varied dispositions of sentient beings, the bhikkhus continued to say:) This wandering ascetic, Suppiya, maligned the Buddha, the Dhamma and the Samgha in many ways, whercas his pupil, the youth Brahmadatta, praised the Buddha, the Dhamma and \_ the Samgha in many ways. The teacher and the pupil, each saying things directly contradictory to the other, followed behind the Bhagdva and the company of bhikkhus."

၃။ ထိုအခါ ညဉ့်၏ (အဆုံး) မိုးသောက်ချိန်၌ (အိပ်ရာမှ) ထကြ၍ တန်ဆောင်းဝန်း၌ များစွာသော ရဟန်းတို့ စုဝေးထိုင်နေကြရာတွင် ဤစကား ဖြစ်ပေါ်၏---

"အံ့အွယ်ရှိပါပေစွ ငါ့သျှင်တို့၊ မဖြစ်ဘူး ဖြစ်ပါပေစွ ငါ့သျှင်တို့၊ သိတော်မူသော မြင်တော်မူသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရား တို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် သတ္တဝါတို့၏ အလိုဆန္ဒကို (အတိုင်းမသိ) ကောင်း စွာ ထိုးထွင်းသိတော်မူပါပေ၏။ ဤ သုပ္ပိယပရိဗိုဇ်သည် ဘုရား တရားသံဃာ၏ အပြစ်ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့်ပြော၏။ သုပ္ပိယပရိဗိုဇ်၏ တပည့်ဖြစ်သော ဗြဟ္မဒတ်လုလင်သည်ကား ဘုရား တရား သံဃာ၏ ဂုဏ်ကို များသော အကြောင်းဖြင့်ပြော၏။ ဤသို့လျှင် ဤဆရာ တပည့်နှစ်ဦးတို့သည် အချင်းချင်း တိုက်ရိုက် ဆန့်ကျင်သော စကားကို ပြောလျက် မြတ်စွာဘုရားနှင့် ရဟန်းသံဃာ၏ နောက်မှ နောက်မှ အစဉ်လိုက်ကုန်၏" ဟု စကားဖြစ်ပေါ်၏။

4. Atha kho bhagavā tesam bhikkhūnaṃ imaṃ saṅkhiyadhammaṃ veditvā yena maṇḍalamālo tenupasaṅkami; upasaṅkamitvā paññatte āsane nisīdi. Nisajja kho bhagavā bhikkhū āmantesi – “kāyanuttha, bhikkhave, etarahi kathāya sannisinnā sannipatitā, kā ca pana vo antarākathā vippakatā”ti? Evaṃ vutte te bhikkhū bhagavantam etadavocum – “idha, bhante, amhākaṃ rattiyaṃ paccūsasamayaṃ paccuṭṭhitānaṃ maṇḍalamāle sannisinnānaṃ sannipatitānaṃ ayaṃ saṅkhiyadhammo udapādi – ‘acchariyaṃ, āvuso, abbhutaṃ, āvuso, yāvañcidaṃ tena bhagavatā jānatā passatā arahatā sammāsambuddhena sattānaṃ nānādhimuttikatā suppaṭivīditā. Ayañhi suppiyo paribbājako anekapariyāyena buddhassa avaṇṇaṃ bhāsati, dhammassa avaṇṇaṃ bhāsati, saṅghassa avaṇṇaṃ bhāsati; suppiyassa pana paribbājakassa antevāsī brahmadatto māṇavo anekapariyāyena buddhassa vaṇṇaṃ bhāsati, dhammassa vaṇṇaṃ bhāsati, saṅghassa vaṇṇaṃ bhāsati. Itihame ubho ācariyantevāsī aññamaññassa ujuvipaccanīkavādā bhagavantam piṭṭhito piṭṭhito anubandhā honti bhikkhusaṅghañcā’ti. Ayaṃ kho no, bhante, antarākathā vippakatā, atha bhagavā anuppatto”ti.

၄. အထ ခေါ် ဘဂဝါ တေသံ ဘိက္ခုနံ ကမံ သင်္ခါယဓမ္မံ ဝိဒိတာ ယေန မဏ္ဍလမာဠော တေနပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတာ ပ ညတ္တေ အာသနေ နိသီဒိ။ နိသဇ္ဇ ခေါ် ဘဂဝါ ဘိက္ခု အာမန္တေသိ - “ကာယနုတ္တ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဧတရဟိ ကထာယ သန္နိသိန္နာ သန္နိပတိတာ၊ ကာ စ ပန ဝေါ အန္တရာကထာ ဝိပူကတာ” တိ? ဧဝံ ပုတ္တေ တေ ဘိက္ခု ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါရံ - “ဣဓ၊ ဘန္တေ၊ အမာကံ ရတ္တိယာ ပစ္စုသသမယံ ပစ္စုဋ္ဌိတာနံ မဏ္ဍလမာဠေ သန္နိသိန္နာနံ သန္နိပတိတာနံ အယံ သင်္ခါယဓမ္မော ဥဒပါဒိ - ‘အတ္ထရိယံ၊ အာဝုသော၊ အပ္ပုတံ၊ အာဝုသော၊ ယာဝုဒ္ဓိဒံ တေန ဘဂဝတာ ဇာနတာ ပဿတာ အရဟတာ သမ္မာသမ္ဗုဗုဒ္ဓေန သတ္တာနံ နာနာဓိမုတ္တိကတာ သုပ္ပဋိဝိဒိတာ။ အယဉ္ဇိ သုပ္ပိယော ပရိဗ္ဗာဇကော အနေကပရိယာယေန ဗုဒ္ဓဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ ဓမ္မဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ သဃံဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ သုပ္ပိယဿ ပန ပရိဗ္ဗာဇကဿ အန္တေဝါသီ ဗြဟ္မဒတ္တော မာဏဝေါ အနေကပရိယာယေန ဗုဒ္ဓဿ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ ဓမ္မဿ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ သဃံဿ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ။ ဣတိဟမေ ဥဘော အာစရိယန္တေဝါသီ အညမညဿ ဥဇုပစ္စနီကဝါဒာ ဘဂဝန္တံ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော အနုဗန္ဓာ ဟောန္တိ ဘိက္ခုသယံဉာ’ တိ။ အယံ ခေါ နော၊ ဘန္တေ၊ အန္တရာကထာ ဝိပူကတာ၊ အထ ဘဂဝါ အနုပ္ပတ္တော” တိ။

4. The Bhagavā knowing the subject of their talk, came to the pavilion, took the seat perparēd for him and asked: "Bhikkhus! What were you talking about as you are assembled here? What was the subject of your unfinished conversation before I came?" On thus being questioned, the bhikkhus told the Bhagavā thus:

"Venerable Sir! As the night ended and the day dawned, we congregated in this pavilion and the following conversation arose:

'Friends! How wonderful! And, indeed, how marvellous, friends, that what has never happened before has now happened! The Exalted One, the All-knowing, the All-seeing, the Homage-Worthy, the Perfectly Self-Enlightened, understands with clear penetration the varied dispositions of sentient beings. This wandering ascetic, Suppiya, maligned the Buddha, the Dhamma and the Saṃgha in many ways, whereas his pupil, the youth Brahmadaṭṭa, praised the Buddha, the Dhamma and the Saṃgha in many ways. The teacher and the pupil, each saying things directly contradictory to the other, followed behind the Bhagavā and the company of bhikkhus. "This, Venerable Sir, was the unfinished conversation before the Bhagavā came in."

၄။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုရဟန်းတို့၏ စကားကို သိတော်မူသဖြင့် တန်ဆောင်းဝန်းသို့ ကြွတော်မူ၍ ခင်းထားသောနေရာ၌ ထိုင်တော်မူပြီးလျှင် "ရဟန်းတို့ ယခုအခါ အဘယ်စကားဖြင့် စုဝေး ထိုင်နေ ကုန်သနည်း၊ သင်တို့၏ မပြီးသေးသော အကြားစကားသည်ကား အဘယ်နည်း" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဤသို့ မိန့်တော်မူသောအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်၏။--  
 “အသျှင်ဘုရား ညဉ့်၏ (အဆုံး) မိုးသောက်ချိန်၌ (အိပ်ရာမှ) ထကြ၍ ဤတန်ဆောင်းဝန်း၌ အကျန်ပိုတို့ စုဝေး ထိုင်နေကြရာတွင် ဤစကား ဖြစ်ပေါ်ပါသည်-  
 "အံ့ဘွယ် ရှိပါပေစွ ငါ့သျှင်တို့၊ မဖြစ်ဘူးမြဲ ဖြစ်ပါပေစွ ငါ့သျှင်တို့၊ သိတော်မူသော မြင်တော်မူသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော (အလုံးစုံသော တရား တို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် သတ္တဝါတို့၏ အထူးထူးသော အလိုဆန္ဒကို (အတိုင်းမသိ) ကောင်းစွာ ထိုးထွင်း သိတော်မူပါပေ၏။ ဤ သုပ္ပိယပရိဗ္ဗိဒ်သည် ဘုရား တရား သံဃာ၏ အပြစ်ကို များစွာသော အကြောင်း ဖြင့် ပြော၏။ သုပ္ပိယပရိဗ္ဗိဒ်၏ တပည့် ဖြစ်သော ဗြဟ္မဒတ်လုလင်သည်ကား ဘုရား တရား သံဃာ၏ ဂုဏ်ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ပြော၏။ ဤသို့လျှင် ဤဆရာ တပည့်နှစ်ဦး တို့သည် အချင်းချင်း တိုက်ရိုက် ဆန့်ကျင်သော စကားကို ပြောလျက် မြတ်စွာဘုရား နှင့် ရဟန်းသံဃာ၏ နောက်မှ နောက်မှ အစဉ်လိုက် ကုန်၏" ဟု စကား ဖြစ်ပေါ်ပါသည်။

ဤသည်ကား အကျန်ပိုတို့၏ မပြီးသေးသော အကြားစကား ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရား ကြွရောက်တော်မူလာပါသည် အသျှင်ဘုရား" ဟု လျှောက်ကြကုန်၏။

5. “Mamaṃ vā, bhikkhave, pare avaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, dhammassa vā avaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, saṅghassa vā avaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, tatra tumhehi na āghāto na appaccayo na cetaso anabhiraddhi karaṇīyā. Mamaṃ vā, bhikkhave , pare avaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, dhammassa vā avaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, saṅghassa vā avaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, tatra ce tumhe assatha kupitā vā anattamanā vā, tumhaṃ yevassa tena antarāyo. Mamaṃ vā, bhikkhave, pare avaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, dhammassa vā avaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, saṅghassa vā

avaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, tatra ce tumhe assatha kupitā vā anattamanā vā, api nu tumhe paresaṃ subhāsitaṃ dubbhāsitaṃ ājāneyyāthā”ti? “No hetuṃ, bhante”. “Mamaṃ vā, bhikkhave, pare avaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, dhammassa vā avaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, saṅghassa vā avaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, tatra tumhehi abhūtaṃ abhūtaṃ nibbeṭhetabbam – ‘itipetaṃ abhūtaṃ, itipetaṃ atacchaṃ, natthi cetam amhesu, na ca panetaṃ amhesu saṃvijjati’ti.

၅. “မမံ ဝါ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပရေ အဝဏ္ဏံ ဘာသေယျံ၊ ဓမ္မဿ ဝါ အဝဏ္ဏံ ဘာသေယျံ၊ သဃီဿ ဝါ အဝဏ္ဏံ ဘာသေယျံ၊ တတြ တုမေဟိ န အာယာတော န အပ္ပစ္စယော န စေတသော အနဘိရုဒ္ဓိံ ကရဏိယာ။ မမံ ဝါ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပရေ အဝဏ္ဏံ ဘာသေယျံ၊ ဓမ္မဿ ဝါ အဝဏ္ဏံ ဘာသေယျံ၊ သဃီဿ ဝါ အဝဏ္ဏံ ဘာသေယျံ၊ တတြ စေ တုမေ အဿထ ကုပိတာ ဝါ အနတ္တမနာ ဝါ၊ တုမံ ယေဝဿ တေန အန္တရာယော။ မမံ ဝါ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပရေ အဝဏ္ဏံ ဘာသေယျံ၊ ဓမ္မဿ ဝါ အဝဏ္ဏံ ဘာသေယျံ၊ သဃီဿ ဝါ အဝဏ္ဏံ ဘာသေယျံ၊ တတြ စေ တုမေ အဿထ ကုပိတာ ဝါ အနတ္တမနာ ဝါ၊ အပိ န တုမေ ပရေသံ သုဘာသိတံ ဒုတ္တသိတံ အာဇာနေယျာထ”တိ? “နော ဟေတံ၊ ဘန္တေ”။ “မမံ ဝါ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပရေ အဝဏ္ဏံ ဘာသေယျံ၊ ဓမ္မဿ ဝါ အဝဏ္ဏံ ဘာသေယျံ၊ သဃီဿ ဝါ အဝဏ္ဏံ ဘာသေယျံ၊ တတြ တုမေဟိ အဘူတံ အဘူတ တော နိဗ္ဗေဒေတဗ္ဗံ – ‘ဣတိပေတံ အဘူတံ၊ ဣတိပေတံ အတစ္ဆံ၊ နတ္ထိ စေတံ အမေသု၊ န စ ပနေတံ အမေသု သံဝိဇ္ဇ တီ’တိ။

5. Bhikkhus! If others should malign the Buddha, the Dhamma and the Samgha, you must not feel resentment, nor displeasure, nor anger on that account.

Bhikkhus! If you feel angry or displeased when others malign the Buddha, the Dhamma and the Samgha, it will only be harmful to you (because then you will not be able to practise the Dhamma).

Bhikkhus! If you feel angry or displeased when others malign the Buddha, the Dhamma and the Samgha, will you be able to discriminate their good speech from bad?

No, indeed, Venerable Sir!” said the bhikkhus.

If others malign me, or the Dhamma, or the Samgha, you should explain (to them) what is false as false, saying 'It is not so. It is not true. It is, indeed, not thus with us. Such fault is not to be found among us.

၅။ ရဟန်းတို့ သူတပါးတို့သည် ငါ၏ အပြစ်ကိုဖြစ်စေ တရား၏ အပြစ်ကိုဖြစ်စေ သံဃာ၏ အပြစ်ကိုဖြစ်စေ ပြောကြလျှင် ထို (ပြောကြရာ) ၌ သင်တို့သည် ရန်ငြိုးထားခြင်း နှလုံးမသာခြင်း စိတ်မကျေချမ်းခြင်း မဖြစ်စေသင့်။

ရဟန်းတို့ သူတပါးတို့သည် ငါ၏ အပြစ်ကိုဖြစ်စေ တရား၏ အပြစ်ကိုဖြစ်စေ သံဃာ၏ အပြစ်ကိုဖြစ်စေ ပြောကြရာ၌ သင်တို့သည် အမျက်ထွက်ကြလျှင် နှလုံးမသာကြလျှင် သင်တို့အားသာလျှင် အန္တရာယ်ဖြစ်ရာ၏။

ရဟန်းတို့ သူတပါးတို့သည် ငါ၏ အပြစ်ကိုဖြစ်စေ တရား၏ အပြစ်ကိုဖြစ်စေ သံဃာ၏ အပြစ်ကိုဖြစ်စေ ပြောကြရာ၌ သင်တို့သည် အမျက်ထွက်ကြလျှင် နှလုံးမသာကြလျှင် သင်တို့သည် သူတပါးတို့၏ စကားကောင်း စကားဆိုးကို သိနိုင် ကြပါမည်လော။

မသိနိုင်ကြပါ အသျှင်ဘုရား။

ရဟန်းတို့ သူတပါးတို့သည် ငါ၏ အပြစ်ကိုဖြစ်စေ တရား၏ အပြစ်ကိုဖြစ်စေ သံဃာ၏ အပြစ်ကိုဖြစ်စေ ပြောကြရာ၌ "ဤစကားသည် ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း မဟုတ်၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း မမှန်၊ စင်စစ်အားဖြင့် ဤအပြစ် သည် ငါတို့၌ ထင်ရှားမရှိ" ဟု မဟုတ်သည်ကို မဟုတ်သည့်အတိုင်း သင်တို့ ဖြေရှင်းရမည်။

6. “Mamaṃ vā, bhikkhave, pare vaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, dhammassa vā vaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, saṅghassa vā vaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, tatra tumhehi na ānando na somanassaṃ na cetaso uppilāvitattaṃ karaṇīyaṃ.

Mamaṃ vā, bhikkhave, pare vaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, dhammassa vā vaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, saṅghassa vā vaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, tatra ce tumhe assatha ānandino sumanā uppilāvitā tumhaṃ yevassa tena antarāyo. Mamaṃ vā, bhikkhave, pare vaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, dhammassa vā vaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, saṅghassa vā

vaṇṇaṃ bhāseyyuṃ, tatra tumhehi bhūtaṃ bhūtato paṭijānitabbaṃ – ‘itipetaṃ bhūtaṃ, itipetaṃ tacchaṃ, atthi cetāṃ amhesu, saṃvijjati ca paṇetaṃ amhesū’ti.

၆. “မမံ ဝါ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပရေ ဝဏ္ဏံ ဘာသေယျံ၊ ဓမ္မဿ ဝါ ဝဏ္ဏံ ဘာသေယျံ၊ သဃံဿ ဝါ ဝဏ္ဏံ ဘာသေယျံ၊ တတြ တု မေဟိ န အာနန္ဒော န သောမနဿံ န စေတသော ဥပ္ပါလာဝိတတ္ထံ ကရဏီယံ။ မမံ ဝါ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပရေ ဝဏ္ဏံ ဘာသေယျံ၊ ဓမ္မဿ ဝါ ဝဏ္ဏံ ဘာသေယျံ၊ သဃံဿ ဝါ ဝဏ္ဏံ ဘာသေယျံ၊ တတြ စေ တုမေ အဿထ အာနန္ဒိနော သုမနာ ဥပ္ပါလာဝိ တာ တုမံ ယေဝဿ တေန အန္တရာယော။ မမံ ဝါ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပရေ ဝဏ္ဏံ ဘာသေယျံ၊ ဓမ္မဿ ဝါ ဝဏ္ဏံ ဘာသေယျံ၊ သံ ယဿ ဝါ ဝဏ္ဏံ ဘာသေယျံ၊ တတြ တုမေဟိ ဘူတံ ဘူတတော ပဋိဇာနိတဗ္ဗံ – ‘ဣတိပေတံ ဘူတံ၊ ဣတိပေတံ တစ္ဆံ၊ အတ္ထိ စေတံ အမေသု၊ သံဝိဇ္ဇတိ စ ပနေတံ အမေသု’တိ။

6. Bhikkhus! If others should praise the Buddha, the Dhamma and the Saṃgha, you should not feel pleased, or delighted, or elated on that account.

Bhikkhus! If other pleased, or delighted, or elated, when others praise me, or the Dhamma, or the Saṃgha, it will only be harmful to you'.

Bhikkhus! If others praise me, or the Dhamma, or the Saṃgha, you should admit what is true as ture, saying 'It is so. It is true. It is, indeed, thus with us. In fact, it is to be found among us.'

၆။ ရဟန်းတို့ သူတပါးတို့သည် ငါ၏ အပြစ်ကိုဖြစ်စေ တရား၏ အပြစ်ကိုဖြစ်စေ သံဃာ၏ အပြစ်ကိုဖြစ်စေ ပြောကြလျှင် ထို (ပြောကြရာ)၌ သင်တို့သည် နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းသာခြင်း စိတ်တက်ကြွခြင်း မဖြစ်စေသင့်။

ရဟန်းတို့ သူတပါးတို့သည် ငါ၏ အပြစ်ကိုဖြစ်စေ တရား၏ အပြစ်ကိုဖြစ်စေ သံဃာ၏ အပြစ်ကိုဖြစ်စေ ပြောကြရာ၌ သင်တို့သည် နှစ်သက်ကြလျှင် ဝမ်းသာကြလျှင် စိတ်တက်ကြွကြလျှင် သင်တို့အားသာလျှင် အန္တရာယ်ဖြစ်ရာ၏။

ရဟန်းတို့ သူတပါးတို့သည် ငါ၏ အပြစ်ကိုဖြစ်စေ တရား၏ အပြစ်ကိုဖြစ်စေ သံဃာ၏ အပြစ်ကိုဖြစ်စေ ပြောကြရာ၌ "ဤစကားသည် ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း ဟုတ်ပေ၏၊ ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း မှန်ပေ၏၊ စင်စစ်အားဖြင့် ဤဂုဏ်သည် ငါတို့၌ ထင်ရှား ရှိပေ၏" ဟု ဟုတ်မှန်သည်ကို ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း သင်တို့ ဝန်ခံရမည်။

Cūḷasīlaṃ စူဠသီလံ  
Minor Morality

7. “Appamattakaṃ kho paṇetaṃ, bhikkhave, oramattakaṃ sīlamattakaṃ, yena puthujjano tathāgataṃ vaṇṇaṃ vadamāno vadeyya. Katamañca taṃ, bhikkhave, appamattakaṃ oramattakaṃ sīlamattakaṃ, yena puthujjano tathāgataṃ vaṇṇaṃ vadamāno vadeyya?

၇. “အပ္ပမတ္တကံ ခေါ် ပနေတံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဩရမတ္တကံ သီလမတ္တကံ၊ ယေန ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။ ကတမဉ္စ တံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ အပ္ပမတ္တကံ ဩရမတ္တကံ သီလမတ္တကံ၊ ယေန ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။

7. Bhikkhus! When a worldling praises the Tathāgata he might do so only in respect of matters of a trifling and inferior nature, of mere morality. And what are those matters of a trifling and inferior nature, of mere morality, by which a worldling might praise the Tathāgata?

၇။ ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ ဂုဏ်ကို ပြောခဲ့လျှင် အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်သော နိမ့်ကျသော သီလမျှဖြင့်သာ ပြောနိုင်ရာ၏။ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ ဂုဏ်ကို ပြောခဲ့လျှင် ပြောနိုင်ရာသည့် အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်သော နိမ့်ကျသော ထိုသီလမျှ ဟူသည် အဘယ်နည်း-

8. “Pāṇātipātāṃ pahāya pāṇātipātā paṭivirato samaṇo gotamo nihitadaṇḍo, nihitasattho, lajjī, dayāpanno, sabbapāṇabhūtahitānukampī viharatī’ti – iti vā hi, bhikkhave, puthujjano tathāgataṃ vaṇṇaṃ vadamāno vadeyya.

“Adinnādānaṃ pahāya adinnādānā paṭivirato samaṇo gotamo dinnādāyī dinnapāṭikaṅkhī, athenena sucibhūtena attanā viharatī’ti – iti vā hi, bhikkhave, puthujjano tathāgatassa vaṇṇaṃ vadamāno vadeyya.

“Abrahmacariyaṃ pahāya brahmacārī samaṇo gotamo ārācārī [anācārī (ka.)] virato [paṭivirato (katthaci)] methunā gāmadhammā’ti – iti vā hi, bhikkhave, puthujjano tathāgatassa vaṇṇaṃ vadamāno vadeyya.

၈. “ပါဏာတိပါတံ ပဟာယ ပါဏာတိပါတာ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော နိဟိတဒဏ္ဍော၊ နိဟိတသတ္တော၊ လဇ္ဈိ၊ ဒယာပန္နော၊ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္မိ ဝိဟရတီ’တိ – ဣတိ ဝါ ဟိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။

“အဒိန္နာအနံ ပဟာယ အဒိန္နာအနာ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော ဒိန္နာအယီ ဒိန္နပါဠိကဒီ၊ အထေနန သုစိဘူတေန အတ္တနာ ဝိဟရတီ’တိ – ဣတိ ဝါ ဟိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။

“အဗြဟ္မစရိယံ ပဟာယ ဗြဟ္မစရီ သမဏော ဂေါတမော အာရာစရီ [အနာစရီ (က.)] ဝိရတော [ပဋိဝိရတော (ကတ္တစိ)] မေထုနာ ဂါမဓမ္မာ’တိ – ဣတိ ဝါ ဟိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။

8. Bhikkhus! In his praise of the Tathāgata, a worldling might say thus: ‘Samana Gotama abandons all thoughts of taking life and abstains from destruction of life, setting aside the stick and sword, ashamed to do evil, and he is compassionate and dwells with solicitude for the welfare of all living beings’.

Bhikkhus! In his praise of the Tathāgata, a worldling might say thus: ‘Samaṇa Gotama abandons all thoughts of taking what is not given and abstains from taking what is not given. He accpets only what is given, wishing to receive only what is given. He establishes himself in purity by abstaining from committing theft’.

Bhikkhus! In his praise of the Tathāgata, a worldling might say thus: ‘Samaṇa Gotama abandons all thoughts of leading a life of unchastity and practises chastity remaining virtuous and abstinent from sexual intercourse, the practice of lay people’.

၈။ "ရဟန်းဂေါတမသည် အသက်သတ်ခြင်းကို ပယ်၍ အသက်သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော် မူ၏။ တုတ်ကိုချထားပြီး ဖြစ်၏။ လက်နက်ကို ကို ချထားပြီး ပြစ်၏။ ရှက်ခြင်းရှိ၏။ သနားတတ်၏။ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပျိုးကို လိုလားလျက် နေတော်မူ၏။" ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ ဂုဏ်ကို ပြောခဲ့လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

“ရဟန်းဂေါတမသည် မပေးသည်ကို ယူခြင်းကို ပယ်၍ မပေးသည်ကို ယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ် တော်မူ၏။ ပေးသည်ကို သာယူ၏။ ပေးသည်ကိုသာအလိုရှိ၏။ မခိုးမဝှက် စင်ကြယ်သောကိုယ်ဖြင့် နေတော်မူ၏။" ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ ဂုဏ်ကို ပြောခဲ့လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

ရဟန်းဂေါတမသည် မမြတ်သော အကျင့်ကို ပယ်၍ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်တော်မူ၏။ ယုတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့မရှိ၊ ရွာသူတို့၏ အလေ့ဖြစ်သော မေထုန်အကျင့်မှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ ဂုဏ်ကို ပြောခဲ့လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

9. “Musāvādaṃ pahāya musāvādā paṭivirato samaṇo saccavādī saccasandho theto [ṭheto (syā. kaṃ.)] paccayiko avisaṃvādako lokassā’ti – iti vā hi, bhikkhave, puthujjano tathāgatassa vaṇṇaṃ vadamāno vadeyya.

“Pisunaṃ vācaṃ pahāya pisunāya vācāya paṭivirato samaṇo gotamo, ito sutvā na amutra akkhātā imesaṃ bhedāya, amutra vā sutvā na imesaṃ akkhātā amūsaṃ bhedāya. Iti bhinnānaṃ vā sandhātā,

sahitānaṃ vā anuppadātā samaggārāmo samaggarato samagganandī samaggakaraṇiṃ vācaṃ bhāsītā'ti – iti vā hi, bhikkhave, puthujjano tathāgatassa vaṇṇaṃ vadamāno vadeyya.

“Pharusāṃ vācaṃ pahāya pharusāya vācāya paṭivirato samaṇo gotamo, yā sā vācā nelā kaṇṇasukhā pemaṇiyā hadayaṅgamā porī bahujanakantā bahujanamanāpā tathārūpiṃ vācaṃ bhāsītā'ti – iti vā hi, bhikkhave, puthujjano tathāgatassa vaṇṇaṃ vadamāno vadeyya.

“Samphappalāpaṃ pahāya samphappalāpā paṭivirato samaṇo gotamo kālavādī bhūtavādī atthavādī dhammavādī vinayavādī, nidhānavatīṃ vācaṃ bhāsītā kālena sāpadesaṃ pariyantavatīṃ atthasaṃhita'nti – iti vā hi, bhikkhave, puthujjano tathāgatassa vaṇṇaṃ vadamāno vadeyya.

၉. “မုသာဝါဒီ ပဟာယ မုသာဝါဒ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော သစ္စဝါဒီ သစ္စသန္ဓော ထေတော [ဌေတော (သျှ. ကံ.)] ပစ္စယိကော အဝိသံဝါဒကော လောကဿာ'တိ – ဣတိ ဝါ ဟိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။

“ပိသုဏံ ဝါစံ ပဟာယ ပိသုဏာယ ဝါစာယ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော၊ ဣတော သုတ္တာ န အမုတြ အက္ခိတာ ဣမေသံ ဘောဒယ၊ အမုတြ ဝါ သုတ္တာ န ဣမေသံ အက္ခိတာ အမူသံ ဘောဒယ။ ဣတိ ဘိန္နာနံ ဝါ သန္တာတာ၊ သဟိတာနံ ဝါ အနုပ္ပာတာ သမဂ္ဂါရာမော သမဂ္ဂရတော သမဂ္ဂနန္ဒိ သမဂ္ဂကရဏီ ဝါစံ ဘာသိတာ'တိ – ဣတိ ဝါ ဟိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။

“ဖရုသံ ဝါစံ ပဟာယ ဖရုသာယ ဝါစာယ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော၊ ယာ သာ ဝါစာ နေလာ ကဏ္ဍသုခါ ပေမနီယာ ဟဒယင်္ဂမာ ပေါရီ ဗဟုဇနကန္တာ ဗဟုဇနမနာပါ တထာရူပိ ဝါစံ ဘာသိတာ'တိ – ဣတိ ဝါ ဟိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။

“သမ္ပပ္ပလာပံ ပဟာယ သမ္ပပ္ပလာပါ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော ကာလဝါဒီ ဘူတဝါဒီ အတ္ထဝါဒီ ဓမ္မဝါဒီ ဝိနယဝါဒီ၊ နိဓာနဝတိ ဝါစံ ဘာသိတာ ကာလေန သာပဒေသံ ပရိယန္တဝတိ အတ္ထသံဟိတ'န္တိ – ဣတိ ဝါ ဟိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။

9. Bhikkhus! In his praise of the Tathāgata, a worldling might say thus: 'Samaṇa Gotama abandons all thoughts of telling lies and abstains from telling lies, speaking only the truth, combining truth with truth, remaining steadfast (in truth), trustworthy and not deceiving'.

Bhikkhus! In his praise of the Tathāgata, a worldling might say thus:.. Samaṇa Gotama abandons all thoughts of slandering and abstains from slander. Hearing things from those people he does not relate them to those people to sow the seed of discord among them. Hearing things from those people he does not relate them to these people to sow the seed of discord among them. He reconciles those who are at variance. He encourages those who are in accord. He delights in unity, loves it and rejoices in it. He speaks to create harmony.'

Bhikkhus! In his praise of the Tathāgata, a worldling might say thus: 'Samaṇa Gotama abandons all thoughts of speaking harshly and abstains from harsh speech. He speaks only blameless words, pleasing to the ear, affectionate, going to the heart, courteous, pleasing to many and heartening to many.

Bhikkhus! In his praise of the Tathāgata, a worldling might say thus: 'Samaṇa Gotama abandons all thoughts of talking frivolously and abstains from frivolous talk. His speech is appropriate to the occasion, being truthful, beneficial, consistent with the Doctrine and the Discipline, memorable, timely and opportune, with reasons, confined within limits and conducive to welfare.'

၉။ “ရဟန်းဂေါတမသည် မမှန်ပြောခြင်းကို ပယ်၍ မမှန်ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ အမှန်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိတော်မူ၏။ မှန်သော စကားချင်း ဆက်စပ်စေတော်မူတတ်၏။ တည်သော စကား ရှိ၏။ ယုံကြည်ထိုက်သော စကား ရှိ၏။



လောကကို လှည့်စားတော်မမူ"။ ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ ဂုဏ်ကို ပြောခဲ့လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

“ရဟန်းဂေါတမသည် ဂုံးစကားကို ပယ်၍ ဂုံးစကားမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ဤသူတို့ထံမှ နားထောင်၍ (ထိုသူတို့နှင့်) ဤသူတို့ ကွဲပြားခြင်းငှါ ထိုသူတို့ထံ၌ မပြောတတ်၊ ထိုသူတို့ထံမှ နားထောင်၍ (ဤသူတို့နှင့်) ထိုသူတို့ ကွဲပြားခြင်းငှါ ဤသူတို့ထံ၌ မပြောတတ်၊ ဤသို့ ကွဲပြားသူတို့ကိုလည်း စေ့စပ်တော်မူတတ်၏။ ညီညွတ်သူတို့ကိုလည်း အားပေးတော်မူတတ်၏။ ညီညွတ်ခြင်း၌ မွေ့လျော်တော်မူ၏။ ညီညွတ်ခြင်း၌ ပျော်ပိုက်တော်မူ၏။ ညီညွတ်ခြင်းကို နှစ်သက်တော်မူ၏။ ညီညွတ်ခြင်းကိုပြုသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်၏”။ ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ ဂုဏ်ကို ပြောခဲ့လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

“ရဟန်းဂေါတမသည် ကြမ်းသော စကားကို ပယ်၍ ကြမ်းသော စကားမှ ရှောင်ကြဉ်တော် မူ၏။ အကြင် စကားသည် အပြစ် ကင်း၏။ နားချမ်းသာ၏။ နှစ်လိုဖွယ် ရှိ၏။ နှလုံးသို့ သက်၏။ ယဉ်ကျေး၏။ လူအများ နှစ်သက်၏။ လူအများ နှစ်ခြိုက်၏။ ထိုသို့ သဘောရှိသော စကားကိုသာ ဆိုတော်မူတတ်၏”။ ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ ဂုဏ်ကို ပြောခဲ့လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

“ရဟန်းဂေါတမသည် ပြန်ဖျင်းသော စကားကို ပယ်၍ ပြန်ဖျင်း သော စကားမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ (သင့်သော) အခါ၌သာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဟုတ်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ အကျိုးနှင့် စပ်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ တရားနှင့် စပ်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ အဆုံးအမနှင့် စပ်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ (သင့်သော) အခါ၌ အကြောင်းနှင့် တကွသော အပိုင်း အခြားရှိသော အစီးအပွားနှင့် စပ်သော မှတ်သားလောက်သော စကားကိုသာ ဆိုတော်မူတတ်၏”။ ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ ဂုဏ်ကို ပြောခဲ့လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

10. ‘Bījagāmbhūtagāmasamārambhā [samārabbhā (sī. ka.)] paṭivirato samaṇo gotamo’ti – iti vā hi, bhikkhave...pe....

“‘Ekabhattiko samaṇo gotamo rattūparato virato [paṭivirato (katthaci)] vikālabhojanā....

Naccagītavāditavisūkadassanā [naccagītavāditavisukadassanā (ka.)] paṭivirato samaṇo gotamo....

Mālāgandhavilepanadhāraṇamaṇḍanavibhūsanatṭhānā paṭivirato samaṇo gotamo....

Uccāsayanamahāsayanā paṭivirato samaṇo gotamo....

Jātarūparajatapaṭiggahaṇā paṭivirato samaṇo gotamo....

Āmakadhaññapaṭiggahaṇā paṭivirato samaṇo gotamo....

Āmakamaṃsapaṭiggahaṇā paṭivirato samaṇo gotamo....

Itthikumārikapaṭiggahaṇā paṭivirato samaṇo gotamo....

Dāsīdāsaṭiggahaṇā paṭivirato samaṇo gotamo....

Ajeḷakapaṭiggahaṇā paṭivirato samaṇo gotamo....

Kukkuṭasūkarapaṭiggahaṇā paṭivirato samaṇo gotamo....

Hatthigavassavaḷavapaṭiggahaṇā paṭivirato samaṇo gotamo....

Khettavatthupaṭiggahaṇā paṭivirato samaṇo gotamo....

Dūteyyapahiṇagamanānuyogā paṭivirato samaṇo gotamo....

Kayavikkayā paṭivirato samaṇo gotamo....

Tulākūṭakamsakūṭamānakūṭā paṭivirato samaṇo gotamo....

Ukkoṭanavañcananikatisāciyogā [sāviyogā (syā. kaṃ. ka.)] paṭivirato samaṇo gotamo....

Chedanavadhabandhanaviparāmosaālopasahasākārā paṭivirato samaṇo gotamo'ti – iti vā hi, bhikkhave, puthujjano tathāgatassa vaṇṇaṃ vadamāno vadeyya.

၁၀. ‘ဗီဇဂါမဘူတဂါမသမာရဗ္ဗာ [သမာရဗ္ဗာ (သီ. က.)] ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော’တိ – ဣတိ ဝါ ဟိ၊ ဘိက္ခုဝေ။ပေ။။။

“ဇကဘတ္တိကော သမဏော ဂေါတမော ရတ္တုပရတော ဝိရတော [ပဋိဝိရတော (ကတ္တစိ)] ဝိကာလဘောဇနာ။။

နစ္စဂီတဝါဒိတဝိသုကဒဿနာ [နစ္စဂီတဝါဒိတဝိသုကဒဿနာ (က.)] ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော။။

မာလာဂန္ဓဝိလေပနဓာရဏမဏ္ဍနဝိဘူသနဌာနာ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော။။

ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော။။

ဇာတရူပရဇေတပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော။။

အာမကဓညပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော။။

အာမကမံသပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော။။

ဣတ္ထိကုမာရိကပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော။။

အသိအသပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော။။

အဇေဋ္ဌကပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော။။

ကုက္ကုဋ္ဌသုကရပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော။။

ဟတ္ထိဂဝဿဝဋ္ဌပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော။။

ခေတ္တဝတ္ထုပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော။။

ဒူတေယျပဟိဏဂမနာနုယောဂါ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော။။

ကယဝိက္ကယာ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော။။

တုလာကုဋ္ဌကံသကုဋ္ဌမာနကုဋ္ဌာ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော။။

ဥက္ကောဋ္ဌနဝဇ္ဇနနိကတိသာစိယောဂါ [သာဝိယောဂါ (သျှ. ကံ. က.)] ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော။။

ဆေဒနဝဓဇန္တုနိပရာမောသအာလောပသဟသာကာရာ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော'တိ — ဣတိ ဝါ ဟိ ဘိက္ခဝေ၊ ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။

10. — In his praise of the Tathāgata, a worldling might say thus: 'Samaṇa Gotama abstains from destroying all seeds and vegetation.

'Samaṇa Gotama takes only one meal a day, not taking food at night and fasting after mid-day.

"Samaṇa Gotama abstains from dancing, singing, music and watching (entertainments) that is a stumbling block to the attainment of morality.

'Samaṇa Gotama abstains from wearing flowers using perfumes and anointing with unguents.

'Samaṇa Gotama abstains from the use of high and luxurious beds and seats.

'Samaṇa Gotama abstains from the acceptance of gold and silver. |

'Samaṇa Gotama abstains from the acceptance of uncooked cereals.

'Samaṇa Gotama abstains from the acceptance of uncooked meat.

'Samaṇa Gotama abstains from the acceptance of women and maidens.

'Samaṇa Gotama abstains from the acceptance of male and female slaves.

'Samaṇa Gotama abstains from the acceptance of goats and sheep.

'Samaṇa Gotama abstains from the acceptance of chickens and pigs.

'Samaṇa Gotama abstains from the acceptance of elephants, cattle, horses and mares.

'Samaṇa Gotama abstains from the acceptance of cultivated or uncultivated land.

'Samaṇa Gotama abstains from acting as messenger or courier.

'Samaṇa Gotama abstains from buying and selling.

""Samaṇa Gotama abstains from using false weights and measure and counterfeits.

'Samaṇa Gotama abstains from such dishonest practices as bribery, cheating and fraud.

'Samaṇa Gotama abstains from maiming, murdering, holding persons in captivity, committing highway robbery, plundering villages and engaging in dacoity.

O Bhikkhus! Such are things that might be said should a worldling praise the Tathāgata.

၁၀။ "ရဟန်းဂေါတမသည် မျိုးစေ့အပေါင်း အပင်အပေါင်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။"၊ ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ ဂုဏ်ကို ပြောခဲ့လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

ရဟန်းဂေါတမသည် ဆွမ်းတနပ်သာ စားလေ့ရှိတော်မူ၏။ ညစာစားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ နေလွဲ စားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။

ရဟန်းဂေါတမသည် ကခြင်း သီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်း (သူတော်ကောင်း တရား၏) ဆူးငြောင့် ဖြစ်သော (ပွဲ) ကြည့်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။

ရဟန်းဂေါတမသည် ပန်းပန်ခြင်း နံ့သာခြယ်ခြင်း နံ့သာပျောင်းလိမ်းခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းဂေါတမသည် မြင့်သော နေရာ မြတ်သော နေရာမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းဂေါတမသည် ရွှေငွေကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းဂေါတမသည် ကောက်စိမ်းကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။

ရဟန်းဂေါတမသည် အသားစိမ်းကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းဂေါတမသည် မိန်းမအို မိန်းမပျိုကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းဂေါတမသည် ကျွန်မိန်းမ ကျွန်ယောက်ျားကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းဂေါတမသည် ဆိတ်နှင့်သိုးကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းဂေါတမသည် ကြက် ဝက်ကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။

ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းဂေါတမသည် ဆင် နွား မြင်း မြည်းကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းဂေါတမသည် လယ်နှင့်ယာကိုခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းဂေါတမသည် တမန်အမှု အစေအပါး အမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းဂေါတမသည် ဝယ်မှု ရောင်းမှုမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းဂေါတမသည် ချိန်စဉ်းလဲ အသပြာစဉ်းလဲ ခြင်တွယ် တိုင်းတာစဉ်းလဲခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းဂေါတမသည် တံစိုးယူခြင်း လှည့်ဖျားခြင်း အတုပြု၍ လိမ်ခြင်း တည်းဟူသော ကောက်ကျစ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းဂေါတမသည် ဖြတ်ခြင်း သတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်း (ခရီး သွားတို့ကို) လုယက်ခြင်း (ရွာ နိဂုံးတို့ကို) ဖျက်ဆီးခြင်း ဒမြတ်တိုက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ ဂုဏ်ကို ပြောခဲ့လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

Cūlasīlam nitṭhitam. စူဠသီလံ နိဋ္ဌိတံ၊  
End of the chapter on Minor Morality စူလသီလခဏ်း ပြီး၏။

### Majjhimasīlam မဇ္ဈိမသီလံ

11. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpaṃ bījagāmaḥbhūtagāmasamārambhaṃ anuyuttā viharanti, seyyathidaṃ [seyyathidaṃ (sī. syā.)] – mūlabījaṃ khandhabījaṃ phalubījaṃ aggabījaṃ bījabījameva pañcamam [pañcamam iti vā (sī. syā. ka.)]; iti evarūpā bījagāmaḥbhūtagāmasamārambhā paṭivirato samaṇo gotamo’ti – iti vā hi, bhikkhave, puthujjano tathāgatassa vaṇṇaṃ vadamāno vadeyya.

၁၁. “ယထ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတာ တေ ဧဝရူပံ ဗီဇဂါမဘူတ ဂါမသမာရမ္ပံ အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ၊ သေယျထိဒံ [သေယျထိဒံ (သီ. သျှ.)] – မူလဗီဇံ ခန္ဓဗီဇံ ဖဋ္ဌဗီဇံ အဂ္ဂဗီဇံ ဗီဇဘီဇေဝ ဝ ပဉ္စမံ [ပဉ္စမံ ဣတိ ဝါ (သီ. သျှ. က.)]; ဣတိ ဧဝရူပါ ဗီဇဂါမဘူတဂါမသမာရမ္ပာ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော’တိ – ဣတိ ဝါ ဟိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။

11. And then there are certain respected samaṇas and brāhmaṇas (recluses in general) who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), are given to destroying such things as seeds and vegetation. And what are such things? They are of five kinds, namely, root-germs, stem-germs, node-germs, plumule-germs, and seed-germs. Samaṇa Gotama abstains from destorying such seeds and vegetation. Bhikkhus! A worldling might praise the Tathāgata in this manner.

၁၁။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင် သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် ဤသို့သော မျိုးစေ့အပေါင်း အပင်အပေါင်း ဖျက်ဆီးခြင်းကို ပြုလုပ်လျက် နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း၊ အမြစ်မျိုးစေ့ ပင်စည်မျိုးစေ့ အဆစ်မျိုးစေ့ အညွန့်မျိုးစေ့ ငါးခုမြောက် အစေ့မျိုးစေ့တို့တည်း။ ရဟန်းဂေါတမသည် ဤသို့သော မျိုးစေ့အပေါင်း အပင်အပေါင်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ ဂုဏ်ကို ပြောခဲ့လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

12. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpaṃ sannidhikāraparibhogaṃ anuyuttā viharanti, seyyathidaṃ – annasannidhiṃ pānasannidhiṃ vatthasannidhiṃ yānasannidhiṃ sayanasannidhiṃ gandhasannidhiṃ āmisasannidhiṃ iti vā iti evarūpā sannidhikāraparibhogā paṭivirato samaṇo gotamo’ti – iti vā hi, bhikkhave, puthujjano tathāgatassa vaṇṇaṃ vadamāno vadeyya.

၁၂. “ယထ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတာ တေ ဧဝရူပံ သန္နိဓိကာရပရိဘောဂံ အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ။ သေယျထိဒံ – အန္နသန္နိဓိံ ပါနသန္နိဓိံ ဝတ္ထသန္နိဓိံ ယာနသန္နိဓိံ သယနသန္နိဓိံ ဂန္ဓသန္နိဓိံ အာမိသသန္နိဓိံ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါ သန္နိဓိကာရပရိဘောဂါ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော’တိ – ဣတိ ဝါ ဟိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။

12. And then there are certain respected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), are given to storing up and using things offered, such as cooked rice, beverages, clothing, sandals, beds, unguents and eatables. Samaṇa Gotama abstains from storing up

and using such things. Bhikkhus! A worldling might praise the Tathāgata in this manner.

၁၂။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင် သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် ဤသို့သော သိုမှီးသုံးဆောင်ခြင်းကို ပြုလျက်နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း၊ ဆွမ်းကို သိုမှီးခြင်း၊ အဖျော်ကို သိုမှီးခြင်း၊ အဝတ်ကို သိုမှီးခြင်း၊ ယာဉ်ကို သိုမှီးခြင်း၊ အိပ်ရာကို သိုမှီးခြင်း၊ နံ့သာကို သိုမှီးခြင်း (အခြား) စားသုံးဖွယ်ကို သိုမှီးခြင်းတို့တည်း။ ရဟန်းဂေါတမသည် ဤသို့သော သိုမှီးသုံးဆောင်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ ဂုဏ်ကို ပြောခဲ့လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

13. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpaṃ visūkadassanaṃ anuyuttā viharanti, seyyathidaṃ – naccaṃ gītaṃ vādiṭaṃ pekkhaṃ akkhānaṃ pāṇissaraṃ vetālaṃ kumbhathūṇaṃ [kumbhathūṇaṃ (syā. ka.), kumbhathūṇaṃ (sī.)] sobhanakaṃ [sobhanagharakaṃ (sī.), sobhanagaraṃ (syā. kaṃ. pī.)] caṇḍālaṃ vaṃsaṃ dhovanaṃ hatthiyuddhaṃ assayuddhaṃ mahimsayuddhaṃ [mahisayuddhaṃ (sī. syā. kaṃ. pī.)] usabhayuddhaṃ ajayuddhaṃ meṇḍayuddhaṃ kukkuṭayuddhaṃ vaṭṭakayuddhaṃ daṇḍayuddhaṃ muṭṭhiyuddhaṃ nibbuddhaṃ uyyodhikaṃ balaggaṃ senābyūhaṃ anīkadassanaṃ iti vā iti evarūpā visūkadassanā paṭivirato samaṇo gotamo’ti – iti vā hi, bhikkhave, puthujjano tathāgatassa vaṇṇaṃ vadamāno vadeyya.

၁၃. “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတွာ တေ ဧဝရူပံ ဝိသုကဒဿနံ အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ၊ သေယျထိဒံ – နစ္စံ ဂီတံ ဝါဒိတံ ပေက္ခိ အက္ခိနံ ပါဏိဿရံ ဝေတာဋ္ဌိ ကုမ္ဘထူဏံ [ကုမ္ဘထူနံ (သျှ. က.)၊ ကုမ္ဘထူဏံ (သီ.)] သောဘနကံ [သောဘနဃရကံ (သီ.)၊ သောဘနဂရကံ (သျှ. ကံ. ပီ.)] စက္ကာလံ ဝံသံ ဧဝနံ ဟတ္ထိယုဒ္ဓံ အဿယုဒ္ဓံ မဟိသယုဒ္ဓံ [မဟိသယုဒ္ဓံ (သီ. သျှ. ကံ. ပီ.)] ဥသဘယုဒ္ဓံ အယေယုဒ္ဓံ မေဏ္ဍယုဒ္ဓံ ကုက္ကုဋ္ဌယုဒ္ဓံ ဝဇ္ဇကယုဒ္ဓံ ဒဏ္ဍယုဒ္ဓံ မုဋ္ဌယုဒ္ဓံ နိဗ္ဗယုဒ္ဓံ ဥယျောဓိကံ ဗလဂုံ သေနာဗျူဟံ အနီကဒဿနံ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါ ဝိသုကဒဿနာ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော’တိ – ဣတိ ဝါ ဟိ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ပုထုဇ္ဇေနာ တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။

13. — And then there are certain repected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), are given to watching (entertainments) that is a stumbling block to the attainment of morality. And what are such entertainments? They are: dancing, singing, music, shows, recitations, hand-clapping, brass-instrument-playing, drum-playing, art exhibitions, playing with an iron ball, bamboo raising games, rituals of washing the bones of the dead, elephant-fights, horse-fights, buffalo-fights, bull-fights, goat-fights, sheep-fights, cock-fights, guail-fights, fighting with quarter-staffs, boxing, wrestling, military tattoos, military reviews, route marches and troop-movements. Samaṇa Gotama abstains from mwatching (enertainments) which is a stumbling block to the attainment of morality. Bhikkhus! A woldling might praise the Tathāgata in this manner.

၁၃။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင် သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် ဤသို့သော (သုတော်ကောင်း တရား၏) ဆူးငြောင့်ဖြစ်သော ပွဲကြည့်ခြင်းကို ပြုလျက်နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း၊ ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်း၊ သဘင်ပွဲ၊ စာဟောပွဲ၊ လက်ဝါးတီးပွဲ၊ ကြေးနင်းခွက်ခွင်း၊ စသည်တီးပွဲ၊ စည်တီးပွဲ၊ ပန်းချီပြပွဲ၊ သံလုံးကစားပွဲ၊ ဝါးထောင်၍ ကစားပွဲ၊ အရိုးဆေးပွဲ၊ ဆင်တိုက်ပွဲ၊ မြင်းတိုက်ပွဲ၊ ကျွဲတိုက်ပွဲ၊ နွားတိုက်ပွဲ၊ ဆိတ်တိုက်ပွဲ၊ သိုးတိုက်ပွဲ၊ ငှက်တိုက်ပွဲ၊ တုတ်သိုင်းပွဲ၊ လက်ဝှေ့ထိုးပွဲ၊ လက်ပမ်းလုံးပွဲ၊ စစ်ထိုးပွဲ၊ စစ်သည်စစ်ဆေးပွဲ၊ စစ်ဆင်ပွဲ၊ စစ်အင်ကျင်းပွဲတို့တည်း။ ရဟန်းဂေါတမသည် ဤသို့သော (သုတော်ကောင်း တရား၏) ဆူးငြောင့်ဖြစ်သော (ပွဲ) ကြည့်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ ဂုဏ်ကို ပြောခဲ့လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

14. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpaṃ jūtappamādaṭṭhānānuyogaṃ anuyuttā viharanti, seyyathidaṃ – atṭhapadaṃ dasapadaṃ ākāsaṃ parihārapathaṃ santikaṃ khalikaṃ ghaṭikaṃ salākahatthaṃ akkhaṃ paṅgaçīraṃ vaṅkakaṃ mokkhacikaṃ ciṅgulikaṃ [ciṅgulakaṃ (ka. sī.)] pattāḷhakaṃ rathakaṃ dhanukaṃ akkharikaṃ manesikaṃ yathāvajjaṃ iti vā iti evarūpā jūtappamādaṭṭhānānuyogā paṭivirato samaṇo gotamo’ti – iti vā hi, bhikkhave, puthujjano tathāgatassa vaṇṇaṃ vadamāno vadeyya.

၁၄. “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတွာ တေ ဧဝရူပံ ဇူတပ္ပမာဒဗ္ဗာ နာနယောကံ အနယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ၊ သေယျထိဒံ — အဋ္ဌပဒံ ဒသပဒံ အာကာသံ ပရိဟာရပထံ သန္တိကံ ခလိကံ ယဋ္ဌိကံ သလာကဟတ္ထံ အက္ခံ ပင်္ကဓိရံ ဝက်ကံ မောက္ခစိကံ စိဂုံလိကံ [စိဂုံလကံ (က. သီ.)] ပတ္တာဋ္ဌကံ ရထကံ ဓနကံ အက္ခရိကံ မနေသိကံ ယထာဝဇ္ဇိ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါ ဇူတပ္ပမာဒဗ္ဗာနာနယောဂါ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော’တိ — ဣတိ ဝါ ဟိ၊ ဘိက္ခဝေါ ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။

14.. — And then there are certain respected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), are given to gambling (and taking part in sports and games) that weakens one's vigilance (in the practice of morality). And what are such sports and games? They are: playing chess on eight-squared or ten-squared board; playing imaginary chess using the sky as a chess-board; playing chess on moon-shaped chess boards; flipping cowries with thumb and finger; throwing dice; playing tipcat; playing with brush and paints; playing marbles; playing at whistling with tolded leaves; playing with miniature ploughs; acrobatics; turning palm-leaf wheels; measuring with toy-baskets made of leaves; playing with miniature chariots; playing with small bows and arrows; alphabetical riddles; mind-reading and simulating physical defects. Samaṇa Gotama abstains from gambling (and taking part in such 'sports and games) that weakens one's vigilance (in the practice of morality). A worldlying, bhikkhu, might praise the Tathāgata in this manner.

၁၄။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင် သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင် ကြပြီးလျှင် မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော လောင်းကစားခြင်းကို ပြုလျက်နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း၊ ရှစ် ကွက်ကျားကစားခြင်း ဆယ်ကွက်ကျားကစားခြင်း ကောင်းကင်ကျားကစားခြင်း ဖိုးလမင်းကျားကစားခြင်း ဇယ်တောက် ကစားခြင်း အန်ကစားခြင်း ကျည်းသားရိုက်ကစားခြင်း စုတ်ခတ်ရေးကစားခြင်း ဂေါလီကစားခြင်း ပီပီမုတ်ကစားခြင်း ထွန်ငယ်ဖြင့်ကစားခြင်း ကျွမ်းထိုးကစားခြင်း စကြာဖြင့်ကစားခြင်း ခြင်ခွက်ငယ်ဖြင့်ကစားခြင်း ရထားငယ်ဖြင့်ကစား ခြင်း လေးငယ်ဖြင့်ကစားခြင်း အက္ခရာဂုဏ်ကစားခြင်း စိတ်အကြံဖော်တမ်းကစားခြင်း ကျိုးယောင် ကန်းယောင်ပြု၍ ကစားခြင်းတို့ တို့တည်း။ ရဟန်းဂေါတမသည် ဤသို့သော မေ့လျော့ကြောင်း ဖြစ်သော လောင်းကစားပြုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ ဂုဏ်ကို ပြောခဲ့လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

15. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpaṃ uccāsayanamahāsayanam anuyuttā viharanti, seyyathidaṃ – āsandiṃ pallāṅkaṃ gonakaṃ cittaṃkaṃ paṭikaṃ paṭalikaṃ tūlikaṃ vikatikaṃ uddalomiṃ ekantalomiṃ kaṭṭissaṃ koseyyaṃ kuttakaṃ hatthatharaṃ assattharaṃ rathattharaṃ [hatthatharaṇaṃ assattharaṇaṃ rathattharaṇaṃ (sī. ka. pī.)] ajinappaveṇiṃ kadalimigapavarapaccattharaṇaṃ sauttaracchadaṃ ubhatolohitakūpadhānaṃ iti vā iti evarūpā uccāsayanamahāsayanā paṭivirato samaṇo gotamo’ti – iti vā hi, bhikkhave, puthujjano tathāgatassa vaṇṇaṃ vadamāno vadeyya.

၁၅. “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတွာ တေ ဧဝရူပံ ဥစ္စာသယန မဟာသယနံ အနယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ၊ သေယျထိဒံ — အာသန္နံ ပလ္လင်္ဂံ ဂေါနကံ စိတ္တကံ ပဋ္ဌိကံ ပဋ္ဌလိကံ တူလိကံ ဝိကတိကံ ဥဒ္ဒလောမိ ဧကန္တလောမိ ကဋ္ဌိသံ ကောသေယျံ ကုတ္တကံ ဟတ္ထတ္ထရံ အဿတ္ထရံ ရထတ္ထရံ [ဟတ္ထတ္ထရဏံ အဿတ္ထရဏံ ရထတ္ထရဏံ (သီ. က. ပီ.)] အဇိနပ္ပဝေဏီ ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္ထရဏံ သဉ္ဇတ္ထရစ္ဆဒံ ဥဘတောလောဟိတ ကူပဓာနံ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါ ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော’တိ — ဣတိ ဝါ ဟိ၊ ဘိ က္ခဝေါ ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။

15. And then there are certain respected samanās and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), are given to using high and luxurious beds and their furnishings. And what are they? They are: high couches; divans raised on sculptured legs; long-fleeced carpets; woollen coverlets with quaint (geometrical) designs; white woollen coverlets; woollen coverlets with floral designs; mattresses stuffed with cotton; woollen coverlets with pictorial designs; woollen coverlets with fringes on one or both sides; gold-brocaded coverlets; silk coverlets; large carpets (wide enough for sixteen dancing girls to dance on); saddle cloth and trappings for elephants and horses; upholstery for carriages, rugs made of black panther's hide, rugs made of antelope's hide, red canopies

and couches with red bolsters at each end. Samana Gotama abstains from using such high and luxurious beds and their furnishings. A worldling, bhikkhus, might praise the Tathāgata in this manner.

၁၅။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင် သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် ဤသို့သော မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာကို (သုံးစွဲခြင်း) ပြုလုပ်နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း။ မြင့်လွန်းသောနေရာ ပလ္လင် မွေးရှည်ကော်ဇော်ကြီး ဆန်းကြယ်သော သားမွေးအခင်း ဖြူသော သားမွေးအခင်း ပန်းပြောက်ခြယ် သားမွေးအခင်း လဲသွတ်အခင်း ရုပ်ပုံခြယ်သားမွေးအခင်း နှစ်ဖက်မွေးရှိအခင်း တဖက်မွေးရှိအခင်း ရွှေခြည်ထိုးအခင်း ပိုးခြည်အခင်း သားမွေးခင်းကြီး ဆင်ကုန်းနှီး မြင်းကုန်းနှီး ရထားခင်းနှီး သစ်နက်ရေအခင်း ဝံပိုင်ရေအခင်းမြတ် (နီသော) မျက်နှာကြက်နှင့် အိုးနီနှစ်ဖက်ရှိသော နေရာတို့တည်း။ ရဟန်းဂေါတမသည် ဤသို့သော မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ ဂုဏ်ကို ပြောခဲ့လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

16. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpaṃ maṇḍanavibhūsanatṭhānānuyogaṃ anuyuttā viharanti, seyyathidaṃ – ucchādanam parimaddanam nhāpanam sambāhanam ādāsam añjanam mālāgandhavilepanam [mālāvilepanam (sī. syā. kaṃ. pī.)] mukhacūṇṇam mukhalepanam hatthabandham sikhābandham daṇḍam nālikam asim [khaggam (sī. pī.), asim khaggam (syā. kaṃ.)] chattam citrupāhanam uñhīsam maṇim vālabījanim odātāni vatthāni dīghadasāni iti vā iti evarūpā maṇḍanavibhūsanatṭhānānuyogā paṭivirato samaṇo gotamo’ti – iti vā hi, bhikkhave, puthujjano tathāgatassa vaṇṇam vadamāno vadeyya.

၁၆။ “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတွာ တေ ဧဝရူပံ မဏ္ဍနဝိဘူသနဋ္ဌာနာနယောဂံ အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ၊ သေယျထိဒံ – ဥစ္ဆာဒနံ ပရိမဒ္ဓနံ နာပနံ သမ္မာဟနံ အာအသံ အဇ္ဇနံ မာလာဂန္ဓဝိလေပနံ [မာလာဝိလေပနံ (သီ. သျှ. ကံ. ပီ.)] မုခစုဏ္ဍံ မုခလေပနံ ဟတ္ထပန္နံ သိခါပန္နံ ဒဏ္ဍံ နာဠိကံ အသိ [ခဂ္ဂံ (သီ. ပီ.)] အသိ ခဂ္ဂံ (သျှ. ကံ.)] ဆတ္တံ စိတြပါဟနံ ဥဏှိသံ မဏိ ဝါလဗီဇေနိ ဩအတာနိ ဝတ္တာနိ ဒီပဒဿာနိ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါ မဏ္ဍနဝိဘူသနဋ္ဌာနာနယောဂါ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော’တိ – ဣတိ ဝါ ဟိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပုထုဇ္ဇေနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။

16. And then there are certain respected samanas and brāhmanas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), are given to beautifying or adorning themselves. And what are such embellishments and adornments? They are: using perfumed cosmetics, getting massaged, taking perfumed baths, developing one's physique, using mirrors, painting eye-lashed dark, decorating (oneself) with flowers, applying powder and lotion to the body, beautifying the face with powder and lotion, wearing bangles, tying the hair into a top-knot, carrying walking sticks or ornamented hollow cylinders (containing medicinal herbs) or swords, using multi-coloured umbrellas or footwear (with gorgeous designs), wearing a turban or hair-pin set with rubies, carrying a Yak-tail fan and wearing long white robes with fringes. Samana Gotama abstains from such embellishment and adornment. A worldling, bhikkhus, might praise the Tathāgata in this manner.

၁၆။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင် သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် ဤသို့သော လိမ်းခြယ်ခြင်း ဆင်ယင်ခြင်းကို ပြုလုပ် နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း။ (နံ့သာဖြင့်) ပွတ်သပ်ခြင်း (ဆီဖြင့်) ဆုပ်နယ်ခြင်း (နံ့သာဖြင့်) ရေချိုး ခြင်း (လက်ရုံးကြီးထွား ရန်) ထုရိုက်ခြင်း မှန်ကြည့်ခြင်း မျက်စဉ်းဆေးခြယ်ခြင်း ပန်းပန်ခြင်း နံ့သာခြယ်ခြင်း နံ့သာပျောင်းလိမ်းခြင်း မျက်နှာကို ခြယ်ခြင်း မျက်နှာကို လိမ်းကျံခြင်း လက်ဝတ်တန်ဆာဆင်ခြင်း သျှောင်ထိုးခြင်း လက်ကိုင်တုတ်ဆောင်ခြင်း ကျည်တောက်လွယ်ခြင်း သန်လျက်ဆောင်ခြင်း (ဆန်းကြယ်သော) ထီးကိုဆောင်းခြင်း ဆန်းကြယ်သော ဘိနပ်ကိုစီးခြင်း သင်းကျစ်ဖွဲ့ခြင်း ပတ္တမြားဆံကျင်ထိုးခြင်း သားမြီးယပ်ဆောင်ခြင်း အမြိတ်ရှည် ဝတ်ဖြူတို့ကို ဝတ်ခြင်းတို့တည်း။ ရဟန်းဂေါတမသည် ဤသို့သော လိမ်းခြယ်ခြင်း ဆင်ယင်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ ဂုဏ်ကို ပြောခဲ့လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

17. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpaṃ tiracchānakathaṃ anuyuttā viharanti, seyyathidaṃ – rājakathaṃ corakathaṃ mahāmatthakathaṃ senākathaṃ bhayakathaṃ yuddhakathaṃ annakathaṃ pānakathaṃ vatthakathaṃ sayanakathaṃ mālākathaṃ gandhakathaṃ ñātikathaṃ yānakathaṃ gāmakathaṃ nigamakathaṃ nagarakathaṃ janapadakathaṃ itthikathaṃ [itthikathaṃ purisakathaṃ (syā. kaṃ. ka.)] sūrakathaṃ visikhākathaṃ kumbhatthānakathaṃ pubbapetakathaṃ nānattakathaṃ lokakkhāyikaṃ samuddakkhāyikaṃ itibhavābhavakathaṃ iti vā iti evarūpāya tiracchānakathāya paṭivirato samaṇo gotamo’ti – iti vā hi, bhikkhave, puthujjano tathāgatassa vaṇṇaṃ vadamāno vadeyya.

၁၇. “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတွာ တေ ဧဝရူပံ တိရစ္ဆာနကထံ အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ၊ သေယျထိဒံ – ရာဇကထံ စောရကထံ မဟာမတ္တကထံ သေနကထံ ဘယကထံ ယုဒကထံ အန္နကထံ ပါနကထံ ဝတ္ထကထံ သယကထံ မာလာကထံ ဂန္ဓကထံ ဉာတိကထံ ယာနကထံ ဂါမကထံ နိဂမကထံ နဂရကထံ ဇနပဒကထံ ဣတ္ထိကထံ [ဣတ္ထိကထံ ပုရိသကထံ (သျှ. ကံ. က.)] သူရကထံ ဝိသိခါကထံ ကုမ္မဋ္ဌာနကထံ ပုပ္ဖပေတကထံ နာနတ္တကထံ လောကက္ခယိကံ သမုဒ္ဒက္ခိယိကံ ဣတိဘဝါဘဝကထံ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါယ တိရစ္ဆာနကထာယ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမေ’တိ – ဣတိ ဝါ ဟိ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။

17. — And then there are certain respected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), are given to engaging themselves in unprofitable talk (that is contrary to correct practice conducive to the attainment of deva realms and Nibbāna), such as talk about kings, thieves, ministers, armed forces, calamities, battles, food, drinks, clothing, beds, flowers, unguents, relatives, vehicles, villages, market-towns, cities, provinces, womenfolk, heroes, streets, waterfronts, the dead and the departed, trivialities, the universe, the oceans, prosperity, adversity, and so on'. Samaṇa Gotama abstains from engaging himself in such unprofitable talk. A worldlyling, bhikkhus, might praise the Tathāgata in this manner.

၁၇။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင် သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် ဤသို့သော ဖီလာစကားကို ပြောလျက်နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း၊ မင်းနှင့်စပ်သောစကား၊ ခိုးသူနှင့်စပ်သောစကား၊ အမတ်ကြီးနှင့်စပ်သောစကား၊ စစ်သည်နှင့်စပ်သောစကား၊ ကြောက်ဖွယ်နှင့်စပ်သောစကား၊ စစ်ထိုးခြင်းနှင့်စပ်သောစကား၊ စားဖွယ်နှင့်စပ်သောစကား၊ သောက်ဖွယ်နှင့်စပ်သောစကား၊ အဝတ်နှင့်စပ်သောစကား၊ အိပ်ရာနှင့်စပ်သောစကား၊ ပန်းနှင့်စပ်သောစကား၊ နံ့သာနှင့်စပ်သောစကား၊ ဆွေမျိုးနှင့်စပ်သောစကား၊ ယာဉ်နှင့်စပ်သောစကား၊ ရွာနှင့်စပ်သောစကား၊ နိဂုံးနှင့်စပ်သောစကား၊ မြူနှင့်စပ်သောစကား၊ နယ်နှင့်စပ်သောစကား၊ မိန်းမနှင့်စပ်သောစကား၊ ယောက်ျားနှင့်စပ်သောစကား၊ သူရဲကောင်းနှင့် စပ်သောစကား၊ လမ်းနှင့်စပ်သောစကား၊ ရေခပ်ဆိပ်နှင့်စပ်သောစကား၊ သေလွန်သူနှင့်စပ်သောစကား၊ အထွေထွေနှင့်စပ်သောစကား၊ လောက (အကြောင်း) နှင့်စပ်သောစကား၊ သမုဒ္ဒရာ (အကြောင်း) နှင့်စပ်သောစကား၊ ကြီးပွားခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းနှင့်စပ်သောစကားတို့တည်း။ ရဟန်းဂေါတမသည် ဤသို့သော ဖီလာစကားကို ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပုထုဇ္ဇင်သည် ဘုရား၏ ဂုဏ်ကို ပြောခဲ့လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

18. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpaṃ viggāhikakathaṃ anuyuttā viharanti, seyyathidaṃ – na tvamaṃ imaṃ dhammavinayaṃ ājānāsi, ahaṃ imaṃ dhammavinayaṃ ājānāmi, kiṃ tvamaṃ imaṃ dhammavinayaṃ ājānissasi, micchā paṭipanno tvamasī, ahamasmi sammā paṭipanno, sahitaṃ me, asahitaṃ te, purevacanīyaṃ pacchā avaca, pacchāvacaṇīyaṃ pure avaca, adhiciṇṇaṃ te viparāvattaṃ, āropito te vādo, niggahito tvamasī, cara vādappamokkhāya, nibbettehi vā sace pahosīti iti vā iti evarūpāya viggāhikakathāya paṭivirato samaṇo gotamo’ti – iti vā hi, bhikkhave, puthujjano tathāgatassa vaṇṇaṃ vadamāno vadeyya.

၁၈. “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတွာ တေ ဧဝရူပံ ဝိဂ္ဂါဟိကကထံ အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ၊ သေယျထိဒံ – န တံ ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ အာဇာနာသိ၊ အဟံ ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ အာဇာနာမိ၊ ကိံ တံ ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ အာဇာနိဿသိ၊ မိတ္ထ ပဋိပန္နော တွမသိ၊ အဟမသ္မိ သမ္မာ ပဋိပန္နော၊ သဟိတံ မေ၊ အသဟိတံ တေ၊ ပု



ရေဝစနီယံ ပဏ္ဏာ အဝစ၊ ပဏ္ဏာဝစနီယံ ပုရေ အဝစ၊ အဓိစိတ္တံ တေ ဝိပရာဝတ္တံ၊ အာရောပိတော တေ ဝါအေ၊ နိဂ္ဂဟိတော တွမသိ၊ စရ ဝါဒပ္ပမောက္ခိယ၊ နိဗ္ဗေဋ္ဌေဟိ ဝါ သစေ ပဟောသီတိ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါယ ဝိဂ္ဂဟိကကထာယ ပဋိဝိရ တော သမဏော ဂေါတမေ'တိ — ဣတိ ဝါ ဟိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။

18. — And then there are certain respected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), are given to mutually disparaging disputes. And what are they? (They are as follows:) "You do not know this Doctrine and Discipline. I know this Doctrine and Discipline. How can you ever know this Doctrine and Discipline? Your practice is wrong. My practice is right. My speech is coherent and sensible. Your speech is not coherent and sensible. What you should say first, you say last; and what you should say last, you say first. What you have long practised to say has been upset now. I have exposed the faults in your doctrine. You stand rebuked. Try to escape from this censure or explain it if you can." Samana Gotama abstains from such mutually disparaging disputes. A worldling, bhikkhus, might praise the Tathāgata in this manner.

၁၈။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင် သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင် ကြပြီးလျှင် ဤသို့သော အငြင်းစကားကို ပြောလျက်နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း၊ သင်သည် ဤ ဓမ္မဝိနယ ကို မသိ၊ ငါသည်ဤ ဓမ္မဝိနယကို သိ၏။ သင်သည် ဤ ဓမ္မဝိနယကို အသို့ သိနိုင်အံ့နည်း၊ သင်သည် မှားသော အကျင့် ရှိသူ ဖြစ်၏။ ငါသည် မှန်သော အကျင့်ရှိသူ ဖြစ်၏။ ငါ၏ စကားသည် စေ့စပ်၏။ သင်၏ စကားသည် မစေ့စပ်၊ သင် သည် ရှေးဦး ဆိုသင့်သည်ကို နောက်မှ ဆို၏။ နောက်မှ ဆိုသင့်သည်ကို ရှေးဦး ဆို၏။ သင်၏ ကြာမြင့်စွာ လေ့လာထားသော စကားသည် (သင့်ဆီသို့) ပြန်လည်၍ တည်လေပြီ၊ သင့်အယူ၌ ရှိသော အပြစ်ကို ငါ တင်ပြ ပြီ၊ သင် အရေးနိမ့်ပြီ၊ (ငါ တင်ပြသော) အပြစ်မှ လွတ်မြောက်ရန် ရှာကြံချေဦးလော့၊ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်လျှင်လည်း (ယခု ပင်) ဖြေရှင်းလော့၊ ဤသည်တို့တည်း။ ရဟန်းဂေါတမသည် ဤသို့သော အငြင်းစကား (ကို ပြောခြင်း) မှ ရှောင်ကြဉ် တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ ဂုဏ်ကို ပြောခဲ့လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

19. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpaṃ dūteyyapahināgamanānuyogaṃ anuyuttā viharanti, seyyathidaṃ – raññāṃ, rājamahāmattānaṃ, khattiyānaṃ, brāhmaṇānaṃ, gahapatikānaṃ, kumārānaṃ “idha gaccha, amutrāgaccha, idaṃ hara, amutra idaṃ āharā”ti iti vā iti evarūpā dūteyyapahināgamanānuyogaṃ paṭivirato samaṇo gotamo’ti – iti vā hi, bhikkhave, puthujjano tathāgataṃ vaṇṇaṃ vadamāno vadeyya.

၁၉. “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောဇ္ဇော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျနိ ဘောဇ္ဇေနိ ဘုဒ္ဓိတွာ တေ ဧဝရူပံ ဒူတေယျပဟိ ဏဂမနာနယောဂံ အနယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ၊ သေယျထိဒံ — ရညံ၊ ရာဇမဟာမတ္တာနံ၊ ခတ္တိယာနံ၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ဂဟပတိကာနံ၊ ကုမာရာနံ “ဣဓ ဂစ္ဆ၊ အမုတြာဂစ္ဆ၊ ဣဒံ ဟရ၊ အမုတြ ဣဒံ အဟရ”တိ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါ ဒူတေယျပဟိဏဂ မနာနယောဂါ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမေ'တိ — ဣတိ ဝါ ဟိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာ နော ဝဒေယျ။

19. And then there are certain respected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food \_ offered out of faith (in kamma and its results), are given to serving as messengers or couriers. And what are such services? They are: going from this place to that place, or coming from that place to this place and taking things from that place to this place, or bringing things from that place to this place. on behalf of kings, ministers brahmins, householders and youths. Samana Gotama abstains from serving messenger or courier. A worldling, bhikkhus, might praise the Tathāgata in this manner.

၁၉။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင် သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင် ကြပြီးလျှင် တမန်အမှု အစေအပါးအမှု ဆောင်ရွက်ခြင်းကို ပြုလျက် နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း၊ မင်း တို့၏ အမတ်ကြီးတို့၏၊ မင်းမျိုးတို့၏၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ သူကြွယ်တို့၏၊ လုလင်ပျိုတို့၏၊ "ဤအရပ်မှ (ထိုအရပ်သို့) သွားလော့ ထိုအရပ်မှ (ဤအရပ်သို့) လာလော့ ဤသည်ကို (ဤအရပ်မှ) ဆောင် သွားလော့ ဤသည်ကို (ထိုအရပ်မှ) ဆောင်ခဲ့ လော့" ဟူသော အမှုတို့တည်း။ ရဟန်းဂေါတမသည် ဤသို့သော တမန်အမှု အစေအပါးအမှု ဆောင်ရွက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ ဂုဏ်ကို ပြောခဲ့လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

20. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te kuhakā ca honti, lapakā ca nemittikā ca nippesikā ca, lābhena lābhaṃ nijigīmsitāro ca [lābhena lābhaṃ nijigimā bhitāro (sī. syā.), lābhena ca lābhaṃ nijigīsītāro (pī.)] iti [iti vā, iti (syā. kaṃ. ka.)] evarūpā kuhanalapanā paṭivirato samaṇo gotamo’ti – iti vā hi, bhikkhave, puthujjano tathāgatassa vaṇṇaṃ vadamāno vadeyya.

၂၀။ “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဒ္ဓိတွာ တေ ကုဟကာ စ ဟောန္တိ၊ လပကာ စ နေမိတ္တိကာ စ နိပပေသိကာ စ၊ လာဘေန လာဘံ နိဇိဂီသိတာရော စ [လာဘေန လာဘံ နိဇိဂီ ဘိတာရော (သီ. သျှ.။)၊ လာဘေန စ လာဘံ နိဇိဂီသိတာရော (ပီ.။)၊ ဣတိ [ဣတိ ဝါ၊ ဣတိ (သျှ. ကံ. က.။)] ဧဝရူပါ ကုဟနလပနာ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော’တိ – ဣတိ ဝါ ဟိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။

20. And then there are certain respected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), practise deceitful pretensions (to attainments), flattery (for gain), subtle insinuation by signs and indications (for gain), using pressure (to get offerings) and the seeking of more gain by cunning offer of gifts. Samana Gotama abstains from such pretension and flattery. A worldling, bhikkhus, might praise the Tathāgata in this manner.

၂၀။ ထိုပြင်လည်း အချို့သော အသျှင် သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် လာဘ် အလို့ငှါ အံ့ဖွယ်လည်း ဖြစ်စေကုန်၏။ မြှောက်ပင့်၍လည်း ပြောကုန်၏။ အရိပ်အခြည်လည်း ပြောကုန်၏။ အတင်းအကြပ်လည်း ပြောကုန်၏။ လာဘ်ဖြင့် လာဘ်ကိုလည်း ရှာမှီးကုန်၏။ ဤသည်တို့တည်း။ ရဟန်းဂေါတမသည် ဤသို့သော လာဘ်အလို့ငှါ အံ့ဖွယ်ဖြစ်စေခြင်း မြှောက်ပင့်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ ဂုဏ်ကို ပြောခဲ့လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

Majjhimasīlaṃ niṭṭhitaṃ. မဇ္ဈိမသီလံ နိဋ္ဌိတံ၊  
End of the chapter on Middle Morality. မဇ္ဈိမသီလခဏ်းပြီး၏

Mahāsīlaṃ မဟာသီလံ  
Major Morality

21. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpāya tiracchānavijjāya micchājīvena jīvitam kappenti , seyyathidaṃ – aṅgaṃ nimittaṃ uppātaṃ supinaṃ lakkhaṇaṃ mūsikacchinnaṃ agghihomaṃ dabbihomaṃ thusahomaṃ kaṇahomaṃ taṇḍulahomaṃ sappihomaṃ telahomaṃ mukhahomaṃ lohitaṃ aṅgavijjā vatthuvijjā khattavijjā [khetavijjā (bahūsu)] sivavijjā bhūtavijjā bhūrivijjā ahivijjā visavijjā vicchikavijjā mūsikavijjā sakuṇavijjā vāyasavijjā pakkajjhānaṃ saraparittānaṃ migacakkaṃ iti vā iti evarūpāya tiracchānavijjāya micchājīvā paṭivirato samaṇo gotamo’ti – iti vā hi, bhikkhave, puthujjano tathāgatassa vaṇṇaṃ vadamāno vadeyya.

၂၁။ “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဒ္ဓိတွာ တေ ဧဝရူပါယ တိရစ္ဆာန် ဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝေန ဇီဝိတံ ကပေန္တိ ၊ သေယျထိဒံ – အင်္ဂံ နိမိတ္တံ ဥပါတံ သုပိနံ လက္ခဏံ မူသိကစ္ဆိန္နံ အဂ္ဂိဟောမံ ဒဗ္ဗိဟောမံ ထုသဟောမံ ကဏဟောမံ တဏှုလဟောမံ သပ္ပိဟောမံ တေလဟောမံ မုခဟောမံ လောဟိတဟောမံ အင်္ဂိဝိဇ္ဇာ ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာ ခတ္တဝိဇ္ဇာ [ခေတ္တဝိဇ္ဇာ (ဗဟူသု)] သိဝိဇ္ဇာ ဘူတဝိဇ္ဇာ ဘူရိဝိဇ္ဇာ အဟိဝိဇ္ဇာ ဝိသဝိဇ္ဇာ ဝိစ္စိကဝိဇ္ဇာ မူသိကဝိဇ္ဇာ သကုဏဝိဇ္ဇာ ဝါယသဝိဇ္ဇာ ပက္ကဇ္ဈာနံ သရပရိတ္တာဏံ မိဂစက္ကံ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါယ တိရစ္ဆာန်ဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝါ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော’တိ – ဣတိ ဝါ ဟိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။

21. And then there are certain respected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), make a wrongful living by means of low arts contrary to correct practice conducive to the attainment of deva realms and Nibbāna. And what are such low arts? They are: fortune telling from a study of physical characteristics, or of signs and omens, or of lightning; interpreting dreams; reading physiognomy; prognosticating from a study of rat-bites; indicating benefits from fire-oblation with different kinds of firewood, or with different kinds of ladles, with musks, broken rice, whole rice, clarified butter, oil, oral spells, or with blood; reading physiognomy while chanting spells; forecasting good or bad fortune from the signs and marks of a piece of land;

being versed in state affairs; reciting spells in the graveyard to eliminate danger; reciting spells to overcome evil spirits; using magical formulae learnt in a mud-house; charming snakes and curing snake-bites; treating poisoning; curing scorpion-stings or rat-bites; interpreting animal and bird sounds and the cawing of crows; foretelling the remaining length of life; diverting the flight of arrows; and identifying the cries of animals. Samaṇa Gotama abstains from making a wrongful living by such means. A worldling, bhikkhus, might praise the Tathāgata in this manner.

၂၁။ ထိုပြင်လည်း အချို့သော အသျှင် သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် မှားသော အသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သောဖီလာအတတ်ဖြင့် အသက်မွေးကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း၊ အင်္ဂကျမ်း၊ နိမိတ်ကျမ်း၊ ဥပ္ပါတကျမ်း၊ အိပ်မက်ကျမ်း၊ လက္ခဏာကျမ်း၊ ကြွက်ကိုက်ကျမ်း၊ မီးပူဇော်ခြင်း၊ ယောက်မဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၊ ဖွဲဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၊ ဆန်ကွဲဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၊ ဆန်ဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၊ ထောပတ်ဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၊ ဆီဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၊ ခံတွင်းဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၊ သွေးဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၊ အင်္ဂဝိဇ္ဇာအတတ်၊ မြေကြန်အတတ်၊ မင်းမှုရေးရာအတတ်၊ ဘေးငြိမ်းခြင်းကို ပြုတတ်သောအတတ်၊ ဘုတ်တစ္ဆေအတတ်၊ မြေအိမ်၌ သင်ယူရသောအတတ်၊ မြွေအတတ်၊ အဆိပ်အတတ်၊ ကင်းမြီးကောက်အတတ်၊ ကြွက်ခဲနာကုအတတ်၊ ငှက်သံအတတ်၊ ကျီးသံအတတ်၊ အသက်ဟောအတတ်၊ မြားလွှဲအတတ်၊ သားမြည်သံအတတ် ဤသည်တို့တည်း။ ရဟန်းဂေါတမသည် မှားသောအသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖီလာအတတ် (ဖြင့် အသက်မွေးခြင်း) မှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ဂုဏ်ကိုပြောခဲ့လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

22. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpāya tīracchānavijjāya micchājīvena jīvitam kappenti, seyyathidaṃ – maṇilakkhaṇam vatthalakkhaṇam daṇḍalakkhaṇam satthalakkhaṇam asilakkhaṇam usulakkhaṇam dhanulakkhaṇam āvudhalakkhaṇam itthilakkhaṇam purisalakkhaṇam kumārālakkaṇam kumārīlakkaṇam dāsālakkaṇam dāsīlakkaṇam hatthilakkhaṇam assalakkhaṇam mahīsalakkhaṇam [mahīsalakkhaṇam (sī. syā. kam. pī.)] usabhalakkhaṇam golakkhaṇam ajalakkhaṇam meṇḍalakkhaṇam kukkuṭalakkhaṇam vaṭṭakalakkhaṇam godhālakkhaṇam kaṇṇikālakkhaṇam kacchapalakkhaṇam migalakkhaṇam iti vā iti evarūpāya tīracchānavijjāya micchājīvā paṭivirato samaṇo gotamo’ti – iti vā hi, bhikkhave, puthujjano tathāgatassa vaṇṇam vadamāno vadeyya.

၂၂. “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဒ္ဓိတွာ တေ ဧဝရူပါယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ မိတ္ထဇီဝေန ဇီဝိတံ ကပ္ပေန္တိ၊ သေယျထိဒံ – မဏိလက္ခဏံ ဝတ္ထလက္ခဏံ ဒဏ္ဍလက္ခဏံ သတ္တလက္ခဏံ အသိလက္ခဏံ ဥသုလက္ခဏံ ဓနုလက္ခဏံ အာဝုဇလက္ခဏံ ဣတ္ထိလက္ခဏံ ပုရိသလက္ခဏံ ကုမာရလက္ခဏံ ကုမာရိလက္ခဏံ အသလက္ခဏံ အသိလက္ခဏံ ဟတ္ထိလက္ခဏံ အသလက္ခဏံ မဟိသလက္ခဏံ [မဟိသလက္ခဏံ (သီ. သျှ. ကံ. ပီ.)] ဥသဘလက္ခဏံ ဂေါလက္ခဏံ အဇလက္ခဏံ မေဏ္ဍလက္ခဏံ ကုက္ကုဋ္ဌလက္ခဏံ ဝဋ္ဋကလက္ခဏံ ဂေါဓလက္ခဏံ ကဏ္ဍိကာလက္ခဏံ ကစ္ဆလက္ခဏံ မိဂလက္ခဏံ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ မိတ္ထဇီဝါ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော’တိ – ဣတိ ဝါ ဟိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။

22. And then there are certain respected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), make a wrongful living by means of low arts contrary to cotrect practice conducive to the attainment of deva realms and Nīrbhāna. And what are they? They are: reading the portents of gems, . dresses, sticks, daggeis, swords, arrows, bows and other weapons: reading the characteristics of woman, men, young men, young women, male slaves, female slaves, elephants, horses, buffaloes, bulls and other cattle, goats, sheep, chickens, guails, iguanas, pointed-eared animals, tortoises and game-beasts. Samaṇa Gotama abstains from making a wrongful living by such means. A worldling, bhikkhus, might praise the Tathāgata in this manner.

၂၂။ ထိုပြင်လည်း အချို့သော အသျှင် သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် မှားသော အသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖီလာအတတ်ဖြင့် အသက်မွေးကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း၊ ကျောက်မျက်လက္ခဏာ၊ အဝတ်အထည်လက္ခဏာ၊ တုတ်တောင်ဝေးလက္ခဏာ၊ ဓားလက္ခဏာ၊ သန်လျက်လက္ခဏာ၊ မြားလက္ခဏာ၊ လေးလက္ခဏာ (ကြွင်းသော) လက်နက်လက္ခဏာ၊ မိန်းမလက္ခဏာ၊ ယောက်ျားလက္ခဏာ

သတို့သားလက္ခဏာ သတို့သမီးလက္ခဏာ ကျွန်ယောက်ျားလက္ခဏာ ကျွန်မိန်းမလက္ခဏာ ဆင်လက္ခဏာ မြင်းလက္ခဏာ ကျွဲလက္ခဏာ နွားလားလက္ခဏာ နွားလက္ခဏာ ဆိတ်လက္ခဏာ သိုးလက္ခဏာ ကြက်လက္ခဏာ ငှက်လက္ခဏာ ဖွတ်လက္ခဏာ အထွတ် 'ကဏ္ဍိကာ' လက္ခဏာ လိပ်လက္ခဏာ သားကောင်လက္ခဏာ ဤသည်တို့တည်း။ ရဟန်းဂေါတမသည် မှားသော အသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖီလာအတတ် (ဖြင့် အသက်မွေးခြင်း) မှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ဂုဏ်ကိုပြောခဲ့လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

23. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpāya tiracchānavijjāya micchājīvena jīvitam kappenti, seyyathidaṃ – raññaṃ niyyānaṃ bhavissati, raññaṃ aniyyānaṃ bhavissati, abbhantarānaṃ raññaṃ upayānaṃ bhavissati, bāhirānaṃ raññaṃ apayānaṃ bhavissati, bāhirānaṃ raññaṃ upayānaṃ bhavissati, abbhantarānaṃ raññaṃ apayānaṃ bhavissati, abbhantarānaṃ raññaṃ jayo bhavissati, bāhirānaṃ raññaṃ parājayo bhavissati, bāhirānaṃ raññaṃ jayo bhavissati, abbhantarānaṃ raññaṃ parājayo bhavissati, iti imassa jayo bhavissati, imassa parājayo bhavissati iti vā iti evarūpāya tiracchānavijjāya micchājīvā paṭivirato samaṇo gotamo’ti – iti vā hi, bhikkhave, puthujjano tathāgatassa vaṇṇaṃ vadamāno vadeyya.

၂၃. “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘူ၌ိတွာ တေ ဧဝရူပါယ တိရစ္ဆာန်ဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝေန ဇီဝိတံ ကပ္ပေန္တိ၊ သေယျထိဒံ – ရညံ နိယျာနံ ဘဝိဿတိ၊ ရညံ အနိယျာနံ ဘဝိဿတိ၊ အပ္ပန္နရာနံ ရညံ ဥပယာနံ ဘဝိဿတိ၊ ဗာဟိရာနံ ရညံ အပယာနံ ဘဝိဿတိ၊ ဗာဟိရာနံ ရညံ ဥပယာနံ ဘဝိဿတိ၊ အပ္ပန္နရာနံ ရညံ အပယာနံ ဘဝိဿတိ၊ အပ္ပန္နရာနံ ရညံ ဧယော ဘဝိဿတိ၊ ဗာဟိရာနံ ရညံ ပရာဇယော ဘဝိဿတိ၊ ဗာဟိရာနံ ရညံ ဧယော ဘဝိဿတိ၊ အပ္ပန္နရာနံ ရညံ ပရာဇယော ဘဝိဿတိ၊ ဣတိ ဣမဿ ဧယော ဘဝိဿတိ၊ ဣမဿ ပရာဇယော ဘဝိဿတိ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါယ တိရစ္ဆာန်ဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝါ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော’တိ – ဣတိ ဝါ ဟိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပုထုဇ္ဇေနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။

23. — And then there are certain respected samanas and brāhmaṇs who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), make a wrongful living by means of low arts contrary to correct practice conducive to the attainment of deva realms and Nibbāna. And what are they? They are: making predictions about kings going to war; about kings coming back from war; about king advancing in battle from their home country; about kings from foreign countries retreating; about kings from foreign country advancing in battle; about kings retreating to thier home country; about kings from their home country proving victorious; about kings foreign countries losing battles; about kings from foreign countries winning battles; about kings in their home country losing battles; and about probabilities of victories and losses of warring kings. Samaṇa Gotama abstains from making a wrongful living by such means. A worldling, bhikkhus, might praise the Tathāgata in this manner.

၂၃။ ထိုပြင်လည်း အချို့သော အသျှင် သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် မှားသော အသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖီလာအတတ်ဖြင့် အသက်မွေးကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း၊ မင်းတို့ (စစ်) ထွက်လတ္တံ့၊ မင်းတို့ (စစ်) ပြန်လာလတ္တံ့၊ ပြည်တွင်းမင်းတို့ (စစ်) တက်လတ္တံ့၊ ပြည်ပမင်းတို့ (စစ်) ဆုတ်လတ္တံ့၊ ပြည်ပမင်းတို့ (စစ်) တက်လတ္တံ့၊ ပြည်တွင်းမင်းတို့ (စစ်) ဆုတ်လတ္တံ့၊ ပြည်တွင်းမင်းတို့ (စစ်) အောင်လတ္တံ့၊ ပြည်ပမင်းတို့ (စစ်) ရှုံးလတ္တံ့၊ ပြည်ပမင်းတို့ (စစ်) အောင်လတ္တံ့၊ ပြည်တွင်းမင်းတို့ (စစ်) ရှုံးလတ္တံ့၊ ဤသို့ ဤမင်းစစ်နိုင်လတ္တံ့၊ ဤမင်း စစ် ရှုံးလတ္တံ့ ဟူသော အတတ်တို့တည်း။ ရဟန်းဂေါတမသည် မှားသော အသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖီလာအတတ် (ဖြင့် အသက်မွေးခြင်း) မှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ဂုဏ်ကိုပြောခဲ့လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

24. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpāya tiracchānavijjāya micchājīvena jīvitam kappenti, seyyathidaṃ – candaggāho bhavissati, sūriyaggāho [suriyaggāho (sī. syā. kaṃ. pī.)] bhavissati, nakkhattaggāho bhavissati, candimasūriyānaṃ pathagamaṇaṃ bhavissati, candimasūriyānaṃ uppathagamaṇaṃ bhavissati, nakkhattānaṃ pathagamaṇaṃ bhavissati, nakkhattānaṃ uppathagamaṇaṃ bhavissati, ukkāpāto bhavissati, disāḍāho

bhavissati, bhūmicālo bhavissati, devadudrabhi [devadundubhi (syā. kaṃ. pī.)] bhavissati, candimasūriyanakkhattānaṃ uggamaṇaṃ ogamaṇaṃ saṃkilesaṃ vodānaṃ bhavissati, evaṃvipāko candaggāho bhavissati, evaṃvipāko sūriyaggāho bhavissati, evaṃvipāko nakkhattaggāho bhavissati, evaṃvipākaṃ candimasūriyānaṃ pathagamaṇaṃ bhavissati, evaṃvipākaṃ candimasūriyānaṃ uppathagamaṇaṃ bhavissati, evaṃvipākaṃ nakkhattānaṃ pathagamaṇaṃ bhavissati, evaṃvipākaṃ nakkhattānaṃ uppathagamaṇaṃ bhavissati, evaṃvipāko ukkāpāto bhavissati, evaṃvipāko disāḍāho bhavissati, evaṃvipāko bhūmicālo bhavissati, evaṃvipāko devadudrabhi bhavissati, evaṃvipākaṃ candimasūriyanakkhattānaṃ uggamaṇaṃ ogamaṇaṃ saṃkilesaṃ vodānaṃ bhavissati iti vā iti evarūpāya tiracchānavijjāya micchājīvā paṭivirato samaṇo gotamo'ti – iti vā hi, bhikkhave, puthujjano tathāgatassa vaṇṇaṃ vadamāno vadeyya.

၂၄. “ယထ ဝါ ပနေကော ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဂ္ဂိတွာ တေ ဧဝူပါယ တိရစ္ဆာန ဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝေန ဇီဝိတံ ကပ္ပေန္တိ၊ သေယျထိဒံ – စန္ဒဂ္ဂါဟော ဘဝိဿတိ၊ သူရိယဂ္ဂါဟော [သူရိယဂ္ဂါဟော (သီ. သျှ. ကံ. ပီ.)] ဘဝိဿတိ၊ နက္ခတ္တဂ္ဂါဟော ဘဝိဿတိ၊ စန္ဒိမသုရိယာနံ ပထဂမနံ ဘဝိဿတိ၊ စန္ဒိမသုရိယာနံ ဥပ္ပထဂမနံ ဘဝိဿတိ၊ နက္ခတ္တနံ ပထဂမနံ ဘဝိဿတိ၊ နက္ခတ္တနံ ဥပ္ပထဂမနံ ဘဝိဿတိ၊ ဥက္ကာပါတော ဘဝိဿတိ၊ ဒိသာဉာဟော ဘဝိဿတိ၊ ဘူမိစာလော ဘဝိဿတိ၊ ဒေဝဒုဒ္ဓြဘိ [ဒေဝဒုဒ္ဓြဘိ (သျှ. ကံ. ပီ.)] ဘဝိဿတိ၊ စန္ဒိမသုရိယနက္ခတ္တနံ ဥဂ္ဂမနံ ဩဂမနံ သံကိလေသံ ဝေါအနံ ဘဝိဿတိ၊ ဧဝံဝိပါကော စန္ဒဂ္ဂါဟော ဘဝိဿတိ၊ ဧဝံဝိပါကော သူရိယဂ္ဂါဟော ဘဝိဿတိ၊ ဧဝံဝိပါကော နက္ခတ္တဂ္ဂါဟော ဘဝိဿတိ၊ ဧဝံဝိပါကံ စန္ဒိမသုရိယာနံ ပထဂမနံ ဘဝိဿတိ၊ ဧဝံဝိပါကံ စန္ဒိမသုရိယာနံ ဥပ္ပထဂမနံ ဘဝိဿတိ၊ ဧဝံဝိပါကံ နက္ခတ္တနံ ပထဂမနံ ဘဝိဿတိ၊ ဧဝံဝိပါကံ နက္ခတ္တနံ ဥပ္ပထဂမနံ ဘဝိဿတိ၊ ဧဝံဝိပါကော ဥက္ကာပါတော ဘဝိဿတိ၊ ဧဝံဝိပါကော ဒိသာဉာဟော ဘဝိဿတိ၊ ဧဝံဝိပါကော ဘူမိစာလော ဘဝိဿတိ၊ ဧဝံဝိပါကော ဒေဝဒုဒ္ဓြဘိ ဘဝိဿတိ၊ ဧဝံဝိပါကံ စန္ဒိမသုရိယနက္ခတ္တနံ ဥဂ္ဂမနံ ဩဂမနံ သံကိလေသံ ဝေါအနံ ဘဝိဿတိ၊ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝူပါယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝါ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော'တိ – ဣတိ ဝါ ဟိ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏိ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။

24. And then there are certain respected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), make a wrongful living by means of low arts contrary to correct practice conducive to the attainment of deva realms and Nibbāna. And what are they? They are; making predictions about the eclipse of the moon, or of the sun; about the conjunciton of a group of stars with a planet; about the correct or incorrect course of the moon, the sun and the planets; about meteors, comets, earthquakes and thunder; about the rising and setting of the moon, the sun and the planets; about the phenomena of darkness and brightness following such rising and setting; about the effects of the eclipse of the moon, or of the sun, or of the planets; about the effects of the moon or the sun taking the right course; about the effects of the moon or the sun taking the wrong course; about the effects of the planets taking the right course; about the effects of the planet taking the wrong course; about the effects of meteors, comets, and thunder; about the effects of the rising and setting of the moon, or of the sun, or of the planets; and about the effects of the phenomena of darkness or brightness following such rising and setting. Samaṇa Gotama abstains from making wrongful living by such means. A worldling, bhikkhus, might praise the Tathāgata in this manner.

၂၄။ ထိုပြင်လည်း အချို့သော အသျှင် သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် မှားသော အသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖီလာအတတ်ဖြင့် အသက်မွေးကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း၊ လကြတ်လတ္တံ့၊ နေကြတ်လတ္တံ့၊ နက္ခတ်ကြတ်လတ္တံ့၊ လနေတို့ လမ်းမှန်သွားလတ္တံ့၊ လနေတို့ လမ်းလွဲသွားလတ္တံ့၊ နက္ခတ်တို့ လမ်းမှန်သွားလတ္တံ့၊ နက္ခတ်တို့လမ်းလွဲသွားလတ္တံ့၊ ဥက္ကာကျလတ္တံ့၊ ကြိတ်ထွက်လတ္တံ့၊ ငလျင်လှုပ်လတ္တံ့၊ မိုးထစ်ကြီးလတ္တံ့၊ လနေနက္ခတ်တို့ တက်ခြင်း သက်ခြင်း မွေးမြန်ခြင်း တောက်ပခြင်းဖြစ်လတ္တံ့၊ လကြတ်ခြင်းကြောင့် ဤသို့အကျိုး ဖြစ်လတ္တံ့၊ နေကြတ်ခြင်းကြောင့် ဤသို့အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ နက္ခတ်ကြတ်ခြင်းကြောင့် ဤသို့အကျိုး ဖြစ်လတ္တံ့၊ လနေတို့ လမ်းမှန်သွားခြင်း ကြောင့် ဤသို့အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ လနေတို့ လမ်းလွဲသွားခြင်းကြောင့် ဤသို့အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ နက္ခတ်တို့ လမ်းမှန်သွားခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ နက္ခတ်တို့ လမ်းလွဲသွားခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ ဥက္ကာကျခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုး ဖြစ်လတ္တံ့၊ ကြိတ်ထွက်ခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုးဖြစ်

လတ္တံ့၊ ငလျင်လှုပ်ခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုး ဖြစ်လတ္တံ့၊ မိုးထစ်ကြီးခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ လနေနက္ခတ် တို့ တက်ခြင်း သက်ခြင်း မွေးမှိန်ခြင်း တောက်ပခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုး ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဤသည်တို့တည်း၊ ရဟန်း ဂေါတမသည် မှားသော အသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖီလာအတတ် (ဖြင့် အသက်မွေးခြင်း) မှ ရှောင်ကြဉ်တော် မူ၏၊ ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ဂုဏ်ကိုပြောခဲ့လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

25. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpāya tiracchānavijjāya micchājīvena jīvitam kappenti, seyyathidaṃ – suvuṭṭhikā bhavissati, dubbuṭṭhikā bhavissati, subhikkham bhavissati, dubbhikkham bhavissati, khemaṃ bhavissati, bhayaṃ bhavissati, rogo bhavissati, ārogyaṃ bhavissati, muddā, gaṇanā, saṅkhānaṃ, kāveyyaṃ, lokāyataṃ iti vā iti evarūpāya tiracchānavijjāya micchājīvā paṭivirato samaṇo gotamo’ti – iti vā hi, bhikkhave, puthujjano tathāgatassa vaṇṇaṃ vadamāno vadeyya.

၂၅. “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဒ္ဓိတွာ တေ ဧဝရူပါယ တိရစ္ဆာန် ဝိဇ္ဇာယ မိတ္ထဇီဝေန ဇီဝိတံ ကပ္ပေန္တိ၊ သေယျထိဒံ – သုဝုဋ္ဌိကာ ဘဝိဿတိ၊ ဒုဗ္ဗုဋ္ဌိကာ ဘဝိဿတိ၊ သုဘိက္ခံ ဘဝိဿတိ၊ ဒုဗ္ဗိက္ခံ ဘဝိဿတိ၊ ခေမံ ဘဝိဿတိ၊ ဘယံ ဘဝိဿတိ၊ ရောဂေါ ဘဝိဿတိ၊ အာရောဂျံ ဘဝိဿတိ၊ မုဒ္ဒာ၊ ဂဏနာ၊ သ ခါနံ၊ ကာဝေယျံ၊ လောကာယတံ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါယ တိရစ္ဆာန်ဝိဇ္ဇာယ မိတ္ထဇီဝါ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော’တိ – ဣတိ ဝါ ဟိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။

25. And then there are certain respected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), make a wrongful living by means of low arts contrary to correct practice conducive to the attainment of deva realms and Nibbāna. And what are they? They are: predicting rainfall or drought, abundance or famine, peace or calamity, disease or health; and knowledge of counting on the fingers or of arithmetical or mathematical calculations, of versification, and of treaties of controversial matters (such as the origin of the universe etc.). Samaṇa Gotama abstains from making a wrongful living by such means. A worldling, bhikkhus, might praise the Tathāgata in this manner.

၂၅။ ထိုပြင်လည်း အချို့သော အသျှင် သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင် ကြပြီးလျှင် မှားသော အသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖီလာအတတ်ဖြင့် အသက်မွေးကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အ ဘယ်နည်း၊ မိုးကောင်းလတ္တံ့၊ မိုးခေါင်လတ္တံ့၊ ဝပြောလတ္တံ့၊ ခေါင်းပါးလတ္တံ့၊ ငြိမ်းချမ်းလတ္တံ့၊ ဘေးများလတ္တံ့၊ ရောဂါများလတ္တံ့၊ ရောဂါကင်းလတ္တံ့၊ လက်ချိုးရေခြင်း တတ်၊ ဂဏန်းအတတ်၊ သင်္ချာအတတ်၊ ကဗျာအတတ်၊ လောကာယတကျမ်းအတတ်၊ ဤသည်တို့တည်း၊ ရဟန်းဂေါတမသည် မှားသော အသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့ သော ဖီလာအတတ်((ဖြင့် အသက်မွေးခြင်း))မှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏၊ ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ဂုဏ်ကိုပြောခဲ့ လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

26. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpāya tiracchānavijjāya micchājīvena jīvitam kappenti, seyyathidaṃ – āvāhanaṃ vivāhanaṃ saṃvaraṇaṃ vivaraṇaṃ saṃkīraṇaṃ vikīraṇaṃ subhagakaraṇaṃ dubbhagakaraṇaṃ viruddhagabbhakaraṇaṃ jivhānibandhanaṃ hanusaṃhananaṃ hatthābhijappanaṃ hanujappanaṃ kaṇṇajappanaṃ ādāsapañhaṃ kumārīkapañhaṃ devapañhaṃ ādiccupaṭṭhānaṃ mahatupaṭṭhānaṃ abbhujjānaṃ sirivhāyanaṃ iti vā iti evarūpāya tiracchānavijjāya micchājīvā paṭivirato samaṇo gotamo’ti – iti vā hi, bhikkhave, puthujjano tathāgatassa vaṇṇaṃ vadamāno vadeyya.

၂၆. “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဒ္ဓိတွာ တေ ဧဝရူပါယ တိရစ္ဆာန် ဝိဇ္ဇာယ မိတ္ထဇီဝေန ဇီဝိတံ ကပ္ပေန္တိ၊ သေယျထိဒံ – အာဝါဟနံ ဝိဝါဟနံ သံဝရဏံ ဝိဝရဏံ သံကိရဏံ ဝိကိရဏံ သုဘာဂ ကရဏံ ဒုဗ္ဗဂကရဏံ ဝိရုဒ္ဓဂဗ္ဗကရဏံ ဇိဝုဋ္ဌနိဗ္ဗန္ဓနံ ဟနသံဟနနံ ဟတ္တာဘိဇ္ဇေပုနံ ဟနဇ္ဇေပုနံ ကဏ္ဍဇ္ဇေပုနံ အာအသပပဉ် ကုမာ ရိကပဉ် ဒေဝပဉ် အာဒိစ္စပဉ္ဇာနံ မဟတုပဉ္ဇာနံ အတ္တုဇ္ဇလနံ သိရိတယနံ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါယ တိရစ္ဆာန်ဝိဇ္ဇာယ မိတ္ထ ဇီဝါ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော’တိ – ဣတိ ဝါ ဟိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေ ယျ။

26. And then there are certain respected samaññas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), make a wrongful living by means of low arts contrary to correct practice conducive to the attainment of deva realms and Nibbāna. And what are they? They are: bringing the bride to the bridegroom; leading away the bride from her father's home; arranging betrothal, or divorce; making predictions relating to acquisition or distribution of property; causing gain or loss of fame and prosperity; curing the tendency to abort or miscarry; casting spells to cause immobility of the tongue or the jaws; reciting a spell to stop an attacking hand or to cause inability to speak or to hear; conducting seances with the aid of mirrors, or employing young women or female slaves as mediums; propitiating the sun or the Brahmā; making fire issue from the mouth by means of a spell; and making invocations to the goddess of glory. Samaṇa Gotama abstains from making a wrongful living by such means. A worldling, bhikkhus, might praise the Tathāgata in this manner.

၂၆။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင် သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် မှားသော အသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖီလာအတတ်ဖြင့် အသက်မွေးကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း၊ သတို့သမီးဆောင်ယူ၍ ထိမ်းမြားခြင်း၊ သတို့သမီးပေး၍ ထိမ်းမြားခြင်း စေ့စပ်ပေးခြင်း ကွာရှင်းပေးခြင်း ဥစ္စာသိမ်းဆည်းစေခြင်း ဥစ္စာဖြန့်ဖြူးစေခြင်း ကြက်သရေတိုးစေခြင်း ကြက်သရေယုတ်စေခြင်း ကိုယ်ဝန်မတည်မြဲသည်ကို တည်မြဲစေခြင်း လျာခိုင်စေခြင်း မေးခိုင်စေခြင်း လက်ဟန်မန္တာန်စုတ်ခြင်း နားပင်းမန္တာန်စုတ်ခြင်း မှန်ဥှန်တံသွင်း၍ မေးခြင်း သတို့သမီးဥှန်တံသွင်း၍ မေးခြင်း နတ်မေးခြင်း နေကိုလုပ်ကျွေးခြင်း ဗြဟ္မာကိုလုပ်ကျွေးခြင်း၊ ခံတွင်းမှ မီးတောက်စေခြင်း၊ သိရိနတ်သမီးကိုပင့်ခေါ်ခြင်း၊ ဤသည်တို့တည်း ရဟန်းဂေါတမသည် မှားသော အသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖီလာအတတ်((ဖြင့် အသက်မွေးခြင်း) )မှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ဂုဏ်ကိုပြောခဲ့လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

27. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpāya tiracchānavijjāya micchājīvena jīvitam kappenti, seyyathidaṃ – santikammaṃ paṇidhikammaṃ bhūtakammaṃ bhūrikammaṃ vassakammaṃ vossakammaṃ vatthukammaṃ vatthuparikammaṃ ācamanaṃ nhāpanaṃ juhanaṃ vamaṇaṃ virecanaṃ uddhamvirecanaṃ adhovirecanaṃ sīsavirecanaṃ kaṇṇatelaṃ nettatappaṇaṃ natthukammaṃ añjanaṃ paccañjanaṃ sālākiyaṃ sallakattiyaṃ dāraṇakicchā mūlabhesajjānaṃ anuppādānaṃ osadhīnaṃ paṭimokkhaṃ iti vā iti evarūpāya tiracchānavijjāya micchājīvā paṭivirato samaṇo gotamo’ti – iti vā hi, bhikkhave, puthujjano tathāgataṃ saṃsaṃsaṃ vadamāno vadeyya.

“Idaṃ kho, bhikkhave, appamattakaṃ oramattakaṃ sīlamattakaṃ, yena puthujjano tathāgataṃ saṃsaṃsaṃ vadamāno vadeyya.

၂၇. “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘူဝိတ္တာ တေ ဧဝရူပါယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝေန ဇီဝိတံ ကပ္ပေန္တိ၊ သေယျထိဒံ – သန္တိကမ္မံ ပဏိဓိကမ္မံ ဘူတကမ္မံ ဘူရိကမ္မံ ဝဿကမ္မံ ဝေါဿကမ္မံ ဝတ္ထုကမ္မံ ဝတ္ထုပရိကမ္မံ အာစမနံ နှာပနံ ဇုဟနံ ဝမနံ ဝိရေစနံ ဥဒ္ဓံဝိရေစနံ အဓောဝိရေစနံ သီသဝိရေစနံ ကဏ္ဍတေလံ နေတ္တတပုနံ နတ္ထုကမ္မံ အဉ္စနံ ပစ္စဉ္စနံ သာလာကိယံ သလ္လကတ္တိယံ အရကတိကိစ္ဆာ မူလဘောသန္တာနံ အနုပုဒ္ဓါနံ ဩသဓိနံ ပဋိမောက္ခေါ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝါ ပဋိဝိရတော သမဏော ဂေါတမော’တိ – ဣတိ ဝါ ဟိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။

“ဣဒံ ခေါ၊ ဘိက္ခဝေ၊ အပ္ပမတ္တကံ ဩရမတ္တကံ သီလမတ္တကံ၊ ယေန ပုထုဇ္ဇနော တထာဂတဿ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ။

27. — And then there are certain respected samaññas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), make a wrongful living by means of low arts contrary to correct practice conducive to the attainment of deva realms and Nibbāna. And what are they? They are:

propitiating the devas by promises of offerings; making offerings to devas for favours granted; causing possession by spirits or exorcising them; casting spells with magical formulae learnt in a mud-house; turning a eunuch into a man; turning a man into a eunuch; practising the art of choosing building-sites; propitiating the devas while choosing building-sites; practising the profession of mouth-washing or bathing; fire-worshipping; causing vomiting; giving purgatives; using emetics, or catharses; letting out phlegm etc. from the head; preparing ear-drops or eye-drops; preparing medicinal snuff, or eye ointment 10 remove cataracts; preparing eye-lotions; curing cataracts; doing surgery; practising paediatrics; preparing basic drugs and dressing sores and removing the dressing. Samaṇa Gotama abstains from making a wrongful living by such means. A worldling, bhikkus, might praise the Tathāgata in this manner.

၂၇။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင် သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် မှားသော အသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖီလာအတတ်ဖြင့် အသက်မွေးကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း။ နတ်ကိုးခြင်း တောင်းဆိုပြည့်၍နတ်ပူဇော်ခြင်း ဘုတ်တစ္ဆေအတတ်ကို လေ့ကျင့်ခြင်း မြေအိမ်၌နေ၍ သင်အပ်သောအတတ်ကို လေ့ကျင့်ခြင်း (ပဏ္ဍုက်ကို) ယောက်ျားဖြစ်စေခြင်း (ယောက်ျားကို) ပဏ္ဍုက်ဖြစ်စေခြင်း မြေကြွန်အတတ်ကိုလေ့ကျင့်ခြင်း ဆောက်လုပ်မည့်မြေနေရာ၌ အစီအရင်ပြုခြင်း ခံတွင်းဆေးခြင်း ရေချိုးစေခြင်း မီးပူဇော်ခြင်း ပျို့အန်စေခြင်း ဝမ်းသက်စေခြင်း (သလိပ်စသည့်ဒေါသတို့ကို) အထက်သို့ လှန်စေခြင်း အောက်သို့ လျောစေခြင်း ဦးခေါင်းမှ (သွေးစသောဒေါသတို့ကို) ထွက်စေခြင်း နားဆီချက်ခြင်း မျက်စဉ်းဆီချက်ခြင်း နှာနှုတ်ခြင်း (တက်သော) မျက်စဉ်းဆေးဖော်ခြင်း အေးသော မျက်စဉ်းဆေး ဖော်ခြင်း တိမ်သလာကို ဆေးကုခြင်း ခွဲစိတ်ကုသခြင်း သူငယ်နာဆေးကုခြင်း မူလဆေးတို့ကိုပေးခြင်း အနာဆေးတို့ကို (ကပ်ခြင်း) ခွါခြင်း၊ ဤသည်တို့တည်း။ ရဟန်းဂေါတမသည် မှားသော အသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖီလာအတတ်((ဖြင့် အသက်မွေးခြင်း) )မှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ဂုဏ်ကိုပြောခဲ့လျှင် ဤသို့သော်လည်း ပြောနိုင်ရာ၏။

Bhikkhus! These are the matter of a triffling and inferior of mere morality, in respect of which a worldling might speak when praising the Tathāgata.

ရဟန်းတို့ ပုထုဇဉ်သည် ဘုရား၏ဂုဏ်ကိုပြောခဲ့လျှင် ပြောနိုင်ရာသည့် အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်သော နိမ့်ကျသော သီလမျှ ဟူသည် ဤသည်ပင်တည်း။

Mahāsīlāṃ nitt̥hitam. မဟာသီလံ နိဋ္ဌိတံ၊

End of the Chapter on Major Morality မဟာသီလခဏ်း ပြီး၏

Pubbantakappikā ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ

Exposition on Wrong Views

မိစ္ဆဒိဋ္ဌိ ပြခဏ်း

28. “Atthi , bhikkhave, aññeva dhammā gambhīrā duddasā duranubodhā santā paṇītā atakkāvacarā nipuṇā paṇḍitavedanīyā, ye tathāgato sayam abhiññā sacchikatvā pavedeti, yehi tathāgatassa yathābhuccaṃ vaṇṇaṃ sammā vadamānā vadeyyuṃ. Katame ca te, bhikkhave, dhammā gambhīrā duddasā duranubodhā santā paṇītā atakkāvacarā nipuṇā paṇḍitavedanīyā, ye tathāgato sayam abhiññā sacchikatvā pavedeti, yehi tathāgatassa yathābhuccaṃ vaṇṇaṃ sammā vadamānā vadeyyuṃ?”

၂၈. “အတ္ထိ ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ အညေဝ ဓမ္မာ ဂမ္ဘီရာ ဒုဒ္ဓသာ ဒုရနုဗောဓာ သန္တာ ပဏီတာ အတက္ကာဝစရာ နိပုဏာ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယာ၊ ယေ တထာဂတော သယံ အဘိညာ သမ္ဘိကတ္တာ ပဝေဒေတိ၊ ယေဟိ တထာဂတဿ ယထာဘူစုံ ဝဏ္ဏံ သမ္မာ ဝဒယျုံ။ ကတမေ စ တေ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဓမ္မာ ဂမ္ဘီရာ ဒုဒ္ဓသာ ဒုရနုဗောဓာ သန္တာ ပဏီတာ အတက္ကာဝစရာ နိပုဏာ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယာ၊ ယေ တထာဂတော သယံ အဘိညာ သမ္ဘိကတ္တာ ပဝေဒေတိ၊ ယေဟိ တထာဂတဿ ယထာဘူစုံ ဝဏ္ဏံ သမ္မာ ဝဒယျုံ။”

28. — Bhikkhus! Besides morality there are other dhammas which are profound, hard to see, hard (0 comprehend, tranquil, noble, surpassing logic, subtle and intelligible only to the paṇḍita, ariyas who



have attained one of the four maggas. The Tathāgata has set them forth after realization of these dhamma by himself through Sabbaūnuta Nāṇa (Perfect Wisdom). Anyone wishing to praise correctly the true virtues of the Tathāgata should do so in terms of these dhammas. And what are the dhammas which are profound, hard to see, hard to comprehend, tranquil, noble, surpassing logic, subtle and intelligible only to the ariyas?

(The Buddha answered this question by means of a graduated discourse, beginning with eighteen wrong views relating to the past as follows.)

၈။ ရဟန်းတို့ (သီလမှ) တပါး သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော နက်နဲကုန်သော မြင်နိုင်ခဲကုန်သော သိနိုင်ခဲကုန်သော ငြိမ်သက်ကုန်သော မွန်မြတ်ကုန်သော ကြံစည်ခြင်းဖြင့် မရောက်နိုင်ကုန်သော သိမ်မွေ့ကုန်သော ပညာရှိတို့သာ သိနိုင်ကုန်သော တရားတို့သည် ရှိကုန်သေး၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ယင်း (တရား) တို့ကို ကိုယ်တော်တိုင် ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ကို မှန်စွာ ပြောလိုကြလျှင် ယင်း (တရား) တို့ဖြင့် ပြောကြရာ၏။

ရဟန်းတို့ မြတ်စွာဘုရားသည် အကြင် (တရား) တို့ကို ကိုယ်တော်တိုင် ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ကို မှန်စွာပြောလိုကြလျှင် အကြင် (တရား) တို့ဖြင့် ပြောကြရာ၏။ နက်နဲကုန်သော မြင်နိုင်ခဲကုန်သော သိနိုင်ခဲကုန်သော ငြိမ်သက်ကုန်သော မွန်မြတ်ကုန်သော ကြံစည်ခြင်းဖြင့် မရောက်နိုင်ကုန်သော သိမ်မွေ့ကုန်သော ပညာရှိတို့သာ သိနိုင်ကုန်သော ထိုတရားတို့သည်ကား အဘယ်နည်း -

ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိ တဆယ့်ရှစ်မျိုး

29. “Santi , bhikkhave, eke samaṇabrāhmaṇā pubbantakappikā pubbantānudiṭṭhino, pubbantam ārabbhā anekavihitāni adhimuttipadāni [adhivuttipadāni (sī. pī.)] abhivadanti aṭṭhārasahi vatthūhi. Te ca bhonto samaṇabrāhmaṇā kimāgama kimārabbhā pubbantakappikā pubbantānudiṭṭhino pubbantam ārabbhā anekavihitāni adhimuttipadāni abhivadanti aṭṭhārasahi vatthūhi?

၂၉. “သန္တိ ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ပုဗ္ဗန္တာကပ္ပိကာ ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိနော၊ ပုဗ္ဗန္တံ အာရဗ္ဘ အနေကဝိဟိတာနိ အဓိမုတ္တိပဒါနိ [အဓိဝုတ္တိပဒါနိ (သီ. ပီ.)] အဘိဝဒန္တိ အဋ္ဌာရသဟိ ဝတ္ထုဟိ။ တေ စ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ ကိမာဂမ္မ ကိမာရဗ္ဘ ပုဗ္ဗန္တာကပ္ပိကာ ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိနော ပုဗ္ဗန္တံ အာရဗ္ဘ အနေကဝိဟိတာနိ အဓိမုတ္တိပဒါနိ အဘိဝဒန္တိ အဋ္ဌာရသဟိ ဝတ္ထုဟိ?

29. — There are, bhikkhus, certain samaṇas and brāhmaṇas who speculate on the past and who adhere to views relating to it. They assert on eighteen different grounds their various wrong views based on the past. On what authority and on what basis do these respected samaṇas and brāhmaṇas speculate on the past, adhere to views relating to it, and assert on eighteen different ground their various wrong views based on the past?

၂၉။ ရဟန်းတို့ ရှေးအဘို့ကို ကြံဆကုန်သော ရှေးအဘို့ကို စွဲယူကုန်သော အချို့သော သမဏ ဗြဟ္မဏတို့သည် ရှိကုန်၏။ (ထိုသူတို့သည်) ရှေး အဘို့ကို စွဲမှီ၍ များပြား သော မိစ္ဆာအယူပြစကားတို့ကို တဆယ့်ရှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြောဟောကုန်၏။ ထို အသျှင် သမဏ ဗြာဟ္မဏ တို့သည် အဘယ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်ကို စွဲမှီ၍ ရှေးအဘို့ကို ကြံဆကုန်သနည်း၊ ရှေးအဘို့ကို စွဲယူကုန်သနည်း၊ ရှေးအဘို့ကို စွဲမှီ၍ များပြား မိစ္ဆာအယူ စကားတို့ကို တဆယ့်ရှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြောဟောကုန်သနည်း။

Sassatavādo သဿတဝါဒေါ

Four Kinds of Eternity View

သဿတဒိဋ္ဌိ တည်မြဲအယူလေးမျိုး

30. “Santi, bhikkhave, eke samaṇabrāhmaṇā sassatavādā, sassatam attānañca lokañca paññapenti catūhi vatthūhi. Te ca bhonto samaṇabrāhmaṇā kimāgama kimārabbhā sassatavādā sassatam attānañca lokañca paññapenti catūhi vatthūhi?

၃၀. “သန္တိ ဘိက္ခဝေ၊ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ သဿတဝါ၊ သဿတံ အတ္တာနန္တ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ စတူဟိ ဝတ္ထုဟိ။ တေ စ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ ကိမာဂမ္မ ကိမာရဗ္ဗ သဿတဝါ၊ သဿတံ အတ္တာနန္တ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ စတူဟိ ဝတ္ထုဟိ?”

30. There are, bhikkhus, certain samaṇas and brāhmaṇas who hold the view of eternīty. They give four reasons to demonstrate the eternal existence of *atta* as well as *loka*!. On what authority and on what basis do these respected samaṇas and brāhmaṇas demonstrate on four grounds that *atta* as well as *loka* is eternal?

၃၀။ ရဟန်းတို့ တည်မြဲအယူရှိကုန်သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် ရှိကုန်၏။ (ထိုသူတို့သည်) အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း တည်မြဲ၏ ဟု လေးမျိုး သော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ တည်မြဲအယူရှိကုန်သော ထို အသျှင်သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် အဘယ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်ကို စွဲမှီ၍ အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း တည်မြဲ၏ ဟု လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်သနည်း။

### The first Category of Eternity View သဿတဒိဋ္ဌိ ပဌမဝါဒ

31. “Idha, bhikkhave, ekacco samaṇo vā brāhmaṇo vā ātappamanvāya padhānamanvāya anuyogamanvāya appamādamanvāya sammāmanasikāramanvāya tathārūpaṃ cetosamādhim phusati, yathāsamāhite citte ( ) [(parisuddhe pariyodāte anaṅgaṇe vigatūpattilese) (syā. ka.)] anekavihitam pubbenivāsaṃ anussarati. Seyyathidaṃ – ekampi jātiṃ dvepi jātiyo tissopi jātiyo catassopi jātiyo pañcapi jātiyo dasapi jātiyo vīsampi jātiyo tiṃsampi jātiyo cattālīsampi jātiyo paññāsampi jātiyo jātisatampi jātisahassampi jātisatasahassampi anekānipi jātisatāni anekānipi jātisahassāni anekānipi jātisatasahassāni – ‘amutrāsīm evaṃnāmo evaṃgotto evaṃvaṇṇo evamāhāro evaṃsukhadukkhappaṭisaṃvedī evamāyupariyanto, so tato cuto amutra udapādim; tatrāpāsīm evaṃnāmo evaṃgotto evaṃvaṇṇo evamāhāro evaṃsukhadukkhappaṭisaṃvedī evamāyupariyanto, so tato cuto idhūpapanno’ti. Iti sākāraṃ sauddesaṃ anekavihitam pubbenivāsaṃ anussarati.

“So evamāha – ‘sassato attā ca loko ca vañjho kūṭaṭṭho esikaṭṭhāyitṭhito; te ca sattā sandhāvanti saṃsaranti cavanti upapajjanti, atthitveva sassatisamaṃ. Taṃ kissa hetu? Ahañhi ātappamanvāya padhānamanvāya anuyogamanvāya appamādamanvāya sammāmanasikāramanvāya tathārūpaṃ cetosamādhim phusāmi, yathāsamāhite citte anekavihitam pubbenivāsaṃ anussarāmi seyyathidaṃ – ekampi jātiṃ dvepi jātiyo tissopi jātiyo catassopi jātiyo pañcapi jātiyo dasapi jātiyo vīsampi jātiyo tiṃsampi jātiyo cattālīsampi jātiyo paññāsampi jātiyo jātisatampi jātisahassampi jātisatasahassampi anekānipi jātisatāni anekānipi jātisahassāni anekānipi jātisatasahassāni – amutrāsīm evaṃnāmo evaṃgotto evaṃvaṇṇo evamāhāro evaṃsukhadukkhappaṭisaṃvedī evamāyupariyanto, so tato cuto amutra udapādim; tatrāpāsīm evaṃnāmo evaṃgotto evaṃvaṇṇo evamāhāro evaṃsukhadukkhappaṭisaṃvedī evamāyupariyanto, so tato cuto idhūpapannoti. Iti sākāraṃ sauddesaṃ anekavihitam pubbenivāsaṃ anussarāmi. Imināmaḥ etaṃ jānāmi “yathā sassato attā ca loko ca vañjho kūṭaṭṭho esikaṭṭhāyitṭhito; te ca sattā sandhāvanti saṃsaranti cavanti upapajjanti, atthitveva sassatisama”nti. Idaṃ, bhikkhave, paṭhamam ṭhānaṃ, yaṃ āgamaṃ yaṃ ārabha eke samaṇabrāhmaṇā sassatavādā sassataṃ attānañca lokañca paññāpentī.

၃၁. “ဣဓ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဧကစ္စော သမဏော ဝါ ဗြာဟ္မဏော ဝါ အာတပ္ပမန္တယ ပဓာနမန္တယ အနယောဂမန္တယ အပ္ပမာဒမန္တယ သမ္မာမနသိကာရမန္တယ တထာရူပံ စေတောသမာဓိ ဖုသတိ၊ ယထာသမာဟိတေ စိတ္တေ ( ) [(ပရိသုဒ္ဓေါ ပရိယောအတေ အနဂံဏေ ဝိဂတူပတ္တိလေသေ) (သျှ. က.)] အနေကဝိဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရတိ။ သေယျတိံ ဒံ – ဧကမ္ပိ ဇာတိံ ဒွေပိ ဇာတိယော တိဿောပိ ဇာတိယော စတဿောပိ ဇာတိယော ပဉ္စပိ ဇာတိယော ဒသပိ ဇာတိယော ဝိသမ္ပိ ဇာတိယော တိသမ္ပိ ဇာတိယော စတ္တာလီသမ္ပိ ဇာတိယော ပညာသမ္ပိ ဇာတိယော ဇာတိသတမ္ပိ ဇာတိသဟဿမ္ပိ ဇာတိသတသဟဿမ္ပိ အနေကာနိပိ ဇာတိသတာနိ အနေကာနိပိ ဇာတိသဟဿာနိ အနေကာနိပိ ဇာတိသတ

သဟဿာနိ — ‘အမုတြာသိ ဧဝံနာမော ဧဝံဂေါတ္တော ဧဝံဝဏ္ဏော ဧဝမာဟာရော ဧဝံသုဒဒုက္ခပ္ပုဋ္ဌိသံဝေဒီ ဧဝမာယုပရိယန္တော၊ သော တတော စုတော အမုတြ ဥဒပါဒိံ; တတြာပါသိ ဧဝံနာမော ဧဝံဂေါတ္တော ဧဝံဝဏ္ဏော ဧဝမာဟာရော ဧဝံသုဒဒုက္ခပ္ပုဋ္ဌိသံဝေဒီ ဧဝမာယုပရိယန္တော၊ သော တတော စုတော ဣဓူပပန္နော’တိ။ ဣတိ သာကာရံ သဉ္ဇဒ္ဓေသံ အနေကဝိဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရတိ။

“သော ဧဝမာဟ — ‘သဿတော အတ္တာ စ လောကော စ ဝဉ္ဇော ကုဋ္ဌဋ္ဌော ဧသိကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတော; တေ စ သတ္တာ သန္တာ ဝန္တိ သံသရန္တိ စဝန္တိ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ အတ္ထိတွေဝ သဿတိသမံ။ တံ ကိဿ ဟေတု? အဟဉ္ဇိ အာတပ္ပမန္တယ ပဓာနမန္တယ အနုယောဂမန္တယ အပ္ပမာဒမန္တယ သမ္မာမနသိကာရမန္တယ တထာရူပံ စေတောသမာဓိ ဖုဿမိ၊ ယထာသမာဟိတေ စိတ္တေ အနေကဝိဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရာမိ သေယျထိဒံ — ဧကမ္ပိ ဇာတိံ ဒွေပိ ဇာတိယော တိဿောပိ ဇာတိယော စတဿောပိ ဇာတိယော ပဉ္စပိ ဇာတိယော ဒသပိ ဇာတိယော ဝီသမ္ပိ ဇာတိယော တိသမ္ပိ ဇာတိယော စတ္တာလီသမ္ပိ ဇာတိယော ပညာသမ္ပိ ဇာတိယော ဇာတိသတမ္ပိ ဇာတိသဟဿမ္ပိ ဇာတိသတသဟဿမ္ပိ အနေကာနိပိ ဇာတိသတာနိ အနေကာနိပိ ဇာတိသဟဿာနိ အနေကာနိပိ ဇာတိသတသဟဿာနိ — အမုတြာသိ ဧဝံနာမော ဧဝံဂေါတ္တော ဧဝံဝဏ္ဏော ဧဝမာဟာရော ဧဝံသုဒဒုက္ခပ္ပုဋ္ဌိသံဝေဒီ ဧဝမာယုပရိယန္တော၊ သော တတော စုတော အမုတြ ဥဒပါဒိံ; တတြာပါသိ ဧဝံနာမော ဧဝံဂေါတ္တော ဧဝံဝဏ္ဏော ဧဝမာဟာရော ဧဝံသုဒဒုက္ခပ္ပုဋ္ဌိသံဝေဒီ ဧဝမာယုပရိယန္တော၊ သော တတော စုတော ဣဓူပပန္နောတိ။ ဣတိ သာကာရံ သဉ္ဇဒ္ဓေသံ အနေကဝိဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရာမိ။ ဣမိနာမဟံ ဧတံ ဇာနာမိ” ယထာ သဿတော အတ္တာ စ လောကော စ ဝဉ္ဇော ကုဋ္ဌဋ္ဌော ဧသိကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတော; တေ စ သတ္တာ သန္တာဝန္တိ သံသရန္တိ စဝန္တိ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ အတ္ထိတွေဝ သဿတိသမံ”န္တိ။ ဣဒံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပဌမံ ဌာနံ၊ ယံ အာဂမ္မ ယံ အာရဗ္ဗ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ သဿတဝါဒာ သဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ။

31. In this world, bhikkhus, a certain samaṇa or brāhmaṇa achieves utmost mental concentration by dint of ardent, steadfast, persevering exertion, mindfulness and right attentiveness. When his mind has thus gained the highest concentration, he recollects many past existences. And what does he recollect?

He recollects one past existence, or two, or three, or four, or five, or ten, or twenty, or thirty, or forty, or fifty, or a hundred, a thousand, a hundred thousand existences, or many hundred, many thousand, many hundred thousand existences in this way: "In that past existence I was known by such a name. I was born into such a family. I was of such an appearance. I was thus nourished. I enjoyed pleasure thus. I suffered pain thus. My life-span was such. I died in that existence. I was born in another existence. In that (new) existence I was known by such a name. I was born into such family. I was of such an appearance. I was thus nourished. I enjoyed pleasure thus. I suffered pain thus. My life-span was such. I died in that existence. Then I was born in this existence." In this way he recollects many past existences together with their characteristics and related facts (such as names and clans).

He says thus:

"*Atta* as well as *loka* is eternal, barren, standing like a mountain peak and firm like a gate post. Being transmigrate, go the round of rebirths, die and are born again. *Atta* or *loka*, however, is permanent like all things of an unchanging and enduring nature. It must be so because I have achieved utmost mental concentration by dint of ardent, steadfast, persevering exertion, mindfulness and right attentiveness. When my mind has thus gained the highest concentration, I can recollect many past existences. And what do I recollect?

I recollect one past existence or two, or three, or four, or five, or ten, or twenty, or thirty, or forty, or fifty, or a hundred, a thousand, a hundred thousand existences, or many hundred, many thousand, many hundred thousand existences in this way: 'In that past existence I was known by such a name. I was born into such a family. I was of such an appearance. I was thus nourished. I enjoyed pleasure thus. I suffered pain thus. My life-span was such. I died in that existence. I was born in another existence. In that (new) existence I was known by such a name. I was born into such a family. I was of such an appearance. I was thus nourished. I enjoyed pleasure thus. I suffered pain thus. My life-span was such. I died in that existence. Then I was born in this existence.' In this way I recollect many

past existences together with their characteristics and related facts (such as names and clans). And so I say that I know this:

*Atta* as well as *loka* is eternal, barren, standing like a mountain peak and firm like a gate post. Beings transmigrate, go the round of rebirths, die and are born again. *Atta* or *loka*, however, is permanent like all things of an unchanging and enduring nature.” |

Bhikkhus! This is the first line of reasoning and it is based on this, holding on to this, that certain *samaṇas* and *brāhmaṇas* demonstrate that *atta* as well as *loka* is eternal.(1)

၃၁။ ရဟန်းတို့ ကြုံလောက၌ အချို့သော သမဏသည်၎င်း၊ ဗြာဟ္မဏသည်၎င်း၊ ပြင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ အဖန်ဖန် အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မမေ့လျော့ခြင်းကို စွဲ၍ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကို စွဲ၍ ထိုသို့သဘောရှိသော စိတ်တည်ကြည်ခြင်းကို ရ၏။ ယင်းသို့ စိတ်သည် တည်ကြည်လတ်သော် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေး မရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်း ကင်းလတ်သော် များပြားသော ရှေး၌ နေဘူးသော ဘဝကို အောက်မေ့နိုင်၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း -

တဘဝတို့ကို၎င်း၊ နှစ်ဘဝတို့ကို၎င်း၊ သုံးဘဝတို့ကို၎င်း၊ လေးဘဝတို့ကို၎င်း၊ ငါးဘဝတို့ကို၎င်း၊ ဆယ်ဘဝတို့ကို၎င်း၊ ဘဝနှစ်ဆယ်တို့ကို၎င်း၊ ဘဝသုံးဆယ်တို့ကို၎င်း၊ ဘဝလေးဆယ်တို့ကို၎င်း၊ ဘဝငါးဆယ်တို့ကို၎င်း၊ ဘဝတရာတို့ကို၎င်း၊ ဘဝတထောင်တို့ကို၎င်း၊ ဘဝတသိန်းကို၎င်း၊ ဘဝရာပေါင်းများစွာတို့ကို၎င်း၊ ဘဝထောင်ပေါင်းများစွာတို့ကို၎င်း၊ ဘဝသိန်းပေါင်းများစွာတို့ကို၎င်း၊ ထို (ဘဝ) ၌ (ငါ) သည် ဤသို့သော အမည်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အနွယ်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အဆင်း ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အစာရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့၏။ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြား ရှိခဲ့၏။ ထို (ငါ) သည် ထို(ဘဝ) မှ သေခဲ့၍ ထို(ဘဝ) ၌ ဖြစ်ပြန်ခဲ့၏။ ထို(ဘဝ) ၌လည်း ဤသို့သော အမည်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အနွယ်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အဆင်း ရခဲ့၏။ ဤသို့သော အစာရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့၏။ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြားရှိခဲ့၏။ ထို (ငါ) သည် ထို (ဘဝ) မှ သေခဲ့၍ ဤ (ဘဝ) ၌ ဖြစ်ပြန်ခဲ့၏။ ဟု အခြင်းအရာနှင့် တကွ ညွှန်းပြဖွယ် (အမည်အနွယ်) နှင့်တကွ များပြားသော ရှေး၌ နေဘူးသော ဘဝကို အောက်မေ့နိုင်၏။

ထိုသူသည် ဤသို့ဆို၏ ---

အတ္တသည်၎င်း၊ လောကသည်၎င်း၊ မြ၏။ မြို့၏။ တောင်ထွတ်ကဲ့သို့ တည်၏။ ခိုင်မြဲသော တံခါးတိုင်ကဲ့သို့ တည်၏။ ထိုသတ္တဝါတို့သည်ပင်လျှင် (တဘဝမှ တဘဝသို့) ပြေးလွှားကုန်၏။ ကျင်လည်ကုန်၏။ သေကုန်၏။ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ (အတ္တနှင့်လောကသည်) မြသော အရာတို့နှင့် တူစွာ အမြဲရှိနေ သည်သာတည်း။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ငါသည် ပြင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မြဲမြံစွာ အားထုတ်ခြင်းကိုစွဲ၍ အဖန်ဖန် အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မမေ့လျော့ခြင်းကို စွဲ၍ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကို စွဲ၍ ထိုသို့သဘောရှိသော စိတ်တည်ကြည်ခြင်းကို ရ၏။ ယင်းသို့ စိတ်သည် တည်ကြည်လတ်သော် များပြားသော ရှေး၌ နေဘူးသော ဘဝကို အောက်မေ့နိုင်၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း -

တဘဝတို့ကို၎င်း၊ နှစ်ဘဝတို့ကို၎င်း၊ သုံးဘဝတို့ကို၎င်း၊ လေးဘဝတို့ကို၎င်း၊ ငါးဘဝတို့ကို၎င်း၊ ဆယ်ဘဝတို့ကို၎င်း၊ ဘဝနှစ်ဆယ်တို့ကို၎င်း၊ ဘဝသုံးဆယ်တို့ကို၎င်း၊ ဘဝလေးဆယ်တို့ကို၎င်း၊ ဘဝငါးဆယ်တို့ကို၎င်း၊ ဘဝတရာတို့ကို၎င်း၊ ဘဝတထောင်တို့ကို၎င်း၊ ဘဝတသိန်းကို၎င်း၊ ဘဝရာပေါင်းများစွာတို့ကို၎င်း၊ ဘဝထောင်ပေါင်းများစွာတို့ကို၎င်း၊ ဘဝသိန်းပေါင်းများစွာတို့ကို၎င်း၊ 'ထို (ဘဝ) ၌ (ငါ) သည် ဤသို့သော အမည်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အနွယ်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အဆင်း ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အစာရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့၏။ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြား ရှိခဲ့၏။ ထို (ငါ) သည် ထို(ဘဝ) မှ သေခဲ့၍ ထို(ဘဝ) ၌ ဖြစ်ပြန်ခဲ့၏။ ထို(ဘဝ) ၌လည်း ဤသို့သော အမည်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အနွယ်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အဆင်း ရခဲ့၏။ ဤသို့သော အစာရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့၏။ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြားရှိခဲ့၏။ ထို (ငါ) သည် ထို (ဘဝ) မှ သေခဲ့၍ ဤ (ဘဝ) ၌ ဖြစ်ပြန်ခဲ့၏။ ဟု အခြင်းအရာနှင့်တကွ ညွှန်းပြဖွယ် (အမည်အနွယ်) နှင့်တကွ များပြားသော ရှေး၌ နေဘူးသော ဘဝကို အောက်မေ့နိုင်၏။ ငါသည် ဤအကြောင်းကြောင့် ---

'အတ္တသည်၎င်း၊ လောကသည်၎င်း၊ မြ၏။ မြို့၏။ တောင်ထွတ်ကဲ့သို့ တည်၏။ ခိုင်မြဲသော တံခါးတိုင်ကဲ့သို့ တည်၏။ ထိုသတ္တဝါတို့သည်ပင်လျှင် (တဘဝမှ တဘဝသို့) ပြေးလွှားကုန်၏။ ကျင်လည်ကုန်၏။ သေကုန်၏။ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ (အတ္တနှင့်လောကသည်) မြသော အရာတို့နှင့် တူစွာ အမြဲရှိနေ သည်သာတည်း' ဟု သိ၏။ ဟူ၍ ဆို၏။

ရဟန်းတို့ ဤသည်ကား ပဌမ အကြောင်းတည်း။ ယင်းကိုအကြောင်းပြု၍ ယင်းကိုစွဲမှီ၍ တည်မြဲအယူရှိကုန်သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် အတ္တကို၎င်း၊ လောကကို၎င်း တည်မြဲ၏ ဟု ပြကုန်၏။ (၁)

## The Second Category of Eternity View

သဿတဒိဋ္ဌိ ဒုတိယဝါဒ

32. “Dutiye ca bhonto samaṇabrāhmaṇā kimāgama kimārabba sassatavādā sassataṃ attānañca lokañca paññapenti? Idha, bhikkhave, ekacco samaṇo vā brāhmaṇo vā ātappamanvāya padhānamanvāya anuyogamanvāya appamādamanvāya sammāmanasikāramanvāya tathārūpaṃ cetosamādhim phusati, yathāsamāhite citte anekavihiṭṭaṃ pubbenivāsaṃ anussarati. Seyyathidaṃ – ekampi saṃvaṭṭavivaṭṭaṃ dvepi saṃvaṭṭavivaṭṭāni tīṇipi saṃvaṭṭavivaṭṭāni cattāripi saṃvaṭṭavivaṭṭāni pañcapi saṃvaṭṭavivaṭṭāni dasapi saṃvaṭṭavivaṭṭāni – ‘amutrāsīm evaṃnāmo evaṃgotto evaṃvaṇṇo evamāhāro evaṃsukhadukkhappaṭisaṃvedī evamāyupariyanto, so tato cuto amutra udapādim; tatrāpāsīm evaṃnāmo evaṃgotto evaṃvaṇṇo evamāhāro evaṃsukhadukkhappaṭisaṃvedī evamāyupariyanto, so tato cuto idhūpapanno’ti. Iti sākāraṃ sauddesaṃ anekavihiṭṭaṃ pubbenivāsaṃ anussarati.

“So evamāha – ‘sassato attā ca loko ca vañjho kūṭaṭṭho esikaṭṭhāyitṭhito; te ca sattā sandhāvanti saṃsaranti cavanti upapajjanti, atthitveva sassatisamaṃ. Taṃ kissa hetu? Ahañhi ātappamanvāya padhānamanvāya anuyogamanvāya appamādamanvāya sammāmanasikāramanvāya tathārūpaṃ cetosamādhim phusāmi yathāsamāhite citte anekavihiṭṭaṃ pubbenivāsaṃ anussarāmi. Seyyathidaṃ – ekampi saṃvaṭṭavivaṭṭaṃ dvepi saṃvaṭṭavivaṭṭāni tīṇipi saṃvaṭṭavivaṭṭāni cattāripi saṃvaṭṭavivaṭṭāni pañcapi saṃvaṭṭavivaṭṭāni dasapi saṃvaṭṭavivaṭṭāni. Amutrāsīm evaṃnāmo evaṃgotto evaṃvaṇṇo evamāhāro evaṃsukhadukkhappaṭisaṃvedī evamāyupariyanto, so tato cuto amutra udapādim; tatrāpāsīm evaṃnāmo evaṃgotto evaṃvaṇṇo evamāhāro evaṃsukhadukkhappaṭisaṃvedī evamāyupariyanto, so tato cuto idhūpapannoti. Iti sākāraṃ sauddesaṃ anekavihiṭṭaṃ pubbenivāsaṃ anussarāmi. Imināmaḥ etaṃ jānāmi “yathā sassato attā ca loko ca vañjho kūṭaṭṭho esikaṭṭhāyitṭhito, te ca sattā sandhāvanti saṃsaranti cavanti upapajjanti, atthitveva sassatisama”nti. Idaṃ, bhikkhave, dutiyaṃ ṭhānaṃ, yaṃ āgama yaṃ ārabba eke samaṇabrāhmaṇā sassatavādā sassataṃ attānañca lokañca paññapenti.

၃၂. “ဒုတိယေ စ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ ကိမာဂမ္မ ကိမာရဗ္ဗ သဿတဝါဒ သဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ? ဣဓ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဧကန္တော သမဏော ဝါ ဗြာဟ္မဏော ဝါ အာတပ္ပမန္ဓာယ ပဓနမန္ဓာယ အနုယောဂမန္ဓာယ အပ္ပမာဒမန္ဓာယ သမ္မာမနသိကာရမန္ဓာယ တထာရူပံ စေတောသမာဓိံ ဖုသတိ၊ ယထာသမာဟိတေ စိတ္တေ အနေကဝိဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရတိ။ သေယျထိဒံ – ဧကမ္ပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋံ ဒွေပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋာနိ တီဏိပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋာနိ စတ္တာရိပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋာနိ ပဉ္စပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋာနိ ဒသပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋာနိ – ‘အမုတြာသိ ဧဝံနာမော ဧဝံဂေါတ္တော ဧဝံဝဏ္ဏော ဧဝမာဟာရော ဧဝံသုဒဒုက္ခပ္ပုဋ္ဌိသံဝေဒီ ဧဝမာယုပရိယန္တော၊ သော တတော စုတော အမုတြ ဥဒပါဒိ; တတြာပါသိ ဧဝံနာမော ဧဝံဂေါတ္တော ဧဝံဝဏ္ဏော ဧဝမာဟာရော ဧဝံသုဒဒုက္ခပ္ပုဋ္ဌိသံဝေဒီ ဧဝမာယုပရိယန္တော၊ သော တတော စုတော ဣဓူပပန္နော’တိ။ ဣတိ သာကာရံ သဉ္ဇဒ္ဓေသံ အနေကဝိဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရတိ။

“သော ဧဝမာဟ – ‘သဿတော အတ္တာ စ လောကော စ ဝဉ္ဇော ကုဋ္ဌဋ္ဌော ဒေသိကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတော; တေ စ သတ္တာ သန္ဓာဝန္တိ သံသရန္တိ စဝန္တိ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ အတ္ထိတေဝ သဿတိသမံ။ တံ ကိဿ ဟေတု? အဟဉ္စိ အာတပ္ပမန္ဓာယ ပဓနမန္ဓာယ အနုယောဂမန္ဓာယ အပ္ပမာဒမန္ဓာယ သမ္မာမနသိကာရမန္ဓာယ တထာရူပံ စေတောသမာဓိံ ဖုသာမိ ယထာသမာဟိတေ စိတ္တေ အနေကဝိဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရတိ။ သေယျထိဒံ – ဧကမ္ပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋံ ဒွေပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋာနိ တီဏိပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋာနိ စတ္တာရိပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋာနိ ပဉ္စပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋာနိ ဒသပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋာနိ။ အမုတြာသိ ဧဝံနာမော ဧဝံဂေါတ္တော ဧဝံဝဏ္ဏော ဧဝမာဟာရော ဧဝံသုဒဒုက္ခပ္ပုဋ္ဌိသံဝေဒီ ဧဝမာယုပရိယန္တော၊ သော တတော စုတော အမုတြ ဥဒပါဒိ; တတြာပါသိ ဧဝံနာမော ဧဝံဂေါတ္တော ဧဝံဝဏ္ဏော ဧဝမာဟာရော ဧဝံသုဒဒုက္ခပ္ပုဋ္ဌိသံဝေဒီ ဧဝမာယုပရိယန္တော၊ သော တတော စုတော ဣဓူပပန္နော’တိ။ ဣတိ သာကာရံ သဉ္ဇဒ္ဓေသံ အနေကဝိဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရတိ။ ဣမိနာမဟံ ဧတံ ဇာနာမိ “ယထာ သဿတော အတ္တာ စ လောကော စ ဝဉ္ဇော ကုဋ္ဌဋ္ဌော ဒေသိကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတော၊ တေ စ သတ္တာ သန္ဓာဝန္တိ သံသရန္တိ

စဝန္တိ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ အတ္ထိတွေဝ သဿတိသမ''န္တိ။ ဣဒံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဒုတိယံ ဌာနံ၊ ယံ အာဂမ္မ ယံ အာရပ္ပ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ သဿတဝါဒ သဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ။

32. — And secondly, on what authority and on what basis do the respected samanas and brāhmanas who hold the eternity view demonstrate that *atta* as well as *loka* is eternal?

In this world, bhikkhus, a certain samaṇa or brāhmaṇa achieves utmost mental concentration by dint of ardent, steadfast, persevering exertion, mindfulness and right attentiveness. When his mind has thus gained the highest concentration, he recollects many past existences. And what does he recollect?

He recollects one cycle of dissolution and development, or two, or three, or four, or five, or ten cycles in this way: "In that past existence I was known by such a name. I was born into such a family. I was of such an appearance. I was thus nourished. I enjoyed pleasure thus. I suffered pain thus. My life-span was such. I died in that existence. I was born in another existence. In that (new) existence I was known by such a name. I was born into such a family. I was of such an appearance. I was thus nourished. I enjoyed pleasure thus. I suffered pain thus. My life-span was such. I died in that existence. Then I was born in this existence." In this way I recollect many past existences together with their characteristics and related facts (such as names and clans).

He says thus:

"*Atta* as well as *loka* is eternal, barren, standing like a mountain peak and firm like a gate post. Beings transmigrate, go the round of rebirths, die and are born again. *Atta* or *loka*, however, is permanent like all things of an unchanging and enduring nature. It must be so because I have achieved utmost mental concentration by dint of ardent, steadfast, persevering exertion, mindfulness and right attentiveness. When my mind has thus gained the highest concentration, I can recollect many past existences. And what do I recollect?

I recollect one cycle of dissolution and development, or two, or three, or four, or five, or ten cycles in this way: 'In that past existence I was known by such a name. I was born into such a family. I was of such an appearance. I was thus nourished. I enjoyed pleasure thus. I suffered pain thus. My life-span was such. I died in that existence. I was born in another existence. In that (new) existence I was known by such a name. I was born into such a family. I was of such an appearance. I was thus nourished. I enjoyed pleasure thus. I suffered pain thus. My life-span was such. I died in that existence. Then I was born in this existence. In this way I recollect many past existences together with their characteristics and related facts (such as names and clans). And so I say that I know this:

*Atta* as well as *loka* is eternal, barren, standing like a mountain peak and firm like a gate post. Beings transmigrate, go the round of rebirths, die and are born again. *Atta* or *loka*, however, is permanent like all things of an unchanging and enduring nature."

Bhikkus! This is the second line of reasoning and it is based on this, holding on to this, that certain samanas and brāhmanas demonstrate that *atta* as well as *loka* is eternal.

၃၂။ ဒုတိယဝါဒ၌ကား တည်မြဲအယူရှိကုန်သော အသျှင် သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် အဘယ်ကိုအကြောင်းပြု၍ အဘယ်ကိုစွဲမှီ၍ အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း တည်မြဲ၏ ဟု ပြကုန်သနည်း။

ရဟန်းတို့ ဤလောက၌ အချို့သော သမဏသည်၎င်း ဗြာဟ္မဏသည်၎င်း ပြင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မြဲမြံစွာအားထုတ်ခြင်းကိုစွဲ၍ အဖန်ဖန်အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မမေ့လျော့ခြင်းကို စွဲ၍ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကို စွဲ၍ ထိုသို့သဘောရှိသော စိတ်တည်ကြည်ခြင်းကို ရ၏။ ယင်းသို့ စိတ်သည် တည်ကြည်လတ်သော် များပြားသော ရှေး၌ နေဘူးသော ဘဝကို အောက်မေ့နိုင်၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း -

တခုသော ပျက်ကပ်ဖြစ်ကပ်ကို၎င်း နှစ်ခုသော ပျက်ကပ်ဖြစ်ကပ်ကို၎င်း သုံးခုသော ပျက်ကပ်ဖြစ်ကပ်ကို၎င်း လေးခုသော ပျက်ကပ်ဖြစ်ကပ်ကို၎င်း ငါးခုသော ပျက်ကပ်ဖြစ်ကပ်ကို၎င်း ဆယ်ခုသော ပျက်ကပ်ဖြစ်ကပ်ကို၎င်း၊ 'ထို (ဘဝ) ၌ (ငါ) သည် ဤသို့သော အမည်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အနွယ်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အဆင်း ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အစာရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့၏။ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြား ရှိခဲ့၏။ ထို (ငါ) သည်

ထို(ဘဝ) မှ သေခဲ့၍ ထို(ဘဝ) ၌ ဖြစ်ပြန်ခဲ့၏။ ထို(ဘဝ) ၌လည်း ဤသို့သော အမည်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အနွယ်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အဆင်း ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အစာရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့၏။ ဤသို့သော အသက် အပိုင်းအခြားရှိခဲ့၏။ ထို (ငါ) သည် ထို (ဘဝ) မှ သေခဲ့၍ ဤ (ဘဝ) ၌ ဖြစ်ပြန်ခဲ့၏။ ဟု အခြင်းအရာနှင့်တကွ ညွှန်းပြ ဖွယ် (အမည်အနွယ်) နှင့်တကွ များပြားသော ရှေး၌ နေဘူးသော ဘဝကို အောက်မေ့နိုင်၏။

ထိုသူသည် ဤသို့ဆို၏-

'အတ္တသည်၎င်း လောကသည်၎င်း မြဲ၏။ မြို့၏။ တောင်ထွတ်ကဲ့သို့ တည်၏။ ခိုင်မြဲသော တံခါးတိုင်ကဲ့သို့ တည်၏။ ထိုသတ္တဝါတို့သည်ပင်လျှင် (တဘဝမှ တဘဝသို့) ပြေးလွှားကုန်၏။ ကျင်လည်ကုန်၏။ သေကုန်၏။ ဖြစ်ပေါ် ကုန်၏။ (အတ္တနှင့်လောကသည်) မြဲသော အရာတို့နှင့် တူစွာ အမြဲရှိနေ သည်သာတည်း။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် -

ငါသည် ပြင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မြဲမြံစွာအားထုတ်ခြင်းကိုစွဲ၍ အဖန်ဖန်အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မ မေ့လျော့ခြင်းကို စွဲ၍ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကို စွဲ၍ ထိုသို့သဘောရှိသော စိတ်တည်ကြည်ခြင်းကို ရ၏။ ယင်းသို့ စိတ်သည် တည်ကြည်လတ်သော် များပြားသော ရှေး၌ နေဘူးသော ဘဝကို အောက်မေ့နိုင်၏။ ဤသည်တို့ကား အ ဘယ်နည်း -

pg\_30.txt pg-14

တခုသော ပျက်ကပ်ဖြစ်ကပ်ကို၎င်း နှစ်ခုသော ပျက်ကပ်ဖြစ်ကပ်ကို၎င်း သုံးခုသော ပျက်ကပ်ဖြစ်ကပ်ကို၎င်း လေးခုသော ပျက်ကပ်ဖြစ်ကပ်ကို၎င်း ငါးခုသော ပျက်ကပ်ဖြစ်ကပ်ကို၎င်း ဆယ်ခုသော ပျက်ကပ်ဖြစ်ကပ်ကို၎င်း၊ 'ထို (ဘဝ) ၌ (ငါ) သည် ဤသို့သော အမည်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အနွယ်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အဆင်း ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အစာရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့၏။ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြား ရှိခဲ့၏။ ထို (ငါ) သည် ထို(ဘဝ) မှ သေခဲ့၍ ထို(ဘဝ) ၌ ဖြစ်ပြန်ခဲ့၏။ ထို(ဘဝ) ၌လည်း ဤသို့သော အမည်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အနွယ်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အဆင်း ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အစာရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့၏။ ဤသို့သော အသက် အပိုင်းအခြားရှိခဲ့၏။ ထို (ငါ) သည် ထို (ဘဝ) မှ သေခဲ့၍ ဤ (ဘဝ) ၌ ဖြစ်ပြန်ခဲ့၏။ ဟု အခြင်းအရာနှင့်တကွ ညွှန်းပြ ဖွယ် (အမည်အနွယ်) နှင့်တကွ များပြားသော ရှေး၌ နေဘူးသော ဘဝကို အောက်မေ့နိုင်၏။ ငါသည် ဤအကြောင်း ကြောင့် ---

'အတ္တသည်၎င်း လောကသည်၎င်း မြဲ၏။ မြို့၏။ တောင်ထွတ်ကဲ့သို့ တည်၏။ ခိုင်မြဲသော တံခါးတိုင်ကဲ့သို့ တည်၏။ ထိုသတ္တဝါတို့သည်ပင်လျှင် (တဘဝမှ တဘဝသို့) ပြေးလွှားကုန်၏။ ကျင်လည်ကုန်၏။ သေကုန်၏။ ဖြစ်ပေါ် ကုန်၏။ (အတ္တနှင့်လောကသည်) မြဲသော အရာတို့နှင့် တူစွာ အမြဲရှိနေ သည်သာတည်း။ ဟု သိ၏။ ဟူ၍ ဆို၏။

ရဟန်းတို့ ဤသည်ကား ပဌမ အကြောင်းတည်း။ ယင်းကိုအကြောင်းပြု၍ ယင်းကိုစွဲမှီ၍ တည်မြဲအယူရှိကုန် သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း တည်မြဲ၏ ဟု ပြကုန်၏။ (၂)

### The Third Category of Eternity View

သဿတဒိဋ္ဌိ တတိယဝါဒ

33. “Tatiye ca bhonto samaṇabrāhmaṇā kimāgama kimārabbha sassatavādā sassataṃ attānañca lokañca paññapenti? Idha, bhikkhave, ekacco samaṇo vā brāhmaṇo vā ātappamanvāya padhānamanvāya anuyogamanvāya appamādamanvāya sammāmanasikāramanvāya tathārūpaṃ cetosamādhim phusati, yathāsamāhite citte anekavihitam pubbenivāsam anussarati. Seyyathidaṃ – dasapi saṃvaṭṭavivaṭṭāni vīsampi saṃvaṭṭavivaṭṭāni tiṃsampi saṃvaṭṭavivaṭṭāni cattālīsampi saṃvaṭṭavivaṭṭāni – ‘amutrāsīm evaṃnāmo evaṃgotto evaṃvaṇṇo evamāhāro evaṃsukhadukkhappaṭisaṃvedī evamāyupariyanto, so tato cuto amutra udapādim; tatrāpāsīm evaṃnāmo evaṃgotto evaṃvaṇṇo evamāhāro evaṃsukhadukkhappaṭisaṃvedī evamāyupariyanto, so tato cuto idhūpapanno’ti. Iti sākāraṃ sauddesaṃ anekavihitam pubbenivāsam anussarati.

“So evamāha – ‘sassato attā ca loko ca vañjho kūṭaṭṭho esikaṭṭhāyitṭhito; te ca sattā sandhāvanti saṃsaranti cavanti upapajjanti, atthitveva sassatisamaṃ. Taṃ kissa hetu? Ahañhi ātappamanvāya padhānamanvāya anuyogamanvāya appamādamanvāya sammāmanasikāramanvāya tathārūpaṃ

cetosamādhim phusāmi, yathāsamāhite citte anekavihitam pubbenivāsam anussarāmi. Seyyathidaṃ – dasapi samvattavivaṭṭāni vīsampi samvattavivaṭṭāni tiṃsampi samvattavivaṭṭāni cattālīsampi samvattavivaṭṭāni – ‘amutrāsiṃ evaṃnāmo evaṃgotto evaṃvaṇṇo evamāhāro evaṃsukhadukkhappaṭisaṃvedī evamāyupariyanto, so tato cuto amutra udapādim; tatrāpāsiṃ evaṃnāmo evaṃgotto evaṃvaṇṇo evamāhāro evaṃsukhadukkhappaṭisaṃvedī evamāyupariyanto, so tato cuto idhūpapannoti. Iti sākāraṃ sauddesaṃ anekavihitam pubbenivāsam anussarāmi. Imināmaḥaṃ etaṃ jānāmi “yathā sassato attā ca loko ca vañjho kūṭaṭṭho esikaṭṭhāyitṭhito, te ca sattā sandhāvanti saṃsaranti cavanti upapajjanti, atthitveva sassatisama”nti. Idaṃ, bhikkhave, tatiyaṃ ṭhānaṃ, yaṃ āgamaṃ yaṃ ārabha eke samaṇabrāhmaṇā sassatavādā sassataṃ attānañca lokañca paññapenti.

၃၃. “တတိယေ စ ဘောန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ကိမာဂမ္မ ကိမာရဗ္ဘ သဿတဝါဒ သဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပ ညပေန္တိ၊ ဣဓ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဧကန္တေ သမဏော ဝါ ဗြာဟ္မဏော ဝါ အာတပ္ပမန္ဓာယ ပဓာနမန္ဓာယ အနုယောဂမန္ဓာယ အပ္ပမာဒမန္ဓာယ သမ္မာမနသိကာရမန္ဓာယ တထာရူပံ စေတောသမာဓိံ ဖုသတိ၊ ယထာသမာဟိတေ စိတ္တေ အနေကဝိဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရတိ။ သေယျထိဒံ – ဒသပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋာနိ ဝီသမ္ပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋာနိ တိသမ္ပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋာနိ စတ္တာလီသမ္ပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋာနိ – ‘အမုတြာသိ ဧဝံနာမော ဧဝံဂေါတ္တော ဧဝံဝဏ္ဏော ဧဝမာဟာရော ဧဝံသုဒဒုက္ခပုဋ္ဌသံဝေဒီ ဧဝမာယုပရိယန္တော၊ သော တတော စုတော အမုတြ ဥဒပါဒိ; တတြာပါသိ ဧဝံနာမော ဧဝံဂေါတ္တော ဧဝံဝဏ္ဏော ဧဝမာဟာရော ဧဝံသုဒဒုက္ခပုဋ္ဌသံဝေဒီ ဧဝမာယုပရိယန္တော၊ သော တတော စုတော ဣဓူပပန္နော’တိ။ ဣတိ သာကာရံ သဉ္ဇဒ္ဓေသံ အနေကဝိဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရတိ။

“သော ဧဝမာဟ – ‘သဿတော အတ္တာ စ လောကော စ ဝဉ္ဇော ကုဋ္ဌဋ္ဌော ဒေသိကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတော; တေ စ သတ္တာ သန္တာ ဝန္တိ သံသရန္တိ စဝန္တိ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ အတ္ထိတွေဝ သဿတိသမံ။ တံ ကိဿ ဟေတု? အဟဉ္စ အာတပ္ပမန္ဓာယ ပဓာနမန္ဓာယ အနုယောဂမန္ဓာယ အပ္ပမာဒမန္ဓာယ သမ္မာမနသိကာရမန္ဓာယ တထာရူပံ စေတောသမာဓိံ ဖုသာမိ၊ ယထာသမာဟိတေ စိတ္တေ အနေကဝိဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရမိ။ သေယျထိဒံ – ဒသပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋာနိ ဝီသမ္ပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋာနိ တိသမ္ပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋာနိ စတ္တာလီသမ္ပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋာနိ – ‘အမုတြာသိ ဧဝံနာမော ဧဝံဂေါတ္တော ဧဝံဝဏ္ဏော ဧဝမာဟာရော ဧဝံသုဒဒုက္ခပုဋ္ဌသံဝေဒီ ဧဝမာယုပရိယန္တော၊ သော တတော စုတော အမုတြ ဥဒပါဒိ; တတြာပါသိ ဧဝံနာမော ဧဝံဂေါတ္တော ဧဝံဝဏ္ဏော ဧဝမာဟာရော ဧဝံသုဒဒုက္ခပုဋ္ဌသံဝေဒီ ဧဝမာယုပရိယန္တော၊ သော တတော စုတော ဣဓူပပန္နော’တိ။ ဣတိ သာကာရံ သဉ္ဇဒ္ဓေသံ အနေကဝိဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရမိ။ ဣမိနာမဟံ ဧတံ ဇာနာမိ” ယထာ သဿတော အတ္တာ စ လောကော စ ဝဉ္ဇော ကုဋ္ဌဋ္ဌော ဒေသိကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတော၊ တေ စ သတ္တာ သန္တာဝန္တိ သံသရန္တိ စဝန္တိ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ အတ္ထိတွေဝ သဿတိသမံ”န္တိ။ ဣဒံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ တတိယံ ဌာနံ၊ ယံ အာဂမ္မ ယံ အာရဗ္ဘ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ သဿတဝါဒ သဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ။

33. And thirdly, on what authority and on what basis do the respected samaṇas and brāhmaṇas who hold the eternity view demonstrate that attā as well as loka is eternal?

In this world, bhikkhus, a certain samaṇa or brāhmaṇas achieves utmost mental concentration by dint of ardent, steadfast, persevering exertion mindfulness and right attentiveness. When his mind has thus gained the highest mental concentration, he recollects many past existences. And what does he recollect?

He recollects ten cycles of dissolution and development, or twenty, or thirty, or forty cycles in this way: "In that past existence I was known by such a name. I was born into such a family. I was of such an appearance. I was thus nourished. I enjoyed pleasure thus. I suffered pain thus. My life-span was such. I died in that existence. I was born in another existence. In that (new) existence. I was known by such a name. I was born into such a family. I was of such an appearance. I was thus nourished. I enjoyed pleasure thus. I suffered pain thus. My life-span was such. I died in that existence. Then I was born in this existence." In this way he recollects many past existences together with their characteristics and related facts (such as names and clans).

He says thus:

Attā as well as loka is eternal, barren, standing like a mountain peak and firm like a gate post. Beings transmigrate, go the round of rebirths, die and are born again. Attā or loka, however, is



permanent like all things of an unchanging and enduring nature. It must be so because I have achieved utmost mental concentration by dint of ardent, steadfast, persevering exertion, mindfulness and right attentiveness. When my mind has thus gained the highest concentration, I can recollect many past existences. And what do I recollect?

I recollect ten, or twenty, or thirty or forty, cycles of dissolution and development in this way: 'In that past existence I was known by such a name. I was born into such a family. I was of such an appearance. I was thus nourished. I enjoyed pleasure thus. I suffered pain thus. My life-span was such. I died in that existence. I was born in another existence. In that (new) existence I was known by such a name. I was born into such a family. I was of such an appearance. I was thus nourished. I enjoyed pleasure thus. I suffered pain thus. My life-span was such. I died in that existence. Then I was born in this existence.' In this way I recollect many past existences together with their characteristics and related facts (such as names and clans). And so I say that I know this:

Atta as well as loka is eternal, barren, standing like a mountain peak and firm like a gate post. Beings transmigrate, go the round of rebirths, die and are born again. Atta or loka, however, is permanent like all things of an unchanging and enduring nature."

Bhikkus! This is the third line of reasoning, and it is based on this, holding on to this, that certain samāṇas and brāhmanas demonstrate that atta as well as loka is eternal.

၃၃။ တတိယဝါဒ၌ကား တည်မြဲအယူရှိကုန်သော အသျှင် သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် အဘယ်ကိုအကြောင်းပြု၍ အဘယ်ကိုစွဲမှီ၍ အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း တည်မြဲ၏ ဟု ပြကုန်သနည်း။

ရဟန်းတို့ ဤလောက၌ အချို့သော သမဏသည်၎င်း ဗြာဟ္မဏသည်၎င်း ပြင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မြဲမြံစွာအားထုတ်ခြင်းကိုစွဲ၍ အဖန်ဖန်အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မမေ့လျော့ခြင်းကို စွဲ၍ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကို စွဲ၍ ထိုသို့သဘောရှိသော စိတ်တည်ကြည်ခြင်းကို ရ၏။ ယင်းသို့ စိတ်သည် တည်ကြည်လတ်သော် များပြားသော ရှေး၌ နေဘူးသော ဘဝကို အောက်မေ့နိုင်၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း -

ဆယ်ခုသော ပျက်ကပ်ဖြစ်ကပ်ကို၎င်း နှစ်ဆယ်သော ပျက်ကပ်ဖြစ်ကပ်ကို၎င်း သုံးဆယ်သော ပျက်ကပ်ဖြစ်ကပ်ကို၎င်း လေးဆယ်သော ပျက်ကပ်ဖြစ်ကပ်ကို၎င်း 'ထို (ဘဝ) ၌ (ငါ) သည် ဤသို့သော အမည်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အနွယ်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အဆင်း ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အစာရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့၏။ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြား ရှိခဲ့၏။ ထို (ငါ) သည် ထို(ဘဝ) မှ သေခဲ့၍ ထို(ဘဝ) ၌ ဖြစ်ပြန်ခဲ့၏။ ထို(ဘဝ) ၌လည်း ဤသို့သော အမည်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အနွယ်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အဆင်း ရခဲ့၏။ ဤသို့သော အစာရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့၏။ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြားရှိခဲ့၏။ ထို (ငါ) သည် ထို (ဘဝ) မှ သေခဲ့၍ ဤ (ဘဝ) ၌ ဖြစ်ပြန်ခဲ့၏'။ ဟု အခြင်းအရာနှင့်တကွ ညွှန်ပြဖွယ် (အမည်အနွယ်) နှင့်တကွ များပြားသော ရှေး၌ နေဘူးသော ဘဝကို အောက်မေ့နိုင်၏။

ထိုသူသည် ဤသို့ဆို၏-

'အတ္တသည်၎င်း လောကသည်၎င်း မြဲ၏။ မြို့၏။ တောင်ထွတ်ကဲ့သို့ တည်၏။ ခိုင်မြဲသော တံခါးတိုင်ကဲ့သို့ တည်၏။ ထိုသတ္တဝါတို့သည်ပင်လျှင် (တဘဝမှ တဘဝသို့) ပြေးလွှားကုန်၏။ ကျင်လည်ကုန်၏။ သေကုန်၏။ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ (အတ္တနှင့်လောကသည်) မြဲသော အရာတို့နှင့် တူစွာ အမြဲရှိနေ သည်သာတည်း'။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် -

ငါသည် ပြင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မြဲမြံစွာအားထုတ်ခြင်းကိုစွဲ၍ အဖန်ဖန်အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မမေ့လျော့ခြင်းကို စွဲ၍ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကို စွဲ၍ ထိုသို့သဘောရှိသော စိတ်တည်ကြည်ခြင်းကို ရ၏။ ယင်းသို့ စိတ်သည် တည်ကြည်လတ်သော် များပြားသော ရှေး၌ နေဘူးသော ဘဝကို အောက်မေ့နိုင်၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း -

ဆယ်ခုသော ပျက်ကပ်ဖြစ်ကပ်ကို၎င်း နှစ်ဆယ်သော ပျက်ကပ်ဖြစ်ကပ်ကို၎င်း သုံးဆယ်သော ပျက်ကပ်ဖြစ်ကပ်ကို၎င်း လေးဆယ်သော ပျက်ကပ်ဖြစ်ကပ်ကို၎င်း 'ထို (ဘဝ) ၌ (ငါ) သည် ဤသို့သော အမည်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အနွယ်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အဆင်း ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အစာရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့၏။ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြား ရှိခဲ့၏။ ထို (ငါ) သည် ထို(ဘဝ) မှ သေခဲ့၍ ထို(ဘဝ) ၌ ဖြစ်ပြန်ခဲ့၏။ ထို(ဘဝ) ၌လည်း ဤသို့သော အမည်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အနွယ်ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အဆင်း ရခဲ့၏။ ဤသို့သော အစာရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော

ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့၏။ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြားရှိခဲ့၏။ ထို (ငါ) သည် ထို (ဘဝ) မှ သေခဲ့၍ ဤ (ဘဝ) ၌ ဖြစ်ပြန်ခဲ့၏။ ဟု အခြင်းအရာနှင့်တကွ ညွှန်းပြဖွယ် (အမည်အနွယ်) နှင့်တကွ များပြားသော ရှေး၌ နေဘူးသော ဘဝ ကို အောက်မေ့နိုင်၏။ ငါသည် ဤအကြောင်းကြောင့် ---

'အတ္တသည်၎င်း လောကသည်၎င်း မြဲ၏။ မြဲ၏။ တောင်ထွတ်ကဲ့သို့ တည်၏။ ခိုင်မြဲသော တံခါးတိုင်ကဲ့သို့ တည်၏။ ထိုသတ္တဝါတို့သည်ပင်လျှင် (တဘဝမှ တဘဝသို့) ပြေးလွှားကုန်၏။ ကျင်လည်ကုန်၏။ သေကုန်၏။ ဖြစ်ပေါ် ကုန်၏။ (အတ္တနှင့်လောကသည်) မြဲသော အရာတို့နှင့် တူစွာ အမြဲရှိနေ သည်သာတည်း' ဟု သိ၏ ဟူ၍ ဆို၏။

ရဟန်းတို့ ဤသည်ကား တတိယ အကြောင်းတည်း၊ ယင်းကိုအကြောင်းပြု၍ ယင်းကိုစွဲမှီ၍ တည်မြဲအယူရှိကုန် သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း တည်မြဲ၏ ဟု ပြကုန်၏။ (၃)

#### The Fourth Category of Entcrnity View

သဿတဒိဋ္ဌိ စတုတ္ထဝါဒ

34. “Catutthe ca bhonto samaṇabrāhmaṇā kimāgama kimārabba sassatavādā sassataṃ attānañca lokañca paññapenti? Idha, bhikkhave, ekacco samaṇo vā brāhmaṇo vā takkī hoti vīmaṃsī, so takkapariyāhataṃ vīmaṃsānucaritaṃ sayamaṃ paṭibhānaṃ evamaṃha – ‘sassato attā ca loka ca vañjho kūṭaṭṭho esikaṭṭhāyitṭhito; te ca sattā sandhāvanti saṃsaranti cavaṃti upapajjanti, atthitveva sassatisama’nti . Idamaṃ, bhikkhave, catutthaṃ thānaṃ, yaṃ āgama yaṃ ārabba eke samaṇabrāhmaṇā sassatavādā sassataṃ attānañca lokañca paññapenti.

၃၄. “စတုတ္ထေ စ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ ကိမာဂမ္မ ကိမာရဗ္ဗ သဿတဝါဒ သဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ? ဣဓ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဧကန္တော သမဏော ဝါ ဗြာဟ္မဏော ဝါ တက္ကံ ဟောတိ ဝိမံသီ၊ သော တက္ကပရိယာဟတံ ဝိမံသာနု စရိတံ သယံ ပဋိဘာနံ ဧဝမာဟ — ‘သဿတော အတ္တာ စ လောကော စ ဝဉ္စော ကုဋ္ဌဋ္ဌော ဧသိကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတော; တေ စ သတ္တာ သန္ဓာဝန္တိ သံသရန္တိ စဝန္တိ ဥပပဇ္ဇန္တိ အတ္ထိတွေဝ သဿတိသမ’န္တိ။ ဣဒံ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ စတုတ္ထံ ဌာနံ၊ ယံ အာဂမ္မ ယံ အာရဗ္ဗ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ သဿတဝါဒ သဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ။

34. And fourthly, on what authority and on what basis do the respected samaṇas and brāhmaṇas demonstrate that atta as well as loka is eternal?

In this world, bhikkhus a certain samana or brāhmaṇa is given to logic and investigation. He uses various methods of reasoning, conducts investigations and gives his views, saying:

Atta as well as loka is eternal, barren, standing like a mountain peak and firm like a gate post. Beings transmigrate, go the round of rebirths, die and are born again. Atta or loka, however, is permanent like all things of an unchanging and enduring nature.”

Bhikkus! This is the fourth line of reasoning, and it is based on this, holding on to this, that certain samaṇas and brāhmaṇas demonstrate that atta as well as loka is eternal.

၃၄။ စတုတ္ထဝါဒ၌ကား တည်မြဲအယူရှိကုန်သော အချို့ သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် အဘယ်ကိုအကြောင်းပြု၍ အဘယ်ကိုစွဲမှီ၍ အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း တည်မြဲ၏ ဟု ပြကုန်သနည်း။

ရဟန်းတို့ ဤလောက၌ အချို့သော သမဏသည်၎င်း ဗြာဟ္မဏသည်၎င်း ကြံစည်လေ့ရှိ၏။ စူးစမ်းလေ့ရှိ၏။ ထိုသူသည် အမျိုးမျိုး ကြံစည်၍ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍ မိမိ၏ ထင်မြင်ချက်ကို ဤသို့ဆို၏-

'အတ္တသည်၎င်း လောကသည်၎င်း မြဲ၏။ မြဲ၏။ တောင်ထွတ်ကဲ့သို့ တည်၏။ ခိုင်မြဲသော တံခါးတိုင်ကဲ့သို့ တည်၏။ ထိုသတ္တဝါတို့သည်ပင်လျှင် (တဘဝမှ တဘဝသို့) ပြေးလွှားကုန်၏။ ကျင်လည်ကုန်၏။ သေကုန်၏။ ဖြစ်ပေါ် ကုန်၏။ (အတ္တနှင့်လောကသည်) မြဲသော အရာတို့နှင့် တူစွာ အမြဲရှိနေ သည်သာတည်း' ဟု ဆို၏။

ရဟန်းတို့ ဤသည်ကား စတုတ္ထ အကြောင်းတည်း၊ ယင်းကိုအကြောင်းပြု၍ ယင်းကိုစွဲမှီ၍ တည်မြဲအယူရှိကုန် သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း တည်မြဲ၏ ဟု ပြကုန်၏။ (၄)

35. “Imehi kho te, bhikkhave, samaṇabrāhmaṇā sassatavādā sassataṃ attānañca lokañca paññapenti catūhi vatthūhi. Ye hi keci, bhikkhave, samaṇā vā brāhmaṇā vā sassatavādā sassataṃ attānañca lokañca paññapenti, sabbe te imeheva catūhi vatthūhi, etesaṃ vā aññatarena; natthi ito bahiddhā.

၃၅. “ဣမေဟိ ခေါ တေ၊ ဘိက္ခဝေ၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ သဿတဝါဒ သဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ စတူဟိ ဝတ္ထုဟိ။ ယေ ဟိ ကေစိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ သမဏာ ဝါ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ သဿတဝါဒ သဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ၊ သဗ္ဗေ တေ ဣမေဟေဝ စတူဟိ ဝတ္ထုဟိ။ ဧတေသံ ဝါ အညတရေန; နတ္ထိ ဣတော ဗဟိဒ္ဓါ။

35. Bhikkhus! The samaññas and brāhmaṇas who hold the eternity view demonstratc that atta as well as loka is eternal in the four ways thus cited above

Bhikkhus! When any samaññas and brāhmaṇas who hold the eternity view demonstrate that atta as well as loka is eternal, all of them proffer these four, or one of these four lines of reasoning and no other besides them.

၃၅။ ရဟန်းတို့ တည်မြဲအယူရှိကုန်သော သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း တည်မြဲ၏ ဟု လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။

ရဟန်းတို့ တည်မြဲအယူရှိကုန်သော သမဏဗြာဟ္မဏအားလုံးတို့သည် အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း တည်မြဲ၏ ဟု ပြကြလျှင် ဤလေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် သော်၎င်း ဤ (လေးမျိုး) တို့တွင် တမျိုးမျိုးသော အကြောင်းဖြင့် သော်၎င်း ပြကုန်၏။ ဤ (လေးမျိုး) တို့မှ တပါးသောအကြောင်း မရှိ။

36. “Tayidaṃ , bhikkhave, tathāgato pajānāti – ‘ime diṭṭhiṭṭhānā evaṃgahitā evaṃparāmaṭṭhā evaṃgatikā bhavanti evaṃabhisamparāyā’ti, tañca tathāgato pajānāti, tato ca uttaritaraṃ pajānāti; tañca pajānanam [pajānam (?)] dī. ni. 3.36 pāliatṭhakathā passitabbam] na parāmasati, aparāmasato cassa paccattaññeva nibbuti veditā. Vedanānaṃ samudayañca atthaṅgamañca assādañca ādīnavañca nissaraṇaṃ yathābhūtaṃ veditvā anupādāvimutto, bhikkhave, tathāgato.

၃၆. “တယိဒံ ၊ ဘိက္ခဝေ၊ တထာဂတော ပဇာနာတိ – ‘ဣမေ ဒိဋ္ဌိဌာနာ ဧဝံဂဟိတာ ဧဝံပရာမတ္ထာ ဧဝံဂတိကာ ဘဝန္တိ ဧ ဝံအဘိသမ္မရာယာ’တိ၊ တဉ္စ တထာဂတော ပဇာနာတိ၊ တတော စ ဥတ္တရိတရံ ပဇာနာတိ; တဉ္စ ပဇာနနံ [ပဇာနံ (?)] ဒီ. နိ. ၃.၃၆ ပါဠိအဋ္ဌကထာ ပဿိတဗ္ဗံ] န ပရာမသတိ၊ အပရာမသတော စဿ ပစ္စတ္တဉ္စေဝ နိဗ္ဗုတိ ဝိဒိတာ။ ဝေဒနာနံ သ မုဒယဉ္စ အတ္တင်္ဂမဉ္စ အဿာဒဉ္စ အာဒိနဝဉ္စ နိဿရဏဉ္စ ယထာဘူတံ ဝိဒိတွာ အနုပါအဝိမုတ္တော၊ ဘိက္ခဝေ၊ တထာဂ တော။

36. Bhikkhus! The Tathāgata knows the destination, the next existence in which one holding these four views would be reborn, if these views are thus held on to, if these views are thus grasped.

The Tathāgata knows these four views. He also knows the dhamma which surpasses them. Knowing that dhamma, he does not view it in the wrong way. Since he does not 'view it in the wrong way, he realizes by himself the extinction of defilements (i.e., greed, anger, and ignorance of the Four Ariya Truths.)

Bhikkhus! Since The Tathāgata rightly knows the arising of feeling (vedanā) and its cause, the cessation of feeling and its cause, its pleasantness, its faults, and freedom from attachment to it, he becomes liberated without any clinging, (i.e., he realizes Nibbāna).

၃၆။ ရဟန်းတို့ ဤအယူတို့သည် ဤသို့ စွဲယူထားလျှင် ဤသို့ မှားယွင်းစွာသုံးသပ်ထားလျှင် ဤသို့ လားရာရှိကုန်၏။ ဤသို့ တမလွန်ရှိကုန်၏” ဟု မြတ်စွာဘုရားသည် ထို(လေးမျိုးသောအယူ) ကို သိတော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ထို(လေးမျိုးသောအယူ) ကိုလည်း သိတော်မူ၏။ ထို့ထက် အထူးသဖြင့် လွန်မြတ်သော တရား ကိုလည်း သိတော်မူ၏။ ထို (အထူးသဖြင့် လွန်မြတ်သောတရား) ကို သိတော်မူသော်လည်း မှားယွင်းစွာ မ သုံးသပ်၊ မှားယွင်းစွာ မသုံးသပ်သောကြောင့် ထို (မြတ်စွာဘုရား) သည် ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် နိဗ္ဗာန်ကို သိတော် မူ၏။

ရဟန်းတို့ မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေဒနာတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း ချုပ်ကြောင်းကို၎င်း သာယာဖွယ်ကို၎င်း အပြစ်ကို၎င်း (ဝေဒနာတို့မှ) ထွက် မြောက်ရာကို၎င်း ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိတော်မူသဖြင့် (တစုံတရာ) မစွဲလမ်းမှု၍ လွတ်မြောက်တော်မူ၏။

37. “Ime kho te, bhikkhave, dhammā gambhīrā duddasā duranubodhā santā pañītā atakkāvacarā nipuṇā paṇḍitavedanīyā, ye tathāgato sayam abhiññā sacchikātvā pavedeti, yehi tathāgatassa yathābhuccaṃ vaṇṇaṃ sammā vadamānā vadeyyuṃ.

၃၇. “ကုမေ ခေါ် တေ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဓမ္မာ ဂမ္ဘီရာ ဒုဒ္ဓသာ ဒုရနုပောဓာ သန္တာ ပဏီတာ အတက္ကာဝစရာ နိပုဏာ ပဏ္ဍိတဝေဒ နိယာ၊ ယေ တထာဂတော သယံ အဘိညာ သန္တိကတ္တ ပဝေဒေတိ၊ ယေဟိ တထာဂတဿ ယထာဘူတံ ဝဏ္ဏံ သမ္မာ ဝဒ မာနာ ဝဒေယျံ။

37. — Thus bhikkhus these are the dhammas which are profound, hard to see, hard to comprehend, tranquil, noble, surpassing logic, subtle and intelligible only to the ariyas. The Tathāgata has set them forth after realization of these dhammas by himself through Sabbarīfiuta Nāṇa (Perfect Wisdom). Anyone wishing to praise correctly the true virtues of the Tathāgata should do so in terms of these dhammas.

၃၇။ ရဟန်းတို့ မြတ်စွာဘုရားသည် အကြင် (တရား) တို့ကို ကိုယ်တော်တိုင် ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ကို မှန်စွာပြောလိုကြလျှင် အကြင် (တရား) တို့ဖြင့် ပြောကြရာ၏။ နက်နဲကုန်သော မြင်နိုင်ခဲကုန်သော သိနိုင်ခဲကုန်သော ငြိမ်သက်ကုန်သော မွန်မြတ်ကုန်သော ကြံစည်ခြင်းဖြင့် မရောက်နိုင်ကုန်သော သိမ်မွေ့ကုန်သော ပညာရှိတို့သာ သိနိုင်ကုန်သော ထိုတရားတို့သည် ဤသည်တို့ ပင်တည်း။

Paṭhamabhāṇavāro. ပဌမဘာဏဝါရော၊  
End of First Portion for Recitation (bhāṇa vāra)  
ပဌမဘာဏဝါရ ပြီး၏။

Ekaccasassatavādo ဧကစ္စသဿတဝါဒေါ  
Four Views of Eternity and Non-eternity (Ekacca Sassata Ditthi)  
ဧကစ္စသဿတဒိဋ္ဌိ အချို့တည်မြဲ အယူလေးမျိုး

38. “Santi, bhikkhave, eke samaṇabrāhmaṇā ekaccasassatikā ekaccaasassatikā ekaccaṃ sassataṃ ekaccaṃ asassataṃ attānañca lokañca paññāpenti catūhi vatthūhi. Te ca bhonto samaṇabrāhmaṇā kimāgamaṃ kimārabbaṃ ekaccasassatikā ekaccaasassatikā ekaccaṃ sassataṃ ekaccaṃ asassataṃ attānañca lokañca paññāpenti catūhi vatthūhi?

၃၈. “သန္တိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဧကစ္စသဿတိကာ ဧကစ္စအသဿတိကာ ဧကစ္စ သဿတံ ဧကစ္စ အသဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ စတူဟိ ဝတ္ထူဟိ။ တေ စ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ ကိမာဂမ္မ ကိမာရဗ္ဗ ဧကစ္စသဿတိကာ ဧကစ္စအသဿတိကာ ဧကစ္စ သဿတံ ဧကစ္စ အသဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ စတူဟိ ဝတ္ထူဟိ?

38. There are, bhikkhus, some samaṇas and brāhmaṇas who, holding the dualistic view of eternity and non-eternity, put forward four reasons to show that atta as well as loka is in some cases eternal and in others not eternal. On what authority and on what basis do these respected samaṇas and brāhmaṇas, holding the dualistic view of eternity and non-eternity, put forward four reasons to show that atta as well as loka is in some cases eternal and in others not eternal?

၃၈။ ရဟန်းတို့ အချို့တည်မြဲ အချို့မတည်မြဲ အယူရှိကုန်သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မဏ တို့သည် ရှိကုန်၏။ (ထိုသူတို့သည်) အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း အချို့တည်မြဲ၏ အချို့မတည်မြဲ ဟု လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ အချို့တည်မြဲ အချို့မတည်မြဲ အယူရှိကုန်သော ထိုအသျှင် သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် အဘယ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်ကို စွဲမှီ၍ အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း အချို့တည်မြဲ၏ အချို့မတည်မြဲ ဟု လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်သနည်း။

The First Category of Ekacca Sassata Dittlhi  
ဧကစ္စသဿတဒိဋ္ဌိ ပထမဝါဒ

39. “Hoti kho so, bhikkhave, samayo, yaṃ kadāci karahaci dīghassa addhuno accayena ayaṃ loko saṃvaṭṭati. Saṃvaṭṭamāne loka yebhuyyena sattā ābhassarasaṃvattanikā honti. Te tattha honti manomayā pītibhakkhā sayāṃpabhā antalikkhacarā subhaṭṭhāyino, ciraṃ dīghamaddhānaṃ tiṭṭhanti.

၃၉. “ဟောတိ ခေါ သော၊ ဘိက္ခုဝေ၊ သမယော၊ ယံ ကအစိ ကရဟစိ ဒီဃဿ အဒ္ဓါနော အစ္စယေန အယံ လောကော သံဝဋ္ဋတိ။ သံဝဋ္ဋမာနေ လောကော ယေဘုယျေန သတ္တာ အဘဿရသံဝဋ္ဋနိကာ ဟောန္တိ။ တေ တတ္ထ ဟောန္တိ မနောမယာ ပီတိဘက္ခိ သယံပဘာ အန္တလိက္ခစရာ သုဘဋ္ဌာယိနော၊ စိရံ ဒီဃမဒ္ဓါနံ တိဋ္ဌန္တိ။

39. — There, indeed, is such a time, bhikkhus, as when this world system gets dissolved, as it does at times, after a lapse of many aeons. When the world system becomes thus dissolved, beings are reborn mostly in the Ābhassara plane of existence (of radiant Brahmās). When they are born there because of jhāna mind, they are nurtured by rapture, resplendent with light from their own bodies, sojourning in the heavens and living in splendour. And they remain there for aeons.

၃၉။ ရဟန်းတို့ ရှည်သော ကာလလွန်သော် တရံတခါ၌ ဤလောကသည် ပျက်၏။ ထိုအခါသည် ရှိသည်သာတည်း၊ လောကပျက်လတ်သော် သတ္တဝါတို့သည် များသောအားဖြင့် အဘဿရ ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် ထိုဘုံ၌ ဈာန်စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။ နှစ်သိမ့်ခြင်း (ပီတိ) လျှင် အစာရှိကုန်၏။ မိမိတို့ကိုယ်ရောင်ဖြင့် လင်းလျက်ရှိကုန်၏။ ကောင်းကင်၌ ကျက်စားကုန်၏။ တင့်တယ်သော နေရာရှိကုန်၏။ ကြာရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး တည်ကုန်၏။

40. “Hoti kho so, bhikkhave, samayo, yaṃ kadāci karahaci dīghassa addhuno accayena ayaṃ loko vivaṭṭati. Vivaṭṭamāne loka suññam brahmavimānaṃ pātubhavati. Atha kho aññataro satto āyukkhayā vā puññakkhayā vā ābhassarakāyā cavitvā suññam brahmavimānaṃ upapajjati. So tattha hoti manomayo pītibhakkho sayāṃpabho antalikkhacarō subhaṭṭhāyī, ciraṃ dīghamaddhānaṃ tiṭṭhanti.

၄၀. “ဟောတိ ခေါ သော၊ ဘိက္ခုဝေ၊ သမယော၊ ယံ ကအစိ ကရဟစိ ဒီဃဿ အဒ္ဓါနော အစ္စယေန အယံ လောကော ဝိဝဋ္ဋတိ။ ဝိဝဋ္ဋမာနေ လောကော သူညံ ဗြဟ္မဝိမာနံ ပါတုဘဝတိ။ အထ ခေါ အညတရော သတ္တော အာယုက္ခယာ ဝါ ပုညက္ခယာ ဝါ အဘဿရကာယာ စဝိတ္တာ သူညံ ဗြဟ္မဝိမာနံ ဥပပဇ္ဇတိ။ သော တတ္ထ ဟောတိ မနောမယော ပီတိဘက္ခိ သယံပဘော အန္တလိက္ခစရာ သုဘဋ္ဌာယိ၊ စိရံ ဒီဃမဒ္ဓါနံ တိဋ္ဌတိ။

40. There, indeed, is such a time, bhikkhus, as when this world system rises again, as it does at times, after a lapse of many aeons. When the world system thus rises again, there appears a palatial Brahmā abode (brahmā-vimāna, one or all three of Brahmā realms of first Jhāna), void of all life. At that time, a certain being from the Ābhassara plane of existence dies, either at the end of his span of life, or on the exhaustion of the stock of his meritorious deeds, and is reborn in that empty palatial Brahmā realm.

When he is born there because of jhāna mind, he is nurtured by rapture, resplendent with light from his own body, sojourning in the heavens and living in splendour. Thus he remains there for aeons.

၄၀။ ရဟန်းတို့ ရှည်သော ကာလလွန်သော် တရံတခါ၌ လောကသည် ဖြစ်၏။ ထိုအခါသည် ရှိသည်သာတည်း၊ လောကဖြစ်လတ်သော် (သတ္တဝါမှ) ဆိတ်သော ဗြဟ္မာဗိမာန်သည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၏။ ထိုအခါ တဦးတယောက်သော သတ္တဝါသည် အသက်ကုန်သောကြောင့်ဖြစ်စေ ကောင်းမှုကုန်သောကြောင့်ဖြစ်စေ အဘဿရဘုံမှ သေခဲ့၍ (သတ္တဝါမှ) ဆိတ်သော ဗြဟ္မာဗိမာန်၌ ဖြစ်ပေါ်၏။ ထိုသူသည် ထိုဘုံ၌ ဈာန်စိတ်ကြောင့် ဖြစ်၏။ နှစ်သိမ့်ခြင်း (ပီတိ) လျှင် အစာရှိ၏။ မိမိတို့ကိုယ်ရောင်ဖြင့် လင်းလျက်ရှိ၏။ ကောင်းကင်၌ ကျက်စား၏။ တင့်တယ်သော နေရာရှိ၏။ ကြာရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး တည်၏။

41. “Tassa tattha ekakassa dīgharattaṃ nivusitattā anabhirati paritassanā upapajjati — ‘aho vata aññepi sattā itthattaṃ āgaccheyyū’nti. Atha aññepi sattā āyukkhayā vā puññakkhayā vā ābhassarakāyā cavitvā brahmavimānaṃ upapajjanti tassa sattassa saḥabyatam. Tepi tattha honti manomayā pītibhakkhā sayāṃpabhā antalikkhacarā subhaṭṭhāyino, ciraṃ dīghamaddhānaṃ tiṭṭhanti.

၄၁. “တဿ တတ္ထ ဧကကဿ ဒီဃရတ္တံ နိဝုသိတတ္တာ အနဘိရတိ ပရိတဿနာ ဥပပဇ္ဇတိ — ‘အဟော ဝတ အညေပိ သတ္တာ ဣတ္ထတ္တံ အာဂစ္ဆေယျန္တိ။ အထ အညေပိ သတ္တာ အာယုက္ခယာ ဝါ ပုညက္ခယာ ဝါ အဘဿရကာယာ စဝိတ္တာ

ဗြဟ္မဝိမာနံ ဥပပဇ္ဇန္တိ တဿ သတ္တဿ သဟဗျတံ။ တေပိ တတ္ထ ဟောန္တိ မနောမယာ ပီတိဘက္ခိ သယံပဘာ အန္တလိက္ခ စရာ သုဘဠာယိနော၊ စိရံ ဒီယမဒ္ဓါနံ တိဋ္ဌန္တိ။

41. Living there alone for aeons, there arise in him mental weariness and a longing for company thus: "Would that some other beings come to this place!" And then other beings from the Ābhassara plane of existence die either at the end of their span of life, or on the exhaustion of the stock of their meritorious deeds, and are reborn in that palatial Brahmā realm. When they are born there because of jhāna mind, they are nurtured by rapture, resplendent with light from their own bodies, sojourning in the heavens and living in splendour. Thus they remain there for aeons.

၄၁။ ထိုဘုံ၌ ထိုသူသည် တယောက်ထည်းထည်း ကာလရှည်စွာ နေရသောကြောင့် မမွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍ "တပါးသော သတ္တဝါတို့လည်း ဤဘုံသို့ရောက်လာဘိမူ ကောင်းလေစွ" ဟု တောင့်တ၏။ ထိုအခါ တပါး သောသတ္တဝါတို့လည်း အသက်ကုန်သောကြောင့်ဖြစ်စေ ကောင်းမှုကုန်သောကြောင့်ဖြစ်စေ အဘဿရဘုံမှ သေခဲ့ကုန်၍ ထိုသတ္တဝါ၏ အဖော်အဖြစ်ဖြင့် ဗြဟ္မာဘုံ၌ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ ထိုသူတို့သည်လည်း ထိုဘုံ၌ ဈာန်စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။ နှစ်သိမ့်ခြင်း (ပီတိ) လျှင် အစာရှိကုန်၏။ မိမိတို့ကိုယ်ရောင်ဖြင့် လင်းလျှက်ရှိကုန်၏။ ကောင်း ကင်၌ ကျက်စားကုန်၏။ တင့်တယ်သော နေရာရှိကုန်၏။ ကြာရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး တည်ကုန်၏။

42. "Tatra , bhikkhave, yo so satto paṭhamam upapanno tassa evaṃ hoti – ‘ahamasmi brahmā mahābrahmā abhikhū anabhikhūto aññadattudaso vasavattī issaro kattā nimmātā seṭṭho sajītā [sajjitā (syā. kaṃ.)] vasī pitā bhūtabhabyānaṃ. Mayā ime sattā nimmitā. Taṃ kissa hetu? Mamañhi pubbe etadahosi – ‘aho vata aññepi sattā itthattaṃ āgaccheyyu’nti. Iti mama ca manopañidhi, ime ca sattā itthattaṃ āgatā’ti.

“Yepi te sattā pacchā upapannā, tesampi evaṃ hoti – ‘ayaṃ kho bhavaṃ brahmā mahābrahmā abhikhū anabhikhūto aññadattudaso vasavattī issaro kattā nimmātā seṭṭho sajītā vasī pitā bhūtabhabyānaṃ. Iminā mayaṃ bhotā brahmunā nimmitā. Taṃ kissa hetu? Imañhi mayaṃ addasāma idha paṭhamam upapannaṃ, mayaṃ panamha pacchā upapannā’ti.

၄၂. “တကြံ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ယော သော သတ္တော ပဌမံ ဥပပန္နော တဿ ဧဝံ ဟောတိ – ‘အဟမသ္မိ ဗြဟ္မာ မဟာဗြဟ္မာ အဘိဘူ အနဘိဘူတော အညဒတ္ထဒသော ဝသဝတ္တိ က္ကဿရော ကတ္တာ နိမ္မတာ သေဋ္ဌော သဇိတာ [သဇ္ဇိတာ (သျှာ. ကံ.)] ဝသီ ပိတာ ဘူတဘဗျာနံ။ မယာ က္ကမေ သတ္တာ နိမ္မတာ။ တံ ကိဿ ဟေတု? မမဉ္ဇိပုဗ္ဗေ ဧတဒဟောသိ – ‘‘အဟော ဝတ အညေပိ သတ္တာ ကုတ္တတ္တံ အာဂစ္ဆေယျူ’’န္တိ။ က္ကတိ မမ စ မနောပဏိဓိ၊ က္ကမေ စ သတ္တာ ကုတ္တတ္တံ အာဂတာ’တိ။

“ယေပိ တေ သတ္တာ ပစ္ဆာ ဥပပန္နော၊ တေသမ္ပိ ဧဝံ ဟောတိ – ‘အယံ ခေါ ဘဝံ ဗြဟ္မာ မဟာဗြဟ္မာ အဘိဘူ အနဘိဘူတော အညဒတ္ထဒသော ဝသဝတ္တိ က္ကဿရော ကတ္တာ နိမ္မတာ သေဋ္ဌော သဇိတာ ဝသီ ပိတာ ဘူတဘဗျာနံ။ က္ကမိနာ မယံ ဘောတာ ဗြဟ္မာနာ နိမ္မတာ။ တံ ကိဿ ဟေတု? က္ကမဉ္ဇိ မယံ အဒ္ဓသာမ က္ကမ ပဌမံ ဥပပန္နံ၊ မယံ ပနမှ ပစ္ဆာ ဥပပန္နနာ’တိ။

42. Then, bhikkhus, the being who was the first to be reborn there thinks to himself thus: |

I am the Brahmā, the great Brahmā, the conqueror, the unconquered, the all-seeing, the subjector of all to his wishes, the omnipotent, the maker, the creator, the supreme, the controller, the one confirmed in the practice of jhāna, and father to all that have been and shall be. I have created these other beings. Why can I say so? I can say so because awhile ago I thought to myself: 'Would that some other beings come to this place!' As I wished so, other beings have appeared in this place.”

And then other beings who appeared later think to themselves:

“This honourable personage is the Brahmā, the great Brahmā, the conqueror, the unconquered, the all-seeing, the subjector of all to his wishes, the omnipotent, the maker, the creator, the supreme, the controller, the one confirmed in the practice of jhāna, and father to all that have been and shall be. This

honourable Brahmā has created us. Why can we say so? We can say so because, as we see, he appeared in this place first, whereas we appeared only after him.”

၄၂။ ရဟန်းတို့ ထိုသတ္တဝါတို့တွင် ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ပေါ်နိုင်သော သတ္တဝါအား ဤသို့ အကြံဖြစ်၏-

“ငါသည် ဗြဟ္မာဖြစ်၏။ မဟာဗြဟ္မာဖြစ်၏။ လွှမ်းမိုးနိုင်သူ ဖြစ်၏။ မည်သူကမျှ မလွှမ်းမိုးနိုင်သူဖြစ်၏။ စင်စစ် (အလုံးစုံကို) မြင်သူဖြစ်၏။ အလိုအတိုင်းဖြစ်စေနိုင်သူဖြစ်၏။ အစိုးရသူဖြစ်၏။ ပြုသူဖြစ်၏။ ဖန်ဆင်းသူဖြစ်၏။ အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။ စီမံသူဖြစ်၏။ (စုရန်၌) လေ့လာပြီးသူဖြစ်၏။ ဖြစ်ပြီးဖြစ်ဆဲ သတ္တဝါတို့၏ အဖဖြစ်၏။ ဤသတ္တဝါတို့ ငါ ဖန်ဆင်းထား၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် --

“တပါးသောသတ္တဝါတို့သည်လည်း ဤဘုံသို့ ရောက်လာဘိမူ ကောင်းလေစွ” ဟု ငါ့အား ရှေး၌အကြံဖြစ်ခဲ့၏။ ငါ့အား ဤသို့တောင်းတခြင်းလည်းဖြစ်၏။ ဤသတ္တဝါတို့သည်လည်း ဤ (ဗြဟ္မာ) ဘုံသို့ ရောက်လာကုန်၏။” ဟု အကြံဖြစ်၏။

နောက်မှ ဖြစ်ပေါ်လာသော သတ္တဝါတို့အားလည်း ဤသို့ အကြံဖြစ်၏-

“ဤအသျှင်သည် ဗြဟ္မာဖြစ်၏။ မဟာဗြဟ္မာဖြစ်၏။ လွှမ်းမိုးနိုင်သူ ဖြစ်၏။ မည်သူကမျှ မလွှမ်းမိုးနိုင်သူဖြစ်၏။ စင်စစ် (အလုံးစုံကို) မြင်သူဖြစ်၏။ အလိုအတိုင်း ဖြစ်စေနိုင်သူ ဖြစ်၏။ အစိုးရသူ ဖြစ်၏။ ပြုသူဖြစ်၏။ ဖန်ဆင်းသူဖြစ်၏။ အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။ စီမံသူ ဖြစ်၏။ (စုရန်၌) လေ့လာပြီးသူ ဖြစ်၏။ ဖြစ်ပြီးဖြစ်ဆဲ သတ္တဝါ တို့၏ အဖဖြစ်၏။ ငါတို့ကို ဤ အရှင်ဗြဟ္မာဖန်ဆင်းထား၏။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော်-

ဤဘုံ၌ ဤဗြဟ္မာကြီးရှေးဦးစွာ ဖြစ်ပေါ်နေနှင့်သည်ကို ငါတို့ မြင်ရကုန်၏။ ငါတို့သည်ကား နောက်မှ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏” ဟု အကြံဖြစ်၏။

43. “Tatra, bhikkhave, yo so satto paṭhamam upapanno, so dīghāyukataro ca hoti vaṇṇavantataro ca mahesakkhataro ca. Ye pana te sattā pacchā upapannā, te appāyukatarā ca honti dubbaṇṇatarā ca appesakkhatarā ca.

၄၃. “တကြ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ယော သော သတ္တော ပဌမံ ဥပပန္နော၊ သော ဒီဃာယုကတရော စ ဟောတိ ဝဏ္ဏဝန္တတရော စ မ ဟေသက္ခတရော စ။ ယေ ပန တေ သတ္တာ ပစ္ဆိမံ ဥပပန္နော၊ တေ အပ္ပါယုကတရော စ ဟောန္တိ ဒုဗ္ဗဏ္ဏတရော စ အပ္ပေသက္ခ တရော စ။

43. Among them, bhikkhus, the one who appeared first lives longer, and is more beautiful and more powerful (than the others). Those beings who appeared later have a shorter life, and are less beautiful and less powerful (than the one who first appeared).

၄၃။ ရဟန်းတို့ ထိုသတ္တဝါတို့တွင် ရှေးဦးစွာဖြစ်ပေါ်နိုင်သော သတ္တဝါသည် အသက်လည်း သာလွန်၍ရှည်၏။ အဆင်းလည်း သာလွန်၍လှ၏။ တန်ခိုးလည်း သာလွန်၍ကြီး၏။ နောက်မှ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်ကား (ရှေးဦးစွာဖြစ်ပေါ်နိုင်သော သတ္တဝါနှင့် နှိုင်းစာလျှင်) အသက်လည်း တိုကုန်၏။ အဆင်းလည်း မလှကုန်၊ တန်ခိုးလည်း နည်းကုန်၏။

44. “Tḥānaṃ kho panetaṃ, bhikkhave, vijjati, yaṃ aññataro satto tamhā kāyā cavitvā itthattaṃ āgacchati. Itthattaṃ āgato samāno agārasmā anagāriyaṃ pabbajati. Agārasmā anagāriyaṃ pabbajito samāno ātappamanvāya padhānamanvāya anuyogamanvāya appamādamanvāya sammāmanasikāramanvāya tathārūpaṃ cetosamādhim phusati, yathāsamāhite citte taṃ pubbenivāsaṃ anussarati , tato paraṃ nānussarati.

“So evamāha – ‘yo kho so bhavaṃ brahmā mahābrahmā abhibhū anabhibhūto aññadatthudaso vasavattī issaro kattā nimmātā seṭṭho sajita vasi pitā bhūtabhabyānaṃ, yena mayaṃ bhotā brahmunā nimmitā, so nicco dhuvo sassato avipariṇāmadhammo sassatisamaṃ tatheva ṭhassati. Ye pana mayaṃ ahumhā tena bhotā brahmunā nimmitā, te mayaṃ aniccā addhuvā appāyukā cavanadhammā itthattaṃ āgatā’ti. Imaṃ kho, bhikkhave, paṭhamam ṭhānaṃ, yaṃ āgamma yaṃ ārabba eke samaṇabrāhmaṇā ekaccasassatikā ekaccaasassatikā ekaccaṃ sassataṃ ekaccaṃ asassataṃ attānañca lokañca paññapenti.

၄၄. “ဌာနံ ခေါ ပနေတံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ယံ အညတရော သတ္တော တမှာ ကာယာ စဝိတွာ ဣတ္ထတ္တံ အာဂစ္ဆတိ။ ဣတ္ထတ္တံ အာဂတော သမာနော အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇတိ။ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇိတော သမာနော အာတပ္ပမန္တယ ပဓာနမန္တယ အနုယောဂမန္တယ အပ္ပမာဒမန္တယ သမ္မာမနသိကာရမန္တယ တထာရူပံ စေတောသမာဓိ ဖုသတိ၊ ယထာ သမာဟိတေ စိတ္တေ တံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရတိ ၊ တတော ပရံ နာနုဿရတိ။

“သော ဧဝမာဟ - ‘ယော ခေါ သော ဘဝံ ဗြဟ္မာ မဟာဗြဟ္မာ အဘိဘူ အနဘိဘူတော အညဒတ္တုဒသော ဝသဝတ္တိ ဣဿရော ကတ္တာ နိမ္မတာ သေဋ္ဌော သဇိတာ ဝသီ ပိတာ ဘူတတဗျာနံ၊ ယေန မယံ ဘောတာ ဗြဟ္မုနာ နိမ္မိတာ၊ သော နိစ္စော ဓုဝေါ သဿတော အဝိပရိဏာမဓမ္မော သဿတိသမံ တထေဝ ဌဿတိ။ ယေ ပန မယံ အဟုမှာ တေန ဘောတာ ဗြဟ္မုနာ နိမ္မိတာ၊ တေ မယံ အနိစ္စာ အဒ္ဓါဝါ အပ္ပါယုကာ စဝနဓမ္မာ ဣတ္ထတ္တံ အာဂတာ’တိ။ ဣဒံ ခေါ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပဌမံ ဌာနံ၊ ယံ အာဂမ္မ ယံ အာရပ္ပ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဧကစ္စသဿတိကာ ဧကစ္စအသဿတိကာ ဧကစ္စံ သဿတံ ဧကစ္စံ အသဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ။

44. Then, bhikkhus, there arises this possibility. A being dies in the Brahmā plane of existence and is reborn in this: human world; and there he renounces the worldly life for the homeless life of a recluse. And having thus renounced the worldly life and become a homeless recluse, he achieves utmost mental concentration by dint of ardent, steadfast, persevering exertion, mindfulness and right attentiveness. Having established his mind in highest concentration, he can recollect that former existence (of a Brahmā); but he cannot recollect beyond that.

He says thus:

“That honourable personage 1s the Brahmā, the great Brahmā, the conqueror, the unconquered, the all-seeing, the subjector of all to his wishes, the omnipotent, the maker, the creator, the supreme, the controller, the one confirmed in the practice of jhāna, and father to all that have been and shall be. That honourable Brahmā has created us. He is permanent, stable, eternal, immutable and as everlasting as all things eternal. We, who were created by the honourable Brahmā, are impermanent, changeable, short-lived and mortal. Thus have we come into this human world.”

This, bhikkhus, is the first possibility. It is based on this, holding on to this, that some samaṇas and brahmaṇas, holding the dualistic view of eternīty and non-eternīty, propound that atta as well as loka is in some cases eternal and in others not eternal. (4+1=5)

၄၄။ ရဟန်းတို့ ဤသို့သော အကြောင်း သည် ရသေး၏။ တဦးတယောက်သော သတ္တဝါသည် ထို(ဗြဟ္မာ) ဘုံမှ စုတေခဲ့၍ ဤ (လူဘုံ) သို့ ရောက်လာသော် လူဘောင်မှ ရသေ့ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ပြီးလျှင် ပြင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မြဲမြံစွာအားထုတ်ခြင်းကိုစွဲ၍ အဖန်ဖန်အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မမေ့လျော့ခြင်းကို စွဲ၍ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကို စွဲ၍ ထိုသို့သဘောရှိသော စိတ်တည်ကြည်ခြင်းကို ရ၏။ ယင်းသို့ စိတ်သည် တည်ကြည်လတ်သော် ရှေး၌ နေဘူးသော ထို(ဗြဟ္မာ) ဘဝကို အောက်မေ့နိုင်၏။ ထို့ထက်လွန်၍ မအောက်မေ့နိုင်၊ ထိုသူသည် ဤသို့ ဆို၏

“အကြင်အသျှင်သည် ဗြဟ္မာဖြစ်၏။ မဟာဗြဟ္မာဖြစ်၏။ လွှမ်းမိုးနိုင်သူဖြစ်၏။ မည်သူကမျှ မလွှမ်းမိုးနိုင်သူဖြစ်၏။ စင်စစ် (အလုံးစုံကို) မြင်သူဖြစ်၏။ အလိုအတိုင်းဖြစ်စေနိုင်သူဖြစ်၏။ အစိုးရသူဖြစ်၏။ ပြုသူဖြစ်၏။ ဖန်ဆင်းသူဖြစ်၏။ အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။ စီမံသူဖြစ်၏။ (ဈာန်၌) လေ့လာပြီးသူဖြစ်၏။ ဖြစ်ပြီးဖြစ်ဆဲ သတ္တဝါတို့၏ အဖဖြစ်၏။ ငါတို့ကို ယင်းအသျှင်ဗြဟ္မာ ဖန်ဆင်းထား၏။ ထို (ဗြဟ္မာ) သည် (ဖြစ်ပေါ်ခြင်းမရှိ၍) မြဲ၏။ (သေခြင်းမရှိ၍) ခိုင်မြဲ၏။ (ထာဝစဉ်ရှိနေ၍) တည်မြဲ၏။ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောမရှိ၊ (ထို့ကြောင့်) မြဲသောအရာတို့နှင့်တူစွာ တည်မြဲတိုင်းပင် တည်လတ္တံ့၊ ထိုအသျှင် ဗြဟ္မာ ဖန်ဆင်းထားသော ငါတို့သည်ကား (ဖြစ်ပေါ်ခြင်းရှိ၍) မမြဲကုန်၊ (သေခြင်းရှိ၍) မခိုင်မြဲကုန်၊ အသက်တိုကုန်၏။ သေခြင်းသဘော ရှိကုန်၏။ (ထို့ကြောင့်) ဤ (လူ) ဘုံသို့ ရောက်လာကုန်၏။” ဟု ဆို၏။

### The Second Category of Ekacca Sassata Ditḥhi

45. “Dutiye ca bhonto samaṇabrāhmaṇā kimāgamma kimārabba ekaccasassatikā ekaccaasassatikā ekaccaṃ sassataṃ ekaccaṃ asassataṃ attānañca lokañca paññāpenti? Santi, bhikkhave, khiddāpadosikā



nāma devā, te ativelam hassakhiḍḍāratidhammasamāpannā [hasakhiḍḍāratidhammasamāpannā (ka.)) viharanti. Tesam ativelam hassakhiḍḍāratidhammasamāpannānaṃ viharataṃ sati sammussati [pamussati (sī. syā.)). Satiyā sammosā te devā tamhā kāyā cavanti.

၄၅. “ဒုတိယေ စ ဘောန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ကိမာဂမ္မ ကိမာရဗ္ဗ ဧကစ္စသဿတိကာ ဧကစ္စအသဿတိကာ ဧကစ္စသဿတိ ဧကစ္စ အသဿတိ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ? သန္တိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခိဉ္စာပအေသိကာ နာမ ဒေဝါ၊ တေ အတိဝေလံ ဟဿခိဉ္စာရတိဓမ္မသမာပန္နာ [ဟဿခိဉ္စာရတိဓမ္မသမာပန္နာ (က.))] ဝိဟရန္တိ။ တေသံ အတိဝေလံ ဟဿခိဉ္စာရတိဓမ္မသမာပန္နာနံ ဝိဟရတံ သတိ သမ္ဗုဿတိ [ပမုဿတိ (သီ. သျှ.))။ သတိယာ သမ္မောသာ တေ ဒေဝါ တမှာ ကာယာ စဝန္တိ။

45. In the second category (of ekacca sassata diṭṭhi) on what authority and on what basis do the respected samaṇas and brāhmaṇas, holding the dualistic view of eternity and non-eternity, propound that atta as well as loka is in some cases eternal and in others not eternal?

Bhikkus! There are devas known as Khiddāpadosikas who, absorbed in merry-making and pleasure-seeking for a long time, forget to take nutriment and through such forgetfulness die in that abode of the devas.

၄၅။ ဒုတိယဝါဒ၌ကား အချို့တည်မြဲ အချို့မတည်မြဲ အယူရှိကုန်သော အသျှင် သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် အဘယ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်ကိုစွဲမှီ၍ အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း အချို့တည်မြဲ၏ အချို့မတည်မြဲ ဟု ပြကုန်သနည်း-- ရဟန်းတို့ ခိဉ္စာပအေသိကာ မည်သောနတ်တို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုနတ်တို့သည် အလွန်ကြာမြင့်စွာ ကျီစယ်ပျော်ပါး လျက်နေကုန်၍ (စားသောက်ရန်) သတိမေ့သောကြောင့် ထိုနတ်ဘဝမှ စုတေကုန်၏။

46. “Tḥānaṃ kho panetaṃ, bhikkhave, vijjati yaṃ aññataro satto tamhā kāyā cavitvā itthattaṃ āgacchati. Itthattaṃ āgato samāno agārasmā anagāriyaṃ pabbajati. Agārasmā anagāriyaṃ pabbajito samāno ātappamanvāya padhānamanvāya anuyogamanvāya appamādamanvāya sammāmanasikāramanvāya tathārūpaṃ cetosamādhim phusati, yathāsamāhite citte taṃ pubbenivāsaṃ anussarati, tato paraṃ nānussarati.

“So evamāha – ‘ye kho te bhonto devā na khiḍḍāpadosikā, te na ativelam hassakhiḍḍāratidhammasamāpannā viharanti. Tesam na ativelam hassakhiḍḍāratidhammasamāpannānaṃ viharataṃ sati na sammussati. Satiyā asammosā te devā tamhā kāyā na cavanti; niccā dhuvā sassatā avipariṇāmadhammā sassatisamaṃ tatheva ṭhassanti . Ye pana mayaṃ ahumhā khiḍḍāpadosikā, te mayaṃ ativelam hassakhiḍḍāratidhammasamāpannā viharimhā. Tesam no ativelam hassakhiḍḍāratidhammasamāpannānaṃ viharataṃ sati sammussati. Satiyā sammosā evaṃ mayaṃ tamhā kāyā cutā aniccā addhuvā appāyukā cavanadhammā itthattaṃ āgatā’ti. Idam, bhikkhave, dutiyaṃ tḥānaṃ, yaṃ āgamma yaṃ ārabba eke samaṇabrāhmaṇā ekaccasassatikā ekaccaasassatikā ekaccaṃ sassataṃ ekaccaṃ asassataṃ attānañca lokañca paññapenti.

၄၆. “ဌာနံ ခေါ ပနေတံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဝိဇ္ဇတိ ယံ အညတရော သတ္တော တမှာ ကာယာ စဝိတ္တာ ဣတ္ထတ္တံ အာဂစ္ဆတိ။ ဣတ္ထတ္တံ အာဂတော သမာနေ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇတိ။ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇိတော သမာနေ အာတပ္ပမန္တယ ပဓာနမန္တယ အနုယောဂမန္တယ အပ္ပမာဒမန္တယ သမ္မာမနသိကာရမန္တယ တထာရူပံ စေတောသမာဓိ ဖုသတိ၊ ယထာ သမာဟိတေ စိတ္တေ တံ ပုဗ္ဗေခိဝါသံ အနုဿရတိ၊ တတော ပရံ နာနုဿရတိ။

“သော ဧဝမာဟ — ‘ယေ ခေါ တေ ဘောန္တေ ဒေဝါ န ခိဉ္စာပအေသိကာ၊ တေ န အတိဝေလံ ဟဿခိဉ္စာရတိဓမ္မသမာပန္နာ ဝိဟရန္တိ။ တေသံ န အတိဝေလံ ဟဿခိဉ္စာရတိဓမ္မသမာပန္နာနံ ဝိဟရတံ သတိ န သမ္ဗုဿတိ။ သတိယာ အသမ္မောသာ တေ ဒေဝါ တမှာ ကာယာ န စဝန္တိ၊ နိစ္စာ ဓုဝါ သဿတာ အဝိပရိဏာမဓမ္မာ သဿတိသမံ တထေဝ ဌာသန္တိ ။ ယေ ပန မယံ အဟုမှာ ခိဉ္စာပအေသိကာ၊ တေ မယံ အတိဝေလံ ဟဿခိဉ္စာရတိဓမ္မသမာပန္နာ ဝိဟရိမှာ။ တေသံ နေ အတိဝေလံ ဟဿခိဉ္စာရတိဓမ္မသမာပန္နာနံ ဝိဟရတံ သတိ သမ္ဗုဿတိ။ သတိယာ သမ္မောသာ ဧဝံ မယံ တမှာ ကာယာ စုတာ အနိစ္စာ အဒ္ဓါဝါ အပ္ပါယုကာ စဝနဓမ္မာ ဣတ္ထတ္တံ အာဂတာ’တိ။ ဣဒံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဒုတိယံ ဌာနံ၊ ယံ အာဂမ္မ ယံ အာရ

ဗုဒ္ဓဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဧကစ္စသဿတိကာ ဧကစ္စအသဿတိကာ ဧကစ္စံ သဿတံ ဧကစ္စံ အသဿတံ အတ္တနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ။

46. Then, bhikkhus, there arises this possibility. A certain being dies in that world of devas and is reborn in this human world; and there he renounces the worldly life for the homeless life of a recluse. And having thus renounced the worldly life and become a homeless recluse, he achieves utmost mental concentration by dint of ardent, steadfast, persevering exertion, mindfulness and right attentiveness. Having established his mind in highest concentration, he can recollect that former existence (of a deva); but he cannot recollect beyond that.

He says thus:

Those honourable devas, who are not Khiddāpadosikas, are not absorbed in merry-making and pleasure-seeking for a long time. And as they are not absorbed in merry-making and pleasure-seeking for a long time, they do not forget to take nutriment. And since they are not forgetful they do not die in that abode of the devas. They remain permanent, stable, eternal, immutable and as everlasting as all things eternal. But we Khiddāpadosikas were absorbed in merry-making and pleasure-seeking for a long time; and because we were absorbed in merry-making and pleasure-seeking for a long time, we forgot to take nutriment. Through such forgetfulness we died in that world of the devas. We are impermanent, changeable, short-lived and mortal. Thus have we come into this human world.”

This, bhikkhus, is the second possibility. It is based on this that some samañas and brāhmaṇas, holding the dualistic view of eternity and non-eternity, propound that atta as well as loka is in some cases eternal and in others not eternal. (4+2=6)

၄၆။ ရဟန်းတို့ ဤသို့သောအကြောင်းသည် ရှိသေး၏။ တဦးတယောက်သော သတ္တဝါသည် ထို(နတ်)ဘုံမှ စုတေခဲ့၍ ဤ(လူ) ဘုံသို့ ရောက်လာသော် လူ့ဘောင် မှ ရသေ့ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ပြီးလျှင် ပြင်းစွာအားထုတ်ခြင်းကိုစွဲ၍ မြဲမြံစွာ အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ အဖန်ဖန်အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မမေ့လျော့ခြင်းကို စွဲ၍ ကောင်းစွာနုလုံးသွင်းခြင်းကို စွဲ၍ ထိုသို့ သဘောရှိသော စိတ်တည်ကြည်ခြင်းကို ရ၏။ ယင်းသို့ စိတ်သည် တည်ကြည်လတ်သော် ရှေး၌ နေဘူးသော ထို(နတ်) ဘဝကို အောက်မေ့နိုင်၏။ ထို့ထက်လွန်၍ မအောက်မေ့နိုင်၊ ထိုသူသည် ဤသို့ ဆို၏။

အကြင် အသျှင်နတ်တို့သည် ခိဉ္စာပဒေါသိက မဟုတ်ကုန်၊ ထိုနတ်တို့သည် အလွန်ကြာမြင့်စွာ ကျီစယ်ပျော်ပါး လျက် မနေကုန်၍ (စားသောက်ရန်) သတိမမေ့သောကြောင့် ထိုနတ်ဘဝမှ စုတေကုန်၊ (ဖြစ်ပေါ်ခြင်းမရှိ၍) မြဲကုန် ၏။ (သေခြင်းမရှိ၍) ခိုင်မြဲကုန်၏။ (ထာဝစဉ်ရှိနေ၍) တည်မြဲကုန်၏။ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောမရှိကုန်၊ (ထို့ကြောင့်) မြဲ သောအရာတို့နှင့် တူစွာတည်မြဲတိုင်းပင် တည်ကုန်လတ္တံ့၊ ခိဉ္စာပဒေါသိကဖြစ်သော ငါတို့သည်ကား အလွန်ကြာမြင့်စွာ

ကျီစယ်ပျော်ပါးလျက်နေကုန်၍ (စားသောက်ရန်) သတိမမေ့သောကြောင့် ထိုနတ်ဘဝမှ စုတေခဲ့ကုန်၏။ (ဖြစ်ပေါ်ခြင်း မရှိ၍) မမြဲကုန်၊ (သေခြင်းရှိ၍) မခိုင်မြဲကုန်၏။ အသက်တိုကုန်၏။ သေခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ (ထို့ကြောင့်) ဤ (လူ) ဘုံ သို့ ရောက်လာကုန်၏။” ဟုဆို၏။

ရဟန်းတို့ ဤသည်ကား ဒုတိယ အကြောင်း တည်း၊ ယင်းကိုအကြောင်းပြု၍ ယင်းကိုစွဲမှီ၍ အချို့တည်မြဲ အချို့မတည်မြဲ အယူရှိကုန်သော အချို့သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း အချို့တည်မြဲ၏ အချို့မ တည်မြဲ ဟု ပြကုန်၏။ ( ၂-၆)

### The Third Category of Ekacca Sassata Ditthi

ဧကစ္စသဿတဒိဋ္ဌိ တတိယဝါဒ

47. “Tatiye ca bhonto samaṇabrāhmaṇā kimāgama kimārabba ekaccasassatikā ekaccaasassatikā ekaccaṃ sassataṃ ekaccaṃ asassataṃ attānañca lokañca paññapenti? Santi, bhikkhave, manopadosikā nāma devā, te ativelaṃ aññamaññaṃ upanijjhāyanti. Te ativelaṃ aññamaññaṃ upanijjhāyanta aññamaññaṃhi cittāni padūsenti. Te aññamaññaṃ paduṭṭhacittā kilantakāyā kilantacittā . Te devā tamhā kāyā cavanti.

၄၇. “တတိယေ စ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ ကိမာဂမ္မ ကိမာရုပ္ပ ဧကစ္စသဿတိကာ ဧကစ္စအသဿတိကာ ဧကစ္စ သဿတံ ဧကစ္စ အသဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ? သန္တိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ မနောပအေသိကာ နာမ ဒေဝါ၊ တေ အတိဝေလံ အညမညံ ဥပနိဇ္ဈာယန္တိ။ တေ အတိဝေလံ အညမညံ ဥပနိဇ္ဈာယန္တော အညမညမိ စိတ္တာနိ ပဒုသေန္တိ။ တေ အညမညံ ပဒုဋ္ဌစိတ္တာ ကိလန္တကာယာ ကိလန္တစိတ္တာ ။ တေ ဒေဝါ တမာ ကာယာ စဝန္တိ။

47. — In the third category (of ekacca sassata ditṭhi) on what authority and on what basis do the respected samaṇas and brāhmaṇas, holding the dualistic view of eternity and non-eternity, propound that atta as well as loka is in some cases eternal and in others not eternal?

Bhikkhus! There are devas known as Manopadosikas who stare hard and long at one another (with jealousy). Staring hard and long thus at one another, they develop mutual hatred; becoming exhausted both physically and mentally, they die in that world of devas.

၄၇။ တတိယဝါဒ၌ကား အချို့တည်မြဲ အချို့မတည်မြဲ အယူရှိကုန်သော အသျှင်သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် အဘယ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်ကို စွဲမှီ၍ အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း အချို့တည်မြဲ၏၊ အချို့မတည်မြဲ ဟု ပြကုန်သနည်း-- ရဟန်းတို့ မနောပအေသိကာ မည်သောနတ်တို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုနတ်တို့သည် အလွန်ကြာမြင့်စွာ အချင်းချင်း တစိန်းစိန်း ကြည့်ကုန်သဖြင့် အချင်းချင်း ဒေါသစိတ်ဖြစ်ကုန်၍ ကိုယ်စိတ်ပင်ပန်းသောကြောင့် ထိုနတ်ဘဝမှ စုတေ ကုန်၏။

48. “Tḥānaṃ kho panetaṃ, bhikkhave, vijjati yaṃ aññataro satto tamhā kāyā cavitvā itthattaṃ āgacchati. Itthattaṃ āgato samāno agārasmā anagāriyaṃ pabbajati. Agārasmā anagāriyaṃ pabbajito samāno ātappamanvāya padhānamanvāya anuyogamanvāya appamādamanvāya sammāmanasikāramanvāya tathārūpaṃ cetosamādhim phusati, yathāsamāhite citte taṃ pubbenivāsaṃ anussarati, tato paraṃ nānussarati.

“So evamāha – ‘ye kho te bhonto devā na manopadosikā, te nātivelam aññamaññaṃ upanijjhāyanti. Te nātivelam aññamaññaṃ upanijjhāyantā aññamaññaṃhi cittāni nappadūsentī. Te aññamaññaṃ appaduṭṭhacittā akilantakāyā akilantacittā. Te devā tamhā kāyā na cavantī, niccā dhuvā sassatā avipariṇāmadhammā sassatisamaṃ tatheva ṭhassanti. Ye pana mayaṃ ahumhā manopadosikā, te mayaṃ ativelam aññamaññaṃ upanijjhāyimhā. Te mayaṃ ativelam aññamaññaṃ upanijjhāyantā aññamaññaṃhi cittāni padūsimhā, te mayaṃ aññamaññaṃ paduṭṭhacittā kilantakāyā kilantacittā. Evaṃ mayaṃ tamhā kāyā cutā aniccā addhuvā appāyukā cavanadhammā itthattaṃ āgatā’ti . Idam, bhikkhave, tatiyaṃ tḥānaṃ, yaṃ āgamma yaṃ ārabba eke samaṇabrāhmaṇā ekaccasassatikā ekaccaasassatikā ekaccaṃ sassataṃ ekaccaṃ asassataṃ attānañca lokañca paññapenti.

၄၈. “ဌာနံ ခေါ ပနေတံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဝိဇ္ဇတိ ယံ အညတရော သတ္တော တမာ ကာယာ စဝိတ္တာ ဣတ္ထတ္တံ အာဂစ္ဆတိ။ ဣတ္ထတ္တံ အာဂတော သမာနော အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇတိ။ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇိတော သမာနော အာတပ္ပမန္တယ ပဓာနမန္တယ အနုယောဂမန္တယ အပ္ပမာဒမန္တယ သမ္မာမနသိကာရမန္တယ တထာရူပံ စေတောသမာဓိ ဖုသတိ။ ယထာ သမာဟိတေ စိတ္တေ တံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရတိ၊ တတော ပရံ နာနုဿရတိ။

“သော ဧဝမာဟ — ‘ယေ ခေါ တေ ဘောန္တော ဒေဝါ န မနောပအေသိကာ၊ တေ နာတိဝေလံ အညမညံ ဥပနိဇ္ဈာယန္တိ။ တေ နာတိဝေလံ အညမညံ ဥပနိဇ္ဈာယန္တော အညမညမိ စိတ္တာနိ နပုဒသေန္တိ။ တေ အညမညံ အပုဒုဋ္ဌစိတ္တာ အကိလန္တကာ ယာ အကိလန္တစိတ္တာ။ တေ ဒေဝါ တမာ ကာယာ န စဝန္တိ၊ နိစ္စာ ဓုဝါ သဿတာ အဝိပရိဏာမဓမ္မာ သဿတိသမံ တထေ ဝ ဌသန္တိ။ ယေ ပန မယံ အဟုမာ မနောပအေသိကာ၊ တေ မယံ အတိဝေလံ အညမညံ ဥပနိဇ္ဈာယိမာ။ တေ မယံ အတိဝေလံ အညမညံ ဥပနိဇ္ဈာယန္တော အညမညမိ စိတ္တာနိ ပဒုသိမာ၊ တေ မယံ အညမညံ ပဒုဋ္ဌစိတ္တာ ကိလန္တကာယာ ကိလန္တစိတ္တာ။ ဧဝံ မယံ တမာ ကာယာ စုတာ အနိစ္စာ အဒ္ဓေါ အပါယုကာ စဝနဓမ္မာ ဣတ္ထတ္တံ အာဂတာ’တိ ။ ဣဒံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ တတိယံ ဌာနံ၊ ယံ အာဂမ္မ ယံ အာရုပ္ပ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဧကစ္စသဿတိကာ ဧကစ္စအသဿတိကာ ဧကစ္စ သဿတံ ဧကစ္စ အသဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ။

48. Then, bhikkhus, there arises this possibility. A certain being dies in that world of devas and is reborn in this human world; and there he renounces the worldly life for the homeless life of a recluse. And having thus renounced the worldly life and become a homeless recluse, he achieves utmost mental concentration by dint of ardent, steadfast, persevering exertion, mindfulness and right attentiveness. Having established his mind in highest concentration, he can recollect that former existence (of a deva); but he cannot recollect beyond that.

He says thus:

"Those honourable devas who are not Manopadosikas do not stare hard and long at one another (with jealousy). They do not, therefore, develop mutual hatred. Not becoming exhausted both physically and mentally they do not die in that world of devas. They remain permanent, stable, eternal, immutable and as everlasting as all things eternal. But we Manopadosikas, who stared hard and long at one another (with jealousy), developed mutual hatred and became exhausted both physically and mentally. And we died in that world of devas. We are impermanent, changeable, short-lived and mortal. Thus have we come into this human world."

This, bhikkhus, is the third possibility. It is based on this that some samaṇas and brāhmanas, holding the dualistic view of eternity and non-eternity, propound that atta as well as loka is in some cases eternal and in others not eternal. (4+3=7)

၄၈။ ရဟန်းတို့ ဤသို့သောအကြောင်းသည် ရှိသေး၏။ တဦးတယောက်သော သတ္တဝါသည် ထို(နတ်) ဘုံမှစုတေ၍ ဤ(လူ) ဘုံသို့ ရောက်လာသော် လူ့ဘောင်မှ ရသေ့ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ပြီးလျှင် ပြင်းစွာအားထုတ်ခြင်းကိုစွဲ၍ မြဲမြံစွာ အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ အဖန်ဖန်အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မမေ့လျော့ခြင်းကို စွဲ၍ ကောင်းစွာနှလုံးသွင်းခြင်းကို စွဲ၍ ထိုသို့ သဘောရှိသော စိတ်တည်ကြည်ခြင်းကို ရ၏။ ယင်းသို့ စိတ်သည် တည်ကြည်လတ်သော် ရှေး၌ နေဘူးသော ထို(နတ်) ဘဝကို အောက်မေ့နိုင်၏။ ထို့ထက်လွန်၍ မအောက်မေ့နိုင်၊ ထိုသူသည် ဤသို့ ဆို၏ ---

“အကြင် အသျှင် နတ်တို့သည် မနောပဒေါသိက မဟုတ်ကုန်၊ ထိုနတ်တို့သည် အလွန်ကြာမြင့်စွာ အချင်းချင်း တစိန်းစိန်း မကြည့်ကုန်သဖြင့် အချင်းချင်း ဒေါသစိတ် မဖြစ်ကုန်၍ ကိုယ်စိတ် မပင်ပန်းသောကြောင့် ထိုနတ်ဘဝမှ မစုတေကုန်၊ (ဖြစ်ပေါ်ခြင်း မရှိ၍) မြဲကုန်၏။ (သေခြင်း မရှိ၍) ခိုင်မြဲကုန်၏။ (ထာဝစဉ် ရှိနေ၍) တည်မြဲကုန်၏။ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောမရှိကုန်၊ (ထို့ကြောင့်) မြဲသောအရာတို့နှင့်တူစွာ တည်မြဲတိုင်းပင် တည်ကုန်လတ္တံ့၊ မနောပဒေါသိ ကဖြစ်သော ငါတို့ကား အလွန်ကြာမြင့်စွာ အချင်းချင်း တစိန်းစိန်း ကြည့်ကုန်သဖြင့် အချင်းချင်း ဒေါသစိတ် ဖြစ်ကုန်၍ ကိုယ်စိတ်ပင်ပန်းသောကြောင့် ထို (နတ်) ဘဝမှ စုတေခဲ့ကုန်၏။ (ဖြစ်ပေါ်ခြင်းရှိ၍) မမြဲကုန်၊ (သေခြင်း ရှိ၍) မခိုင်မြဲ ကုန်၊ အသက်တိုကုန်၏။ သေခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ (ထို့ကြောင့်) ဤ (လူ) ဘုံသို့ ရောက်လာကုန်၏။” ဟုဆို၏။

ရဟန်းတို့ ဤသည်ကား တတိယ အကြောင်း တည်း၊ ယင်းကိုအကြောင်းပြု၍ ယင်းကိုစွဲမှီ၍ အချို့တည်မြဲ အချို့မတည်မြဲ အယူရှိကုန်သော အချို့သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း အချို့တည်မြဲ၏ အချို့မတည်မြဲ ဟု ပြကုန်၏။ (၃-၇)

#### The Forth Category of Ekacca Sassata Ditthi

ဧကစ္ဆသဿတဒိဋ္ဌိ စတုတ္ထဝါဒ

49. “Catutthe ca bhonto samaṇabrāhmaṇā kimāgama kimārabba ekaccasassatikā ekaccaasassatikā ekaccaṃ sassataṃ ekaccaṃ asassataṃ attānañca lokañca paññapenti? Idha, bhikkhave, ekacco samaṇo vā brāhmaṇo vā takkī hoti vīmaṃsī. So takkapariyāhataṃ vīmaṃsānucaritaṃ sayappaṭibhānaṃ evamaṃha – ‘yaṃ kho idaṃ vuccati cakkhum itipi sotaṃ itipi ghānaṃ itipi jivhā itipi kāyo itipi, ayaṃ attā anicco addhuvo asassato vipariṇāmadhammo. Yañca kho idaṃ vuccati cittanti vā manoti vā viññāṇanti vā ayaṃ attā nicco dhuvo sassato avipariṇāmadhammo sassatisamaṃ tatheva ṭhassati’ti. Idaṃ, bhikkhave, catutthaṃ ṭhānaṃ, yaṃ āgama yaṃ ārabba eke samaṇabrāhmaṇā ekaccasassatikā ekaccaasassatikā ekaccaṃ sassataṃ ekaccaṃ asassataṃ attānañca lokañca paññapenti.

၄၉. “စတုတ္ထေ စ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ ကိမာဂမ္မ ကိမာရဗ္ဗ ဧကစ္ဆသဿတိကာ ဧကစ္ဆအသဿတိကာ ဧကစ္ဆ သဿတံ ဧကစ္ဆ အသဿတံ အတ္တနန္တ လောကန္တ ပညပေန္တိ? ဣဓ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဧကစ္ဆော သမဏော ဝါ ဗြာဟ္မဏော ဝါ တက္ကိ ဟောတိ ဝိမံသီ။ သော တက္ကပရိယာဟတံ ဝိမံသာနုစရိတံ သယံပဋိဘာနံ ဧဝမာဟ – ‘ယံ ခေါ ဣဒံ ဝုစ္စတိ စက္ခံ

ဣတိပိ သောတံ ဣတိပိ ယာနံ ဣတိပိ ဇိဝှာ ဣတိပိ ကာယော ဣတိပိ၊ အယံ အတ္တာ အနိစ္စော အဒ္ဓေါဝေါ အသဿ တော ဝိပရိဏာမဓမ္မော။ ယဉ္စ ခေါ ဣဒံ ဝုစ္စတိ စိတ္တန္တိ ဝါ မနောတိ ဝါ ဝိညာဏန္တိ ဝါ အယံ အတ္တာ နိစ္စော ဓုဝေါ သဿ တော အဝိပရိဏာမဓမ္မော သဿတိသမံ တထေဝ ဌဿတိ'တိ။ ဣဒံ၊ ဘိက္ခဝေါ၊ စတုတ္ထံ ဌာနံ၊ ယံ အာဂမ္မ ယံ အာရဟန္တ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဧကစ္စသဿတိကာ ဧကစ္စအသဿတိကာ ဧကန္တံ သဿတံ ဧကန္တံ အသဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ။

49. In the fourth category (Of ekacca sassata ditṭhi) on what authority and on what basis do the respected samaṇas and brāhmaṇas, holding the dualistic view of eternity and non-eternity, propound that atta as well as loka is in some cases eternal and in others not eternal? |

Bhikkhus! In this world a certain samana or brāhmaṇa is given to logic and investigation. He uses various methods of reasoning, conducts investigations and gives his views, saying:

“This which is called eye, ear, nose, tongue and the physical body is the atta which is impermanent, unstable, not eternal and mutable. But this which is called mind, thought or consciousness, is the atta which is permanent, stable, eternal, immutable and as everlasting as things eternal.”

Bhikkhus! This is the fourth possibility. It is based on this that some samaṇas and brāhmaṇas, holding the dualistic view of eternity and non-eternity, propound that atta as well as loka is in some cases eternal and in others not eternal. (4+4=8)

၄၉။ စတုတ္ထဝါဒဌာနကား အချို့တည်မြဲ အချို့မတည်မြဲ အယူရှိကုန်သော အသျှင်သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် အဘယ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်ကို စွဲမှီ၍ အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း အချို့တည်မြဲ၏၊ အချို့မတည်မြဲ ဟု ပြကုန်သနည်း--

ရဟန်းတို့ ဤလောက၌ အချို့သော သမဏသည်၎င်း ဗြာဟ္မဏသည်၎င်း ကြံစည်လေ့ရှိ၏၊ စူးစမ်းလေ့ရှိ၏၊ ထို သူသည် အမျိုးမျိုး ကြံစည်၍ စူးစမ်း ခြင်ဆင်၍ မိမိ၏ ထင်မြင်ချက်ကို ဤသို့ ဆို၏ ----

“မျက်စိ နား နှာ လျှာ ကိုယ် ဟု ဆိုအပ်သော ဤ (ရုပ်) အတ္တသည် (ဖြစ်ခြင်းရှိ၍) မမြဲ၊ (ပျက်ခြင်းရှိ၍) မခိုင်မြဲ၊ (ထာဝစဉ် ရှိမနေ၍) မတည်မြဲ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိ၏၊ စိတ်မနော ဝိညာဉ် ဟု ဆိုအပ်သော ဤ (နာမ်) အတ္တ သည် (ဖြစ်ခြင်းမရှိ၍) မြဲ၏၊ (သေခြင်းမရှိ၍) ခိုင်မြဲ၏၊ (ထာဝစဉ် ရှိနေ၍) တည်မြဲ၏၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောမရှိ၊ မြဲ သော အရာတို့နှင့်တူစွာ တည်မြဲတိုင်းပင် တည်လတ္တံ့” ဟု ဆို၏ ။

ရဟန်းတို့ ဤသည်ကား စတုတ္ထအကြောင်းတည်း၊ ယင်းကို အကြောင်းပြု၍ ယင်းကို မှီ၍ အချို့တည်မြဲ အချို့မတည်မြဲ အယူရှိကုန်သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း အချို့တည်မြဲ၏၊ အချို့မတည်မြဲ ဟု ပြကုန်၏။ (၄-ဂ)

50. “Imehi kho te, bhikkhave, samaṇabrāhmaṇā ekaccasassatikā ekaccaasassatikā ekaccaṃ sassataṃ ekaccaṃ asassataṃ attānañca lokañca paññapenti catūhi vatthūhi. Ye hi keci, bhikkhave, samaṇā vā brāhmaṇā vā ekaccasassatikā ekaccaasassatikā ekaccaṃ sassataṃ ekaccaṃ asassataṃ attānañca lokañca paññapenti, sabbe te imeheva catūhi vatthūhi, etesaṃ vā aññātarena; natthi ito bahiddhā.

၅၀. “ဣမေဟိ ခေါ တေ၊ ဘိက္ခဝေ၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဧကစ္စသဿတိကာ ဧကစ္စအသဿတိကာ ဧကန္တံ သဿတံ ဧကန္တံ အသဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ စတုဟိ ဝတ္ထုဟိ။ ယေ ဟိ ကေစိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ သမဏာ ဝါ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ ဧကစ္စသဿတိကာ ဧကစ္စအသဿတိကာ ဧကန္တံ သဿတံ ဧကန္တံ အသဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ၊ သ ဗ္ဗေ တေ ဣမေဟေဝ စတုဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ ဧတေသံ ဝါ အညတရေန; နတ္ထိ ဣတော ဗဟိဒ္ဓါ။

50. Bhikkhus! These samaṇas and brāhmaṇas, holding the dualistic view of eternity and non-eternity, demonstrate on these four grounds that atta as well as loka is in some cases eternal and in others not eternal.

Bhikkhus! When any samanasa and brāhmaṇas, holding the dualistic view of eternity and non-eternity, demonstrate that atta as well as loka is in some cases eternal and in others not eternal, all of them proffer these four, or one of these four, lines of reasoning and not any other line of reasoning.

၅၀။ ရဟန်းတို့ အချို့တည်မြဲ အချို့မတည်မြဲ အယူရှိကုန်သော သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း အချို့တည်မြဲ၏ အချို့မတည်မြဲ ဟု ဤလေးမျိုး သော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။

ရဟန်း တို့ အချို့တည်မြဲ အချို့မတည်မြဲ အယူရှိကုန်သော သမဏ ဗြာဟ္မဏအား လုံးတို့သည် အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း အချို့တည်မြဲ၏ အချို့မတည်မြဲ ဟု ပြကြလျှင် ဤလေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် သော်၎င်း ဤ (လေးမျိုး) တို့တွင် တမျိုးမျိုးသော အကြောင်းဖြင့်သော်၎င်း ပြကုန်၏။ ဤ (လေးမျိုး) တို့မှ တပါးသော အကြောင်းမရှိ။

51. “Tayidaṃ , bhikkhave, tathāgato pajānāti – ‘ime ditṭhiṭṭhānā evaṃgahitā evaṃparāmaṭṭhā evaṃgatikā bhavanti evaṃabhisamparāyā’ti. Tañca tathāgato pajānāti, tato ca uttaritaraṃ pajānāti, tañca pajānanam na parāmasati, aparāmasato cassa paccattaññeva nibbuti veditā. Vedanānaṃ samudayañca atthaṅgamañca assādañca ādīnavañca nissaraṇañca yathābhūtaṃ veditvā anupādāvimutto, bhikkhave, tathāgato.

၅၁. “တယိဒံ ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ တထာဂတော ပဇာနာတိ — ‘ဣမေ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ ဧဝံဂဟိတာ ဧဝံပရာမတ္ထာ ဧဝံဂတိကာ ဘဝန္တိ ဧဝံအဘိသမ္ပရာယာ’တိ။ တဉ္စ တထာဂတော ပဇာနာတိ၊ တတော စ ဥတ္တရိတရံ ပဇာနာတိ၊ တဉ္စ ပဇာနန္တံ န ပရာမသတိ၊ အပရာမသတော စဿ ပစ္စတ္တညေဝ နိဗ္ဗုတိ ဝိဒိတာ။ ဝေဒနာနံ သမုဒယဉ္စ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ အဿာဒဉ္စ အာဒိနဝဉ္စ နိဿရဏဉ္စ ယထာဘူတံ ဝိဒိတာ အနုပါအဝိမုတ္တာ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ တထာဂတော။

51. — Bhikkhus! The Tathāgata knows the destination, the next existence in which one holding these four views would be reborn, if. These views are thus held on to, if these views are thus grasped.

The Tathāgata knows these four views. He also knows the dhamma which surpasses them. Knowing that dhamma, he does not view it in the wrong way. Since he does not view it in the wrong way, he realizes by himself the extinction of defilements (i.e., greed, anger, and ignorance of the Four Ariya Truths).

Bhikkhus! Since the Tathāgata rightly knows the arising of feeling (vedanā) and its cause, the cessation of feeling and its cause, its pleasantness, its faults, and freedom from attachment to it, he becomes liberated without any clinging, (i.e., he realizes Nibbāna).

၅၁။ ရဟန်းတို့ "ဤအယူတို့သည် ဤသို့ စွဲယူထားလျှင် ဤသို့ မှားယွင်းစွာသုံးသပ်ထားလျှင် ဤအယူတို့သည် ဤသို့ လားရာရှိကုန်၏။ ဤသို့ တမလွန် ရှိကုန်၏" ဟု မြတ်စွာဘုရားသည် ထို (လေးမျိုးသော အယူ) ကို သိတော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ထို (လေးမျိုးသော အယူ) ကိုလည်း သိတော်မူ၏။ ထို့ထက် အထူးသဖြင့် လွန်မြတ်သော တရားကိုလည်း သိတော်မူ၏။ ထို (အထူးသဖြင့် လွန်မြတ်သော တရား) ကို သိတော်မူသော်လည်း မှားယွင်းစွာ မသုံးသပ်၊ မှားယွင်းစွာ မသုံးသပ်သောကြောင့် ထို (မြတ်စွာဘုရား) သည် ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် နိဗ္ဗာန်ကို သိတော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေဒနာတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း ချုပ်ကြောင်းကို၎င်း သာဟာဖွယ်ကို၎င်း အပြစ်ကို၎င်း ဝေဒနာတို့မှ ထွက်မြောက်ရာကို၎င်း ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိတော်မူသဖြင့် (တစုံတရာ) မစွဲလမ်းမှုရှိ လွတ်မြောက်တော်မူ၏။

52. “Ime kho te, bhikkhave, dhammā gambhīrā duddasā duranubodhā santā paṇītā atakkāvacarā nipuṇā paṇḍitavedanīyā, ye tathāgato sayam abhiññā sacchikatvā pavedeti, yehi tathāgatassa yathābhuccaṃ vaṇṇaṃ sammā vadamānā vadeyyuṃ.

၅၂. “ဣမေ ခေါ တေ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဓမ္မာ ဂမ္ဘီရာ ဒုဒ္ဓသာ ဒုရနုဗောဓာ သန္တာ ပဏီတာ အတက္ကာဝစရာ နိပုဏာ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယာ၊ ယေ တထာဂတော သယံ အဘိညာ သစ္စိကတ္တာ ပဝေဒေတိ၊ ယေဟိ တထာဂတဿ ယထာဘူစွံ ဝဏ္ဏံ သမ္မာ ဝဒမာနာ ဝဒေယျံ။

52. — Thus, bhikkhus, these are the dhammas which are profound, hard to see, hard to comprehend, tranquil, noble, surpassing logic, subtle and intelligible only to the arīyas. The Tathāgata has set them forth after realization of these dhammas by himself through Sabbaññuta Ñāṇa (Perfect Wisdom).

Anyone wishing to praise correctly the true virtues of the Tathāgata should do so in terms of these dhammas.

၅၂။ ရဟန်းတို့ မြတ်စွာဘုရားသည် အကြင်တရားတို့ကို ကိုယ်တော်တိုင် ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ကို မှန်စွာပြောလိုကြလျှင် အကြင်တရားတို့ဖြင့် ပြောကြရာ၏။ နက်နဲကုန်သော မြင်နိုင်ခဲကုန်သော သိနိုင်ခဲကုန်သော ငြိမ်သက်ကုန်သော မွန်မြတ်ကုန်သော ကြံစည်ခြင်းဖြင့် မရောက်နိုင်ကုန်သော ပညာရှိတို့သာ သိနိုင်ကုန်သော ထိုတရားတို့သည် ဤ သည်တို့ပင်တည်း။

Antānantavādo အန္တာနန္တဝါဒေါ

Four views of the world being Finite or Infinite (Antānanta Ditṭhi)

အန္တာနန္တဒိဋ္ဌိ အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိအယူလေးမျိုး

53. “Santi, bhikkhave, eke samaṇabrāhmaṇā antānantikā antānantam lokassa paññāpentī catūhi vatthūhi. Te ca bhonto samaṇabrāhmaṇā kimāgamaṃ kimārabbaṃ antānantikā antānantam lokassa paññāpentī catūhi vatthūhi?”

၅၃. “သန္တိ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အန္တာနန္တိကာ အန္တာနန္တံ လောကဿ ပညပေန္တိ စတူဟိ ဝတ္ထူဟိ။ တေ စ ဘောန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ကိမာဂမ္မ ကိမာရဗ္ဗ အန္တာနန္တိကာ အန္တာနန္တံ လောကဿ ပညပေန္တိ စတူဟိ ဝတ္ထူဟိ?”

53. There are, bhikkhus, some samaṇas and brāhmaṇas, who that the world is finite. There are also samanas and brāhmaṇas, who hold that the world is infinite. They put forward four grounds to support their respective views. On what authority and on what basis do these respected samaṇas and brāhmaṇas put forward four grounds to support their respective views?

၅၃။ ရဟန်းတို့ အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိ အယူရှိကုန်သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် ရှိကုန်၏။ (ထိုသူတို့သည်) လောက၏ အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိကို လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိ အယူရှိကုန်သော ထိုအသျှင်သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် အဘယ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်ကို စွဲမှီ၍ လောက၏ အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိကို လေးမျိုးသော အကြောင်း တို့ဖြင့် ပြကုန်သနည်း ---

အန္တာနန္တဒိဋ္ဌိ ပထမဝါဒ

54. “Idha, bhikkhave, ekacco samaṇo vā brāhmaṇo vā ātappamanvāya padhānamanvāya anuyogamanvāya appamādamanvāya sammāmanasikāramanvāya tathārūpaṃ cetosamādhim phusati, yathāsamāhite citte antasāññī lokasmiṃ viharati.

“So evamāha – ‘antavā yaṃ loko parivaṭumo. Taṃ kissa hetu? Ahañhi ātappamanvāya padhānamanvāya anuyogamanvāya appamādamanvāya sammāmanasikāramanvāya tathārūpaṃ cetosamādhim phusāmi, yathāsamāhite citte antasāññī lokasmiṃ viharāmi. Imināmaḥ etam jānāmi – yathā antavā yaṃ loko parivaṭumo’ti. Idam, bhikkhave, paṭhamam ṭhānam, yaṃ āgamaṃ yaṃ ārabba eke samaṇabrāhmaṇā antānantikā antānantam lokassa paññāpentī.

၅၄. “ဣဓ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဧကစ္စေ သမဏေ ဝါ ဗြာဟ္မဏေ ဝါ အာတပ္ပမန္တယ ပဓာနမန္တယ အနုယောဂမန္တယ အပ္ပမာဒမန္တယ သမ္မာမနသိကာရမန္တယ တထာရူပံ စေတောသမာဓိ ဖုသတိ။ ယထာသမာဟိတေ စိတ္တေ အန္တသညီ လောကသို့ ဝိဟရတိ။

“သော ဧဝမာဟ – ‘အန္တဝါ အယံ လောကော ပရိဝဠုမော။ တံ ကိဿ ဟေတု? အဟဉ္စိ အာတပ္ပမန္တယ ပဓာနမန္တယ အနုယောဂမန္တယ အပ္ပမာဒမန္တယ သမ္မာမနသိကာရမန္တယ တထာရူပံ စေတောသမာဓိ ဖုသာမိ။ ယထာသမာဟိတေ စိတ္တေ အန္တသညီ လောကသို့ ဝိဟရာမိ။ ဣမိနာမဟံ ဧတံ ဇာနာမိ – ယထာ အန္တဝါ အယံ လောကော ပရိဝဠုမော’တိ။ ဣဒံ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ပဌမံ ဌာနံ၊ ယံ အာဂမ္မ ယံ အာရဗ္ဗ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အန္တာနန္တိကာ အန္တာနန္တံ လောကဿ ပညပေန္တိ။

54. In this world, bhikkhus, a certain samaṇa or brāhmaṇa achieves utmost mental concentration by dint of ardent, steadfast, persevering exertion, mindfulness and right attentiveness. Having thus established his mind in highest concentration, he abides in the view that the world (as represented by the purified mental image, paṭibhāga nimitta, of the earth-device used in meditation) is finite.

He says thus:

“This world is finite. It is circumscribed. Why can it be said so? It can be said so because having achieved utmost mental concentration by dint of ardent, steadfast, persevering exertion, mindfulness and right attentiveness, and having established my mind in highest concentration, I abide in the view that the world is finite. Based on this I know that the world is finite and that it is circumscribed.”

This, bhikkhus, is the first possibility. Basing themselves on this authority and on this ground, some samaṇas and brāhmaṇas holding the view that the world is finite, and some samaṇas and brāhmaṇas holding the view that the world is infinite, demonstrate their respective points of view-the finiteness or the infiniteness of the world. (8+1=9)

၅၄။ ရဟန်းတို့ ကြုံလောက၌ အချို့သော သမဏသည်၎င်း ဗြာဟ္မဏသည်၎င်း ပြင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မြဲမြံစွာ အားထုတ်ခြင်းကိုစွဲ၍ အဖန်ဖန်အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မမေ့လျော့ခြင်းကို စွဲ၍ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကို စွဲ၍ ထိုသို့ သဘောရှိသော စိတ်တည်ကြည်ခြင်းကို ရ၏။ ယင်းသို့ စိတ်သည် တည်ကြည်လတ်သော် လောက၌ အဆုံးရှိ၏ဟု ထင်မှတ်လျက်နေ၏။ ထိုသူသည် ကြုံသို့ ဆို၏။

"ကြုံလောကသည် အဆုံးရှိ၏။ ပတ်၍ သွားနိုင်သော ခရီးရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ငါသည် ပြင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မြဲမြံစွာအားထုတ်ခြင်းကိုစွဲ၍ အဖန်ဖန်အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မမေ့လျော့ခြင်းကို စွဲ၍ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကို စွဲ၍ ထိုသို့သဘောရှိသော စိတ်တည်ကြည်ခြင်းကို ရ၏။ ယင်းသို့ စိတ်သည် တည်ကြည်လတ်သော် လောက၌ အဆုံးရှိ၏ဟု ထင်မှတ်လျက်နေ၏။ ဤအကြောင်းကြောင့် ကြုံလောကသည် အဆုံးရှိ၏။ ပတ်၍ သွားနိုင်သော ခရီးရှိ၏ ဟု ငါသိ၏" ဟူ၍ ဆို၏။

ရဟန်းတို့ ကြုံသည်ကား ပဌမအကြောင်းတည်း၊ ယင်းကိုအကြောင်းပြု၍ ယင်းကိုစွဲမှီ၍ အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိ အယူရှိကုန်သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် လောက၏ အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိကို ပြကုန်၏။ (၁-၉)

## The Second Antānanta Dīṭṭhi

အန္တာနန္တဒိဋ္ဌိ ဒုတိယဝါဒ

55. “Dutiye ca bhonto samaṇabrāhmaṇā kimāgamma kimārabba antānantikā antānantam lokassa paññapenti? Idha, bhikkhave, ekacco samaṇo vā brāhmaṇo vā ātappamanvāya padhānamanvāya anuyogamanvāya appamādamanvāya sammāmanasikāramanvāya tathārūpaṃ cetosamādhim phusati, yathāsamāhite citte anantasāññī lokasmiṃ viharati.

“So evamāha – ‘ananto ayaṃ loko apariyanto. Ye te samaṇabrāhmaṇā evamāhaṃsu – ‘antavā ayaṃ loko parivaṭumo’ ti, tesam musā. Ananto ayaṃ loko apariyanto. Taṃ kissa hetu? Ahañhi ātappamanvāya padhānamanvāya anuyogamanvāya appamādamanvāya sammāmanasikāramanvāya tathārūpaṃ cetosamādhim phusāmi , yathāsamāhite citte anantasāññī lokasmiṃ viharāmi. Imināmaham etaṃ jānāmi – yathā ananto ayaṃ loko apariyanto’ ti. Idam, bhikkhave, dutiyaṃ ṭhānaṃ, yaṃ āgamma yaṃ ārabba eke samaṇabrāhmaṇā antānantikā antānantam lokassa paññapenti.

၅၅. “ဒုတိယေ စ ဘောန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ကိမာဂမ္မ ကိမာရဗ္ဗ အန္တာနန္တိကာ အန္တာနန္တံ လောကဿ ပညပေန္တိ? ဣဓ ဘိက္ခုဝေ၊ ဧကစ္စေ သမဏေ ဝါ ဗြာဟ္မဏေ ဝါ အာတပ္ပမန္ဓာယ ပဓာနမန္ဓာယ အနုယောဂမန္ဓာယ အပ္ပမာဒမန္ဓာယ သမ္မာမနသိကာရမန္ဓာယ တထာရူပံ စေတောသမာဓိံ ဖုသတိ၊ ယထာသမာဟိတေ စိတ္တေ အနန္တသညီ လောကသို့ ဝိဟရတိ။



“သော ဇဝမာဟ — ‘အနန္တော အယံ လောကော အပရိယန္တော။ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဇဝမာဟံသု — ‘‘အန္တဝါ အယံ လောကော ပရိဝဠုမော’’ တိ။ တေသံ မုသာ။ အနန္တော အယံ လောကော အပရိယန္တော။ တံ ကိဿ ဟေတု? အဟ ဌိ အာတပ္ပမန္တယ ပဓာနမန္တယ အနုယောဂမန္တယ အပ္ပမာဒမန္တယ သမ္မာမနသိကာရမန္တယ တထာရူပံ စေတောသမာ ဓိ ဖုဿမိ။ ယထာသမာဟိတေ စိတ္တေ အနန္တသညိ လောကသ္မိ ဝိဟရာမိ။ ဣမိနာမဟံ ဧတံ ဇာနာမိ — ယထာ အနန္တော အယံ လောကော အပရိယန္တော’ တိ။ ဣဒံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဒုတိယံ ဌာနံ၊ ယံ အာဂမ္မ ယံ အာရဗ္ဗ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အန္တ တာနန္တိကာ အန္တာနန္တံ လောကဿ ပညပေန္တိ။

55. — In the second category of antānanta ditṭhi, on what authority and on what basis do the respected samaṇas and brāhmaṇas propound either that the world is finite or that the world is infinite?

In this world, bhikkhus, a certain samaṇa or brāhmaṇa achieves utmost mental concentration by dint of ardent, steadfast, persevering exertion, mindfulness and right attentiveness. Having thus established his mind in highest concentration, he abides in the view that the world (as represented by the purified mental image of the earth-device used in meditation) is infinite.

He says thus:

“This world is infinite, with no limit. Those samaṇas and brāhmaṇas who assert that the world is finite and that it is circumscribed are wrong. In fact, this world is infinite, with no limit. Why can it be said so? It can be said so because having achieved utmost mental concentration by dint of ardent, steadfast, persevering exertion, mindfulness and right attentiveness, and having established my mind on highest concentration, I abide in the view that the world is infinite. Based on this I know that the world is infinite, with no limit.”

This, bhikkhus, is the second possibility. Basing themselves on this authority and on this ground, some samaṇas and brāhmaṇas holding (the view that the world is finite, and some samaṇas and brāhmaṇas holding the view that the world is infinite, demonstrate their respective points of view--the finiteness or the infiniteness of the world. (8+2=10)

၅၅။ ဒုတိယဝါဒ၌ကား အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိ အယူရှိကုန်သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် အဘယ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်ကိုစွဲမှီ၍ လောက၏ အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိကို ပြကုန်သနည်း--

ရဟန်းတို့ ဤလောက၌ အချို့သော သမဏသည်၎င်း ဗြာဟ္မဏသည်၎င်း ပြင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မြဲမြံစွာအားထုတ်ခြင်းကိုစွဲ၍ အဖန်ဖန်အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မမေ့လျော့ခြင်းကို စွဲ၍ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကို စွဲ၍ ထိုသို့သဘောရှိသော စိတ်တည်ကြည်ခြင်းကို ရ၏။ ယင်းသို့ စိတ်သည် တည်ကြည်လတ်သော် လောက၌ အဆုံးမရှိဟု ထင်မှတ်လျက်နေ၏။ ထိုသူသည် ဤသို့ ဆို၏

ဤလောကသည် အဆုံးမရှိ၊ အပိုင်း အခြားမရှိ၊ ဤလောကသည် အဆုံးရှိ၏။ ပတ်၍ သွားနိုင်သော ခရီးရှိ၏ ဟု ဆိုကြသော ထိုသမဏ ဗြာဟ္မဏတို့၏ စကားသည် မှား၏။ ဤလောကသည် အဆုံးမရှိ၊ အပိုင်း အခြားမရှိ၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ---

ငါသည် ပြင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မြဲမြံစွာအားထုတ်ခြင်းကိုစွဲ၍ အဖန်ဖန်အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မမေ့လျော့ခြင်းကို စွဲ၍ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကို စွဲ၍ ထိုသို့သဘောရှိသော စိတ်တည်ကြည်ခြင်းကို ရ၏။ ယင်းသို့ စိတ်သည် တည်ကြည်လတ်သော် လောက၌ အဆုံးမရှိဟု ထင်မှတ်လျက်နေ၏။ ဤအကြောင်းကြောင့် ဤလောကသည် အဆုံးမရှိ၊ အပိုင်း အခြားမရှိ၊ ဟု ငါသိ၏" ဟူ၍ ဆို၏။

ရဟန်းတို့ ဤသည်ကား ဒုတိယအကြောင်းတည်း။ ယင်းကို အကြောင်းပြု၍ ယင်းကို စွဲမှီ၍ အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိ အယူရှိကုန်သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် လောက၏ အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိကို ပြကုန်၏။ (၂-၁၀)

### The Third Antānanta Ditṭhi

အန္တာနန္တဒိဋ္ဌိ တတိယဝါဒ

56. “Tatiye ca bhonto samaṇabrāhmaṇā kimāgama kimārabbha antānantikā antānantam lokassa paññapenti? Idha, bhikkhave, ekacco samaṇo vā brāhmaṇo vā ātappamanvāya padhānamanvāya

anuyogamanvāya appamādamanvāya sammāmanasikāramanvāya tathārūpaṃ cetosamādhiṃ phusati, yathāsamāhite citte uddhamadho antasaññī lokasmiṃ viharati, tiriyaṃ anantasaññī.

“So evamāha – ‘antavā ca ayaṃ loko ananto ca. Ye te samaṇabrāhmaṇā evamāhaṃsu – “antavā ayaṃ loko parivaṭumo”ti, tesam musā. Yepi te samaṇabrāhmaṇā evamāhaṃsu – “ananto ayaṃ loko apariyanto”ti, tesampi musā. Antavā ca ayaṃ loko ananto ca. Taṃ kissa hetu? Ahañhi ātappamanvāya padhānamanvāya anuyogamanvāya appamādamanvāya sammāmanasikāramanvāya tathārūpaṃ cetosamādhiṃ phusāmi, yathāsamāhite citte uddhamadho antasaññī lokasmiṃ viharāmi, tiriyaṃ anantasaññī. Imināmahaṃ etaṃ jānāmi – yathā antavā ca ayaṃ loko ananto cā’ti. Idaṃ, bhikkhave, tatiyaṃ ṭhānaṃ, yaṃ āgama yaṃ ārabba eke samaṇabrāhmaṇā antānantikā antānantaṃ lokassa paññāpenti.

၅၆. “တတိယေ စ ဘောန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ကိမာဂမ္မ ကိမာရဗ္ဗ အန္တာနန္တိကာ အန္တာနန္တိ လောကဿ ပညပေန္တိ? ဣဓ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဧကဏ္ဌေ သမဏော ဝါ ဗြာဟ္မဏော ဝါ အာတပ္ပမန္ဓာယ ပဓာနမန္ဓာယ အနုယောဂမန္ဓာယ အပ္ပမာဒမန္ဓာယ သမ္မာမနသိကာရမန္ဓာယ တထာရူပံ စေတောသမာဓိ ဖုသတိ၊ ယထာသမာဟိတေ စိတ္တေ ဥဒ္ဓမဓေ အန္တသညီ လောကသ္မိ ဝိဟရတိ၊ တိရိယံ အနန္တသညီ။

“သော ဧဝမာဟ – ‘အန္တဝါ စ အယံ လောကော အနန္တော စ။ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဧဝမာဟံသု – “အန္တဝါ အယံ လောကော ပရိဝဋ္ဌမေ” တိ၊ တေသံ မုသာ။ ယေပ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဧဝမာဟံသု – “အနန္တော အယံ လောကော အပရိယန္တော” တိ၊ တေသမ္ပိ မုသာ။ အန္တဝါ စ အယံ လောကော အနန္တော စ။ တံ ကိဿ ဟေတု? အဟဉ္ဇိ အာတပ္ပမန္ဓာယ ပဓာနမန္ဓာယ အနုယောဂမန္ဓာယ အပ္ပမာဒမန္ဓာယ သမ္မာမနသိကာရမန္ဓာယ တထာရူပံ စေတောသမာဓိ ဖုသာမိ၊ ယထာသမာဟိတေ စိတ္တေ ဥဒ္ဓမဓေ အန္တသညီ လောကသ္မိ ဝိဟရမိ၊ တိရိယံ အနန္တသညီ။ ဣမိနာမဟံ ဧတံ ဇာနာမိ – ယထာ အန္တဝါ စ အယံ လောကော အနန္တော စ’ တိ။ ဣဒံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ တတိယံ ဌာနံ၊ ယံ အာဂမ္မ ယံ အာရဗ္ဗ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အန္တာနန္တိကာ အန္တာနန္တိ လောကဿ ပညပေန္တိ။

56. In the third category of antānanta dīṭṭhi, on what authority and on what basis do the respected samaṇas and brāhmaṇas propound either that the world is finite or that the world is intinite ?

In this world, bhikkhus, a certain samaṇa or brāhmaṇa achieves utmost mental concentration by dint of ardent, steadfast, persevering exertion, mindfulness and right attentiveness. Having thus established his mind in highest concentration, he abides in the view that the world (as represented by the purified mental image of the earth-device used in meditation) as finite vertically but infinite horizontally.

He says thus:

“This world is finite, and, at the same time, infinite. Those samaṇas and brāhmaṇas who assert that the world is finite and is circumscribed are wrong. And so are the samaṇas and brāhmaṇas who assert that the world is infinite, with no limit. Why can it be said so? It can be said so because having achieved utmost mental concentration by dint of ardent, steadfast, persevering exertion; mindfulness and right attentiveness, and having established my mind in highest concentration, I abide in the view that the world is finite vertically, and is infinite horizontally. Based on this I know that the world is finite, and, at the same time, infinite.”

This, bhikkhus, is the third possibility. Basing themselves on this authority and on this ground, some samaṇas and brāhmaṇas holding the view that the world is finite, and some samaṇas and brāhmaṇas holding the view that the world is infinite, demonstrate their respective points of view- the finiteness or the infiniteness of the world. (8+3=11)

၅၆။ တတိယဝါဒ၌ကား အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိ အယူရှိကုန်သော အသျှင် သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် အဘယ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်ကိုစွဲမှီ၍ လောက၏ အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိကို ပြကုန်သနည်း--

ရဟန်းတို့ ဤလောက၌ အချို့သော သမဏသည်၎င်း ဗြာဟ္မဏသည်၎င်း ပြင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မြေစွာအားထုတ်ခြင်းကိုစွဲ၍ အဖန်ဖန်အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မမေ့လျော့ခြင်းကို စွဲ၍ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကို စွဲ၍

ထိုသို့သဘောရှိသော စိတ်တည်ကြည်ခြင်းကို ရ၏။ ယင်းသို့ စိတ်သည် တည်ကြည်လတ်သော် လောက၌ အထက်နှင့် အောက် အဆုံးရှိ၏။ ဖီလာကာ အဆုံးမရှိဟု ထင်မှတ်လျက်နေ၏။ ထိုသူသည် ဤသို့ ဆို၏ ---

ဤလောကသည် အဆုံးလည်းရှိ၏။ အဆုံးလည်းမရှိ။ ဤလောကသည် အဆုံးရှိ၏။ ပတ်၍ သွားနိုင်သော ခရီး ရှိ၏ ဟု ဆိုကြသော ထိုသမဏ ဗြာဟ္မဏတို့၏ စကားသည် မှား၏။ ဤလောကသည် အဆုံးမရှိ၊ အပိုင်း အခြားမရှိ၊ ဟု ဆိုကြသော ထိုသမဏ ဗြာဟ္မဏတို့၏ စကားသည်လည်း မှား၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ---

ငါသည် ပြင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မြဲမြံစွာအားထုတ်ခြင်းကိုစွဲ၍ အဖန်ဖန်အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မ မေ့လျော့ခြင်းကို စွဲ၍ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကို စွဲ၍ ထိုသို့သဘောရှိသော စိတ်တည်ကြည်ခြင်းကို ရ၏။ ယင်းသို့ စိတ်သည် တည်ကြည်လတ်သော် လောက၌ အထက်နှင့်အောက် အဆုံးရှိ၏။ ဖီလာကာ အဆုံးမရှိဟု ထင်မှတ်လျက် နေ၏။ ဤအကြောင်းကြောင့် ဤလောကသည် အဆုံးလည်းရှိ၏။ အဆုံးလည်းမရှိ၊ ဟု ငါသိ၏" ဟူ၍ ဆို၏။

ရဟန်းတို့ ဤသည်ကား တတိယအကြောင်းတည်း။ ယင်းကို အကြောင်းပြု၍ ယင်းကို စွဲမှီ၍ အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိ အယူရှိကုန်သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် လောက၏ အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိကို ပြကုန်၏။ (၃-၁၁)

#### The Fourth Antānanta Dīṭṭhi

အန္တာနန္တဒိဋ္ဌိ စတုတ္ထဝါဒ

57. “Catutthe ca bhonto samaṇabrāhmaṇā kimāgama kimārabba antānantikā antānantaṃ lokassa paññapenti? Idha, bhikkhave, ekacco samaṇo vā brāhmaṇo vā takkī hoti vīmaṃsī. So takkapariyāhataṃ vīmaṃsānucaritaṃ sayampatibhānaṃ evamāha – ‘nevāyaṃ loko antavā, na panānanto. Ye te samaṇabrāhmaṇā evamāhaṃsu – “antavā yaṃ loko parivaṭumo”ti, tesam musā. Yepi te samaṇabrāhmaṇā evamāhaṃsu – “ananto yaṃ loko apariyanta”ti, tesampi musā. Yepi te samaṇabrāhmaṇā evamāhaṃsu – “antavā ca yaṃ loko ananto cā”ti, tesampi musā. Nevāyaṃ loko antavā , na panānanto’ti. Idam, bhikkhave , catuttham ṭhānaṃ, yaṃ āgama yaṃ ārabba eke samaṇabrāhmaṇā antānantikā antānantaṃ lokassa paññapenti.

၅၇. “စတုတ္ထေ စ ဘောန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ကိမာဂမ္မ ကိမာရဗ္ဗ အန္တာနန္တိကာ အန္တာနန္တိ လောကဿ ပညပေန္တိ? ဣဓ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဧကစ္စေ သမဏေ ဝါ ဗြာဟ္မဏေ ဝါ တက္ကီ ဟေတိ ဝိမံသိ။ သော တက္ကပရိယာဟတံ ဝိမံသာနုစရိတံ သယံပဋိဘာနံ ဧဝမာဟ – ‘နေဝါယံ လောကော အန္တဝါ၊ န ပနာနန္တော။ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဧဝမာဟံသု – “အန္တဝါ အယံ လောကော ပရိဝဠုမေ”တိ၊ တေသံ မုသာ။ ယေပိ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဧဝမာဟံသု – “အနန္တော အယံ လောကော အပရိယန္တော”တိ၊ တေသမ္ပိ မုသာ။ ယေပိ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဧဝမာဟံသု – “အန္တဝါ စ အယံ လောကော အနန္တော စ”တိ၊ တေသမ္ပိ မုသာ။ နေဝါယံ လောကော အန္တဝါ၊ န ပနာနန္တော’တိ။ ဣဒံ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ စတုတ္ထံ ဌာနံ၊ ယံ အာဂမ္မ ယံ အာရဗ္ဗ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အန္တာနန္တိကာ အန္တာနန္တိ လောကဿ ပညပေန္တိ။

57. — In the fourth category of antānanta dīṭṭhi, on what authority and on what basis do the respected samaṇas and brāhmaṇas propound either that the world is finite or that the world is infinite?

In this world, bhikkhus, a certain samaṇa or brāhmaṇa is given to logic and investigation. He uses various methods of reasoning, conducts investigations and gives his views, saying:

“This world is neither finite nor infinite. Those samaṇas and brāhmaṇas who assert that the world is finite and that it is circumscribed are wrong. And so are those samaṇas and brāhmaṇas who assert that the world is infinite, with no limit. And so also are those samaṇas and brāhmaṇas who assert that the world is finite as well as infinite. This world is neither finite nor infinite.”

This, bhikkhus, is the fourth possibility. Basing themselves on this authority and on this ground, some samaṇas and brāhmaṇas holding the view that the world is finite, and some samaṇas and brāhmaṇas holding the view that the world is infinite, demonstrate their respective points of view--the finiteness or the infiniteness of the world. (8+4=12)

၅၇။ စတုတ္ထဝါဒ၌ကား အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိ အယူရှိကုန်သော အသျှင် သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် အဘယ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်ကိုစွဲမှီ၍ လောက၏ အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိကို ပြကုန်သနည်း--

ရဟန်းတို့ ဤလောက၌ အချို့သော သမဏသည်၎င်း၊ ဗြာဟ္မဏသည်၎င်း ကြံစည်လေ့ရှိ၏။ စူးစမ်းလေ့ရှိ၏။ ထိုသူသည် အမျိုးမျိုးကြံစည်၍ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍ မိမိ၏ ထင်မြင်ချက်ကို ဤသို့ ဆို၏ ---

ဤလောကသည် အဆုံးရှိလည်းမဟုတ်၊ အဆုံးမရှိလည်းမဟုတ်၊ ဤလောကသည် အဆုံးရှိ၏။ ပတ်၍ သွားနိုင်သော ခရီးရှိ၏ ဟု ဆိုကြသော ထိုသမဏ ဗြာဟ္မဏတို့၏ စကားသည် မှား၏။ ဤလောကသည် အဆုံးမရှိ၊ အပိုင်းအခြားမရှိ၊ ဟု ဆိုကြသော ထိုသမဏ ဗြာဟ္မဏတို့၏ စကားသည်လည်း မှား၏။ ဤလောကသည် အဆုံးလည်းရှိ၏။ အဆုံးလည်းမရှိ ဟု ဆိုကြသော ထိုသမဏ ဗြာဟ္မဏတို့၏ စကားသည်လည်း မှား၏။ ဤလောကသည် အဆုံးရှိလည်းမဟုတ်၊ အဆုံးမရှိလည်းမဟုတ် ဟု ဆို၏။

ရဟန်းတို့ ဤသည်ကား စတုတ္ထအကြောင်းတည်း။ ယင်းကို အကြောင်းပြု၍ ယင်းကို စွဲမှီ၍ အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိ အယူရှိကုန်သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် လောက၏ အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိကို ပြကုန်၏။ (၄-၁၂)

58. “Imehi kho te, bhikkhave, samaṇabrāhmaṇā antānantikā antānantam lokassa paññapenti catūhi vatthūhi. Ye hi keci, bhikkhave, samaṇā vā brāhmaṇā vā antānantikā antānantam lokassa paññapenti, sabbe te imeheva catūhi vatthūhi, etesaṃ vā aññatarena; natthi ito bahiddhā.

၅၈. “ဣမေဟိ ခေါ တေ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ အန္တနန္တိကာ အန္တနန္တိ လောကဿ ပညပေန္တိ စတူဟိ ဝတ္ထူဟိ။ ယေ ဟိ ကေဓိ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ သမဏာ ဝါ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ အန္တနန္တိကာ အန္တနန္တိ လောကဿ ပညပေန္တိ၊ သဗ္ဗေ တေ ဣမေဟေဝ စတူဟိ ဝတ္ထူဟိ။ ဧတေသံ ဝါ အညတရေန; နတ္ထိ ဣတော ဗဟိဒ္ဓိ။

58. Bhikkhus! Those samaṇas and brāhmaṇas who hold that the world is infinite support their respective views on these four grounds.

Bhikkhus! When any samaṇas and brāhmaṇas who hold that the world is finite or when any samaṇas and brāhmaṇas who hold that it is infinite support their respective views, all of them proffer these four, or any one of the four, lines of reasoning and not any other line of reasoning.

၅၈။ ရဟန်းတို့ အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိ အယူရှိကုန်သော ထိုသမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် လောက၏ အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိကို ဤလေးမျိုး သော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။

ရဟန်းတို့ အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိ အယူရှိကုန်သော သမဏ ဗြာဟ္မဏအားလုံးတို့သည် လောက၏ အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိကို ပြကြလျှင် ဤလေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်သော်၎င်း ဤ (လေးမျိုး) တို့တွင် တမျိုးမျိုးသော အကြောင်းဖြင့်သော်၎င်း ပြကုန်၏။ ဤ (လေးမျိုး) တို့မှ တပါးသော အကြောင်းမရှိ။

59. “Tayidaṃ, bhikkhave, tathāgato pajānāti – ‘ime diṭṭhiṭṭhānā evaṃgahitā evaṃparāmaṭṭhā evaṃgatikā bhavanti evaṃabhisamparāyā’ti. Tañca tathāgato pajānāti, tato ca uttaritaraṃ pajānāti, tañca pajānanam na parāmasati, aparāmasato cassa paccattaññeva nibbuti veditā. Vedanānaṃ samudayañca atthaṅgamañca assādañca ādīnavañca nissaraṇañca yathābhūtaṃ veditvā anupādāvimutto, bhikkhave, tathāgato.

၅၉. “တယိဒံ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ တထာဂတော ပဇာနာတိ — ‘ဣမေ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ ဧဝံဂဟိတာ ဧဝံပရာမတ္ထ ဧဝံဂတိကာ ဘဝန္တိ ဧဝံအဘိသမ္ပရာယာ’တိ။ တဉ္စ တထာဂတော ပဇာနာတိ၊ တတော စ ဥတ္တရိတရံ ပဇာနာတိ၊ တဉ္စ ပဇာနန္တံ န ပရာမသတိ၊ အပရာမသတော စဿ ပစ္စတ္တညေဝ နိဗ္ဗုတိ ဝိဒိတာ။ ဝေဒနာနံ သမုဒယဉ္စ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ အဿာဒဉ္စ အာဒိနဝဉ္စ နိဿရဏဉ္စ ယထာဘူတံ ဝိဒိတာ အနုပါအဝိမုတ္တော၊ ဘိက္ခုဝေ၊ တထာဂတော။

59. Bhikkhus! The Tathāgata knows the destination, the next existence in which one holding these four views would be reborn, if these views are thus held on to, if these views are thus grasped.

The Tathāgata knows these four views. He also knows the dhamma which surpasses them. Knowing that dhamma, he does not view it in the wrong way. Since he does not view it in the wrong way, he realizes by himself the extinction of defilements (i.e., greed, anger, and ignorance of the Four Ariya Truths).

Bhikkhus! Since the Tathāgata rightly knows the arising of feeling (vedanā) and its cause, the cessation of Feeling and its cause, its pleasantness, its faults, and freedom from attachment to it, he becomes liberated without any clinging, (i.e., he realizes Nibbāna).

၅၉။ ရဟန်းတို့ "ဤအယူတို့သည် ဤသို့ စွဲယူထားလျှင် ဤသို့ မှားယွင်းစွာသုံးသပ်ထားလျှင် ဤအယူတို့သည် ဤသို့ လားရာရှိကုန်၏။ ဤသို့ တမလွန် ရှိကုန်၏။" ဟု မြတ်စွာဘုရားသည် ထို (လေးမျိုးသော အယူ) ကို သိတော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ထို (လေးမျိုးသော အယူ) ကိုလည်း သိတော်မူ၏။ ထို့ထက် အထူးသဖြင့် လွန်မြတ်သော တရားကိုလည်း သိတော်မူ၏။ ထို (အထူးသဖြင့် လွန်မြတ်သော တရား) ကို သိတော်မူသော်လည်း မှားယွင်းစွာ မသုံးသပ်၊ မှားယွင်းစွာ မသုံးသပ်သောကြောင့် ထို (မြတ်စွာဘုရား) သည် ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် နိဗ္ဗာန်ကို သိတော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေဒနာတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း ချုပ်ကြောင်းကို၎င်း သာဟာဖွယ်ကို၎င်း အပြစ်ကို၎င်း ဝေဒနာတို့မှ ထွက်မြောက်ရာကို၎င်း ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိတော်မူသဖြင့် (တစုံတရာ) မစွဲလမ်းမှုရှိ လွတ်မြောက်တော်မူ၏။

60. “Ime kho te, bhikkhave, dhammā gambhīrā duddasā duranubodhā santā pañītā atakkāvacarā nipunā paṇḍitavedanīyā, ye tathāgato sayam abhiññā sacchikatvā pavedeti, yehi tathāgatassa yathābhuccam vaṇṇaṃ sammā vadamānā vadeyyuṃ.

၆၀. “ကုမေ ခေါ် တေ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဓမ္မာ ဂမ္ဘီရာ ဒုဋ္ဌသာ ဒုရနုဗောဓာ သန္တာ ပဏီတာ အတက္ကာဝစရာ နိပုဏာ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယာ၊ ယေ တထာဂတော သယံ အဘိညာ သန္တကတွာ ပဝေဒေတိ၊ ယေဟိ တထာဂတဿ ယထာဘူစုံ ဝဏ္ဏံ သမ္မာ ဝဒယျံ။

60. Thus, bhikkhus, these are the dhammas which are profound, hard to see, hard to comprehend, tranquil, noble, surpassing logic, subtle and intelligible only to the ariyas. The Tathāgata has set them forth after realization of these dhammas by himself through Sabbaññuta Ñāṇa (Perfect Wisdom). Anyone wishing to praise correctly the true virtues of the Tathāgata should do so in terms of these dhammas.

၆၀။ ရဟန်းတို့ မြတ်စွာဘုရားသည် အကြင်တရားတို့ကို ကိုယ်တော်တိုင် ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ကို မှန်စွာပြောလိုကြလျှင် အကြင်တရားတို့ဖြင့် ပြောကြရာ၏။ နက်နဲကုန်သော မြင်နိုင်ခဲကုန်သော သိနိုင်ခဲကုန်သော ငြိမ်သက်ကုန်သော မွန်မြတ်ကုန်သော ကြံစည်ခြင်းဖြင့် မရောက်နိုင်ကုန်သော ပညာရှိတို့သာ သိနိုင်ကုန်သော ထိုတရားတို့သည် ဤ သည်တို့ပင်တည်း။

Amarāvikkhepavādo အမရာဝိက္ခေပဝါဒေါ  
Four Kinds of Indecisive Evasion (Amarāvikkhepa Dīṭṭhi)  
အမရာဝိက္ခေပ ဝါဒ အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော အယူလေးမျိုး

61. “Santi, bhikkhave, eke samaṇabrāhmaṇā amarāvikkhepikā, tattha tattha pañhaṃ puttā samānā vācāvikkhepaṃ āpajjanti amarāvikkhepaṃ catūhi vatthūhi. Te ca bhonto samaṇabrāhmaṇā kimāgama kimārabba amarāvikkhepikā tattha tattha pañhaṃ puttā samānā vācāvikkhepaṃ āpajjanti amarāvikkhepaṃ catūhi vatthūhi?

၆၁. “သန္တိ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အမရာဝိက္ခေပိကာ၊ တတ္ထ တတ္ထ ပဉ္စပုဋ္ဌာ သမာနာ ဝါစာဝိက္ခေပံ အာပဇ္ဇန္တိ အမရာဝိက္ခေပံ စတူဟိ ဝတ္ထုဟိ။ တေ စ ဘောန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ကိမာဂမ္မ ကိမာရဗ္ဗ အမရာဝိက္ခေပိကာ တတ္ထ တတ္ထ ပဉ္စပုဋ္ဌာ သမာနာ ဝါစာဝိက္ခေပံ အာပဇ္ဇန္တိ အမရာဝိက္ခေပံ စတူဟိ ဝတ္ထုဟိ?

61. Bhikkhus, there are certain samaṇas and brāhmaṇas who by means of indecisive speech evade questions put to them on any matter; they evade answering them, (behaving elusively like amarā fish) and speak in ambiguous terms, because of four reasons.

What are the four reasons that cause those those respected samaṇas and brāhmaṇas to be elusive, to evade questions put to them on any matter and to speak in ambiguous terms?

၆၁။ ရဟန်းတို့ အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော အယူရှိကုန်သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် ရှိကုန်၏။ (ထိုသူတို့သည်) ထိုထိုအရာ၌ အမေးခံကြရလျှင် လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သောစကားကို ဆိုကုန်၏။

အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော အယူရှိကုန်သော ထိုအသျှင် သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် ထိုထိုအရာ၌ အမေးခံကြရလျှင် အဘယ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်ကို စွဲမှီ၍ လေးမျိုးသောအကြောင်းတို့ဖြင့် အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော စကားကို ဆိုကုန်သနည်း ---

The First Amarāvikkhepa Dīṭṭhi  
အမရာဝိက္ခေပဒိဋ္ဌိ ပဌမဝါဒ

62. “Idha, bhikkhave, ekacco samaṇo vā brāhmaṇo vā ‘idaṃ kusala’nti yathābhūtaṃ nappajānāti, ‘idaṃ akusala’nti yathābhūtaṃ nappajānāti. Tassa evaṃ hoti – ‘ahaṃ kho “idaṃ kusala”nti yathābhūtaṃ nappajānāmi, “idaṃ akusala”nti yathābhūtaṃ nappajānāmi. Ahañce kho pana “idaṃ kusala”nti yathābhūtaṃ appajānanto, “idaṃ akusala”nti yathābhūtaṃ appajānanto, ‘idaṃ kusala’nti vā byākareyyaṃ, ‘idaṃ akusala’nti vā byākareyyaṃ, taṃ mamassa musā. Yaṃ mamassa musā , so mamassa vighāto. Yo mamassa vighāto so mamassa antarāyo’ti. Iti so musāvādabhayā musāvādaparijegucchā nevidaṃ kusalanti byākaroti, na panidaṃ akusalanti byākaroti, tattha tattha pañhaṃ puṭṭho samāno vācāvikkhepaṃ āpajjati amarāvikkhepaṃ – ‘evantipi me no; tathātipi me no; aññathātipi me no; notipi me no; no notipi me no’ti. Idaṃ, bhikkhave, paṭhamam ṭhānaṃ, yaṃ āgama yaṃ ārabha eke samaṇabrāhmaṇā amarāvikkhepikā tattha tattha pañhaṃ puṭṭhā samānā vācāvikkhepaṃ āpajjanti amarāvikkhepaṃ.

၆၂. “ဣဓ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဧကစ္စေ သမဏော ဝါ ဗြာဟ္မဏော ဝါ ‘ဣဒံ ကုသလ’န္တိ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနတိ၊ ‘ဣဒံ အကုသလ’န္တိ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနတိ။ တဿ ဧဝံ ဟောတိ – ‘အဟံ ခေါ ‘ဣဒံ ကုသလ’န္တိ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနမိ၊ ‘ဣဒံ အကုသလ’န္တိ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနမိ။ အဟဉ္ဇေ ခေါ ပန ‘ဣဒံ ကုသလ’န္တိ ယထာဘူတံ အပ္ပဇာနန္တေ၊ ‘ဣဒံ အကုသလ’န္တိ ယထာဘူတံ အပ္ပဇာနန္တေ၊ ‘ဣဒံ ကုသလ’န္တိ ဝါ ဗျာကရေယျံ၊ ‘ဣဒံ အကုသလ’န္တိ ဝါ ဗျာကရေယျံ၊ တံ မမဿ မုသာ။ ယံ မမဿ မုသာ ၊ သော မမဿ ဝိယာတော။ ယော မမဿ ဝိယာတော သော မမဿ အန္တရာယော’တိ။ ဣတိ သော မုသာဝါဒဘယာ မုသာဝါဒပရိဇေဂ္ဂန္တ နေဝိဒံ ကုသလန္တိ ဗျာကရေတိ၊ န ပနိဒံ အကုသလန္တိ ဗျာကရေတိ၊ တတ္ထ တတ္ထ ပဉ္စပုဋ္ဌာ သမာနော ဝါစာဝိက္ခေပံ အာပဇ္ဇတိ အမရာဝိက္ခေပံ – ‘ဧဝန္တိပိ မေ နော; တထာတိပိ မေ နော; အညထာတိပိ မေ နော; နောတိပိ မေ နော; နော နောတိပိ မေ နော’တိ။ ဣဒံ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ပဌမံ ဌာနံ၊ ယံ အာဂမ္မ ယံ အာရဗ္ဗ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အမရာဝိက္ခေပိကာ တတ္ထ တတ္ထ ပဉ္စပုဋ္ဌာ သမာနာ ဝါစာဝိက္ခေပံ အာပဇ္ဇန္တိ အမရာဝိက္ခေပံ။

62. In this world, bhikkhus, a certain samaṇa or brāhmaṇa dose not understand correctly what is merit or what is demerit.

He thinks thus:

"I do not understand correctly what is merit or what is demerit. If I were to say what is merit, without really understanding it as being merit, or what is demerit, without really understanding it as being demerit, I may be stating a falsehood. This false statement of mine would cause me distress. Such distress might be harmful to me." (The thought that I have told a lie will cause me distress. Such distress will be a very serious obstacle in my path to higher rebirths and achievement of maggas and phalas.)

He who thus fears and detests making a false statement declines to say what is merit or what is demerit. If he were asked to answer the question (as to what is merit or what is demerit), he would reply: "I dont take it this way; neither do I take it that way; and I don’t take it the other way; neither do I take it not this way, not that way, not the other way; and, also, I dont take it that it is otherwise."

Bhikkhus! This is the first possibility. It is based on this reason that some samanās and brāhmaṇas who are elusive evade questions put to them on any matter and speak in ambiguous terms.(12+1=13)

၆၂။ ရဟန်းတို့ ဤလောက၌ အချို့သော သမဏသည်၎င်း ဗြာဟ္မဏသည်၎င်း "ဤကား ကုသိုလ်တည်း" ဟု ဟုတ်မှန်သော အတိုင်းမသိ၊ "ဤကား အကုသိုလ်တည်း" ဟု ဟုတ်မှန်သော အတိုင်းမသိ၊ ထိုသူအား ဤသို့ အကြံဖြစ်၏---

ဤကား ကုသိုလ် ဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း ငါ မသိ၊ ဤကား အကုသိုလ် ဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း ငါ မသိ၊ ငါသည် ဤကား ကုသိုလ် ဟု ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း မသိပဲလျက် ဤကား အကုသိုလ် ဟု ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း မသိပဲလျက် ဤကား ကုသိုလ် ဟု သော်လည်း ဖြေငြားအံ့၊ ဤကား အကုသိုလ် ဟု သော်လည်း ဖြေငြား အံ့၊ ငါ၏ ထိုအဖြေသည် အမှား ဖြစ်ရာ ၏။ ထိုအမှားကြောင့် ငါ့အား ပင်ပန်းခြင်း ဖြစ်ရာ၏။ ထိုပင်ပန်းခြင်းကြောင့် ငါ့အား အန္တရာယ် ဖြစ်ရာ၏ ဟု အကြံ ဖြစ်၏။

ထိုသူသည် ဤသို့ မမှန်ပြောခြင်းကို ကြောက်သောကြောင့် မမှန်ပြောခြင်းကို စက်ဆုပ်သောကြောင့် ဤကား ကုသိုလ်တည်း ဟု မဖြေ၊ ဤကား အကုသိုလ်တည်း ဟု မဖြေ၊ ထိုထိုအရာ၌ အမေးခံရလျှင် "ဤသို့ဟုလည်း ငါ မယူ၊ ထိုသို့ဟုလည်း ငါမယူ၊ အခြားသို့ဟုလည်း ငါမယူ၊ (ဤသို့ ထိုသို့ အခြားသို့) မဟုတ်ဟုလည်း ငါမယူ၊ (ဤသို့ ထိုသို့ အခြားသို့) မဟုတ်သည် မဟုတ်ဟုလည်း ငါမယူ" ဟု အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော စကားကို ဆို၏။

ရဟန်းတို့ ဤသည်ကား ပဌမ အကြောင်းတည်း၊ ယင်းကို အကြောင်းပြု၍ ယင်းကို စွဲမှီ၍ အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော အယူရှိကုန်သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မတို့သည် ထိုထိုအရာ၌ အမေးခံကြရလျှင် အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော စကားကို ဆိုကုန်၏။ (၁-၁၃)

### The Second Amarāvikkhepa Dīṭṭhi အမရာဝိက္ခေပဒိဋ္ဌိ ဒုတိယဝါဒ

63. “Dutiye ca bhonto samaṇabrāhmaṇā kimāgama kimārabba amarāvikkhepikā tattha tattha pañhaṃ puṭṭhā samānā vācāvikkhepaṃ āpajjanti amarāvikkhepaṃ? Idha, bhikkhave, ekacco samaṇo vā brāhmaṇo vā ‘idaṃ kusala’nti yathābhūtaṃ nappajānāti, ‘idaṃ akusala’nti yathābhūtaṃ nappajānāti. Tassa evaṃ hoti – ‘ahaṃ kho “idaṃ kusala”nti yathābhūtaṃ nappajānāmi, “idaṃ akusala”nti yathābhūtaṃ nappajānāmi. Ahañce kho pana “idaṃ kusala”nti yathābhūtaṃ nappajānanto, “idaṃ akusala”nti yathābhūtaṃ nappajānanto, “idaṃ kusala”nti vā byākareyyaṃ, “idaṃ akusala’nti vā byākareyyaṃ, tattha me assa chando vā rāgo vā doso vā paṭigho vā. Yattha [yo (?)] me assa chando vā rāgo vā doso vā paṭigho vā, taṃ mamassa upādānaṃ. Yaṃ mamassa upādānaṃ, so mamassa vighāto. Yo mamassa vighāto, so mamassa antarāyo’ti. Iti so upādānabhaya upādānaparijegucchā nevidaṃ kusalanti byākaroti, na panidaṃ akusalanti byākaroti, tattha tattha pañhaṃ puṭṭho samāno vācāvikkhepaṃ āpajjati amarāvikkhepaṃ – ‘evanti me no; tathāti me no; aññathāti me no; notipi me no; no notipi me no’ti. Idaṃ, bhikkhave, dutiyaṃ tthānaṃ, yaṃ āgama yaṃ ārabba eke samaṇabrāhmaṇā amarāvikkhepikā tattha tattha pañhaṃ puṭṭhā samānā vācāvikkhepaṃ āpajjanti amarāvikkhepaṃ.

၆၃. “ဒုတိယေ စ ဘောန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ကိမာဂမ္မ ကိမာရဗ္ဗ အမရာဝိက္ခေပိကာ တတ္ထ တတ္ထ ပဉ္စပုဋ္ဌာ သမာနာ ဝါစာဝိက္ခေပံ အာပဇ္ဇန္တိ အမရာဝိက္ခေပံ? ဣဓ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဧကစ္စေ သမဏေ ဝါ ဗြာဟ္မဏေ ဝါ ‘ဣဒံ ကုသလ’န္တိ ယ ထာဘူတံ နပ္ပဇာနာတိ၊ ‘ဣဒံ အကုသလ’န္တိ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနာတိ။ တဿ ဧဝံ ဟောတိ – ‘အဟံ ခေါ ‘ဣဒံ ကုသလ’န္တိ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနာမိ၊ ‘ဣဒံ အကုသလ’န္တိ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနာမိ။ အဟဉ္ဇေ ခေါ ပန ‘ဣဒံ ကုသလ’န္တိ ယထာဘူတံ အပ္ပဇာနန္တေ၊ ‘ဣဒံ အကုသလ’န္တိ ယထာဘူတံ အပ္ပဇာနန္တေ၊ ‘ဣဒံ ကုသလ’န္တိ ဝါ ဗျာကရေယျံ၊ ‘ဣဒံ အကုသလ’န္တိ ဝါ ဗျာကရေယျံ၊ တတ္ထ မေ အဿ ဆန္ဒေ ဝါ ရာဂေါ ဝါ အေသော ဝါ ပဋိယော ဝါ။ ယ တ္ထ [ယော (?)] မေ အဿ ဆန္ဒေ ဝါ ရာဂေါ ဝါ အေသော ဝါ ပဋိယော ဝါ၊ တံ မမဿ ဥပါအနံ။ ယံ မမဿ ဥပါအနံ၊ သော မမဿ ဝိယာတော။ ယော မမဿ ဝိယာတော၊ သော မမဿ အန္တရာယော’တိ။ ဣတိ သော ဥပါအနာယာ ဥပါ အနပရိဇေဓုတ္တ နေဝိဒံ ကုသလန္တိ ဗျာကရေတိ၊ န ပနိဒံ အကုသလန္တိ ဗျာကရေတိ၊ တတ္ထ တတ္ထ ပဉ္စပုဋ္ဌာ သမာနော ဝါစာဝိက္ခေပံ အာပဇ္ဇတိ အမရာဝိက္ခေပံ – ‘ဧဝန္တိပိ မေ နော; တထာတိပိ မေ နော; အညထာတိပိ မေ နော; နောတိပိ မေ နော; နော နောတိပိ မေ နော’တိ။ ဣဒံ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဒုတိယံ ဌာနံ၊ ယံ အာဂမ္မ ယံ အာရဗ္ဗ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အမရာဝိက္ခေပိကာ တတ္ထ တတ္ထ ပဉ္စပုဋ္ဌာ သမာနာ ဝါစာဝိက္ခေပံ အာပဇ္ဇန္တိ အမရာဝိက္ခေပံ။

63. What is the second reason that causes respected samṇas and brāhmaṇas to elusive, to evade questions put to them on any matter and to speak in ambiguous terms?

In this world, bhikkhus, a certain samana or brāhmaṇa does not understand correctly what is merit or what is demerit.

He thinks thus:

“I do not understand correctly what is merit or what is demerit. If I were to say what is merit, without really understanding it as being merit, or what is demerit, without really understanding it as being demerit, my answer might cause satisfaction and pleasure, or dissatisfaction and displeasure, to arise in me. These feelings of satisfaction, pleasure, dissatisfaction or displeasure would cling to me. This clinging would cause me distress. Such distress might be harmful to me.” (If some learned persons approve of my answer, I shall think highly of myself. This thought will arouse in me either satisfaction or pleasure. If some learned persons disapprove of my answer, I shall think poorly of myself. This thought will arouse in me either dissatisfaction or displeasure with myself. These feelings of satisfaction and pleasure or dissatisfaction and displeasure will cling to me. This clinging will cause me distress. Such distress will be a very serious obstacle in my path to higher rebirths and achievement of maggas and phalas.)

He who thus fears and detests making a wrong statement declines to say what is merit or what is demerit. If he were asked to answer the question (as to what is merit or what is demerit), he would reply: “I don't take it this way; neither do I take it that way; and I don't take it the other way, neither do I take it not this way, not that way, not the other way; and, also, I don't take it that it is otherwise.”

Bhikkhus! This is the second possibility. It is based on this reason that some samaññas and brāhmaṇas who are elusive evade questions put to them on any matter and speak in ambiguous terms. (12+2=14)

၆၃။ ဒုတိယဝါဒ၌ကား အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော အယူရှိကုန်သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မတို့သည် ထိုထိုအရာ၌ အမေးခံကြရလျှင် အဘယ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်ကို စွဲမှီ၍ အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော စကားကို ဆိုကုန်သနည်း--

ဤလောက၌ အချို့သော သမဏသည်၎င်း ဗြာဟ္မဏသည်၎င်း “ဤကား ကုသိုလ်တည်း” ဟု ဟုတ်မှန်သော အတိုင်းမသိ၊ “ဤကား အကုသိုလ်တည်း” ဟု ဟုတ်မှန်သော အတိုင်းမသိ၊ ထိုသူအား ဤသို့ အကြံဖြစ်၏---

ဤကား ကုသိုလ် ဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း ငါ မသိ၊ ဤကား အကုသိုလ် ဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း ငါ မသိ၊ ငါသည် ဤကား ကုသိုလ် ဟု ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း မသိပဲလျက် ဤကား အကုသိုလ် ဟု ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း မသိပဲလျက် ဤကား ကုသိုလ် ဟု သော်လည်း ဖြေငြားအံ၊ ဤကား အကုသိုလ် ဟု သော်လည်း ဖြေငြား အံ၊ ထို ဖြေငြားကြောင့် ငါ့အား နှစ်သက်ခြင်း ‘ဆန္ဒ’ သည်၎င်း တပ်မက်ခြင်း ‘ရာဂ’ သည်၎င်း အမျက်ထွက်ခြင်း ‘ဒေါသ’ သည်၎င်း စိတ်ထိခိုက်ခြင်း ‘ပဋိသန္ဓေ’ သည်၎င်း ဖြစ်ရာ၏။ ထို နှစ်သက်ခြင်း ‘ဆန္ဒ’ တပ်မက်ခြင်း ‘ရာဂ’ အမျက်ထွက်ခြင်း ‘ဒေါသ’ စိတ်ထိခိုက်ခြင်း ‘ပဋိသန္ဓေ’ ကြောင့် ငါ့အား စွဲလမ်းခြင်း ‘ဥပါဒါန်’ ဖြစ်ရာ၏။ ထိုစွဲလမ်းခြင်းကြောင့် ငါ့အား ပင်ပန်းခြင်း ဖြစ်ရာ၏။ ထိုပင်ပန်းခြင်းကြောင့် ငါ့အား အန္တရာယ် ဖြစ်ရာ၏ ဟု အကြံ ဖြစ်၏။

ထိုသူသည် ဤသို့ စွဲလမ်းခြင်းကို ကြောက်သောကြောင့် စွဲလမ်းခြင်းကို စက်ဆုပ်သောကြောင့် ဤကား ကုသိုလ်တည်း ဟု မဖြေ၊ ဤကား အကုသိုလ်တည်း ဟု မဖြေ၊ ထိုထိုအရာ၌ အမေးခံရလျှင် “ဤသို့ဟုလည်း ငါ မယူ၊ ထိုသို့ဟုလည်း ငါမယူ၊ အခြားသို့ဟုလည်း ငါမယူ၊ (ဤသို့ ထိုသို့ အခြားသို့) မဟုတ်ဟုလည်း ငါမယူ၊ (ဤသို့ ထိုသို့ အခြားသို့) မဟုတ်သည် မဟုတ်ဟုလည်း ငါမယူ” ဟု အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော စကားကို ဆို၏။

ရဟန်းတို့ ဤသည်ကား ဒုတိယ အကြောင်းတည်း၊ ယင်းကို အကြောင်းပြု၍ ယင်းကို စွဲမှီ၍ အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော အယူရှိကုန်သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မတို့သည် ထိုထိုအရာ၌ အမေးခံကြရလျှင် အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော စကားကို ဆိုကုန်၏။ (၂-၁၄)

### The Third Amarāvikkhepa Ditthi

အမရာဝိက္ခေပ တတိယဝါဒ

64. “Tatiye ca bhonto samaṇabrāhmaṇā kimāgama kimārabbha amarāvikkhepikā tattha tattha pañhaṃ puṭṭhā samānā vācāvikkhepaṃ āpajjanti amarāvikkhepaṃ? Idha, bhikkhave, ekacco samaṇo vā brāhmaṇo vā ‘idaṃ kusala’nti yathābhūtaṃ nappajānāti, ‘idaṃ akusala’nti yathābhūtaṃ nappajānāti. Tassa evaṃ hoti – ‘ahaṃ kho “idaṃ kusala”nti yathābhūtaṃ nappajānāmi, “idaṃ akusala’nti yathābhūtaṃ nappajānāmi. Ahañce kho pana “idaṃ kusala”nti yathābhūtaṃ nappajānanto “idaṃ akusala’nti yathābhūtaṃ nappajānanto “idaṃ kusala”nti vā byākareyyaṃ, “idaṃ akusala’nti vā



byākareyyaṃ. Santi hi kho samaṇabrāhmaṇā paṇḍitā nipuṇā kataparappavādā vāavedhirūpā, te bhindantā [vobhindantā (sī. pī.)] maññe caranti paññāgatena diṭṭhigatāni, te maṃ tattha samanuyuñjeyyaṃ samanugāheyyaṃ samanubhāseyyaṃ. Ye maṃ tattha samanuyuñjeyyaṃ samanugāheyyaṃ samanubhāseyyaṃ, tesāhaṃ na sampāyeyyaṃ. Yesāhaṃ na sampāyeyyaṃ, so mamassa vighāto. Yo mamassa vighāto, so mamassa antarāyo'ti. Iti so anuyogabhayā anuyogaparijegucchā nevidaṃ kusalanti byākaroti, na panidaṃ akusalanti byākaroti, tattha tattha pañhaṃ puṭṭho samāno vācāvikkhepaṃ āpajjati amarāvikkhepaṃ – 'evantipi me no; tathātipi me no; aññathātipi me no; notipi me no; no notipi me no'ti. Idaṃ, bhikkhave, tatiyaṃ tṭhānaṃ, yaṃ āgama yaṃ ārabha eke samaṇabrāhmaṇā amarāvikkhepikā tattha tattha pañhaṃ puṭṭhā samānā vācāvikkhepaṃ āpajjanti amarāvikkhepaṃ.

၆၄. “တတိယေ စ ဘောန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ကိမာဂမ္မ ကိမာရဗ္ဗ အမရာဝိက္ခေပိကာ တတ္ထ တတ္ထ ပဉ္စပုဋ္ဌာ သမာနာ ဝါစာဝိက္ခေပံ အာပဇ္ဇန္တိ အမရာဝိက္ခေပံ? ဣဓ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဧကန္တော သမဏော ဝါ ဗြာဟ္မဏော ဝါ ‘ဣဒံ ကုသလ’န္တိ ယ ထာဘူတံ နပ္ပဇာနာတိ၊ ‘ဣဒံ အကုသလ’န္တိ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနာတိ။ တဿ ဧဝံ ဟောတိ – ‘အဟံ ခေါ ‘ဣဒံ ကုသလ’န္တိ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနာမိ၊ ‘ဣဒံ အကုသလ’န္တိ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနာမိ။ အဟဉ္ဇေ ခေါ ပန ‘ဣဒံ ကုသလ’န္တိ ယထာဘူတံ အပ္ပဇာနန္တေ ‘ဣဒံ အကုသလ’န္တိ ယထာဘူတံ အပ္ပဇာနန္တေ ‘ဣဒံ ကုသလ’န္တိ ဝါ ဗျာက ရေယျံ၊ ‘ဣဒံ အကုသလ’န္တိ ဝါ ဗျာကရေယျံ။ သန္တိ ဟံ ခေါ သမဏဗြာဟ္မဏာ ပဏ္ဍိတာ နိပုဏ္ဏာ ကတပရပုဝါဒ ဝါလ ဝေဓိရူပါ။ တေ ဘိန္ဒန္တ [ဝေါဘိန္ဒန္တ (သီ. ပီ.)] မညေ စရန္တိ ပညာဂတေန ဒိဋ္ဌိဂတာနံ၊ တေ မံ တတ္ထ သမနယုဉ္ဇေယျံ၊ သမ နုဂါဟေယျံ၊ သမနဘာသေယျံ။ ယေ မံ တတ္ထ သမနယုဉ္ဇေယျံ၊ သမနုဂါဟေယျံ၊ သမနဘာသေယျံ၊ တေသာဟံ န သမ္ပါ ယေယျံ။ ယေသာဟံ န သမ္ပိယေယျံ၊ သော မမဿ ဝိညာတော။ ယော မမဿ ဝိညာတော၊ သော မမဿ အန္တရာ ယော’တိ။ ဣတိ သော အနယောဂဘယာ အနယောဂပရိဇေဂုတ္တ နေဝိဒံ ကုသလန္တိ ဗျာကရေတိ၊ န ပနိဒံ အကုသလန္တိ ဗျာကရေတိ၊ တတ္ထ တတ္ထ ပဉ္စပုဋ္ဌာ သမာနော ဝါစာဝိက္ခေပံ အာပဇ္ဇတိ အမရာဝိက္ခေပံ – ‘ဧဝန္တိပိ မေ နော; တထာ တိပိ မေ နော; အညထာတိပိ မေ နော; နောတိပိ မေ နော; နော နောတိပိ မေ နော’တိ။ ဣဒံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ တတိယံ ဌာနံ၊ ယံ အာဂမ္မ ယံ အာရဗ္ဗ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အမရာဝိက္ခေပိကာ တတ္ထ တတ္ထ ပဉ္စပုဋ္ဌာ သမာနာ ဝါစာဝိက္ခေပံ အာပ ဇ္ဇန္တိ အမရာဝိက္ခေပံ။

64. What is the third reason that causes respected samaṇas and brāhmaṇas to be elusive, to evade questions put to them on any matter and to speak in ambiguous terms?

In this world, bhikkhus, a certain samaṇa or brāhmaṇa does not understand correctly what is merit or what is demerit.

He thinks thus:

“I do not understand correctly what is merit or what is demerit. If I were to say what is merit, without really understanding it as being merit, or what is demerit, without really understanding it as being demerit, those samaṇas and brāhmaṇas who are learned, subtle, well-versed in other creeds, skilled in saying things straight to the point (like a skilful archer able to split the tail hair of an animal) and who are given to smashing all other views by their knowledge, might question (my views), ask reasons for them, and pass strictures on them. If they should thus question me, ask for reasons and pass strictures on my views, I might not be able to give them an adequate reply. In that case it would cause me distress. Such distress might be harmful to me.” (Such distress would be a very serious obstacle in my path to higher rebirths and achievement of maggas and phalas.)

He who thus fears and detests such questioning declines to say what is merit or what is demerit. If he were asked to answer the question (as to what is merit, or what is demerit), he would reply. "I don't take it this way; neither do I take it that way; and I don't take it the other way; neither do I take it not this way, not that way, not the other way; and, also, I don't take it that it is otherwise."

Bhikkhus! This is the third possibility. It is based on this reason that some samaṇas and brāhmaṇas who are elusive evade questions put to them on any matter and speak in ambiguous terms.(12+3=15)

၆၄။ တတိယဝါဒ၌ကား အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော အယူရှိကုန်သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မတို့သည် ထိုထိုအရာ၌ အမေးခံကြရလျှင် အဘယ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်ကို စွဲမှီ၍ အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော စကားကို ဆိုကုန်သနည်း--  
ဤလောက၌ အချို့သော သမဏသည်၎င်း ဗြာဟ္မဏသည်၎င်း "ဤကား ကုသိုလ်တည်း" ဟု ဟုတ်မှန်သော အတိုင်းမသိ၊ "ဤကား အကုသိုလ်တည်း" ဟု ဟုတ်မှန်သော အတိုင်းမသိ၊ ထိုသူအား ဤသို့ အကြံဖြစ်၏---

ဤကား ကုသိုလ် ဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း ငါ မသိ၊ ဤကား အကုသိုလ် ဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း ငါ မသိ၊ ငါသည် ဤကား ကုသိုလ် ဟု ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း မသိပဲလျက် ဤကား အကုသိုလ် ဟု ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း မသိပဲလျက် ဤကား ကုသိုလ် ဟု သော်လည်း ဖြေငြားအံ၊ ဤကား အကုသိုလ် ဟု သော်လည်း ဖြေငြား အံ၊ ပညာရှိကုန်သော သိမ်မွေ့သောဉာဏ်ရှိကုန်သော သူတပါးတို့ အယူကို လေ့လာ ပြီးဖြစ်ကုန်သော သားမြီးကို ပစ်ခွဲနိုင်သည့် လေးသမားနှင့် တူကုန်သော သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် မှားသောအယူတို့ကို ပညာဖြင့်ဖျက်ဆီး နေဘိသကဲ့သို့ ကျက်စားနေကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် ငါ့ကို ထို (ကုသိုလ် အကုသိုလ်) တို့၌ မေးစစ်ကုန်ရာ၏။ စစ်စစ်ကုန်ရာ၏။ ဆိုဆုံးမကုန်ရာ၏။ ထိုသို့မေးစစ်ကြလျှင် စစ်စစ်ကြလျှင် ဆိုဆုံးမကြလျှင် ထိုသူတို့အား ငါသည် ပြည့်စုံစွာ မဖြေနိုင်ရာ၊ ထို (မဖြေနိုင်ခြင်း) ကြောင့် ငါ့အား ပင်ပန်းခြင်းဖြစ်ရာ၏။ ထို (ပင်ပန်းခြင်း) ကြောင့် ငါ့အား အန္တရာယ် ဖြစ်ရာ၏ ဟု အကြံ ဖြစ်၏။

ထိုသူသည် ဤသို့ မေးစစ်ခြင်းကို ကြောက်သောကြောင့် မေးစစ်ခြင်းကို စက်ဆုပ်သောကြောင့် ဤကား ကုသိုလ်တည်း ဟု မဖြေ၊ ဤကား အကုသိုလ်တည်း ဟု မဖြေ၊ ထိုထိုအရာ၌ အမေးခံရလျှင် "ဤသို့ဟုလည်း ငါ မယူ ထိုသို့ဟုလည်း ငါမယူ၊ အခြားသို့ဟုလည်း ငါမယူ၊ (ဤသို့ ထိုသို့ အခြားသို့) မဟုတ်ဟုလည်း ငါမယူ၊ (ဤသို့ ထိုသို့ အခြားသို့) မဟုတ်သည် မဟုတ်ဟုလည်း ငါမယူ" ဟု အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော စကားကို ဆို၏။

ရဟန်းတို့ ဤသည်ကား တတိယ အကြောင်းတည်း၊ ယင်းကို အကြောင်းပြု၍ ယင်းကို စွဲမှီ၍ အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော အယူရှိကုန်သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မတို့သည် ထိုထိုအရာ၌ အမေးခံကြရလျှင် အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော စကားကို ဆိုကုန်၏။ (၃-၁၅)

#### The Fourth Amarāvikkhepa Dīṭṭhi

အမရာဝိက္ခေပ စတုတ္ထဝါဒ

65. “Catutthe ca bhonto samaṇabrāhmaṇā kimāgama kimārabbha amarāvikkhepikā tattha tattha pañhaṃ puṭṭhā samānā vācāvikkhepaṃ āpajjanti amarāvikkhepaṃ? Idha, bhikkhave, ekacco samaṇo vā brāhmaṇo vā mando hoti momūho. So mandattā momūhattā tattha tattha pañhaṃ puṭṭho samāno vācāvikkhepaṃ āpajjati amarāvikkhepaṃ – ‘atthi paro loko’ti iti ce maṃ pucchasi, ‘atthi paro loko’ti iti ce me assa, ‘atthi paro loko’ti iti te naṃ byākareyyaṃ, ‘evantipi me no, tathātipi me no, aññathātipi me no, notipi me no, no notipi me no’ti. ‘Natthi paro loko...pe... ‘atthi ca natthi ca paro loko...pe... ‘nevatthi na natthi paro loko...pe... ‘atthi sattā opapātikā ...pe... ‘natthi sattā opapātikā...pe... ‘atthi ca natthi ca sattā opapātikā...pe... ‘nevatthi na natthi sattā opapātikā...pe... ‘atthi sukatadukkaṭānaṃ [sukaṭadukkaṭānaṃ (sī. syā. kaṃ.)] kammānaṃ phalaṃ vipāko...pe... ‘natthi sukatadukkaṭānaṃ kammānaṃ phalaṃ vipāko...pe... ‘atthi ca natthi ca sukatadukkaṭānaṃ kammānaṃ phalaṃ vipāko...pe... ‘nevatthi na natthi sukatadukkaṭānaṃ kammānaṃ phalaṃ vipāko...pe... ‘hoti tathāgato paraṃ maraṇā...pe... ‘na hoti tathāgato paraṃ maraṇā...pe... ‘hoti ca na ca hoti [na hoti ca (sī. ka.)] tathāgato paraṃ maraṇā...pe... ‘neva hoti na na hoti tathāgato paraṃ maraṇāti iti ce maṃ pucchasi, ‘neva hoti na na hoti tathāgato paraṃ maraṇā’ti iti ce me assa, ‘neva hoti na na hoti tathāgato paraṃ maraṇā’ti iti te naṃ byākareyyaṃ, ‘evantipi me no, tathātipi me no, aññathātipi me no, notipi me no, no notipi me no’ti. Idhaṃ, bhikkhave, catutthaṃ ṭhānaṃ, yaṃ āgama yaṃ ārabbha eke samaṇabrāhmaṇā amarāvikkhepikā tattha tattha pañhaṃ puṭṭhā samānā vācāvikkhepaṃ āpajjanti amarāvikkhepaṃ.

၆၅. “စတုတ္ထေ စ ဘောန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ကိမာဂမ္မ ကိမာရဗ္ဗ အမရာဝိက္ခေပိကာ တတ္ထ တတ္ထ ပဉ္စပုဋ္ဌာ သမာနာ ဝါစာဝိက္ခေပံ အာပဇ္ဇန္တိ အမရာဝိက္ခေပံ? ဣဓ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဧကန္တေ သမဏေ ဝါ ဗြာဟ္မဏေ ဝါ မန္တေ ဟောတိ မောမ္မ ဟော။ သော မန္တတ္တာ မောမ္မဟတ္တာ တတ္ထ တတ္ထ ပဉ္စပုဋ္ဌေ သမာနော ဝါစာဝိက္ခေပံ အာပဇ္ဇတိ အမရာဝိက္ခေပံ — ‘အတ္ထိ ပရော လောကော’တိ ဣတိ စေ မံ ပုစ္ဆသိ၊ ‘အတ္ထိ ပရော လောကော’တိ ဣတိ စေ မေ အဿ၊ ‘အတ္ထိ ပရော လောကော’တိ ဣတိ တေ နံ ဗျာကရေယျ၊ ‘ဝေန္တိပိ မေ နော၊ တထာတိပိ မေ နော၊ အညထာတိပိ မေ နော၊ နောတိပိ မေ

နော၊ နော နောတိပိ မေ နော'တိ။ 'နတ္ထိ ပရော လောကော။ပေ။ 'အတ္ထိ စ နတ္ထိ စ ပရော လောကော။ပေ။ 'နေဝတ္ထိ န နတ္ထိ ပရော လောကော။ပေ။ 'အတ္ထိ သတ္တာ သြပပါတိကာ။ပေ။ 'နတ္ထိ သတ္တာ သြပပါတိကာ။ပေ။ 'အတ္ထိ စ နတ္ထိ စ သတ္တာ သြပပါတိကာ။ပေ။ 'နေဝတ္ထိ န နတ္ထိ သတ္တာ သြပပါတိကာ။ပေ။ 'အတ္ထိ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ [သုကဋ္ဌဒုက္ကဋ္ဌာနံ (သီ. သျှ. ကံ.)] ကမ္မာနံ ဖလံ ဝိပါကော။ပေ။ 'နတ္ထိ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ ကမ္မာနံ ဖလံ ဝိပါကော။ပေ။ 'အတ္ထိ စ နတ္ထိ စ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ ကမ္မာနံ ဖလံ ဝိပါကော။ပေ။ 'နေဝတ္ထိ န နတ္ထိ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ ကမ္မာနံ ဖလံ ဝိပါကော။ပေ။ 'ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာ။ပေ။ 'န ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာ။ပေ။ 'ဟောတိ စ န စ ဟောတိ [န ဟောတိ စ (သီ. က.)] တထာဂတော ပရံ မရဏာ။ပေ။ 'နေဝ ဟောတိ န န ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာတိ ဣတိ စေ မံ ပုစ္ဆသိ၊ 'နေဝ ဟောတိ န န ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာ'တိ ဣတိ စေ မေ အဿ၊ 'နေဝ ဟောတိ န န ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာ'တိ ဣတိ တေ နံ ဗျာကရေယျ၊ 'ဧဝံနိပိ မေ နော၊ တထာတိပိ မေ နော၊ အညထာတိပိ မေ နော၊ နောတိပိ မေ နော၊ နော နောတိပိ မေ နော'တိ။ ဣဒံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ စတုတ္ထံ ဌာနံ၊ ယံ အာဂမ္မ ယံ အာရပ္ပ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အမရာဝိက္ခေပိကာ တတ္ထ တတ္ထ ပဉ္စပုဋ္ဌာ သမာနာ ဝါစာဝိက္ခေပံ အာပဇ္ဇန္တိ အမရာဝိက္ခေပံ။

65. What is the fourth reason that causes respected samaṇas and brāhmaṇas to be elusive, to evade questions put to them on any matter and to speak in ambiguous terms?

In this world, bhikkhus, a certain samaṇa or brāhmaṇa is lacking in wisdom and is very bewildered. He evades questions put to him on any matter and speaks in ambiguous terms (in the following manner) as he is lacking in wisdom and is very bewildered.

"If I were asked, 'Is there another world?' and if I took it that there is, I should answer, 'There is another world'. But I would not say this way, nor that way, nor the other way; neither would I say not this way, not that way, not the other way; nor would I say otherwise.

If I were asked

whether there is not another world ..

whether there is, and also is not, another world .....

whether there neither is, nor is not, another world .....

whether there is opapātika birth of beings .....

whether there is no opapātika birth of beings .....

whether there is, and also there is not, opapātika birth of beings .....

whether it is not that there is, and also there is not, opapātika birth of beings .....

whether a good or a bad kamma produces results .....

whether a good or a bad kamma produces no results.....

where it is that a good or a bad kamma produces results, and also does not produce

results .....

whether it is not that a good or a bad kamma produces results, and also does not produce

results .....

whether there is life after death! ...

whether there is no life after death! ...

whether there is life as well as no life after death! ...

whether it is not that there is life as well as no life after death, and if I took it that it is not that there is life as well as no life after death, I should answer: "It is not that there is life as well as no life after death." But I would not say this way, nor that way, nor the other way; neither would I say not this way, not that way, not the other way; nor would I say otherwise."

Bhikkhus! This is the fourth possibility. It is based on this reason that some samaṇas and brāhmaṇas who are elusive evade questions put to them on any matter and speak in ambiguous terms. (12+4=16)

၆၅။ စတုတ္ထဝါဒ၌ကား အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော အယူရှိကုန်သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မတို့သည် ထိုထိုအရာ၌ အမေးခံကြရလျှင် အဘယ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်ကို စွဲမှီ၍ အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော စကားကို ဆိုကုန်သနည်း--

ရဟန်းတို့ ဤလောက၌ ပညာနဲ့သော အလွန်တွေဝေသော အချို့သော သမဏသည်၎င်း ဗြာဟ္မဏသည်၎င်း ထိုထိုအရာ၌ အမေးခံကြရလျှင် ပညာနဲ့ခြင်း အလွန်တွေဝေခြင်းကြောင့် ထိုအဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော စကားကို ဆို၏။

“တပါးသော လောကရှိသလော” ဟု (သင်) ငါ့ကိုမေးသော် “တပါးသော လောကရှိ၏” ဟု ငါအယူရှိခဲ့လျှင် “တပါးသော လောကရှိ၏” ဟု သင့်အား ငါဖြေရာ၏။ သို့ရာတွင် “ဤသို့ဟုလည်း ငါ မယူ ထိုသို့ဟုလည်း ငါမယူ၊ အခြားသို့ဟုလည်း ငါမယူ၊ (ဤသို့ ထိုသို့ အခြားသို့) မဟုတ်ဟုလည်း ငါမယူ။

တပါးသော လောက မရှိသလော။ပ။

တပါးသော လောက ရှိလည်းရှိ မရှိလည်းမရှိ သလော။ပ။

တပါးသော လောက ရှိသည်လည်း မဟုတ် မရှိသည်လည်း မဟုတ်သလော။ပ။

(သေချ်) တဖန် ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့ ရှိကုန်သလော။ပ။

(သေချ်) တဖန် ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့ မရှိကုန်သလော။ပ။

(သေချ်) တဖန် ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့ ရှိလည်းရှိ မရှိလည်းမရှိ ကုန်သလော။ပ။

(သေချ်) တဖန် ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့ ရှိသည်လည်း မဟုတ် မရှိသည်လည်း မဟုတ်သလော။ပ။

ကောင်းမှု မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက် ရှိသလော။ပ။

ကောင်းမှု မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက် မရှိသလော။ပ။

ကောင်းမှု မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက် ရှိလည်းရှိ မရှိလည်းမရှိ သလော။ပ။

ကောင်းမှု မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက် ရှိသည်လည်း မဟုတ် မရှိသည်လည်း မဟုတ်သလော။ပ။

သတ္တဝါသည် သေပြီးသည့်နောက်၌ ရှိသလော။ပ။

သတ္တဝါသည် သေပြီးသည့်နောက်၌ မရှိသလော။ပ။

သတ္တဝါသည် သေပြီးသည့်နောက်၌ ရှိလည်းရှိ မရှိလည်းမရှိ သလော။ပ။

သတ္တဝါသည် သေပြီးသည့်နောက်၌ ရှိသည်လည်း မဟုတ် မရှိသည်လည်း မဟုတ်သလော” ဟု

ဟု (သင်) ငါ့ကိုမေးသော် “သတ္တဝါသည် သေပြီးသည့်နောက်၌ ရှိသည်လည်း မဟုတ် မရှိသည်လည်း မဟုတ်သလော” ဟု ငါအယူရှိခဲ့လျှင် “သတ္တဝါသည် သေပြီးသည့်နောက်၌ ရှိသည်လည်း မဟုတ် မရှိသည်လည်း မဟုတ်” ဟု သင့်အား ငါဖြေရာ၏။ (သို့ရာတွင်) “ဤသို့ဟုလည်း ငါ မယူ ထိုသို့ဟုလည်း ငါမယူ၊ အခြားသို့ဟုလည်း ငါမယူ၊ (ဤသို့ ထိုသို့ အခြားသို့) မဟုတ်ဟုလည်း ငါမယူ၊ (ဤသို့ ထိုသို့ အခြားသို့) မဟုတ်သည်လည်း မဟုတ်ဟုလည်း ငါမယူ ဟုဆို၏။

ရဟန်းတို့ ဤသည်ကား စတုတ္ထ အကြောင်းတည်း၊ ယင်းကို အကြောင်းပြု၍ ယင်းကို စွဲမှီ၍ အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော အယူရှိကုန်သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မတို့သည် ထိုထိုအရာ၌ အမေးခံကြရလျှင် အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော စကားကို ဆိုကုန်၏။ (၄-၁၆)

66. “Imehi kho te, bhikkhave, samaṇabrāhmaṇā amarāvikkhepikā tattha tattha pañhaṃ puṭṭhā samānā vācāvikkhepaṃ āpajjanti amarāvikkhepaṃ catūhi vatthūhi. Ye hi keci, bhikkhave, samaṇā vā brāhmaṇā vā amarāvikkhepikā tattha tattha pañhaṃ puṭṭhā samānā vācāvikkhepaṃ āpajjanti amarāvikkhepaṃ , sabbe te imeheva catūhi vatthūhi, etesaṃ vā aññatarena, natthi ito bahiddhā...pe... yehi tathāgatassa yathābhuccaṃ vaṇṇaṃ sammā vadamānā vadeyyūṃ.

၆၆. “ဣမေဟိ ခေါ တေ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ အမရာဝိက္ခေပိကာ တတ္ထ တတ္ထ ပဉ္စပုဋ္ဌာ သမာနာ ဝါစာဝိက္ခေပံ အာပဇ္ဇန္တိ အမရာဝိက္ခေပံ စတူဟိ ဝတ္ထုဟိ။ ယေ ဟိ ဧကေဝိ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ သမဏာ ဝါ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ အမရာဝိက္ခေပိကာ တတ္ထ တတ္ထ ပဉ္စပုဋ္ဌာ သမာနာ ဝါစာဝိက္ခေပံ အာပဇ္ဇန္တိ အမရာဝိက္ခေပံ ၊ သဗ္ဗေ တေ ဣမေဟေဝ စတူဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ ဧတေ သံ ဝါ အညတရေန၊ နတ္ထိ ဣတော ဗဟိဒ္ဓိ။ပေ။ ယေဟိ တထာဂတဿ ယထာဘူတံ ဝဏ္ဏံ သမ္မာ ဝဒမာနာ ဝဒေယျံ။

66. Bhikkhus! These are the four reasons that cause those samaṇas and brāhmaṇas to be elusive, to evade questions put to them on any matter and to speak ambiguously.

Bhikkhus! When any of the samaṇas and brāhmaṇas who are elusive evade questions put to them on any matter, all of them do so either for these four, or any one of the four, reasons and not for any other reason. The Tathāgata knows... (as in paras 59 and 60)... Anyone wishing to praise correctly the true virtues of the Tathāgata should do so in terms of these dhammas.

၆၆။ ရဟန်းတို့ အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော အယူရှိကုန်သော ထိုသမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် ထိုထိုအရာ၌ အမေးခံကြရလျှင် အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော စကားကို ဤလေးမျိုး သော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။

ရဟန်းတို့ အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော အယူရှိကုန်သော သမဏ ဗြာဟ္မဏအားလုံးတို့သည် ထိုထိုအရာ၌ အမေးခံ ကြရလျှင် အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော စကားကို ဆိုကြလျှင် ဤလေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်သော်၎င်း ဤ (လေးမျိုး) တို့တွင် တမျိုးမျိုးသော အကြောင်းဖြင့်သော်၎င်း ပြကုန်၏။ ဤ (လေးမျိုး) တို့မှ တပါးသော အကြောင်းမရှိ။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ကို မှန်စွာပြောလိုကြလျှင် အကြင်တရားတို့ဖြင့် ပြောကြရာ၏။ နက်နဲကုန်သော ။ ပ။ ထိုတရားတို့သည် ဤ သည်တို့ပင်တည်း။

Adhiccāsammuppannavādo အဓိစ္စသမုပ္ပန္နဝါဒေါ

Two Doctrines of Non-causality

(Adhiccāsammuppanna Vāda)

အဓိစ္စသမုပ္ပန္နဝါဒ

အကြောင်းမဲ့အယူနှစ်မျိုး

67. “Santi, bhikkhave, eke samaṇabrāhmaṇā adhiccāsammuppannikā adhiccāsammuppannaṃ attānañca lokañca paññapenti dvīhi vatthūhi. Te ca bhonto samaṇabrāhmaṇā kimāgama kimārabba adhiccāsammuppannikā adhiccāsammuppannaṃ attānañca lokañca paññapenti dvīhi vatthūhi?”

၆၇. “သန္တိ ဘိက္ခုဝေ၊ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ ဒွိဟိ ဝတ္ထုဟိ။ တေ စ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ ကိမာဂမ္မ ကိမာရဗ္ဘ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ ဒွိဟိ ဝတ္ထုဟိ?”

67. There are, bhikkhus, some samaṇas and brāhmaṇas who, holding the doctrine of non-causality, propound in two ways that attā as well as loka arises without a cause.

On what authority and on what basis do those respected samaṇas and brāhmaṇas propound in two ways that attā as well as loka arises without a cause?

၆၇။ ရဟန်းတို့ အကြောင်းမဲ့ အယူရှိကုန်သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် ရှိကုန်၏။ (ထိုသူတို့သည်) အတ ကို၎င်း လောကကို၎င်း အကြောင်းမဲ့ဖြစ်ပေါ် ၏ ဟု နှစ်မျိုးသောအကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။

အကြောင်းမဲ့ အယူရှိကုန်သော ထိုအသျှင် သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် အဘယ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်ကို စွဲ မှီ၍ အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း အကြောင်းမဲ့ ဖြစ်ပေါ် ၏ ဟု နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်သနည်း -

The First Adhiccāsammuppanna Vāda

အဓိစ္စသမုပ္ပန္န ပဌမဝါဒ

68. “Santi, bhikkhave, asaṇṇasattā nāma devā. Saññuppādā ca pana te devā tamhā kāyā cavanti. Thānaṃ kho panetaṃ, bhikkhave, vijjati, yaṃ aññataro satto tamhā kāyā cavitvā itthattaṃ āgacchati.

Itthattaṃ āgato samāno agārasmā anagāriyaṃ pabbajati. Agārasmā anagāriyaṃ pabbajito samāno ātappamanvāya padhānamanvāya anuyogamanvāya appamādamanvāya sammāmanasikāramanvāya tathārūpaṃ cetosamādhim phusati, yathāsamāhite citte saññuppādāṃ anussarati, tato paraṃ nānussarati. So evamāha – ‘adhiccāsammuppanno attā ca loka ca. Taṃ kissa hetu? Ahañhi pubbe nāhosim, somhi etarahi ahutvā santatāya pariṇato’ti. Idam, bhikkhave, paṭhamam thānaṃ, yaṃ āgama yaṃ ārabba eke samaṇabrāhmaṇā adhiccāsammuppannikā adhiccāsammuppannaṃ attānañca lokañca paññapenti.

၆၈. “သန္တိ ဘိက္ခုဝေ၊ အသညသတ္တာ နာမ ဒေဝါ။ သညုပ္ပါဒ အ ပန တေ ဒေဝါ တမှာ ကာယာ စဝန္တိ။ ဌာနံ ခေါ ပနေတံ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ယံ အညတရော သတ္တော တမှာ ကာယာ စဝိတ္တာ ဣတ္ထတ္တံ အာဂစ္ဆတိ။ ဣတ္ထတ္တံ အာဂတော သမာနေ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇတိ။ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇိတော သမာနေ အာတပ္ပမန္ဓာယ ပဓာနမန္ဓာယ အနုယောဂ မန္ဓာယ အပ္ပမာဒမန္ဓာယ သမ္မာမနသိကာရမန္ဓာယ တထာရူပံ စေတောသမာဓိံ ဖုသတိ၊ ယထာသမာဟိတေ စိတ္တေ သညု

ပါဒ် အနုဿရတိ၊ တတော ပရံ နာနုဿရတိ။ သော ဧဝမာဟ — ‘အဓိစ္စသမုပ္ပန္နော အတ္တာ စ လောကော စ။ တံ ကိဿ ဟေတု? အဟဉ္ဇိပုဗ္ဗေ နာဟောသိ၊ သောမိ ဧတရဟိ အဟုတ္တာ သန္တတာယ ပရိဏတော’တိ။ ဣဒံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ပဌမံ ဌာနံ၊ ယံ အာဂမ္မ ယံ အာရဟ္တ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ။

68. There are, bhikkhus, Brahmās who are known as asaññasatta, beings devoid of sañña, (lit., Perception; here, the Commentary says, mind and mental concomitants are meant). When these Brahmās pass away from that realm, they are reborn in a sensual existence with sañña. There is a possibility that when a being thus passes away from that realm, he is reborn in this human world. Having been thus reborn, he renounces the worldly life for the homeless life of a recluse. He then achieves utmost mental concentration by dint of ardent, steadfast, persevering exertion, mindfulness and right attentiveness. When he has thus established his mind in highest concentration, he can recollect the arising of sañña (birth-linking consciousness) in the present existence, but cannot recollect beyond that.

He says thus:

"Atta as well as loka arises without a cause. Why can I say so? I can say so because formerly I was not in existence, but now I actually exist although I had not existed before."

Bhikkhus! This is the first possibility. It is based on this that some samaṇas and brāhmaṇas, holding the doctrine of non-causality, propound that atta as well as loka arises without a cause.

(16+1=17)

၆၈။ ရဟန်းတို့ အသည်သတ် မည်သော ဗြဟ္မာတို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုဗြဟ္မာတို့သည် (ပဋိသန္ဓေ) သညာဖြစ်ပေါ်ခြင်းကြောင့် ထို (ဗြဟ္မာ) ဘုံမှ စုတေကုန်၏။ ရဟန်းတို့ ဤသို့သော အကြောင်းသည် ရှိသေး၏။ တဦး တယောက်သော သတ္တဝါသည် ထို (ဗြဟ္မာ) ဘုံမှ စုတေ၍ ဤ (လူ) ဘုံသို့ရောက်လာသော် လူဘောင်မှ ရသေ့ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ပြီးလျှင် ပြင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မြဲမြံစွာအားထုတ်ခြင်းကိုစွဲ၍ အဖန်ဖန်အားထုတ်ခြင်းကို စွဲ၍ မမေ့လျော့ခြင်းကို စွဲ၍ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကို စွဲ၍ ထိုသို့သဘောရှိသော စိတ်တည်ကြည်ခြင်းကို ရ၏။ ယင်းသို့ စိတ်တည်တည်ကြည်လတ်သော် ပဋိသန္ဓေသညာဖြစ်ပေါ်ခြင်းကို အောက်မေ့နိုင်စေ၊ ထို့ထက်အလွန် မအောက်မေ့နိုင်။ ထိုသူသည် ဤသို့ ဆို၏ ---

"အတ္တသည်၎င်း လောကသည်၎င်း အကြောင်းမဲ့ဖြစ်ပေါ်၏ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ငါသည် ရှေးဦးမရှိခဲ့၊ ထိုငါသည် မရှိခဲ့ဘဲလျက် ယခု ထင်ရှား ရှိလာ၏" ဟု ဆို၏။

ရဟန်းတို့ ဤသည်ကား ပဌမအကြောင်းတည်း၊ ယင်းကို အကြောင်းပြု၍ ယင်းကို စွဲမီ၍ အကြောင်းမဲ့အယူရှိကုန်သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း အကြောင်းမဲ့ ဖြစ်ပေါ်၏ ဟု ပြကုန်၏။ (၁- ၁၇)

## The Second Adhiccāsammuppanna Vāda

အဓိစ္စသမုပ္ပန္န ဒုတိယဝါဒ

69. “Dutiye ca bhonto samaṇabrāhmaṇā kimāgama kimārabba adhiccāsammuppannikā adhiccāsammuppannaṃ attānañca lokañca paññāpentī? Idha, bhikkhave, ekacco samaṇo vā brāhmaṇo vā takkī hoti vīmaṃsī. So takkapariyāhataṃ vīmaṃsānucaritaṃ sayamapaṭibhānaṃ evamāha —

‘adhiccāsammuppanno attā ca loko cā’ti. Idam, bhikkhave, dutiyaṃ ṭhānaṃ, yaṃ āgama yaṃ ārabba eke samaṇabrāhmaṇā adhiccāsammuppannikā adhiccāsammuppannaṃ attānañca lokañca paññāpentī.

၆၉. “ဒုတိယေ စ ဘောန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ကိမာဂမ္မ ကိမာရဗ္ဗ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ? ဣဓ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဧကေစော သမဏေ ဝါ ဗြာဟ္မဏေ ဝါ တက္ကံ ဟောတိ ဝိမံသီ။ သော တက္ကပရိယာဟတံ ဝိမံသာနုစရိတံ သယံပဋိဘာနံ ဧဝမာဟ — ‘အဓိစ္စသမုပ္ပန္နော အတ္တာ စ လောကော စ’တိ။ ဣဒံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဒုတိယံ ဌာနံ၊ ယံ အာဂမ္မ ယံ အာရဟ္တ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ။

69. Secondly, bhikkhus, on what authority and on what basis do the respected samaṇas and brāhmaṇas, holding the doctrine of non-causality, propound that atta as well as loka arises without a causes?

In this would, bhikkhus, a certain samaṇas and brāhmaṇas is given to logic and investigation. He uses various methods of reasoning, conducts investigations and gives his views thus:

"Atta as well as loka arises without a cause."

This, bhikkhus, is the second possibility. It is based on this that some samaṇas and brāhmaṇas, holding the doctrine of non-causality, declare that atta as well as loka arises without a cause. (16+2=18)

၆၉။ ဒုတိယဝါဒ၌ကား အကြောင်းမဲ့ အယူရှိကုန်သော အသျှင် သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် အဘယ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်ကို စွဲမှီ၍ အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း အကြောင်းမဲ့ ဖြစ်ပေါ်၏ဟု ပြကုန်သနည်း--

ရဟန်းတို့ ကျိလောက၌ အချို့သော သမဏသည်၎င်း ဗြာဟ္မဏသည်၎င်း ကြံစည်လေ့ရှိ၏။ စူးစမ်းလေ့ရှိ၏။ ထိုသူသည် အမျိုးမျိုးကြံစည်၍ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍ မိမိ၏ ထင်မြင်ချက်ကို ကျိသို့ဆို၏--

“အတ္တသည်၎င်း လောကသည်၎င်း အကြောင်းမဲ့ ဖြစ်၏” ဟု ဆို၏။

ရဟန်းတို့ ဤသည်ကား ဒုတိယအကြောင်းတည်း။ ယင်းကိုအကြောင်းပြု၍ ယင်းက စွဲမှီ၍ အကြောင်းမဲ့ အယူရှိကုန်သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း အကြောင်းမဲ့ဖြစ်ပေါ်၏ ဟု ပြကုန်၏။

(၂-၁၈)

70. “Imehi kho te, bhikkhave, samaṇabrāhmaṇā adhiccasamuppannikā adhiccasamuppannaṃ attānañca lokañca paññapenti dvīhi vatthūhi. Ye hi keci, bhikkhave, samaṇā vā brāhmaṇā vā adhiccasamuppannikā adhiccasamuppannaṃ attānañca lokañca paññapenti, sabbe te imeheva dvīhi vatthūhi, etesaṃ vā aññātarena, natthi ito bahiddhā...pe... yehi tathāgatassa yathābhuccaṃ vaṇṇaṃ sammā vadamānā vadeyyuṃ.

၇၀. “ဣမေဟိ ခေါ တေ၊ ဘိက္ခဝေ၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ ဒွိဟိ ဝတ္ထုဟိ။ ယေ ဟိ ဧကေ၊ ဘိက္ခဝေ၊ သမဏာ ဝါ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ၊ သဗ္ဗေ တေ ဣမေဟေဝ ဒွိဟိ ဝတ္ထုဟိ။ ဧတေသံ ဝါ အညတရေန၊ နတ္ထိ ဣတော ဗဟိဒ္ဓိ။ ပေ။ ယေဟိ တထာဂတဿ ယထာဘူတံ ဝဏ္ဏံ သမ္မာ ဝဒမာနာ ဝဒေယျ။

70: Bhikkhus! Those samaṇas and brāhmaṇas who hold the doctrine of non-causality demonstrate on these two grounds that atta as well as loka arises without a cause. When any of the samaṇas and brāhmaṇas who hold the doctrine of non-causality demonstrate that atta as well as loka arises without a cause, all of them do so on these two, or one of the two, grounds and on no other ground. The Tathāgata knows... (as in paras 59 & 60)... Anyone wishing to praise correctly the true virtues of the Tathāgata should do so in terms of these dhammas.

၇၀။ ရဟန်းတို့ အကြောင်းမဲ့ အယူရှိကုန်သော သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း အကြောင်းမဲ့ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏ ဟု ကျိနစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။

ရဟန်းတို့ အကြောင်းမဲ့ အယူရှိကုန်သော သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် အတ္တကို၎င်း လောကကို၎င်း အကြောင်းမဲ့ ဖြစ်ပေါ်၏ ဟု ကျိနစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်သော်၎င်း ကျိ (နှစ်မျိုး) တို့တွင် တမျိုးမျိုးသောအကြောင်း ဖြင့်သော်၎င်း ပြကုန်၏။ ဤ (နှစ်မျိုး) တို့မှတပါးသော အကြောင်း မရှိ။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ကို မှန်စွာ လို လျှင် အကြင်တရားတို့ဖြင့် ပြောကြရာ၏။ နက်နဲကုန်သော။ ပ။ ထိုတရားတို့သည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

71. “Imehi kho te, bhikkhave, samaṇabrāhmaṇā pubbantakappikā pubbantānudiṭṭhino pubbantam ārabba anekavihitāni adhimuttipadāni abhivadanti aṭṭhārasahi vatthūhi. Ye hi keci, bhikkhave, samaṇā vā brāhmaṇā vā pubbantakappikā pubbantānudiṭṭhino pubbantamārabba anekavihitāni adhimuttipadāni abhivadanti, sabbe te imeheva aṭṭhārasahi vatthūhi, etesaṃ vā aññātarena, natthi ito bahiddhā.

၇၁. “ဣမေဟိ ခေါ တေ၊ ဘိက္ခဝေ၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ ပုဗ္ဗန္တာကပ္ပိကာ ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိနော ပုဗ္ဗန္တံ အာရဗ္ဘ အနေကဝိဟိတာနိ အဓိမုတ္တိပအနိ အဘိဝဒန္တိ အဋ္ဌာရသဟိ ဝတ္ထုဟိ။ ယေ ဟိ ဧကေ၊ ဘိက္ခဝေ၊ သမဏာ ဝါ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ ပုဗ္ဗန္တာကပ္ပိကာ ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိနော ပုဗ္ဗန္တာမာရဗ္ဘ အနေကဝိဟိတာနိ အဓိမုတ္တိပအနိ အဘိဝဒန္တိ၊ သဗ္ဗေ တေ ဣမေဟေဝ အဋ္ဌာရသဟိ ဝတ္ထုဟိ။ ဧတေသံ ဝါ အညတရေန၊ နတ္ထိ ဣတော ဗဟိဒ္ဓိ။

71. Bhikkhus! Those samaṇas and brāhmaṇas who speculate on the past and who adhere to views relating to it assert in these eighteen ways their many and varied wrong views about the past.

Bhikkhus! When any of those samaṇas and brāhmaṇas who speculate on the past and adhere to views relating to it declare their many and varied wrong: views about the past, all of them do so in these eighteen, or one of the eighteen, different ways and in no other way.

၇၁။ ရဟန်းတို့ ရှေးအဘို့ကို ကြံဆကုန်သော ရှေးအဘို့ကို စွဲယူကုန်သော ထိုသမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် ရှေးအဘို့ကိုစွဲ မှီ၍ များပြားသော မိစ္ဆာအယူပြစ်ကားတို့ကို ဤတဆယ့်ရှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြောဟောကုန်၏။

ရဟန်းတို့ ရှေးအဘို့ကို ကြံဆကုန်သော ရှေးအဘို့ကို စွဲယူကုန်သော ထိုသမဏ ဗြာဟ္မဏအားလုံးတို့သည် ရှေးအဘို့ကိုစွဲမှီ၍ များပြားသော မိစ္ဆာအယူပြစ်ကားတို့ကို ပြောဟောကြလျှင် ဤတဆယ့်ရှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ ဖြင့်သော်၎င်း ဤ (တဆယ့်ရှစ်မျိုး) တို့တွင် တမျိုးမျိုးသောအကြောင်းဖြင့် သော်၎င်း ပြောဟောကုန်၏။ ဤ (တဆယ့် ရှစ်မျိုး) တို့မှ တပါးသော အကြောင်းမရှိ။

72. “Tayidaṃ, bhikkhave, tathāgato pajānāti – ‘ime diṭṭhiṭṭhānā evaṃgahitā evaṃparāmaṭṭhā evaṃgatikā bhavanti evaṃabhisamparāyā’ti. Tañca tathāgato pajānāti, tato ca uttaritaraṃ pajānāti, tañca pajānanam na parāmasati, aparāmasato cassa paccattaññeva nibbuti veditā. Vedanānaṃ samudayañca atthaṅgamañca assādañca ādīnavañca nissaraṇañca yathābhūtaṃ veditvā anupādāvimutto, bhikkhave, tathāgato.

၇၂. “တယိဒံ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ တထာဂတော ပဇာနာတိ — ‘ဣမေ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ ဧဝံဂဟိတာ ဧဝံပရာမတ္တာ ဧဝံဂတိကာ ဘဝန္တိ ဧဝံ အဘိသမ္ပရာယာ’တိ။ တဉ္စ တထာဂတော ပဇာနာတိ၊ တတော စ ဥတ္တရိတရံ ပဇာနာတိ၊ တဉ္စ ပဇာနံ န ပရာမသတိ၊ အပရာမသတော စဿ ပစ္စတ္တညေဝ နိဗ္ဗုတိ ဝိဒိတာ။ ဝေဒနာနံ သမုဒယဉ္စ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ အဿာဒဉ္စ အာဒိနဝဉ္စ နိဿရဏ ဉ္စ ယထာဘူတံ ဝိဒိတာ အနုပါအဝိမုတ္တာ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ တထာဂတော။

72. Bhikkhus! The Tathāgata knows the destination, the next existence in which one holding these eighteen views would be reborn, if these views are thus held on to, if these views are thus grasped.

The Tathāgata knows these eighteen views. He also knows the dhamma which surpasses them. Knowing that dhamma, he does not view it in the wrong way. Since he does not view it in the wrong way, he realizes by himself the extinction of defilements (i.e., greed, anger, and ignorance of the Four Ariya Truths).

Bhikkhus! Since the Tathāgata rightly knows the arising of feeling (vedanā) and its cause, the cessation of feeling and its cause, its pleasantness, its faults, and freedom from attachment to it, he becomes liberated without any clinging, (i.e., he realizes Nibbana).

Pg\_46.txt pg.30

၇၂။ ရဟန်းတို့ "ဤအယူတို့သည် ဤသို့ စွဲယူထားလျှင် ဤသို့ မှားယွင်းစွာသုံးသပ်ထားလျှင် ဤအယူတို့သည် ဤသို့ လားရာရှိကုန်၏။ ဤသို့ တမလွန် ရှိကုန်၏" ဟု မြတ်စွာဘုရားသည် ထို (တဆယ့်ရှစ်မျိုး) ကို သိတော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ထို (တဆယ့်ရှစ်မျိုး) ကိုလည်း သိတော်မူ၏။ ထို့ထက် အထူးသဖြင့် လွန်မြတ်သော တရား ကိုလည်း သိတော်မူ၏။ ထို (အထူးသဖြင့် လွန်မြတ်သော တရား) ကို သိတော်မူသော်လည်း မှားယွင်းစွာ မသုံးသပ်၊ မှားယွင်းစွာ မသုံးသပ်သောကြောင့် ထို (မြတ်စွာဘုရား) သည် ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် နိဗ္ဗာန်ကို သိတော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေဒနာတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းကို၎င်း ချုပ်ကြောင်းကို၎င်း သာယာဖွယ်ကို၎င်း အပြစ်ကို၎င်း ဝေဒနာတို့မှ ထွက်မြောက်ရာကို၎င်း ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိတော်မူသဖြင့် (တစုံတရာ) မစွဲလမ်းမှုရှိ လွတ်မြောက်တော်မူ၏။

73. “Ime kho te, bhikkhave, dhammā gambhīrā duddasā duranubodhā santā paṇītā atakkāvacarā nipuṇā paṇḍitavedanīyā, ye tathāgato sayam abhiññā sacchikatvā pavedeti , yehi tathāgatassa yathābhuccam vaṇṇaṃ sammā vadamānā vadeyyuṃ.



၇၃. “ဣမေ ခေါ တေ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဓမ္မာ ဂမ္ဘိရာ ဒုဒ္ဒသာ ဒုရနဗောဓာ သန္တာ ပဏီတာ အတက္ကာဝစရာ နိပုဏာ ပဏ္ဍိတဝေဒ နိယာ၊ ယေ တထာဂတော သယံ အဘိညာ သစ္စိကတ္တာ ပဝေဒေတိ ၊ ယေဟိ တထာဂတဿ ယထာဘူစွံ ဝဏ္ဏံ သမ္မာ ဝ ဒမာနာ ဝဒေယျံ။

73. — Thus, bhikkhus, these are the dhammas which are profound, hard to see, hard to comprehend, tranquil, noble, surpassing logic, subtle and intelligible: only to the ariyas. The Tathāgata has set them forth after realization of these dhammas by himself through Sabbhaññuta Ñāṇa (Perfect Wisdom). Any one wishing to praise correctly the true virtues of the Tathāgata should do so in terms of these dhammas.

၇၃။ ရဟန်းတို့ မြတ်စွာဘုရားသည် အကြင် (တရား) တို့ကို ကိုယ်တော်တိုင် ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဟုတ်မှန်သောဂုဏ်ကို မှန်စွာပြောလိုကြလျှင် အကြင် (တရား) တို့ဖြင့် ပြောကြရာ၏။ နက်နဲကုန်သော မြင်နိုင်ခဲကုန်သော သိနိုင်ခဲကုန်သော ငြိမ်သက်ကုန်သော မွန်မြတ်ကုန်သော ကြံစည်ခြင်းဖြင့် မရောက်နိုင်ကုန်သော သိမ်မွေ့ကုန်သော ပညာရှိတို့သာ သိနိုင်ကုန်သော ထိုတရားတို့သည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

Dutiyabhāṇavāro. ဒုတိယဘာဏဝါရေ။  
End of the Second Portion for Recitation.

Aparantakappikā အပရန္တကပ္ပိကာ  
Forty-four Views Relating to the Future  
(Aparantānudiṭṭhi)  
အပရန္တာဒိဋ္ဌိ လေးဆယ့်လေးမျိုး

74. “Santi, bhikkhave, eke samaṇabrāhmaṇā aparantakappikā aparantānudiṭṭhino, aparantaṃ ārabha anekavihitāni adhimuttipadāni abhivadanti catucattārīsāya [catucattālīsāya (syā. kam.)] vatthūhi. Te ca bhonto samaṇabrāhmaṇā kimāgama kimārabbha aparantakappikā aparantānudiṭṭhino aparantaṃ ārabha anekavihitāni adhimuttipadāni abhivadanti catucattārīsāya vatthūhi?

၇၄. “သန္တိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အပရန္တကပ္ပိကာ အပရန္တာဒိဋ္ဌိနော၊ အပရန္တံ အာရပ္ပ အနေကဝိဟိတာနိ အဓိမုတ္တိပအနိ အဘိဝဒန္တိ စတုစတ္တာရိသာယ [စတုစတ္တာလိသာယ (သျှ. ကံ.)] ဝတ္ထုဟိ။ တေ စ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ ကိမာဂမ္မ ကိမာရပ္ပ အပရန္တကပ္ပိကာ အပရန္တာဒိဋ္ဌိနော အပရန္တံ အာရပ္ပ အနေကဝိဟိတာနိ အဓိမုတ္တိပအနိ အဘိဝဒန္တိ စတုစတ္တာရိသာယ ဝတ္ထုဟိ?

74. — There are, bhikkhus, certain samaṇas and brāhmaṇas who speculate on the future and adhere to beliefs relating to it. They assert in forty-four ways their many and varied wrong views relating to the future. On what authority and on what basis do these respected samaṇas and brāhmaṇas speculate on the future, adhere to beliefs relating to it, and declare them in forty-four ways?

၇၄။ ရဟန်းတို့ နောက်အဘို့ကို ကြံဆကုန်သော နောက်အဘို့ကို စွဲယူကုန်သော အချို့သော သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် ရှိကုန်၏။ (ထိုသူတို့သည်) နောက်အဘို့ကို စွဲမှီ၍ များပြားသော မိစ္ဆာအယူပြစကားတို့ကို လေးဆယ့်လေး မျိုးသော အကြောင်း တို့ဖြင့် ပြောဟောကုန်၏။ ထိုအသျှင် သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် အဘယ်ကိုအကြောင်းပြု၍ အဘယ်ကိုစွဲမှီ၍ နောက်အဘို့ကို ကြံဆကုန်သနည်း၊ နောက်အဘို့ကိုစွဲယူကုန်သနည်း၊ နောက်အဘို့ကိုစွဲမှီ၍ များပြားသော မိစ္ဆာအယူပြစကားတို့ကို လေးဆယ့်လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြောဟောကုန်သနည်း--

Saññivādo သညီဝါဒေါ  
Sixteen Kinds of Belief in the Existence of Saññā after Death  
(Uddhamāghātanika Saññā Vāda)

ဥဒ္ဓမာဃာတနိက သညီဝါဒ  
သေပြီးနောက် သညာအရှိအယူ တဆယ့်ခြောက်မျိုး

75. “Santi, bhikkhave, eke samaṇabrāhmaṇā uddhamāghātanikā saññītvādā uddhamāghātanam saññim attānam paññapenti soḷasahi vatthūhi. Te ca bhonto samaṇabrāhmaṇā kimāgama kimārabba uddhamāghātanikā saññītvādā uddhamāghātanam saññim attānam paññapenti soḷasahi vatthūhi?

၇၅။ “သန္တိ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဥဒ္ဓမာယာတနိကာ သညီဝါဒာ ဥဒ္ဓမာယာတနံ သညိ အတ္တာနံ ပညပေန္တိ သောဠသဟိ ဝတ္ထူဟိ။ တေ စ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ ကိမာဂမ္မ ကိမာရဗ္ဗ ဥဒ္ဓမာယာတနိကာ သညီဝါဒာ ဥဒ္ဓမာယာတနံ သညိ အတ္တာနံ ပညပေန္တိ သောဠသဟိ ဝတ္ထူဟိ?

75. There are, bhikkhus, certain samaṇas and brāhmaṇas who believe in the existence of saññī! after death. They declare

in sixteen ways their belief in the existence of atta with saññā after death. On what authority and on what basis do these respected samaṇas and brāhmaṇas, believing in the existence of atta with saññā after death, demonstrate in sixteen ways the existence of atta with saññā after death?

၇၅။ ရဟန်းတို့ သေပြီး နောက် သညာရှိအယူရှိကုန်သော အချို့သော သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ရိုက်ကုန်၏။ (ထိုသူတို့သည်) သေပြီးသည့်နောက် သညာရှိသော အတ္တကို တဆယ့်ခြောက်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ သေပြီးနောက် သညာရှိအယူရှိကုန်သော ထိုအသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် အဘယ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်ကိုစွဲမှီ၍ သေပြီးနောက် သညာရှိသော အတ္တကို၎င်း တဆယ့်ခြောက်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်သနည်း ---

76. “Rūpī attā hoti arogo paraṃ maraṇā saññī’ti naṃ paññapenti. ‘Arūpī attā hoti arogo paraṃ maraṇā saññī’ti naṃ paññapenti. ‘Rūpī ca arūpī ca attā hoti...pe... nevarūpī nārūpī attā hoti... antavā attā hoti... anantavā attā hoti... antavā ca anantavā ca attā hoti... nevantavā nānantavā attā hoti... ekattasaññī attā hoti... nānattasaññī attā hoti... parittasaññī attā hoti... appamāṇasaññī attā hoti... ekantasukhī attā hoti... ekantadukkhi attā hoti. Sukhadukkhi attā hoti. Adukkhamasukhī attā hoti arogo paraṃ maraṇā saññī’ti naṃ paññapenti.

၇၆။ “‘ရူပီ အတ္တာ ဟောတိ အရောဂေါ ပရံ မရဏာ သညီ’တိ နံ ပညပေန္တိ။ ‘အရူပီ အတ္တာ ဟောတိ အရောဂေါ ပရံ မရဏာ သညီ’တိ နံ ပညပေန္တိ။ ‘ရူပီ စ အရူပီ စ အတ္တာ ဟောတိ။ပေ။ နေဝရူပီ နာရူပီ အတ္တာ ဟောတိ။ အန္တဝါ အတ္တာ ဟောတိ။ အနန္တဝါ အတ္တာ ဟောတိ။ အန္တဝါ စ အနန္တဝါ စ အတ္တာ ဟောတိ။ နေဝန္တဝါ နာနန္တဝါ အတ္တာ ဟောတိ။ ဧကတွ တသညီ အတ္တာ ဟောတိ။ နာနတ္တသညီ အတ္တာ ဟောတိ။ ပရိတ္တသညီ အတ္တာ ဟောတိ။ အပ္ပမာဏသညီ အတ္တာ ဟောတိ။ ဧကန္တသုခီ အတ္တာ ဟောတိ။ ဧကန္တဒုက္ခီ အတ္တာ ဟောတိ။ သုခဒုက္ခီ အတ္တာ ဟောတိ။ အဒုက္ခမသုခီ အတ္တာ ဟောတိ အရောဂေါ ပရံ မရဏာ သညီ’တိ နံ ပညပေန္တိ။

76. They declare

that: (1) atta is corporeal; it does not decay after death; and it has saññā, ...

(This view is held by a person who has attained a rūpa jhāna and who takes as atta the purified mental image, paṭibhāga nimitta, which is the object of his jhāna concentration. This purified mental image is taken by him as having the nature of corporeality because of its similarity to the original kasiṇa object of meditation, or because it has the nature of changeability, as it is small before being enlarged mentally and as it becomes large when expanded mentally. The jhāna mind which is concentrated on this purified mental image is taken by this person to be saññā, and thus he believes that the atta identified with the purified mental image has saññā. However, a person who believes in atta and who has not attained any jhāna just takes it through some sort of reasoning that atta is corporeal and has saññā. Both these two kinds of persons firmly believe that after death in the present existence atta is not subject to decay or disintegration, and therefore is eternal.)

or that: (2) atta is incorporeal; it does not decay after death; and it has saññā.....

(This view is held by one who has attained an arūpa jhāna and whose object of jhāna concentration is some abstract thing such as ākāsa or space; this abstract object of concentration is taken by him as atta. Such objects of jhāna concentration, being abstract, do not have the nature of corporeality. The arūpa jhāna mind concentrating on such an object is taken as saññā. Thus, this atta has saññā and is eternal.)

or that: (3) atta is both corporeal and incorporeal;.....

(This view held by a person who first attains arūpa jhāna and believes in the corporeality of atta, through concentrating on the purified mental image of a kasiṇa object; then, after progressing further in concentration, when he attains an arūpa Jhāna, he comes to believe also that the atta identified with the abstract object of arūpa jhāna, concentration is incorporeal.)

or that: (4) atta is neither corporeal nor incorporeal;.....

(This view is held by a person who has not attained any jhāna, and who has heard such a statement from others or who has thought it out on this own.)

or that: (3) atta is finite;.....

(This view is held by a person who believes in the finiteness of the world, loka, as represented by the purified mental image, paṭibhāga nimitta, of the kasiṇa object of meditation, as in Para 54. This purified mental image is at first of the same size as the original kasiṇa object. When much stronger concentration is gained, the purified mental image can be mentally enlarged and expanded, either before or after jhāna, in one of three ways: with finite limits; or endlessly, that is, without finite limits; or with finite limits vertically, and endlessly without finite limits horizontally. Here the person concerned has mentally enlarged the purified mental image, paṭibhāga nimitta, within finite limits, and he takes this enlarged and defined image itself as atta. Thus he says 'atta is finite; it does not decay after death; and it has saññā. In Para 54, the person concerned was speculating about the past; here the person concerned is speculating about the future. The same applies to the next three persons.)

or that: (6) atta is infinite;.....

(This view is held by a person who has mentally expanded the purified mental image endlessly.)

or that: (7) atta is both finite and infinite;.....

(This view is held by a person who has mentally expanded the purified mental image with definite limits vertically and endlessly without definite limits horizontally.)

or that: (8) atta is neither finite nor infinite;.....

(This view is held by a person who has not attained any jhāna, but who may have come to this conclusion either through his own reasoning or because he has heard the contradictory views above.)

or that: (9) atta has only one kind of saññā;.....

(This view is held by a person who is immersed in jhāna; while immersed in jhāna, he takes the mind as atta, and that atta being concentrated on only one object of jhāna concentration, he believes that atta has only one kind of saññā.)

or that: (10) atta has various kinds of saññā;.....

(This view is held by a person who, not being immersed in any jhāna, is conscious of several kinds of objects of senses; thus he believes atta as various kinds of saññā.)

or that: (11) atta has limited saññā;.....

(This view is held by a person who has attained jhāna, but who has not mentally enlarged the purified mental image of the kasiṇa object, which therefore appears to him to be small or limited. His jhāna saññā concentrates on this small or limited mental image as its object, and he takes the jhāna mind or saññā as atta, and he concludes that atta has a small or limited saññā. Other persons believe that atta itself is as small as a thumb, or a paddy seed, or an atom, and therefore atta has a small or limited saññā.)

or that: (12) atta has unlimited saññā; ....

(This view is held by a person whose jhāna concentration has as its object the purified mental image which has been mentally enlarged or expanded by him, and who therefore concludes that atta has a very large or unlimited saññā. Other persons believe that atta exists in every animate or inanimate thing and thus it has immeasurably numerous saññā.

or that (13) atta indeed has bliss; .....

(This view is held by a person who has attained the divine power of sight, dibbacakkhu abhiññā, and who by this power sees those in the three lowest rūpa bhūmis abiding in jhāna and experiencing blissful sensation. He therefore concludes that atta indeed has and will have bliss.)

or that: (14) atta indeed has suffering; ..

(This view is held by a person who through divine power of sight sees those in the abodes of intense continuous suffering. He therefore concludes that atta indeed has and will have suffering.)

or that: (15) atta has both happiness and suffering;.....

(This view is held by a person who sees being in the human world experiencing both happiness and suffering.)

or that: (16) atta has neither happiness nor suffering; it does not decay after death; and it has saññā. (Here, neither happiness nor suffering means equanimity. This view is held by a person who through the divine power of sight sees the Vehapphala Brahmās who are given to abiding in the jhāna of equanimity.) [18+(16)=34]

၇၆။ အတ္တသည် ရုပ်ရှိ၏ သေပြီးနောက် ပျက်စီးခြင်းမရှိ၊ သညာရှိ၏။ ဟု ပြကုန်၏။

အတ္တသည် ရုပ်မရှိ၊ သေပြီးနောက် ပျက်စီးခြင်းမရှိ၊ သညာရှိ၏။ ဟု ပြကုန်၏။

အတ္တသည် ရုပ်ရှိလည်းဟုတ်၏။ ရုပ်မရှိလည်းဟုတ်၏။ ပ။

အတ္တသည် ရုပ်ရှိလည်းမဟုတ်၊ ရုပ်မရှိလည်းမဟုတ်။

အတ္တသည် အဆုံးရှိ၏။

အတ္တသည် အဆုံးမရှိ။

အတ္တသည် အဆုံးရှိလည်းဟုတ်၏။ အဆုံးမရှိလည်းဟုတ်၏။

အတ္တသည် အဆုံးရှိလည်း မဟုတ်၊ အဆုံးမရှိလည်း မဟုတ်။

အတ္တသည် တမျိုးတည်းသော သညာရှိ၏။

အတ္တသည် အမျိုးမျိုးသော သညာရှိ၏။

အတ္တသည် သေးငယ်သော သညာရှိ၏။

အတ္တသည် ကြီးကျယ်သော သညာရှိ၏။

အတ္တသည် စင်စစ် ချမ်းသာချည်းရှိ၏။

အတ္တသည် စင်စစ် ဆင်းရဲချည်းရှိ၏။

အတ္တသည် ချမ်းသာဆင်းရဲရှိ၏။

အတ္တသည် ချမ်းသာဆင်းရဲ မရှိ၊ သေပြီးနောက် ပျက်စီးခြင်း မရှိ၊ သညာရှိ၏ဟု ပြကုန်၏။ (၁၆-၃၄)

77. “Imehi kho te, bhikkhave, samaṇabrāhmaṇā uddhamāghātanikā saññivādā uddhamāghātaṇaṃ saññiṃ attānaṃ paññapenti soḷasahi vatthūhi. Ye hi keci, bhikkhave, samaṇā vā brāhmaṇā vā uddhamāghātanikā saññivādā uddhamāghātaṇaṃ saññiṃ attānaṃ paññapenti, sabbe te imeheva soḷasahi vatthūhi, etesaṃ vā aññātarena, natthi ito bahiddhā...pe... yehi tathāgatassa yathābhuccaṃ vaṇṇaṃ sammā vadamānā vadeyyuṃ.

၇၇. “ဣမေဟိ ခေါ တေ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ သမဏဗြာဟ္မဏ ဥဒ္ဓမာယာတနိကာ သညီဝါဒ ဥဒ္ဓမာယာတနံ သညိ အတ္တာနံ ပညပေန္တိ သောဠသဟိ ဝတ္ထုဟိ။ ယေ ဟိ ဂေစိ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ သမဏာ ဝါ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ ဥဒ္ဓမာယာတနိကာ သညီဝါဒ ဥဒ္ဓမာယာတနံ သညိ အတ္တာနံ ပညပေန္တိ၊ သဗ္ဗေ တေ ဣမေဟေဝ သောဠသဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ ဧတေသံ ဝါ အညတရေန၊ နတ္ထိ ဣတော ဗဟိဒ္ဓိ။ ပေ။ ယေဟိ တထာဂတဿ ယထာဘူတံ ဝဏ္ဏံ သမ္မာ ဝဒမာနာ ဝဒေယျံ။

77. Bhikkhus, these are the sixteen ways in which those samaṇas and brāhmaṇas who believe in the existence of saññiā after death declare their believe in the existence of atta with saññā after death.

When any of those samaṇas and brāhmaṇas who believe in the existence of saññā after death demonstrate the existence of atta with saññā after death, all of them do so in these sixteen, or in one or other of these sixteen ways and in no other way. The Tathāgata knows... (as in Paras 72, 73)... If anyone wishes to praise correctly the true virtues of the Tathāgata, he should do so in terms of these dhammas.

၇၇။ ရဟန်းတို့ သေပြီးနောက် သညာရှိအယူရှိကုန်သော ထိုသမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် သေပြီးနောက်သညာရှိသော အတ္တကို ဤတစ်ဆယ့်ခြောက်မျိုး သော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။

ရဟန်းတို့ သေပြီးနောက် သညာမရှိအယူရှိကုန်သော သမဏဗြာဟ္မဏအားလုံးတို့သည် သေပြီးနောက်သညာရှိသော အတ္တကိုပြကြလျှင် ဤတစ်ဆယ့်ခြောက်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဤ (တစ်ဆယ့်ခြောက်မျိုး) တို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးသော အကြောင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း ပြကုန်၏။ ဤ (တစ်ဆယ့်ခြောက်မျိုး) တို့မှ တစ်ပါးသော အကြောင်းမရှိ။။ မြတ်စွာဘုရား၏ဟုတ်မှန်သောဂုဏ်ကို မှန်စွာပြောလိုကြလျှင် အကြင် (တရား) တို့ဖြင့် ပြောကြရာ၏။ နက်နဲကုန်သော ။။။ထိုတရားတို့သည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

ဒုတိယဘာဏဝါရ ပြီး၏။

Asaññivādo အသညီဝါဒေါ

Eight Kinds of Belief in the Non-existence of Saññā after Death

ဥဒ္ဓမ္မဃာတနိကာ အသညီဝါဒ

သေပြီးနောက် သညာမရှိအယူ ရှစ်မျိုး

78. “Santi, bhikkhave, eke samaṇabrāhmaṇā uddhamāghātanikā asaṇñivādā uddhamāghātanam asaṇñiṃ attānam paññapenti atthahi vatthūhi. Te ca bhonto samaṇabrāhmaṇā kimāgama kimārabha uddhamāghātanikā asaṇñivādā uddhamāghātanam asaṇñiṃ attānam paññapenti atthahi vatthūhi?

၇၈. “သန္တိ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဥဒ္ဓမ္မဃာတနိကာ အသညီဝါဒ ဥဒ္ဓမ္မဃာတနံ အသညီ အတ္တာနံ ပညပေန္တိ အဋ္ဌဟိ ဝတ္ထုဟိ။ တေ စ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ ကိမာဂမ္မ ကိမာရဗ္ဗ ဥဒ္ဓမ္မဃာတနိကာ အသညီဝါဒ ဥဒ္ဓမ္မဃာတနံ အသညီ အတ္တာနံ ပညပေန္တိ အဋ္ဌဟိ ဝတ္ထုဟိ?

78. There are, bhikkhus, some samaṇas and brāhmaṇas who believe in the non-existence of saññā after death. They declare in eight ways their belief in the existence of atta devoid of saññā after death.

On what authority and on what basis do those respected samaṇas and brāhmaṇas, believing in the existence of atta devoid of saññā after death, demonstrate in eight ways their belief in the existence of atta devoid of saññā after death?

၇၈။ ရဟန်းတို့ သေပြီးနောက် သညာမရှိအယူရှိကုန်သော အချို့သောသမဏဗြာဟ္မဏတို့သည်ရှိကုန်၏။ (ထိုသူတို့သည်) သေပြီးနောက် သညာမရှိသော အတ္တကို ရှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်ပြကုန်၏။

သေပြီးနောက် သညာမရှိအယူရှိကုန်သော ထိုအသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် အဘယ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်ကို စွဲမှီ၍ သေပြီးနောက် သညာမရှိသော အတ္တကို ရှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်သနည်း -

79. “‘Rūpī attā hoti arogo paraṃ maraṇā asaṇñī’ti naṃ paññapenti. ‘Arūpī attā hoti arogo paraṃ maraṇā asaṇñī’ti naṃ paññapenti. ‘Rūpī ca arūpī ca attā hoti...pe... nevarūpī nārūpī attā hoti... antavā attā hoti... anantavā attā hoti... antavā ca anantavā ca attā hoti... nevantavā nānantavā attā hoti arogo paraṃ maraṇā asaṇñī’ti naṃ paññapenti.

၇၉. “‘ရူပီ အတ္တာ ဟောတိ အရောဂေါ ပရံ မရဏာ အသညီ’တိ နံ ပညပေန္တိ။ ‘အရူပီ အတ္တာ ဟောတိ အရောဂေါ ပရံ မရဏာ အသညီ’တိ နံ ပညပေန္တိ။ ‘ရူပီ စ အရူပီ စ အတ္တာ ဟောတိ။ပေ။ နေဝရူပီ နာရူပီ အတ္တာ ဟောတိ။ အန္တဝါ အတ္တာ ဟောတိ။ အနန္တဝါ အတ္တာ ဟောတိ။ အန္တဝါ စ အနန္တဝါ စ အတ္တာ ဟောတိ။ နေဝန္တဝါ နာနန္တဝါ အတ္တာ ဟောတိ အရောဂေါ ပရံ မရဏာ အသညီ’တိ နံ ပညပေန္တိ။

79. They declare

that (1) atta is corporeal; it does not decay after death; and it has no saññā;

(This view is held by a person who, like the person in item (1) of Para 76, takes the paṭibhāga nimitta as atta, and believes that atta, and believes that atta is corporeal and eternal. But this person sees those who have reached after death the asaṇñasatta Brahmā realm, with only body and no mind, and thus he believes that atta has no saññā after death.)

or that (2) atta is incorporeal; it does not decay after death; and it has no saññā;

(This view is held by a person who takes as atta the saññākkhandha, the aggregate of Perception, from amongst the five Aggregates or Khandhas. As there is no other kind of saññā apart from this saññākkhandha, this person takes it that there is no saññā after death.)

or that: (3) atta is both corporeal and incorporeal;.....

(This view is held by a person who takes as atta all the aggregates of physical and mental phenomena, including saññā, and as this atta has no additional saññā apart from saññākkhandha, either before or after death, he takes it that there is no saññā after death, since he is speculating about future existence.)

or that: (4) atta is neither corporeal nor incorporeal;.....

(This view is held by a person who has either heard it from other persons, or thought it out on his own.)

or that: (5) atta is finite; ..

(This view is held by a person who takes as atta the purified mental image of which he has not mentally enlarged or expanded. As this purified mental image of the kasiṇa object does not have saññā, the person takes it that there is no saññā after death.)

or that: — (6) atta is infinites.....

or that: (7) atta is both finite and infinite;..... ..

or that: (8) atta 185 neither finite nor infinite; it does not decay after death; and it has no saññā. (These three views, (6), (7), (8) may be interpreted on the lines of views, (6), (7), (8), of Para 76, except that here atta is taken as having no saññā.) 18+(16+8=24)+42]

၇၉။ အတ္တသည် ရုပ်ရှိ၏။ သေပြီးနောက် ပျက်စီးခြင်းမရှိ၊ သညာမရှိဟု ပြကုန်၏။

အတ္တသည် ရုပ်မရှိ၊ သေပြီးနောက် ပျက်စီးခြင်းမရှိ၊ သညာမရှိဟု ပြကုန်၏။

အတ္တသည် ရုပ်ရှိလည်းဟုတ်၏။ ရုပ်မရှိလည်းဟုတ်၏။ပ။

အတ္တသည် ရုပ်ရှိလည်း မဟုတ်၊ ရုပ်မရှိလည်း မဟုတ်။ အတ္တသည် အဆုံးရှိ၏။

အတ္တသည် အဆုံးမရှိ။

အတ္တသည် အဆုံးရှိလည်းဟုတ်၏။ အဆုံးမရှိလည်းဟုတ်၏။

အတ္တသည် အဆုံးရှိလည်း မဟုတ်၊ အဆုံးမရှိလည်း မဟုတ်၊ သေပြီးနောက် ပျက်စီးခြင်း မရှိ၊ သညာမရှိ၏ဟု ပြကုန်၏။ (၈-၂၄-၄၂)

80. “Imehi kho te, bhikkhave, samaṇabrāhmaṇā uddhamāghātanikā asaṇṇivādā uddhamāghātanam asaṇṇim attanam paṇṇapenti aṭṭhahi vatthūhi. Ye hi keci, bhikkhave, samaṇā vā brāhmaṇā vā uddhamāghātanikā asaṇṇivādā uddhamāghātanam asaṇṇim attanam paṇṇapenti, sabbe te imeheva aṭṭhahi vatthūhi, etesaṃ vā aññatarena, natthi ito bahiddhā...pe... yehi tathāgatassa yathābhuccam vaṇṇam sammā vadamānā vadeyyum.

၈၀. “ဣမေဟိ ခေါ် တေ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဥဒ္ဓမာယာတနိကာ အသညိဝါအ ဥဒ္ဓမာယာတနံ အသညိ အတ္တာနံ ပညပေန္တိ အဋ္ဌဟိ ဝတ္ထုဟိ။ ယေ ဟိ ကေဝိ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ သမဏ ဝါ ဗြာဟ္မဏ ဝါ ဥဒ္ဓမာယာတနိကာ အသညိဝါအ ဥဒ္ဓမာယာတနံ အသညိ အတ္တာနံ ပညပေန္တိ သဗ္ဗေ တေ ဣမေဟေဝ အဋ္ဌဟိ ဝတ္ထုဟိ။ ဧတေသံ ဝါ အညတရေန၊ နတ္ထိ ဣတော ဗဟိဒ္ဓိ။ပေ။ ယေဟိ တထာဂတဿ ယထာဘူတံ ဝဏ္ဏံ သမ္မာ ဝဒမာနာ ဝဒေယျ။

80. Bhikkhus! Those samaṇas and brāhmaṇas who believe in the existence of atta devoid of saññā after death demonstrate in these eight ways their belief in the existence of atta devoid of saññā after death.

Bhikkhus! When any of the samaṇas and brāhmaṇas propound their belief in the existence of atta devoid of saññā after death, all of them do so in these eight, or one of the eight, ways and in no

other way. The Tathāgata knows...(as in Paras 72, 73). Anyone wishing to praise correctly the true virtues of the Tathāgata should do so in terms of these dhammas.

၈၀။ သေပြီးနောက် သညာမရှိအယူရှိကုန်သော ထိုသမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် သေပြီးနောက် သညာမရှိသော အတ္တကို ဤရှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။

ရဟန်းတို့ သေပြီးနောက် သညာမရှိအယူရှိကုန်သော သမဏဗြာဟ္မဏအားလုံးတို့သည် သေပြီး နောက်သညာမရှိသော အတ္တကို ပြကြလျှင် ဤရှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဤ (ရှစ်မျိုး) တို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးသော အကြောင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း ပြကုန်၏။ ဤ (ရှစ်မျိုး) တို့မှတစ်ပါးသော အကြောင်းမရှိ။ပ။  
မြတ်စွာဘုရား၏ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ကို မှန်စွာ ပြောလိုကြလျှင် အကြင် (တရား) တို့ဖြင့် ပြောကြရာ၏။ နက်နဲကုန်သော ။ပ။ ထိုတရားတို့သည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

Nevasaññīnāsaññīvādo နေဝသညီနာသညီဝါဒေါ

Eight Kinds of Belief in the Existence of neither Saññā nor Non-Saññā After Death

(Uddhamāghātanika Nevasaññī Vāda)

ဥဒ္ဓမာယာတနိကာ နေဝသညီ နာသညီဝါဒ

သေပြီးနောက် သညာရှိလည်းမဟုတ် မရှိလည်းမဟုတ် အယူရှစ်မျိုး

81. “Santi, bhikkhave, eke samaṇabrāhmaṇā uddhamāghātanikā nevasaññīnāsaññīvādā, uddhamāghātanam nevasaññīnāsaññīnam attānam paññapenti atthahi vatthūhi. Te ca bhonto samaṇabrāhmaṇā kimāgamma kimārabba uddhamāghātanikā nevasaññīnāsaññīvādā uddhamāghātanam nevasaññīnāsaññīnam attānam paññapenti atthahi vatthūhi?

၈၁. “သန္တိ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဥဒ္ဓမာယာတနိကာ နေဝသညီနာသညီဝါဒ၊ ဥဒ္ဓမာယာတနံ နေဝသညီနာသညီ အတ္တနံ ပညပေန္တိ အဋ္ဌဟိ ဝတ္ထုဟိ။ တေ စ ဘောန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ကိမာဂမ္မ ကိမာရဗ္ဘ ဥဒ္ဓမာယာတနိကာ နေဝသညီနာသညီဝါဒ ဥဒ္ဓမာယာတနံ နေဝသညီနာသညီ အတ္တနံ ပညပေန္တိ အဋ္ဌဟိ ဝတ္ထုဟိ?

81. There are, bhikkhus, some samaṇas and brāhmaṇas who believe in the existence of neither saññā nor non-saññā after death. They declare in eight ways their belief in the existence of atta in a state of neither saññā nor non-saññā after death.

On what authority and on what basis do those respected samaṇas and brāhmaṇas, believing in the existence of neither saññā nor non-saññā after death, demonstrate in eight ways their belief in the existence of atta in a state of neither saññā nor non-saññā after death?

၈၁။ ရဟန်းတို့ သေပြီးနောက် သညာရှိလည်းမဟုတ် မရှိလည်းမဟုတ် အယူရှိကုန်သော အချို့ သောသမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ရှိကုန်၏။ (ထိုသူတို့သည်) သေပြီးနောက် သညာရှိလည်းမဟုတ် မရှိ လည်းမဟုတ်သော အတ္တကို ရှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။

သေပြီးနောက် သညာရှိလည်းမဟုတ် မရှိလည်းမဟုတ် အယူရှိကုန်သော ထိုအသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် အဘယ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်ကို စွဲမှီ၍ သေပြီးနောက် သညာရှိလည်းမဟုတ် မရှိလည်းမဟုတ်သော အတ္တကို ရှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်သနည်း -

82. “Rūpī attā hoti arogo param maraṇā nevasaññīnāsaññī’ti nam paññapenti ‘arūpī attā hoti...pe... rūpī ca arūpī ca attā hoti... nevarūpī nārūpī attā hoti... antavā attā hoti... anantavā attā hoti... antavā ca anantavā ca attā hoti... nevantavā nānantavā attā hoti arogo param maraṇā nevasaññīnāsaññī’ti nam paññapenti.

၈၂. “‘ရူပီ အတ္တာ ဟောတိ အရောဂေါ ပရံ မရဏာ နေဝသညီနာသညီ’တိ နံ ပညပေန္တိ ‘အရူပီ အတ္တာ ဟောတိ။ပေ။။ ရူပီ စ အရူပီ စ အတ္တာ ဟောတိ။ နေဝရူပီ နာရူပီ အတ္တာ ဟောတိ။ အန္တဝါ အတ္တာ ဟောတိ။ အနန္တဝါ အတ္တာ ဟောတိ။ အန္တဝါ စ အနန္တဝါ စ အတ္တာ ဟောတိ။ နေဝန္တဝါ နာနန္တဝါ အတ္တာ ဟောတိ အရောဂေါ ပရံ မရဏာ နေဝသညီနာသညီ’တိ နံ ပညပေန္တိ။

82. They declare

that : (1) atta is corporeal; it does not decay after death; and it has neither saññā nor non-saññā; (This view is held by a person who maintains that as saññā is extremely weak at the moment of death and at the moment of conception in the next existence, saññā cannot be said to exist definitely, nor can it be said to not exist since it still exists in a very delicate and refined form. Thus atta has neither saññā nor saññā, i.e., non-saññā.)

or that : (2) atta is incorporeal; .....

or that : (3) atta is both corporeal and incorporeal; .....

or that : (4) atta is neither corporeal nor incorporeal; .....

or that : (5) atta is finite; ...

or that : (6) atta is infinite; ..

or that : (7) atta is both finite and infinite;.....

or that : (8) atta is neither finite nor infinite; it does not decay after death; it has neither saññā nor non-saññā. [18+(24+8=32)=50]

၈၂။ အတ္တသည် ရုပ်ရှိ၏။ သေပြီးနောက် ပျက်စီးခြင်း မရှိ၊ သညာရှိလည်းမဟုတ် မရှိလည်း မဟုတ်ဟုပြကုန်၏။

အတ္တသည် ရုပ်မရှိ။

အတ္တသည် ရုပ်ရှိလည်းမဟုတ်၏။ ရုပ်မရှိလည်းမဟုတ်၏။

အတ္တသည် ရုပ်ရှိလည်း မဟုတ်၊ ရုပ်မရှိလည်း မဟုတ်။

အတ္တသည် အဆုံးရှိ၏။

အတ္တသည် အဆုံးမရှိ။

အတ္တသည် အဆုံးရှိလည်းမဟုတ်၏။ အဆုံးမရှိလည်းမဟုတ်၏။

အတ္တသည် အဆုံးရှိလည်း မဟုတ်၊ အဆုံးမရှိလည်း မဟုတ်၊ သေပြီးနောက် ပျက်စီးခြင်း မရှိ၊ သညာရှိလည်း မဟုတ်၊ မရှိလည်း မဟုတ်ဟု ပြကုန်၏။ (၈-၃၂-၅၀)

83. “Imehi kho te, bhikkhave, samaṇabrāhmaṇā uddhamāghātanikā nevasaññīnāsaññīvādā uddhamāghātanam nevasaññīnāsaññīm attānam paññapenti aṭṭhahi vatthūhi. Ye hi keci, bhikkhave, samaṇā vā brāhmaṇā vā uddhamāghātanikā nevasaññīnāsaññīvādā uddhamāghātanam nevasaññīnāsaññīm attānam paññapenti, sabbe te imeheva aṭṭhahi vatthūhi...pe... yehi tathāgatassa yathābhuccam vaṇṇam sammā vadamānā vadeyyūṃ.

၈၃. “ဣမေဟိ ခေါ် တေ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဥဒ္ဓမာယာတနိကာ နေဝသညီနာသညီဝါဒ ဥဒ္ဓမာယာတနံ နေဝသညီနာသညီ အတ္တာနံ ပညပေန္တိ အဋ္ဌဟိ ဝတ္ထုဟိ။ ယေ ဟိ ဧကေဝိ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ သမဏာ ဝါ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ ဥဒ္ဓမာယာတနိကာ နေဝသညီနာသညီဝါဒ ဥဒ္ဓမာယာတနံ နေဝသညီနာသညီ အတ္တာနံ ပညပေန္တိ၊ သဗ္ဗေ တေ ဣမေဟေဝ အဋ္ဌဟိ ဝတ္ထုဟိ။ ပေ။ ယေဟိ တထာဂတဿ ယထာဘူတံ ဝဏ္ဏံ သမ္မာ ဝဒမာနာ ဝဒေယျံ။

83. Bhikkhus! Those samaṇas and brāhmaṇas who believe in the existence of neither saññā nor non-saññā after death demonstrate in these eight ways their belief in the existence of atta in a state of neither saññā nor non-saññā after death.

Bhikkhus! When any of the samaṇas and brāhmaṇas who believe in the existence of neither saññā nor non-saññā after death propound their belief in the existence of atta in a state of neither saññā nor non-saññā after death, all of them do so in these eight, or one of the eight, ways and in no other way. The Tathāgata knows ... (as in Paras 72, 73) ... Anyone wishing to praise correctly the true virtues of the Tathāgata should do so in terms of these dhammas.

၈၃။ ရဟန်းတို့ သေပြီးနောက် သညာရှိလည်းမဟုတ် မရှိလည်းမဟုတ်အယူရှိကုန်သော ထိုသမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် သေပြီးနောက် သညာရှိလည်းမဟုတ် မရှိလည်းမဟုတ်သော အတ္တကို ဤ ရှစ်မျိုးသောအကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။

ရဟန်းတို့ သေပြီးနောက် သညာရှိလည်းမဟုတ် မရှိလည်းမဟုတ် အယူရှိကုန်သော သမဏဗြာဟ္မဏအားလုံး တို့သည် သေပြီးနောက် သညာရှိလည်းမဟုတ် မရှိလည်းမဟုတ်သော အတ္တကို ပြကြလျှင် ဤရှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဤ (ရှစ်မျိုး) တို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးသော အကြောင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း ပြကုန်၏။ ဤ



(ရှစ်မျိုး) တို့မှ တစ်ပါးသော အကြောင်းမရှိ။။။။ မြတ်စွာဘုရား၏ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ကို မှန်စွာ ပြောလိုကြလျှင် အကြင် (တရား) တို့ဖြင့် ပြောကြရာ၏။ နက်နဲကုန်သော ။။။။။ ထိုတရားတို့သည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

Ucchedavādo ဥစ္ဆေဒဝါဒေါ  
Seven Kinds of Belief in Annihilation  
(Uccheda Vāda)  
ဥစ္ဆေဒဝါဒ  
ပြတ်စဲအယူ ခုနစ်မျိုး

84. “Santi , bhikkhave, eke samaṇabrāhmaṇā ucchedavādā sato sattassa ucchedaṃ vināsaṃ vibhavaṃ paññapenti sattahi vatthūhi. Te ca bhonto samaṇabrāhmaṇā kimāgama kimārabba ucchedavādā sato sattassa ucchedaṃ vināsaṃ vibhavaṃ paññapenti sattahi vatthūhi?

၈၄. “သန္တိ ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဥစ္ဆေဒဝါဒာ သတော သတ္တဿ ဥစ္ဆေဒံ ဝိနာသံ ဝိဘဝံ ပညပေန္တိ သတ္တဟိ ဝတ္ထုဟိ။ တေ စ ဘောန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ကိမာဂမ္မ ကိမာရဗ္ဗ ဥစ္ဆေဒဝါဒာ သတော သတ္တဿ ဥစ္ဆေဒံ ဝိနာသံ ဝိဘဝံ ပညပေန္တိ သတ္တဟိ ဝတ္ထုဟိ?

84. There are, bhikkhus, some samaṇas and brāhmaṇas who believe in annihilation. They declare in seven ways their belief in the annihilation, destruction and (future) non-existence of beings presently living.

On what authority and on what basis do those respected samaṇas and brāhmaṇas declare in seven ways their belief in the annihilation, destruction and (future) non-existence of beings presently living?

၈၄။ ရဟန်းတို့ ပြတ်စဲအယူရှိကုန်သော အချို့သော သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ရှိကုန်၏။ (ထိုသူတို့သည်) ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏ ပြတ်စဲခြင်း ပျက်စီးခြင်း ပျောက်ကင်းခြင်းကို ခုနစ်မျိုးသောအကြောင်း တို့ဖြင့် ပြကုန်၏။

ပြတ်စဲအယူရှိကုန်သော ထိုအသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် အဘယ်ကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်ကိုစွဲမှီ၍ ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏ ပြတ်စဲခြင်း ပျက်စီးခြင်း ပျောက်ကင်းခြင်းကို ခုနစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်သနည်း -

85. “Idha, bhikkhave, ekacco samaṇo vā brāhmaṇo vā evaṃvādī hoti evaṃditṭhi [evaṃditṭhī (ka. pī.)] – ‘yato kho, bho, ayaṃ attā rūpī cātumahābhūtika mātāpettikasambhavo kāyassa bhedā ucchijjati vinassati, na hoti paraṃ maraṇā, ettāvata kho, bho, ayaṃ attā sammā samucchinnō hoti’ ti. Ittheke sato sattassa ucchedaṃ vināsaṃ vibhavaṃ paññapenti.

၈၅. “ဣဓ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဧကစ္စေ သမဏေ ဝါ ဗြာဟ္မဏေ ဝါ ဧဝံဝါဒီ ဟောတိ ဧဝံဒိဋ္ဌိ [ဧဝံဒိဋ္ဌိ (က. ပီ.)] – ‘ယတော ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ ရူပီ စာတုမဟာဘူတိကော မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝေါ ကာယဿ ဘောဒ ဥစ္ဆိဇ္ဇတိ ဝိနဿတိ၊ န ဟောတိ ပရံ မရဏာ၊ ဧတ္တာဝတာ ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ သမ္မာ သမုစ္ဆန္တော ဟောတီ’ တိ။ ဣတ္ထေကေ သတော သတ္တတဿ ဥစ္ဆေဒံ ဝိနာသံ ဝိဘဝံ ပညပေန္တိ။

85. In this world, bhikkhus, a certain samaṇa or brāhmaṇa asserts and holds the (following) view:  
“Friend! This atta is corporeal; made up of four great primary elements; born of the union of father and mother; annihilated and destroyed on the dissolution of the physical body and it does not exist after death. In this manner, this atta becomes entirely extirpated.”

Thus do some declare the belief in the annihilation, destruction and (future) non-existence of beings presently living. (1) [18+(32+1=33)=51]

၈၅။ ရဟန်းတို့ ဤလောက၌ အချို့သော သမဏသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏသည်လည်းကောင်း၍သို့ ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဤသို့ ယူလေ့ရှိ၏ -

"အချင်း ဤအတ္တသည် ရုပ်ရှိ၏။ မဟာဘုတ်လေးပါး အစုအဝေးဖြစ်၏။ မိဘတို့မှ ပေါက်ဖွား၏။ ကိုယ်ကောင် ပျက်စီးလျှင် ပြတ်စဲ၏။ ပျက်စီး၏။ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ မရှိ၊ အချင်း ဤမျှဖြင့် ဤအတ္တသည် လုံးဝ ပြတ်စဲ၏"ဟု ဆိုလေ့ရှိ၏။ ယူလေ့ရှိ၏။

ဤသို့လျှင် အချို့သော သူတို့သည် ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏ ပြတ်စဲခြင်း ပျက်စီးခြင်းပျောက်ကင်းခြင်းကို ပြ ကုန်၏။ (၁-၃၃-၅၁)

86. "Tamañño evamāha – ‘atthi kho, bho, eso attā, yaṃ tvaṃ vadesi, neso natthīti vadāmi; no ca kho, bho, yaṃ attā ettāvatā sammā samucchinno hoti. Atthi kho, bho, añño attā dibbo rūpī kāmāvacaro kabalīkārahārabhakkho. Taṃ tvaṃ na jānāsi na passasi. Tamahaṃ jānāmi passāmi. So kho, bho, attā yato kāyassa bheda ucchijjati vinassati, na hoti paraṃ maraṇā, ettāvatā kho, bho, yaṃ attā sammā samucchinno hoti’ ti. Ittheke sato sattassa ucchedaṃ vināsaṃ vibhavaṃ paññapenti.

၈၆. "တမညော ဧဝမာဟ — ‘အတ္တိ ခေါ၊ ဘော၊ ဧသော အတ္တာ၊ ယံ တံ ဝဒေသိ၊ နေသော နတ္ထိတိ ဝဘမိ၊ နော စ ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ ဧတ္တာဝတာ သမ္မာ သမုစ္ဆိန္နော ဟောတိ။ အတ္တိ ခေါ၊ ဘော၊ အညော အတ္တာ ဒိဗ္ဗော ရူပီ ကာမာဝစ ရော ကဗဠိကာရာဟာရဘက္ခေါ။ တံ တံ န ဇာနာသိ န ပဿသိ။ တမဟံ ဇာနာမိ ပဿာမိ။ သော ခေါ၊ ဘော၊ အတ္တာ ယ တော ကာယဿ ဘောဇာ ဥစ္ဆိန္နတိ ဝိနဿတိ၊ န ဟောတိ ပရံ မရဏာ၊ ဧတ္တာဝတာ ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ သမ္မာ သမုစ္ဆိန္နော ဟောတိ’ တိ။ ဣတ္ထေကေ သတော သတ္တဿ ဥစ္ဆေဒံ ဝိနာသံ ဝိဘဝံ ပညပေန္တိ။

86. To him someone else says:

“Friend! The atta that you speak of does exist. I do not say it does not exist. (But) atta is not by this much entirely annihilated. There is another atta of the sensuous world (Kāmāvacara) of the devas, having corporeality, nourished by solid nutriment. You do not know that atta; neither can you see it. But I know it; and I see it. Friend, with the dissolution of the physical body, that atta becomes annihilated and destroyed. It does not exist after death. In this manner, this atta becomes entirely extirpated.”

Thus do some declare their belief in the annihilation, destruction and (future) non-existence of beings presently living.(2) [18+32+2=34]=32]

၈၆။ ထိုသူကို အခြားသူက ဤသို့ ဆို၏ -

"အချင်း သင်ဆိုသော ဤအတ္တသည် ရှိသည်သာတည်း။ မရှိဟု ငါမဆို၊ အချင်း ဤအတ္တသည် ဤမျှဖြင့် လုံးဝ ပြတ်စဲသည် မဟုတ်သေး။ ကာမာဝစရနုတ်ပြည်၌ဖြစ်သော အစာအာဟာရ စားသောက်သော ရုပ်ရှိသော အခြားအတ္တ သည် ရှိသေး၏။ ထိုအတ္တကို သင် မသိ၊ (သင်) မမြင်၊ ထိုအတ္တကို ငါ သိ၏။ (ငါ) မြင်၏။ အချင်း ထိုအတ္တသည် ကိုယ် ကောင် ပျက်စီးလျှင် ပြတ်စဲ၏။ ပျက်စီး၏။ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ မရှိ၊ အချင်း ဤမျှဖြင့် ဤအတ္တသည် လုံးဝ ပြတ်စဲ၏"ဟု ဆို၏။

ဤသို့လျှင် အချို့သော သူတို့သည် ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏ ပြတ်စဲခြင်း ပျက်စီးခြင်း ပျောက်ကင်းခြင်းကို ပြ ကုန်၏။ (၂-၃၄-၅၂)

87. "Tamañño evamāha – ‘atthi kho, bho, eso attā, yaṃ tvaṃ vadesi, neso natthīti vadāmi; no ca kho, bho, yaṃ attā ettāvatā sammā samucchinno hoti. Atthi kho, bho, añño attā dibbo rūpī manomayo sabbaṅgapaccaṅgī ahīnindriyo. Taṃ tvaṃ na jānāsi na passasi. Tamahaṃ jānāmi passāmi. So kho, bho, attā yato kāyassa bheda ucchijjati vinassati, na hoti paraṃ maraṇā, ettāvatā kho, bho, yaṃ attā sammā samucchinno hoti’ ti. Ittheke sato sattassa ucchedaṃ vināsaṃ vibhavaṃ paññapenti.

၈၇. "တမညော ဧဝမာဟ — ‘အတ္တိ ခေါ၊ ဘော၊ ဧသော အတ္တာ၊ ယံ တံ ဝဒေသိ၊ နေသော နတ္ထိတိ ဝဘမိ၊ နော စ ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ ဧတ္တာဝတာ သမ္မာ သမုစ္ဆိန္နော ဟောတိ။ အတ္တိ ခေါ၊ ဘော၊ အညော အတ္တာ ဒိဗ္ဗော ရူပီ မနောမယော သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂီ အဟိနိန္ဒြိယော။ တံ တံ န ဇာနာသိ န ပဿသိ။ တမဟံ ဇာနာမိ ပဿာမိ။ သော ခေါ၊ ဘော၊ အတ္တာ ယ တော ကာယဿ ဘောဇာ ဥစ္ဆိန္နတိ ဝိနဿတိ၊ န ဟောတိ ပရံ မရဏာ၊ ဧတ္တာဝတာ ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ သမ္မာ သမုစ္ဆိန္နော ဟောတိ’ တိ။ ဣတ္ထေကေ သတော သတ္တဿ ဥစ္ဆေဒံ ဝိနာသံ ဝိဘဝံ ပညပေန္တိ။

87. — To him, again, someone else says:

“Friend! The atta that you speak of does exist. I do not say it does not exist. (But) atta is not by this much entirely annihilated. There is another attā of the world of Brahmas, having corporeality, caused by the Jhāna mind and endowed completely with (all the minor and major) physical organs, and not deficient in any of the faculties of the senses. You do not know that atta; neither can you see it. But I know it; and I see it. Friend, with the dissolution of the physical body, that atta becomes annihilated and destroyed. It does not exist after death. In this manner, this atta becomes entirely extirpated.”

Thus do some declare their belief in the annihilation, destruction and (future) non-existence of beings presently living. (3) [18+(32+3=35)=33]

၈၇။ ထိုသူကို အခြားသူက ဤသို့ ဆို၏ -

“အချင်း သင်ဆိုသော ဤအတ္တသည် ရှိသည်သာတည်း။ မရှိဟု ငါမဆို၊ အချင်း ဤအတ္တသည်ဤမျှဖြင့် လုံးဝ ပြတ်စဲသည် မဟုတ်သေး။ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖြစ်သော အင်္ဂါကြီးငယ် အလုံးစုံရှိသော ဣန္ဒြေမချို့တဲ့သော ဈာန်စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ရုပ်ရှိသော အခြားအတ္တသည် ရှိသေး၏။ ထိုအတ္တကို သင်မသိ၊ (သင်) မမြင်၊ ထိုအတ္တကို ငါ သိ၏။ (ငါ) မြင်၏။ အချင်း ထိုအတ္တသည် ကိုယ်ကောင်ပျက်စီးလျှင် ပြတ်စဲ၏။ ပျက်စီး၏။ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ မရှိ၊ အချင်း ဤမျှဖြင့် ဤအတ္တသည် လုံးဝပြတ်စဲ၏”ဟု ဆို၏။

ဤသို့လျှင် အချို့သော သူတို့သည် ထင်ရှားသော သတ္တဝါ၏ ပြတ်စဲခြင်း ပျက်စီးခြင်း ပျောက်ကင်းခြင်းကို ပြကုန်၏။ (၃-၃၅-၅၃)

88. “Tamañño evamāha – ‘atthi kho, bho, eso attā, yaṃ tvaṃ vadesi, neso natthīti vadāmi; no ca kho, bho, yaṃ attā ettāvatā sammā samucchinnō hoti. Atthi kho, bho, añño attā sabbaso rūpasaññānaṃ samatikkamā paṭighasaññānaṃ atthaṅgamā nānattasaññānaṃ amanasikārā “ananto ākāso”ti ākāsaññācāyatanūpago. Taṃ tvaṃ na jānāsi na passasi. Tamahaṃ jānāmi passāmi. So kho, bho, attā yato kāyassa bheda ucchijjati vinassati, na hoti paraṃ maraṇā, ettāvatā kho, bho, yaṃ attā sammā samucchinnō hoti’ti. Ittheke sato sattassa ucchedaṃ vināsaṃ vibhavaṃ paññapenti.

၈၈. “တမညော ဧဝမာဟ - ‘အတ္တိ ခေါ၊ ဘော၊ ဧသော အတ္တာ၊ ယံ တံ ဝဒေသိ၊ နေသော နတ္ထိတိ ဝဘမိ၊ နော စ ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ ဧတ္တာဝတာ သမ္မာ သမုစ္ဆိန္နော ဟောတိ။ အတ္တိ ခေါ၊ ဘော၊ အညော အတ္တာ သဗ္ဗသော ရူပသညာနံ သမတိက္ကမာ ပဋိယသညာနံ အတ္တဂံမာ နာနတ္တသညာနံ အမနသိကာရာ “အနန္တော အာကာသော”တိ အာကာသာနဉ္စာ ယတန္တပဂေါ။ တံ တံ န ဇာနာသိ န ပဿသိ။ တမဟံ ဇာနာမိ ပဿာမိ။ သော ခေါ၊ ဘော၊ အတ္တာ ယတော ကာယဿ ဘောဇာ ဥစ္ဆိဇ္ဇတိ ဝိနဿတိ၊ န ဟောတိ ပရံ မရဏာ၊ ဧတ္တာဝတာ ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ သမ္မာ သမုစ္ဆိန္နော ဟောတိ’တိ။ ဣတ္ထေကေ သတော သတ္တဿ ဥစ္ဆေဒံ ဝိနာသံ ဝိဘဝံ ပညပေန္တိ။

88. To him, again, someone else says:

“Friend! The atta that you speak of does exist. I do not say it does not exist. (But) attā is not by this much entirely annihilated. There is another attā of one who, by concentrating (through kasiṇa meditation) on the concept “Space is Infinite”, has reached the (non-corporeal) Realm of Infinity of Space (ākāsānañcāyatana plane of the Brahmās) where all forms of saññā that turn on corporeality (rūpa saññā) have been completely transcended, all forms, of saññā arising out of contact between the senses and their objects (paṭigha saññā) have vanished, and other forms of saññā many and varied, (nānatta saññā) are not paid attention to. You do not know that attā; neither can you see it. But I know it; and I see it. Friend, with the dissolution of that one's mental aggregates, that attā becomes annihilated and destroyed. It does not exist after death. In this manner, this attā becomes entirely extirpated.”

Thus do some declare their belief in the annihilation destruction and (future) non-existence of beings presently living. (4) [18+(32+4=36)=54]

၈၈။ ထိုသူကို အခြားသူက ဤသို့ ဆို၏ -

"အချင်း သင်ဆိုသော ဤအတ္တသည် ရှိသည်သာတည်း၊ မရှိဟု ငါမဆို၊ အချင်း ဤအတ္တသည် ဤမျှဖြင့်လုံးဝ ပြတ်စဲသည် မဟုတ်သေး၊ ရူပသညာ၁ တို့ကို လုံးဝ လွန်မြောက်၍ ပဋိဿသညာ၂ တို့လုံးဝချုပ်သည့်ပြင် နာနတ္တသညာ၃ တို့ကို လုံးဝ နှလုံးမသွင်းမှု၍ 'ကောင်းကင်သည် အဆုံးမရှိ'ဟု (နှလုံးသွင်းလျက်) အာကာသာနဉ္စာယတန ဗြဟ္မာဘုံသို့ ရောက်သော အခြား အတ္တသည် ရှိသေး၏။ ထိုအတ္တကို သင် မသိ၊ (သင်) မမြင်၊ ထို အတ္တကို ငါသိ၏၊ (ငါ) မြင်၏။ အချင်း ထိုအတ္တသည်ကိုယ်ကောင် ပျက်စီးလျှင် ပြတ်စဲ၏၊ ပျက်စီး၏၊ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ မရှိ၊ အချင်း ဤမျှဖြင့် ဤအတ္တသည် လုံးဝ ပြတ်စဲ၏"ဟု ဆို၏။

ဤသို့လျှင် အချို့သော သူတို့သည် ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏ ပြတ်စဲခြင်း ပျက်စီးခြင်း ပျောက်ကင်းခြင်းကို ပြ ကုန်၏။ (၄-၃၆-၅၄)

89. “Tamañño evamāha – ‘atthi kho, bho, eso attā yaṃ tvaṃ vadesi, neso natthīti vadāmi; no ca kho, bho, yaṃ attā ettāvata sammā samucchinno hoti. Atthi kho, bho, añño attā sabbaso ākāsañāñcāyatanam samatikkamma “anantaṃ viññāna”nti viññāñcāyatanūpago. Taṃ tvaṃ na jānāsi na passasi. Tamahaṃ jānāmi passāmi. So kho, bho, attā yato kāyassa bhedā ucchijjati vinassati, na hoti paraṃ maraṇā, ettāvata kho, bho, yaṃ attā sammā samucchinno hoti’ti. Ittheke sato sattassa ucchedaṃ vināsaṃ vibhavaṃ paññapenti.

၈၉. “တမညော ဧဝမာဟ — ‘အတ္တိ ခေါ၊ ဘော၊ ဧသော အတ္တာ ယံ တံ ဝဒေသိ၊ နေသော နတ္ထိတိ ဝဘမိ၊ နော စ ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ ဧတ္တာဝတာ သမ္မာ သမုတ္တိန္နော ဟောတိ။ အတ္တိ ခေါ၊ ဘော၊ အညော အတ္တာ သဗ္ဗသော အာကာသာန ဉ္စာယတနံ သမတိက္ကမ္မ’ ‘အနန္တံ ဝိညာဏ’ ‘န္တံ ဝိညာဏဉ္စာယတနူပဂေါ။ တံ တံ န ဇာနာသိ န ပဿသိ။ တမဟံ ဇာနာမိ ပဿာမိ။ သော ခေါ၊ ဘော၊ အတ္တာ ယတော ကာယဿ ဘောအ ဥစ္ဆိန္ဒတိ ဝိနဿတိ၊ န ဟောတိ ပရံ မရဏာ၊ ဧတ္တာဝ တာ ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ သမ္မာ သမုတ္တိန္နော ဟောတိ’တိ။ ဣတ္ထေဂေ သတော သတ္တဿ ဥစ္ဆေဒံ ဝိနာသံ ဝိဘဝံ ပ ညပေန္တိ။

89. To him, again, someone esle says:

'Friend! The attha that you speak of does exist. I do not say it does not exist. (But) atta is not by this much entirely annihilated. There is another atta of one who has reached the (non-corporeal) Realm of Infinity of Consciousness (viññāñcāyatana plane of the Brahmās), by concentrating on the concept “Consciousness is Infinite,” having totally gone beyond the jhāna of Infinity of Space. You do not know that atta; neither can you see it. But I know it; and I see it. Friend, with the dissolution of that one's mental aggregates, that atta becomes annihilated and destroyed. It does not exist after death. In this manner this atta becomes entirely extirpated.”

Thus do some declare their belief in the annihilation, destruction and (future) non-existence of beings presently living. (5) [18+(32+5)=55]

၈၉။ ထိုသူကို အခြားသူက ဤသို့ ဆို၏ -

"အချင်း သင်ဆိုသော ဤအတ္တသည် ရှိသည်သာတည်း၊ မရှိဟု ငါမဆို၊ အချင်း ဤအတ္တသည် ဤမျှဖြင့် လုံးဝ ပြတ်စဲသည် မဟုတ်သေး၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို လုံးဝ လွန်မြောက်၍ 'ဝိညာဉ်သည် အဆုံးမရှိ'ဟု (နှလုံးသွင်း လျက်) ဝိညာဏဉ္စာယတနဗြဟ္မာဘုံသို့ ရောက်သော အခြားအတ္တသည် ရှိသေး၏။ ထိုအတ္တကို သင် မသိ၊ (သင်) မမြင်၊ ထိုအတ္တကို ငါ သိ၏၊ (ငါ) မြင်၏။ အချင်း ထိုအတ္တသည် ကိုယ်ကောင် ပျက်စီးလျှင် ပြတ်စဲ၏၊ ပျက်စီး၏၊ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ မရှိ၊ အချင်း ဤမျှဖြင့် ဤအတ္တသည် လုံးဝ ပြတ်စဲ၏"ဟု ဆို၏။

ဤသို့လျှင် အချို့သော သူတို့သည် ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏ ပြတ်စဲခြင်း ပျက်စီးခြင်း ပျောက်ကင်းခြင်းကို ပြ ကုန်၏။ (၅-၃၇-၅၅)

90. “Tamañño evamāha – ‘atthi kho, bho, so attā, yaṃ tvaṃ vadesi, neso natthīti vadāmi; no ca kho, bho, yaṃ attā ettāvata sammā samucchinno hoti. Atthi kho, bho, añño attā sabbaso viññāñcāyatanam samatikkamma “natthi kiñci”ti ākiñcaññāyatanūpago. Taṃ tvaṃ na jānāsi na passasi. Tamahaṃ jānāmi passāmi. So kho, bho, attā yato kāyassa bhedā ucchijjati vinassati, na hoti

param marañā, ettāvatā kho, bho, ayaṃ attā sammā samucchinno hotī”ti. Ittheke sato sattassa ucchedaṃ vināsaṃ vibhavaṃ paññapenti.

၉၀. “တမညော ဧဝမာဟ — ‘အတ္တိ ခေါ၊ ဘော၊ သော အတ္တာ၊ ယံ တံ ဝဒေသိ၊ နေသော နတ္ထိတိ ဝအမိ၊ နော စ ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ ဧတ္တာဝတာ သမ္မာ သမုတ္တိန္ဒော ဟောတိ။ အတ္တိ ခေါ၊ ဘော၊ အညော အတ္တာ သဗ္ဗသော ဝိညာဏဇ္ဇာ ယတနံ သမတိက္ကမ္မ “နတ္ထိ ကိဉ္စိ” တိ အာကိဉ္ဇညာယတနူပဂေါ။ တံ တံ န ဇာနာသိ န ပဿသိ။ တမဟံ ဇာနာမိ ပဿာ မိ။ သော ခေါ၊ ဘော၊ အတ္တာ ယတော ကာယဿ ဘောဇာ ဥတ္တိန္ဒတိ ဝိနဿတိ၊ န ဟောတိ ပရံ မရဏာ၊ ဧတ္တာဝတာ ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ သမ္မာ သမုတ္တိန္ဒော ဟောတိ” တိ။ ဣတ္ထေကေ သတော သတ္တဿ ဥစ္ဆေဒံ ဝိနာသံ ဝိဘဝံ ပညပေန္တိ။

90. — To him, again, someone else says:

“Friend! The atta that you speak of does exist. I do not say it does not exist. (But) atta is not by this much entirely annihilated. There is another atta of one who has reached the (non-corporeal) Realm of Nothingness (ākāṇṇāyatana plane of the Brahmās), by concentrating on the concept “Nothing is there”, having totally gone beyond the jhāna of Infinity of Consciousness. You do not know that atta; neither can you see it. But I know it; and I see it. Friend, with the dissolution of that ones mental aggregates, that atta becomes annihilated and destroyed. It does not exist after death. In this manner, this atta becomes entirely extirpated.”

Thus do some declare their belief in the annihilation, destruction and (future) non-existence of beings presently living. (6) [18+(32+6=38)=56]

၉၀။ ထိုသူကို အခြားသူက ဤသို့ ဆို၏ -

"အချင်း သင်ဆိုသော ဤအတ္တသည် ရှိသည်သာတည်း၊ မရှိဟု ငါမဆို၊ အချင်း ဤအတ္တသည် ဤမျှဖြင့် လုံးဝ ပြတ်စဲသည် မဟုတ်သေး၊ အချင်း ဝိညာဏဇ္ဇာယတနဈာန်ကို လုံးဝ လွန်မြောက်၍ 'တစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိ'ဟု (နှလုံးသွင်း လျက်) အာကိဉ္ဇညာယတနပြုဟောဘုံသို့ ရောက်သော အခြား အတ္တသည်ရှိသေး၏။ ထိုအတ္တကို သင် မသိ၊ (သင်) မမြင်၊ ထိုအတ္တကို ငါ သိ၏၊ (ငါ) မြင်၏။ အချင်းထိုအတ္တသည် ကိုယ်ကောင် ပျက်စီးလျှင် ပြတ်စဲ၏၊ ပျက်စီး၏၊ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ မရှိ၊ အချင်းဤမျှဖြင့် ဤအတ္တသည် လုံးဝ ပြတ်စဲ၏"ဟု ဆို၏။

ဤသို့လျှင် အချို့သော သူတို့သည် ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏ ပြတ်စဲခြင်း ပျက်စီးခြင်းပျောက်ကင်းခြင်းကို ပြ ကုန်၏။ (၆-၃၈-၅၆)

91. ‘Tamañño evamāha — “atthi kho, bho, eso attā, yaṃ tvaṃ vadesi, neso natthīti vadāmi; no ca kho, bho, ayaṃ attā ettāvatā sammā samucchinno hoti. Atthi kho, bho, añño attā sabbaso ākāṇṇāyatanaṃ samatikkamma “santametam paññameta”nti nevasaññānāsaññāyatanaṃ. Tam tvaṃ na jānāsi na passasi. Tamahaṃ jānāmi passāmi. So kho, bho, attā yato kāyassa bheda ucchijjati vinassati, na hoti param marañā, ettāvatā kho, bho, ayaṃ attā sammā samucchinno hotī”ti. Ittheke sato sattassa ucchedaṃ vināsaṃ vibhavaṃ paññapenti.

၉၁. ‘တမညော ဧဝမာဟ — “အတ္တိ ခေါ၊ ဘော၊ သော အတ္တာ၊ ယံ တံ ဝဒေသိ၊ နေသော နတ္ထိတိ ဝအမိ၊ နော စ ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ ဧတ္တာဝတာ သမ္မာ သမုတ္တိန္ဒော ဟောတိ။ အတ္တိ ခေါ၊ ဘော၊ အညော အတ္တာ သဗ္ဗသော အာကိဉ္ဇညာ ယတနံ သမတိက္ကမ္မ “သန္တမေတံ ပဏီတမေတ”န္တိ နေဝညာနာသညာယတနူပဂေါ။ တံ တံ န ဇာနာသိ န ပဿသိ။ တမဟံ ဇာနာမိ ပဿာမိ။ သော ခေါ၊ ဘော၊ အတ္တာ ယတော ကာယဿ ဘောဇာ ဥတ္တိန္ဒတိ ဝိနဿတိ၊ န ဟောတိ ပရံ မရဏာ၊ ဧတ္တာဝတာ ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ သမ္မာ သမုတ္တိန္ဒော ဟောတိ” တိ။ ဣတ္ထေကေ သတော သတ္တဿ ဥစ္ဆေဒံ ဝိနာသံ ဝိဘဝံ ပညပေန္တိ။

91. — To him, again, someone else says:

“Friend! The atta that you speak of does exist. I do not say it does not exist. (But) atta is not by this much entirely annihilated. There is another atta of one who has reached the (non-corporeal) Realm of neither saññā nor non- saññā (Nevasaññānāsaññāyatana plane of the Brahmās), by concentrating on the mental object “This (Third Arūpa Jhāna Consciousness) is tranquil; this is sublime”, having totally gone beyond the jhāna of Nothingness. You do not know that atta; neither can you see it. But I know it;

and I see it. Friend, with the dissolution of that one's mental aggregates, that atta becomes annihilated and destroyed. It does not exist after death. In this manner, this atta becomes entirely extirpated."

Thus do some declare their belief in the annihilation, destruction and (future) non-existence of beings presently living. (7) [18+(32+7=39)=537]

၉၁။ ထိုသူကို အခြားသူက ဤသို့ ဆို၏ -

"အချင်း သင်ဆိုသော ဤအတ္တသည် ရှိသည်သာတည်း၊ မရှိဟု ငါမဆို၊ အချင်း ဤအတ္တသည် ဤမျှဖြင့် လုံးဝ ပြတ်စဲသည် မဟုတ်သေး၊ အာကိဉ္ဇညာယတနဈာန်ကို လုံးဝ လွန်မြောက်၍ 'ဤဝိညာဉ်သည် ငြိမ်သက်၏၊ ဤဝိညာဉ်သည် မွန်မြတ်၏'ဟု (နှလုံးသွင်းလျက်) နေဝသညာနာသညာယတနဗြဟ္မာဘုံသို့ ရောက်သော အခြားအတ္တသည် ရှိသေး၏။ ထိုအတ္တကို သင် မသိ၊ (သင်) မမြင်၊ ထို အတ္တကို ငါ သိ၏၊ (ငါ) မြင်၏။ အချင်း ထိုအတ္တသည် ကိုယ်ကောင် ပျက်စီးလျှင် ပြတ်စဲ၏၊ ပျက်စီး၏၊ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ မရှိ၊ အချင်း ဤမျှဖြင့် ဤအတ္တသည် လုံးဝ ပြတ်စဲ၏"ဟု ဆို၏။

ဤသို့လျှင် အချို့သော သူတို့သည် ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏ ပြတ်စဲခြင်း ပျက်စီးခြင်း ပျောက်ကင်းခြင်းကို ပြကုန်၏။ (၇-၃၉-၅၇)

92. "Imehi kho te, bhikkhave, samaṇabrāhmaṇā ucchedavādā sato sattassa ucchedaṃ vināsaṃ vibhavaṃ paññapenti sattahi vatthūhi. Ye hi keci, bhikkhave, samaṇā vā brāhmaṇā vā ucchedavādā sato sattassa ucchedaṃ vināsaṃ vibhavaṃ paññapenti, sabbe te imeheva sattahi vatthūhi...pe... yehi tathāgatassa yathābhuccaṃ vaṇṇaṃ sammā vadamānā vadeyyuṃ.

၉၂. “ဣမေဟိ ခေါ တေ၊ ဘိက္ခဝေ၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဥစ္ဆေဒဝါဒာ သတော သတ္တဿ ဥစ္ဆေဒံ ဝိနာသံ ဝိဘာဝံ ပညပေန္တိ သတ္တဟိ ဝတ္ထုဟိ။ ယေ ဟိ ကေစိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ သမဏာ ဝါ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ ဥစ္ဆေဒဝါဒာ သတော သတ္တဿ ဥစ္ဆေဒံ ဝိနာသံ ဝိဘာဝံ ပညပေန္တိ၊ သဗ္ဗေ တေ ဣမေဟေဝ သတ္တဟိ ဝတ္ထုဟိ။ ပေ။ ယေဟိ တထာဂတဿ ယထာဘူတံ ဝဏ္ဏံ သမ္မာ ဝဒမာနာ ဝဒေယျံ။

92. — Bhikkhus! Those samaṇas and brāhmaṇas declare in these seven ways their belief in the annihilation, destruction and (future) non-existence of beings presently living.

Bhikkhus! When any of the samaṇas and brāhmaṇas who believe in annihilation, propound their belief in the annihilation, destruction and (future) non-existence of beings presently living, all of them do so in these seven, or one of the seven, ways and in no other way. The Tathāgata knows...(as in Paras 72, 73)...Anyone wishing to praise correctly the true virtues of the Tathāgata should do so in terms of these dhammas.

၉၂။ ရဟန်းတို့ ပြတ်စဲအယူရှိကုန်သော ထိုသမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏ ပြတ်စဲခြင်း ပျက်စီးခြင်း ပျောက်ကင်းခြင်းကို ဤခုနစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။

ရဟန်းတို့ ပြတ်စဲအယူရှိကုန်သော သမဏဗြာဟ္မဏအားလုံးတို့သည် ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏ ပြတ်စဲခြင်း ပျက်စီးခြင်း ပျောက်ကင်းခြင်းကို ပြကြလျှင် ဤခုနစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်သော်လည်း ကောင်း၊ ဤ (ခုနစ်မျိုး) တို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးသော အကြောင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း ပြကုန်၏။ ဤ (ခုနစ်မျိုး) တို့မှ တစ်ပါးသော အကြောင်း မရှိ။ ပ။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဟုတ်မှန်သောဂုဏ်ကို မှန်စွာ ပြောလိုကြလျှင် အကြင် (တရား) တို့ဖြင့် ပြောကြရာ၏။ နက်နဲကုန်သော ။ ပ။ ထိုတရားတို့သည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

၁။ ရူပသညာ = ရူပဈာန်၌ ဖြစ်သောသညာ။

၂။ ပဋိဿသညာ = စက္ခုစသော ဝတ္ထုရုပ်ငါးပါး၌ ရူပါရုံစသော အာရုံငါးပါးတို့ ထိခိုက်သောအခါ ဖြစ်ပေါ်သော ပဋိဝိညာဉ်သညာ။

၃။ နာနတ္တသညာ = ပဋိဿသညာမှ တစ်ပါးသော အမျိုးမျိုးသော ကာမာဝစရသညာ။

Five Kinds of Belief in (Mundane) Nibbāna as Realizable in this Very Life  
(Diṭṭhadhamma Nibbāna Vāda)

ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒ  
မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန်အယူ ငါးမျိုး

93. “Santi, bhikkhave, eke samaṇabrāhmaṇā diṭṭhadhammanibbānavādā sato sattassa paramadiṭṭhadhammanibbānaṃ paññāpenti pañcahi vatthūhi. Te ca bhonto samaṇabrāhmaṇā kimāgama kimārabba diṭṭhadhammanibbānavādā sato sattassa paramadiṭṭhadhammanibbānaṃ paññāpenti pañcahi vatthūhi?

၉၃. “သန္တိ ဘိက္ခုဝေ၊ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒ သတော သတ္တဿ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ ပညပေန္တိ ပဉ္စဟိ ဝတ္ထုဟိ။ တေ စ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ ကိမာဂမ္မ ကိမာရဗ္ဗ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒ သတော သတ္တဿ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ ပညပေန္တိ ပဉ္စဟိ ဝတ္ထုဟိ?

93. There are, bhikkhus, some samaṇas and brāhmaṇas who hold the view that (mundane) Nibbāna is realizable in this very life by beings presently living. They declare in five ways the nature of the supreme (mundane) immediate Nibbāna of beings presently living.

On what authority and on what basis do those respected samaṇas and brāhmaṇas, holding the view that (mundane) Nibbāna is realizable in this very life by beings presently living, declare in five ways the nature of the supreme (mundane) immediate Nibbāna of beings presently living?

၉၃။ ရဟန်းတို့ မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန်အယူရှိကုန်သော အချို့သောသမဏဗြာဟ္မဏ တို့သည်ရှိကုန်၏။ (ထိုသူတို့သည်) ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏ အမြတ်ဆုံးမျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန်ကို ငါးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။

မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန် အယူရှိကုန်သော ထိုအသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် အဘယ်ကိုအကြောင်းပြု၍ အဘယ်ကို စွဲမှီ၍ ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏ အမြတ်ဆုံး မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန်ကိုငါးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်သနည်း -

94. “Idha, bhikkhave, ekacco samaṇo vā brāhmaṇo vā evaṃvādī hoti evaṃdiṭṭhi – “yato kho, bho, ayaṃ attā pañcahi kāmagaṇehi samappito samaṇgībhūto paricāreti, ettāvatā kho, bho, ayaṃ attā paramadiṭṭhadhammanibbānaṃ patto hoti”ti. Ittheke sato sattassa paramadiṭṭhadhammanibbānaṃ paññāpenti.

၉၄. “ဣဓ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဧကစ္စော သမဏော ဝါ ဗြာဟ္မဏော ဝါ ဧဝံဝါဒီ ဟောတိ ဧဝံဒိဋ္ဌိ - “ယတော ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ သမပိတော သမဂီဘူတော ပရိစာရေတိ။ ဧတ္တာဝတာ ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ ပတ္တော ဟောတိ”တိ။ ဣတ္ထေကေ သတော သတ္တဿ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ ပညပေန္တိ။

94. In this world, bhikkhus, 2a certain samaṇa or brāhmaṇa puts forward this view and adheres to it, saying:

“Friend! This atta fully and thoroughly enjoys the five kinds of sensual pleasures. Thus, friend, this atta has reached the supreme (mundane) immediate Nibbāna.”

In this way some declare the nature of the supreme (mundane) immediate Nibbāna of beings presently living. (1)[28+(39+1=40)=58]

၉၄။ ရဟန်းတို့ ဤလောက၌ အချို့သော သမဏသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏသည်လည်းကောင်း၍သို့ ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဤသို့ ယူလေ့ရှိ၏ -

“အချင်း ဤအတ္တသည် ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့် ကုံလုံ ပြည့်စုံစွာ ပျော်ရွှင်စံစားရ၏။ အချင်း ဤမျှဖြင့်၍အတ္တသည် အမြတ်ဆုံး မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၏”ဟု ဆိုလေ့ရှိ၏။ ယူလေ့ရှိ၏။

ဤသို့လျှင် အချို့သော သူတို့သည် ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏ အမြတ်ဆုံး မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန်ကို ပြကုန်၏။ (၁-၄၀-၅၈)

95. “Tamañño evamāha – ‘atthi kho, bho, eso attā, yaṃ tvaṃ vadesi, neso natthīti vadāmi; no ca kho, bho, yaṃ attā ettāvata paramadiṭṭhadhammanibbānaṃ patto hoti. Taṃ kissa hetu? Kāmā hi, bho, aniccā dukkhā vipariṇāmadhammā, tesam vipariṇāmaññathābhāvā uppajjanti sokaparidevadukkhadomanassupāyāsā. Yato kho, bho, yaṃ attā vivicceva kāmehi vivicca akusalehi dhammehi savitakkaṃ savicāraṃ vivekajaṃ pītisukhaṃ paṭhamam jhānaṃ upasampajja viharati, ettāvata kho, bho, yaṃ attā paramadiṭṭhadhammanibbānaṃ patto hoti’ ti. Ittheke sato sattassa paramadiṭṭhadhammanibbānaṃ paññapenti.

၉၅. “တမညော ဧဝမာဟ — ‘အတ္တိ ခေါ၊ ဘော၊ ဧသော အတ္တာ၊ ယံ တံ ဝဒေသိ၊ နေသော နတ္ထိတိ ဝဒာမိ၊ နော စ ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ ဧတ္တာဝတာ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ ပတ္တော ဟောတိ။ တံ ကိဿ ဟေတု? ကာမာ ဟိ၊ ဘော၊ အနိစ္စာ ဒုက္ခါ ဝိပရိဏာမဓမ္မာ၊ တေသံ ဝိပရိဏာမညတာတာဝါ ဥပ္ပန္နန္တိ သောကပရိဒေဝဒုက္ခအာမနသုပါယာသာ။ ယတော ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ ဝိဝိဇ္ဇ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ သဝိတက္ကံ သဝိစာရံ ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခံ ပဌမံ ဈာနံ ဥပသမ္ပန္န ဝိဟရတိ၊ ဧတ္တာဝတာ ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ ပတ္တော ဟောတိ’ တိ။ ဣတ္ထေကေ သတော သတ္တဿ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ ပညပေန္တိ။

95. To him someone else says:

“Friend! The atta that you speak of does exist. I do not say it does not exist. (But) atta by this means has not yet reached the supreme (mundane) immediate Nibbāna. Why? It is because sensual pleasures are impermanent, painful and subject to change. Out of the nature of their changeableness and instability arise grief, lamentation, pain, distress and despair. Friend! Being detached from sensual pleasures and demeritorious factors, this atta achieves and remains in the first jhāna which is accompanied by vitakka (initial application of the mind), vicāra (sustained application of the mind), pīti (delightful satisfaction) and sukha (bliss) born of detachment from hindrances (nīvaraṇa). It is only in this manner, friend, that this atta reaches the supreme (mundane) immediate Nibbāna.”

Thus do some declare the nature of the supreme (mundane) immediate Nibbāna of beings presently living. (2)[18+(39+2=41)=59]

၉၅။ ထိုသူကို အခြားသူက ဤသို့ ဆို၏ -

"အချင်း သင်ဆိုသော ဤအတ္တသည် ရှိသည်သာတည်း။ မရှိဟု ငါမဆို၊ အချင်း ဤအတ္တသည် ဤမျှဖြင့် အမြတ်ဆုံး မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်သေး၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အချင်းကာမဂုဏ်တို့သည် မမြဲကုန်၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ဖောက်ပြန် ပြောင်းလဲခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ ထို (ကာမဂုဏ်) တို့၏ ဖောက်ပြန် ပြောင်းလဲခြင်းကြောင့် ပူဆွေးခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာ ပူပန်ခြင်း ဖြစ်ကုန်၏။ အချင်း ဤအတ္တသည် ကာမဂုဏ်တို့မှ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင် အကုသိုလ်တရားတို့မှ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင် ကြံစည်ခြင်း (ဝိတက်) နှင့် တကွ ဖြစ်သောသုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း (ဝိစာရ) နှင့် တကွဖြစ်သော (နီဝရဏ) ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောနှစ်သိမ့်ခြင်း (ပီတိ) ချမ်းသာခြင်း (သုခ) ရှိသော ပဌမဈာန်သို့ ရောက်၍ နေ၏။ အချင်း ဤမျှဖြင့် ဤအတ္တသည် အမြတ်ဆုံး မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၏"ဟု ဆို၏။

ဤသို့လျှင် အချို့သော သူတို့သည် ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏ အမြတ်ဆုံး မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန်ကို ပြကုန်၏။ (၂-၄၁-၅၉)

96. “Tamañño evamāha – ‘atthi kho, bho, eso attā, yaṃ tvaṃ vadesi, neso natthīti vadāmi; no ca kho, bho, yaṃ attā ettāvata paramadiṭṭhadhammanibbānaṃ patto hoti. Taṃ kissa hetu? Yadeva tattha vitakkitam vicāritam, etenetaṃ olārikam akkhāyati. Yato kho, bho, yaṃ attā vitakkavicārānaṃ vūpasamā ajjhataṃ sampasādanam cetaso ekodibhāvaṃ avitakkaṃ avicāraṃ samādhijam pītisukhaṃ dutiyaṃ jhānaṃ upasampajja viharati, ettāvata kho, bho, yaṃ attā paramadiṭṭhadhammanibbānaṃ patto hoti’ ti. Ittheke sato sattassa paramadiṭṭhadhammanibbānaṃ paññapenti.

၉၆. “တမညော ဧဝမာဟ — ‘အတ္တိ ခေါ၊ ဘော၊ ဧသော အတ္တာ၊ ယံ တံ ဝဒေသိ၊ နေသော နတ္ထိတိ ဝဒာမိ၊ နော စ ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ ဧတ္တာဝတာ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ ပတ္တော ဟောတိ။ တံ ကိဿ ဟေတု? ယဒေဝ တတ္ထ ဝိတက္ကံတံ ဝိစာရိတံ၊ ဧတေနတံ ဩဠာရိကံ အက္ခိယတိ။ ယတော ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဥပသမာ အဇ္ဈတ္တံ သမ္ပ



ပသာဒနံ စေတသော ဧကောဒိတာဝံ အဝိတက္ကံ အဝိစာရံ သမာဓိဇံ ပီတိသုခံ ဒုတိယံ ဈာန် ဥပသမ္ပန္န ဝိဟရတိ၊ ဧတ္တာဝတာ ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန် ပတ္တော ဟောတီ’တိ။ ဣတ္ထေကေ သတော သတ္တဿ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန် ပညပေန္တိ။

96. To him someone else says:

“Friend! The atta that you speak of does exist. I do not say it does not exist. (But) atta by this means has not yet reached the supreme (mundane) immediate Nibbāna. Why? It is because the first jhāna is considered coarse since vitakka and vicāra, are still extant. Indeed, friend, this atta, having : claimed vitakka and vicāra, achieves and remains in the second jhāna, with internal tranquillity, with enhancement of one-pointedness of Concentration, devoid of vitakka and vicāra, with pīti and sukha born of (first jhāna) concentration. It is only in this manner, friend, that this atta reaches the supreme (mundane) immediate Nibbāna.”

Thus do some declare the nature of the supreme (mundane) immediate Nibbāna of beings presently living. (3)[18+(39+3=42)=60]

၉၆။ ထိုသူကို အခြားသူက ဤသို့ ဆို၏ -

“အချင်း သင်ဆိုသော ဤအတ္တသည် ရှိသည်သာတည်း၊ မရှိဟု ငါမဆို၊ အချင်း ဤအတ္တသည် ဤမျှဖြင့် အမြတ်ဆုံး မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်သေး၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထို (ပဌမဈာန်) ၌ ကြံစည်ခြင်း (ဝိတက်) သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း (ဝိစာရ) ရှိသောကြောင့် ထို (ဈာန်) ကိုကြမ်းတမ်း၏ဟု ဆိုအပ်၏။ အချင်း ဤအတ္တသည် ဝိတက် ဝိစာရငြိမ်းခြင်းကြောင့် မိမိကိုယ်၌

စိတ်ကိုကြည်လင်စေတတ်သော စိတ်တည်ကြည်ခြင်း (သမာဓိ) ကို ပူးစေတတ်သော ကြံစည်ခြင်း (ဝိတက်) မရှိသော သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း (ဝိစာရ) မရှိသော တည်ကြည်ခြင်း (သမာဓိ) ကြောင့် ဖြစ် သော နှစ်သိမ့်ခြင်း (ပီတိ) ချမ်းသာခြင်း (သုခ) ရှိသော ဒုတိယဈာန်သို့ ရောက်၍ နေ၏။ အချင်း ဤမျှဖြင့် ဤအတ္တသည် အမြတ်ဆုံး မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၏”ဟု ဆို၏။

ဤသို့လျှင် အချို့သော သူတို့သည် ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏ အမြတ်ဆုံး မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန်ကို ပြကုန်၏။ (၃-၄၂-၆၀)

97. “Tamañño evamāha – ‘atthi kho, bho, eso attā, yaṃ tvaṃ vadesi, neso natthīti vadāmi; no ca kho, bho, yaṃ attā ettāvata paramadiṭṭhadhammanibbānaṃ patto hoti. Taṃ kissa hetu? Yadeva tattha pītigataṃ cetaso uppilāvitattaṃ, etenetam oḷārikaṃ akkhāyati. Yato kho, bho, yaṃ attā pītiyā ca virāgā upekkhako ca viharati, sato ca sampajāno, sukhañca kāyena paṭisaṃvedeti, yaṃ taṃ ariyā ācikkhanti “upekkhako satimā sukhavihārī”ti, tatiyaṃ jhānaṃ upasampajja viharati, ettāvata kho, bho, yaṃ attā paramadiṭṭhadhammanibbānaṃ patto hoti’ti. Ittheke sato sattassa paramadiṭṭhadhammanibbānaṃ paññāpenti.

၉၇. “တမညော ဧဝမာဟ - ‘အတ္တိ ခေါ၊ ဘော၊ ဧသော အတ္တာ၊ ယံ တံ ဝဒေသိ၊ နေသော နတ္ထိတိ ဝဒာမိ၊ နော စ ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ ဧတ္တာဝတာ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန် ပတ္တော ဟောတိ။ တံ ကိဿ ဟေတု? ယဒေဝ တတ္ထ ပီတိဂတံ စေတသော ဥပ္ပိလာဝိတတ္ထံ၊ ဧတေနတံ သြဋ္ဌာရိကံ အက္ခယတိ။ ယတော ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ ပီတိယာ စ ဝိရာဂါ ဥပေက္ခကော စ ဝိဟရတိ၊ သတော စ သမ္ပဇာနော၊ သုခဉ္စ ကာယေန ပဋိသံဝေဒတိ၊ ယံ တံ အရိယာ အာစိက္ခန္တိ ” ဥပေက္ခကော သတိမာ သုခဝိဟာရီ’’တိ၊ တတိယံ ဈာန် ဥပသမ္ပန္န ဝိဟရတိ၊ ဧတ္တာဝတာ ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန် ပတ္တော ဟောတီ’တိ။ ဣတ္ထေကေ သတော သတ္တဿ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန် ပညပေန္တိ။

97. To him someone else says:

“Friend! The atta that you speak of does exist. I do not say it does not exist. (But) atta by this means has not yet reached the supreme (mundane) immediate Nibbāna. Why? It is because the second jhāna is considered coarse since there still is elation of mind which is pīti. Indeed, friend, this atta, having been detached from pīti, dwells with mindfulness and clear comprehension in eguanimity, and experiences mental and physical well-being. , It achieves and remains in the third jhāna, that which causes a person who attains it to be praised by the Ariyas as one who has eguanimity and mindfulness,

one who abides in sukha. It is only in this manner, that this atta reaches the supreme (mundane) immediate Nibbāna.”

Thus do some declare the nature of the supreme (mundane) immediate Nibbāna of beings presently living. (4)[18+(39+4=43)=61]

၉၇။ ထိုသူကို အခြားသူက ဤသို့ ဆို၏ -

"အချင်း သင်ဆိုသော ဤအတ္တသည် ရှိသည်သာတည်း။ မရှိဟု ငါမဆို၊ အချင်း ဤအတ္တသည်ဤမျှဖြင့် အမြတ်ဆုံး မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်သေး။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထို (ဒုတိယဈာန်) ၌ နှစ်သိမ့်ခြင်း (ပီတိ) ဟူသော စိတ်တက်ကြွခြင်းရှိသောကြောင့် ထို (ဈာန်) ကို ကြမ်းတမ်း၏ဟု ဆိုအပ်၏။ အချင်း ဤအတ္တသည် နှစ်သိမ့်ခြင်း (ပီတိ) ကိုလည်း မတပ်မက်ခြင်းကြောင့်သတိသမ္ပုဉ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ လျစ်လျူရှုလျက် နေ၏။ ချမ်းသာ (သုခ) ကိုလည်း ကိုယ်ဖြင့် ခံစား၏။ အကြင် (တတိယဈာန်) ကြောင့် ထိုသူကို 'လျစ်လျူရှုသူ သတိရှိသူ ချမ်းသာစွာ နေလေ့ ရှိသူ'ဟုအရိယာ (ပုဂ္ဂိုလ်) တို့သည် ပြောကြားကုန်၏။ ထိုတတိယဈာန်သို့ (ဤအတ္တသည်) ရောက်၍ နေ၏။ အချင်း ဤမျှဖြင့် ဤအတ္တသည် အမြတ်ဆုံး မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၏"ဟု ဆို၏။ ဤသို့လျှင် အချို့သော သူတို့သည် ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏ အမြတ်ဆုံး မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန်ကို ပြ ကုန်၏။ (၄-၄၃-၆၁)

98. “Tamañño evamāha – ‘atthi kho, bho, eso attā, yaṃ tvaṃ vadesi, neso natthīti vadāmi; no ca kho, bho, yaṃ attā ettāvata paramadiṭṭhadhammanibbānaṃ patto hoti. Taṃ kissa hetu? Yadeva tattha sukhamiti cetaso ābhogo, etenetam olārikaṃ akkhāyati. Yato kho, bho, yaṃ attā sukhasa ca pahānā dukkhassa ca pahānā pubbeva somanassadomanassānaṃ atthaṅgamā adukkhamasukhaṃ upekkhāsati pārisuddhiṃ catuttham jhānaṃ upasampajja viharati, ettāvata kho, bho, yaṃ attā paramadiṭṭhadhammanibbānaṃ patto hoti’ ti. Ittheke sato sattassa paramadiṭṭhadhammanibbānaṃ paññāpenti.

၉၈. “တမညော ဧဝမာဟ — ‘အတ္တိ ခေါ၊ ဘော၊ ဧသော အတ္တာ၊ ယံ တံ ဝဒေသိ၊ နေသော နတ္ထိတိ ဝဘမိ၊ နော စ ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ ဧတ္တာဝတာ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန် ပတ္တော ဟောတိ။ တံ ကိဿ ဟေတု? ယဒေဝ တတ္ထ သုခမိတိ စေ တသော အဘောဂေါ၊ ဧတေနေတံ ဩဠာရိကံ အက္ခိယတိ။ ယတော ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ သုခဿ စ ပဟာနာ ဒုက္ခဿ စ ပဟာနာ ပုဗ္ဗေဝ သောမနဿအေမနဿာနံ အတ္တင်္ဂမာ အဒုက္ခမသုခံ ဥပေက္ခိယသတိပါရိသုဒ္ဓိ စတုတ္ထံ ဈာန် ဥပသမ္ပန္န ဝိဟရတိ၊ ဧတ္တာဝတာ ခေါ၊ ဘော၊ အယံ အတ္တာ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန် ပတ္တော ဟောတိ’ တိ။ ဣတ္ထေကေ သတော သတ္တဿ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန် ပညပေန္တိ။

98. To him someone else says:

“Friend! The atta that you speak of does exist. I do not say it does not exist. (But) atta by this means has not yet reached the supreme (mundane) immediate Nibbāna. Why? It is because the third jhāna is considered coarse since in that jhāna there still is sukha constantly in mind. Indeed, friend, this atta, by dispelling both pain and pleasure, and by the previous disappearānce of sadness and gladness, achieves and remains in the fourth jhāna, without pain and pleasure, a state of eguanimity and absolute purity of mindfulness. It is only in this manner, friend, that it reaches the supreme (mundane) immediate Nibbāna.”

Thus do some declare the nature of the supreme (mundane) immediate Nibbāna of beings presently living. (5)[18+(39+5=44)=62]

၉၈။ ထိုသူကို အခြားသူက ဤသို့ ဆို၏ -

"အချင်း သင်ဆိုသော ဤအတ္တသည် ရှိသည်သာတည်း။ မရှိဟု ငါမဆို၊ အချင်း ဤအတ္တသည်ဤမျှဖြင့် အမြတ်ဆုံး မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်သေး။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထို (တတိယဈာန်) ၌ ချမ်းသာဟု စိတ်၏ နှလုံးသွင်းခြင်း ရှိသောကြောင့် ထို (ဈာန်) ကို ကြမ်းတမ်း၏ဟုဆိုအပ်၏။ အချင်း ဤအတ္တသည် ချမ်းသာဆင်းရဲကို ပယ်ခြင်း ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရှေးဦးကပင် လျှင်ဝမ်းမြောက်ခြင်း နှလုံးမသာခြင်းတို့၏ ချုပ်နှံခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ဆင်းရဲ

ချမ်းသာ မရှိသောလျစ်လျူရှုမှုကြောင့် ဖြစ်သည့် သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော စတုတ္ထဈာန်သို့ ရောက်၍ နေ၏။ အချင်း၍ မျှဖြင့် ဤအတ္တသည် အမြတ်ဆုံး မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၏" ဟု ဆို၏။

ဤသို့လျှင် အချို့သော သူတို့သည် ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏ အမြတ်ဆုံး မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန်ကို ပြ ကုန်၏။ (၅-၄၄-၆၂)

99. “Imehi kho te, bhikkhave, samaṇabrāhmaṇā diṭṭhadhammanibbānavādā sato sattassa paramadiṭṭhadhammanibbānaṃ paññapenti pañcahi vatthūhi. Ye hi keci, bhikkhave, samaṇā vā brāhmaṇā vā diṭṭhadhammanibbānavādā sato sattassa paramadiṭṭhadhammanibbānaṃ paññapenti, sabbe te imeheva pañcahi vatthūhi...pe... yehi tathāgatassa yathābhuccaṃ vaṇṇaṃ sammā vadamānā vadeyyuṃ.

၉၉. “ဣမေဟိ ခေါ တေ၊ ဘိက္ခဝေ၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒ သတော သတ္တဿ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန် ပညပေန္တိ ပဉ္စဟိ ဝတ္ထုဟိ။ ယေ ဟိ ဧကေ၊ ဘိက္ခဝေ၊ သမဏာ ဝါ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒ သတော သတ္တဿ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန် ပညပေန္တိ သဗ္ဗေ တေ ဣမေဟေဝ ပဉ္စဟိ ဝတ္ထုဟိ။ ပေ။ ယေဟိ တထာဂတဿ ယထာဘူတံ ဝဏ္ဏံ သမ္မာ ဝဒမာနာ ဝဒေယျ။

99. Bhikkhus! Those samaṇas and brāhmaṇas declare in these five ways their belief in the supreme (mundane) immediate Nibbāna of beings presently living. Bhikkhus! When any of the samaṇas and brāhmaṇas declare the supreme (mundane) immediate Nibbāna of beings presently living, all of them do so in these five, or one of five, ways and in no other way. The Tathāgata knows...(as in Paras 72, 73)...Anyone wishing to praise correctly the true virtues of the Tathāgata should do so in terms of these dhammas.

၉၉။ ရဟန်းတို့ အမြတ်ဆုံး မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန် အယူရှိကုန်သော ထိုသမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏ အမြတ်ဆုံး မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန်ကို ဤငါးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ ရဟန်းတို့ အမြတ်ဆုံး မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန်အယူရှိကုန်သော သမဏဗြာဟ္မဏအားလုံးတို့သည် ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏ အမြတ်ဆုံး မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန်ကို ပြကြလျှင် ဤငါးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဤ (ငါးမျိုး) တို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးသော အကြောင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း ပြကုန်၏။ ဤ (ငါးမျိုး) တို့မှ တစ်ပါးသော အကြောင်း မရှိ။ မြတ်စွာဘုရား၏ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ကို မှန်စွာ ပြောလိုကြလျှင် အကြင် (တရား) တို့ဖြင့် ပြောကြရာ၏။ နက်နဲ ကုန်သော ။ပ။ ထိုတရားတို့သည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

100. “Imehi kho te, bhikkhave, samaṇabrāhmaṇā aparantakappikā aparantānudiṭṭhino aparantaṃ ārabha anekavihitāni adhimuttipadāni abhivadanti catucattārīsāya vatthūhi. Ye hi keci, bhikkhave, samaṇā vā brāhmaṇā vā aparantakappikā aparantānudiṭṭhino aparantaṃ ārabha anekavihitāni adhimuttipadāni abhivadanti, sabbe te imeheva catucattārīsāya vatthūhi...pe... yehi tathāgatassa yathābhuccaṃ vaṇṇaṃ sammā vadamānā vadeyyuṃ.

၁၀၀. “ဣမေဟိ ခေါ တေ၊ ဘိက္ခဝေ၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ အပရန္တကပ္ပိကာ အပရန္တနုဒိဋ္ဌိနော အပရန္တ အာရပ္ပ အနေကဝိဟိတာနိ အဓိမုတ္တိပအနိ အဘိဝဒန္တိ စတုစတ္တာရိသာယ ဝတ္ထုဟိ။ ယေ ဟိ ဧကေ၊ ဘိက္ခဝေ၊ သမဏာ ဝါ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ အပရန္တကပ္ပိကာ အပရန္တနုဒိဋ္ဌိနော အပရန္တ အာရပ္ပ အနေကဝိဟိတာနိ အဓိမုတ္တိပအနိ အဘိဝဒန္တိ သဗ္ဗေ တေ ဣမေဟေဝ စတုစတ္တာရိသာယ ဝတ္ထုဟိ။ ပေ။ ယေဟိ တထာဂတဿ ယထာဘူတံ ဝဏ္ဏံ သမ္မာ ဝဒမာနာ ဝဒေယျ။

100. Bhikkhus! those samaṇas and brāhmaṇas who speculate on the future and adhere to beliefs relating to it, assert their many and varied wrong views about the future in these forty-four different ways.

Bhikkhus! When any of the samaṇas and brāhmaṇas propound the many and varied wrong views about the future, all of them do so in these forty-four, or one of the forty-four, different ways and in no other way. The Tathāgata knows ... (as in Paras 72, 73)... Anyone wishing to praise correctly the true virtues of the Tathāgata should do so in terms of these dhammas.

၁၀၀။ ရဟန်းတို့ နောက်အဖို့ကို ကြံဆကုန်သော နောက်အဖို့ကို စွဲယူကုန်သော ထိုသမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် နောက်အဖို့ကို စွဲမှီ၍ များပြားသော မိစ္ဆာအယူပြစ်ကားတို့ကို ဤလေးဆယ့်လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြောဟောကုန်၏။

ရဟန်းတို့ နောက်အဖို့ကို ကြံဆကုန်သော နောက်အဖို့ကို စွဲယူကုန်သော သမဏဗြာဟ္မဏအားလုံးတို့သည် နောက်အဖို့ကို စွဲမှီ၍ များပြားသော မိစ္ဆာအယူပြစ်ကားတို့ကို ပြောဟောကြလျှင် ဤလေးဆယ့်လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ ဤ (လေးဆယ့်လေးမျိုး) တို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးသော အကြောင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း ပြောဟောကုန်၏။ ဤ (လေးဆယ့်လေးမျိုး) တို့မှ တစ်ပါးသော အကြောင်းမရှိ။။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ကို မှန်စွာ ပြောလိုကြလျှင် အကြင် (တရား) တို့ဖြင့် ပြောကြရာ၏။ နက်နဲကုန်သော ။။။ ထိုတရားတို့သည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

101. “Imehi kho te, bhikkhave, samaṇabrāhmaṇā pubbantakappikā ca aparantakappikā ca pubbantāparantakappikā ca pubbantāparantānudiṭṭhino pubbantāparantaṃ ārabbhā anekavihitāni adhimuttipadāni abhivadanti dvāsaṭṭhiyā vatthūhi.

၁၀၁. “ဣမေဟိ ခေါ တေ၊ ဘိက္ခဝေ၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ စ အပရန္တကပ္ပိကာ စ ပုဗ္ဗန္တပရန္တကပ္ပိကာ စ ပုဗ္ဗန္တပရန္တနဒိဋ္ဌိနော ပုဗ္ဗန္တပရန္တံ အာရဗ္ဘ အနေကဝိဟိတာနိ အဓိမုတ္တိပအနိ အဘိဝဒန္တိ ဒွာသဋ္ဌိယာ ဝတ္ထုဟိ။

101. Bhikkhus! Those samaṇas and brāhmaṇas who speculate on the past, or the future, or both the past and the future and adhere to beliefs relating to them assert their many and varied wrong views in these sixty-two different ways.

၁၀၁။ ရဟန်းတို့ ရှေးအဖို့ကို ကြံဆကုန်သော နောက်အဖို့ကို ကြံဆကုန်သော ရှေးအဖို့နောက်အဖို့ကို ကြံဆကုန်သော ရှေးအဖို့ နောက်အဖို့ကို စွဲယူကုန်သော သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ရှေးအဖို့ နောက်အဖို့ကို စွဲမှီ၍ ဤခြောက်ဆယ့်နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် များပြားသော မိစ္ဆာအယူပြစ်ကား တို့ကို ပြောဟောကုန်၏။

102. “Ye hi keci, bhikkhave, samaṇā vā brāhmaṇā vā pubbantakappikā vā aparantakappikā vā pubbantāparantakappikā vā pubbantāparantānudiṭṭhino pubbantāparantaṃ ārabbhā anekavihitāni adhimuttipadāni abhivadanti, sabbe te imeheva dvāsaṭṭhiyā vatthūhi, etesaṃ vā aññatarena; natthi ito bahiddhā.

၁၀၂. “ယေ ဟိ ကေစိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ သမဏာ ဝါ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ ဝါ အပရန္တကပ္ပိကာ ဝါ ပုဗ္ဗန္တပရန္တကပ္ပိကာ ဝါ ပုဗ္ဗန္တပရန္တနဒိဋ္ဌိနော ပုဗ္ဗန္တပရန္တံ အာရဗ္ဘ အနေကဝိဟိတာနိ အဓိမုတ္တိပအနိ အဘိဝဒန္တိ၊ သဗ္ဗေ တေ ဣမေဟေဝ ဒွာသဋ္ဌိယာ ဝတ္ထုဟိ၊ ဧတေသံ ဝါ အညတရေန; နတ္ထိ ဣတော ဗဟိဒ္ဓိ။

102. — Bhikkhus! When any of the samanas and brāhmaṇas who speculate on the past, or the future, or both the past and the future propound their many and varied wrong views, all of them do so in these sixty-two, or one of the sixty-two, ways and in no other way.

၁၀၂။ ရဟန်းတို့ ရှေးအဖို့ကို ကြံဆကုန်သော နောက်အဖို့ကို ကြံဆကုန်သော ရှေးအဖို့ နောက်အဖို့ကို ကြံဆကုန်သော ရှေးအဖို့ နောက်အဖို့ကို စွဲယူကုန်သော သမဏဗြာဟ္မဏအားလုံးတို့သည် ရှေးအဖို့ နောက်အဖို့ကို စွဲမှီ၍ များပြားသော မိစ္ဆာအယူပြစ်ကားတို့ကို ပြောဟောကြလျှင် ဤခြောက်ဆယ့်နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဤ (ခြောက်ဆယ့်နှစ်မျိုး) တို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်သော်လည်းကောင်း ပြောဟောကြကုန်၏။ ဤ (ခြောက်ဆယ့်နှစ်မျိုး) တို့မှ တစ်ပါးသော အကြောင်းမရှိ။

103. “Tayidaṃ, bhikkhave, tathāgato pajānāti – ‘ime diṭṭhiṭṭhānā evaṃgahitā evaṃparāmaṭṭhā evaṃgatikā bhavanti evaṃabhisamparāyā’ti. Tañca tathāgato pajānāti, tato ca uttaritaraṃ pajānāti, tañca pajānanaṃ na parāmasati, aparāmasato cassa paccattaññeva nibbuti veditā. Vedanānaṃ samudayañca atthaṅgamañca assādañca ādīnavañca nissaraṇañca yathābhūtaṃ veditvā anupādāvimutto, bhikkhave, tathāgato.

၁၀၃. “တယိဒံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ တထာဂတော ပဇာနာတိ — ‘ဣမေ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ ဧဝံဂဟိတာ ဧဝံပရာမဋ္ဌာ ဧဝံဂတိကာ ဘဝန္တိ ဧဝံအဘိသမ္ပရာယာ’ တိ။ တဉ္စ တထာဂတော ပဇာနာတိ၊ တတော စ ဥတ္တရိတရံ ပဇာနာတိ၊ တဉ္စ ပဇာနနံ န ပရာမသတိ။

အပရာမသတော စသ ပစ္စတ္တညေဝ နိဗ္ဗုတိ ဝိဒိတာ။ ဝေဒနာနံ သမုဒယဉ္စ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ အဿာဒဉ္စ အာဒိနဝဉ္စ နိဿရဏ ဉ္စ ယထာဘူတံ ဝိဒိတာ အနုပါဒာဝိမုတ္တာ၊ ဘိက္ခဝေ၊ တထာဂတော။

103. Bhikkhus! The Tathāgata knows the destination, the next existence in which one holding these sixty-two views would be reborn, if these views are thus held on to, if these views are thus grasped.

The Tathāgata knows these sixty-two views. He also knows the dhamma which surpasses them. Knowing that dhamma, he does not view it in the wrong way. Since he does not view it in the wrong way, he realizes by himself the extinction of defilements (i.e., greed, anger, and ignorance of the Four Ariya Truths).

Bhikkhus! Since the Tathāgata rightly Knows the arising of feeling (vedanā) and its cause, the cessation of feeling and its cause, its pleasantness, its faults, and freedom from attachment to it, he becomes liberated without any clinging, (1.e., he realizes Nibbāna).

၁၀၃။ ရဟန်းတို့ "ဤခြောက်ဆယ့်နှစ်မျိုးသော အယူတို့သည် ဤသို့ စွဲယူထားလျှင် ဤသို့မှားယွင်းစွာ သုံးသပ်ထားလျှင် ဤသို့ လားရာရှိကုန်၏၊ ဤသို့ တမလွန်ရှိကုန်၏"ဟု မြတ်စွာဘုရားသည် ဤခြောက်ဆယ့်နှစ်မျိုးသော အယူကို သိတော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ထို (ခြောက်ဆယ့်နှစ်မျိုးသောအယူ) ကိုလည်း သိတော်မူ၏။ ထို့ထက် အထူး သဖြင့်လွန်မြတ်သော တရားကိုလည်း သိတော်မူ၏။ ထို (အထူးသဖြင့် လွန်မြတ်သောတရား) ကို သိတော်မူသော်လည်း မှားယွင်းစွာ မသုံးသပ်၊ မှားယွင်းစွာ မသုံးသပ်သောကြောင့် ထို (မြတ်စွာဘုရား) သည်ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် (နိဗ္ဗာန်ကို) သိတော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေဒနာတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ချုပ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သာယာဖွယ် ကိုလည်းကောင်း၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒနာတို့မှ ထွက်မြောက်ရာကိုလည်းကောင်းဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိတော်မူသဖြင့် (တစ်စုံတစ်ရာ) မစွဲလမ်းမှု၍ လွတ်မြောက်တော်မူ၏။

104. “Ime kho te, bhikkhave, dhammā gambhīrā duddasā duranubodhā santā paṇītā atakkāvacarā nipuṇā paṇḍitavedanīyā, ye tathāgato sayam abhiññā sacchikatvā pavedeti, yehi tathāgatassa yathābhuccam vaṇṇam sammā vadamānā vadeyyum.

၁၀၄. “ဣမေ ခေါ တေ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဓမ္မာ ဂမ္ဘီရာ ဒုဒ္ဓသာ ဒုရုပုဗ္ဗော သန္တာ ပဏီတာ အတက္ကဝစရာ နိပုဏာ ပဏ္ဍိတ ဝေဒနီယာ၊ ယေ တထာဂတော သယံ အဘညာ သမ္ဘိကတ္တာ ပဝေဒေတိ၊ ယေဟိ တထာဂတဿ ယထာဘူစုံ ဝဏ္ဏံ သမ္မာ ဝဒမာနာ ဝဒေယျံ။

104. Thus, bhikkhus, these are the dhammas which are profound, hard to see, hard to comprehend, tranquil, noble, surpassing logic, subtle and intelligible only to the ariyas. The Tathāgata has set them forth after realization of these dhammas by himself through Sabbaññuta Ñāṇa (Perfect Wisdom). Anyone wishing to praise correctly the true virtues of the Tathāgata should do so in terms of these dhammas.

၁၀၄။ ရဟန်းတို့ မြတ်စွာဘုရားသည် အကြင် (တရား) တို့ကို ကိုယ်တော်တိုင် ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်မျက်မှောက်ပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ကို မှန်စွာပြောလိုကြလျှင် အကြင် (တရား) တို့ဖြင့် ပြောကြရာ၏။ နက်နဲကုန်သော မြင်နိုင်ခဲ့ကုန်သော သိနိုင်ခဲ့ကုန်သော ငြိမ်သက်ကုန်သော မွန်မြတ်ကုန်သော ကြံစည်ခြင်းဖြင့် မရောက်နိုင်ကုန်သော သိမမြေ့ကုန်သော ပညာရှိတို့သာ သိနိုင်ကုန်သော ထိုတရားတို့သည် ဤသည်တို့ပင်တည်း။

၁။ မိစ္ဆာအယူခြောက်ဆယ့်နှစ်မျိုးကား ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိက တစ်ဆယ့်ရှစ်, အပရန္တကပ္ပိက လေးဆယ့်လေးမျိုးတည်း။

Paritassitavipphanditavāro ပရိတသိတဝိပုန္ဒိတဝါရော  
Agitation Conditioned by Wrong Views and Craving  
(Paritassita Vipphandita Vāra)

105. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā sassatavādā sassataṃ attānañca lokañca paññapenti catūhi vatthūhi, tadapi tesam bhavataṃ samaṇabrāhmaṇānaṃ ajānataṃ apassataṃ vedayitaṃ taṇhāgatānaṃ paritassitavipphanditameva.

၁၀၅။ “တကြ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ သဿတဝါအ သဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ စတုဟိ ဝတ္ထုဟိ ၊ တဒပိ တေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ အဇာနတံ အပဿတံ ဝေဒယိတံ တဏှာဂတာနံ ပရိတသိတဝိပ္ပန္နိတမေဝ။

105. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who hold the view of eternity declare on four grounds that atta as well as loka is eternal, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling) being felt by those respected samaṇas and brāhmaṇas who do not know and who do not see (the truth) and who are seized by craving, is agitated thorough longing.

၁၀၅။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် တည်မြဲအယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) အတ္တကိုလည်းကောင်း၊ လောကကိုလည်းကောင်း တည်မြဲ၏ဟု လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ ထို (ဝေဒနာ) သည်လည်း (အမှန်ကို) မသိကုန်သော (အမှန်ကို) မမြင်ကုန်သော တဏှာပူးကပ်ကုန်သော ထိုအသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ ခံစားခြင်းဖြစ်၍ တောင့်တခြင်းဖြင့် တုန်လှုပ်သည်သာတည်း။

106. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā ekaccasassatikā ekaccaasassatikā ekaccaṃ sassataṃ ekaccaṃ asassataṃ attānañca lokañca paññapenti catūhi vatthūhi, tadapi tesam bhavataṃ samaṇabrāhmaṇānaṃ ajānataṃ apassataṃ vedayitaṃ taṇhāgatānaṃ paritassitavipphanditameva.

၁၀၆။ “တကြ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဧကစ္စသဿတိကာ ဧကစ္စအသဿတိကာ ဧကစ္စ သဿတံ ဧကစ္စ အသဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ စတုဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တဒပိ တေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ အဇာနတံ အပဿတံ ဝေဒယိတံ တဏှာဂတာနံ ပရိတသိတဝိပ္ပန္နိတမေဝ။

106. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who hold the view that there is eternity as well as non-eternity declare on four grounds that atta as well as loka is in some cases eternal and in others not eternal, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling), too, being felt by those respected samaṇas and brāhmaṇas who do not know and who do not see (The truth) and who are seized by craving, is agitated through longing.

၁၀၆။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် အချို့တည်မြဲ အချို့မတည်မြဲ အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) အတ္တကိုလည်းကောင်း၊ လောကကိုလည်းကောင်း အချို့တည်မြဲ၏ အချို့မတည်မြဲဟု လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်ပြကုန်၏။ ထို (ဝေဒနာ) သည်လည်း (အမှန်ကို) မသိကုန်သော (အမှန်ကို) မမြင်ကုန်သော တဏှာပူးကပ်ကုန်သော ထိုအသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ ခံစားခြင်းဖြစ်၍ တောင့်တခြင်းဖြင့် တုန်လှုပ်သည်သာတည်း။

107. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā antānantikā antānantaṃ lokassa paññapenti catūhi vatthūhi, tadapi tesam bhavataṃ samaṇabrāhmaṇānaṃ ajānataṃ apassataṃ vedayitaṃ taṇhāgatānaṃ paritassitavipphanditameva.

၁၀၇။ “တကြ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အန္တာနန္တိကာ အန္တာနန္တိ လောကဿ ပညပေန္တိ စတုဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တဒပိ တေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ အဇာနတံ အပဿတံ ဝေဒယိတံ တဏှာဂတာနံ ပရိတသိတဝိပ္ပန္နိတမေဝ။

107. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samanās and brāhmaṇas who view the world as finite and those who view the world as infinite declare on four grounds that the world is finite or that it is infinite, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling), too, being felt by those respected samaṇas and brāhmaṇas who do not know and who do not see (the truth) and who are seized by craving, is agitated through longing.

၁၀၇။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိ အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) လောက၏ အဆုံးရှိ အဆုံး မရှိကိုလေးမျိုးသော အကြောင်း တို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ ထို (ဝေဒနာ) သည်လည်း (အမှန်ကို) မသိကုန်သော (အမှန်ကို) မမြင်ကုန်သော တဏှာပူးကပ်ကုန် သော ထိုအသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ ခံစားခြင်းဖြစ်၍ တောင့်တခြင်းဖြင့် တုန်လှုပ်သည်သာတည်း။

108. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā amarāvikkhepikā tattha tattha pañhaṃ puṭṭhā samānā vācāvikkhepaṃ āpajjanti amarāvikkhepaṃ catūhi vatthūhi, tadapi tesam bhavatam samaṇabrāhmaṇānaṃ ajānataṃ apassataṃ vedayitaṃ taṇhāgatānaṃ paritassitavipphanditameva.

၁၀၈. “တကြ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အမရာဝိက္ခေပိကာ တတ္ထ တတ္ထ ပဉ္စ ပုဋ္ဌာ သမာနာ ဝါစာဝိက္ခေပံ အာပဇ္ဇန္တိ အမရာဝိက္ခေပံ စတူဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တဒပိ တေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ အဇာနတံ အပဿတံ ဝေဒယိတံ တဏှာဂတာနံ ပရိတဿိတဝိပ္ပန္နိတမေဝ။

108. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who are elusive evade questions put to them as remain ambiguous in four ways, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling), too, being felt by those respected samaṇas and brāhmaṇas who do not know and who do not see (the truth) and who are seized by craving, is agitated through longing.

၁၀၈။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ထိုထိုအရာ၌ အမေးခံကြရလျှင် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော စကားကို လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ဆိုကုန်၏။ ထို (ဝေဒနာ) သည်လည်း (အမှန်ကို) မသိကုန်သော (အမှန်ကို) မမြင်ကုန်သော တဏှာပူးကပ်ကုန်သော ထိုအသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ ခံစားခြင်းဖြစ်၍ တောင့်တခြင်းဖြင့် တုန်လှုပ် သည်သာတည်း။

109. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā adhiccasamuppannikā adhiccasamuppannaṃ attānañca lokañca paññapenti dvīhi vatthūhi, tadapi tesam bhavatam samaṇabrāhmaṇānaṃ ajānataṃ apassataṃ vedayitaṃ taṇhāgatānaṃ paritassitavipphanditameva.

၁၀၉. “တကြ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ ဒ္ဓိဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တဒပိ တေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ အဇာနတံ အပဿတံ ဝေဒယိတံ တဏှာဂတာနံ ပရိတဿိတ ဝိပ္ပန္နိတမေဝ။

109. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who hold the view of noncausality declare on two grounds that atta as well as loka arises without a cause, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling), too, being felt by those respected samanas and brāhmaṇas who do not know and who do not see (the truth) and who are seized by craving, is agitated through longing.

၁၀၉။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် အကြောင်းမဲ့အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက် ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) အတ္တကိုလည်းကောင်း၊ လောကကိုလည်းကောင်း အကြောင်းမဲ့ ဖြစ် ပေါ်၏ဟု နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ ထို (ဝေဒနာ) သည်လည်း (အမှန်ကို) မသိကုန်သော (အမှန်ကို) မ မြင်ကုန်သော တဏှာပူးကပ်ကုန်သော ထိုအသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ ခံစားခြင်းဖြစ်၍ တောင့်တခြင်းဖြင့် တုန်လှုပ် သည်သာတည်း။

110. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā pubbantakappikā pubbantānudiṭṭhino pubbantam ārabha anekavihitāni adhimuttiṭṭhāni abhivadanti aṭṭhārasahi vatthūhi, tadapi tesam bhavatam samaṇabrāhmaṇānaṃ ajānataṃ apassataṃ vedayitaṃ taṇhāgatānaṃ paritassitavipphanditameva.

၁၁၀. “တကြ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ပုဗ္ဗန္တကပိကာ ပုဗ္ဗန္တနုဒိဋ္ဌိနော ပုဗ္ဗန္တံ အာရဗ္ဘ အနေကဝိဟိတာနိ အဓိမုတ္တိပဿနိ အဘိဝေဒန္တိ အဋ္ဌာရသဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တဒပိ တေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ အဇာနတံ အပဿတံ ဝေဒ ယိတံ တဏှာဂတာနံ ပရိတဿိတဝိပ္ပန္နိတမေဝ။

110. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who speculate on the past and adhere to beliefs relating to it declare in eighteen ways their many and varied wrong views relating to the past, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling), too, being felt by those respected samaṇas and brāhmaṇas who do not know and who do not see (the truth) and who are seized by craving, is agitated through longing.

၁၁၀။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် ရှေးအဖို့ကို ကြံဆကုန်သော ရှေးအဖို့ကို စွဲယူကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) ရှေးအဖို့ကို စွဲမှီ၍ များပြားသော မိစ္ဆာအယူပြု စကားတို့ကို တစ်ဆယ့်ရှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြောဟောကုန်၏။ ထို (ဝေဒနာ) သည်လည်း (အမှန်ကို) မသိကုန်သော (အမှန်ကို) မမြင်ကုန်သော တဏှာပူးကပ်ကုန်သော ထိုအသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ ခံစားခြင်းဖြစ်၍ တောင့်တခြင်းဖြင့် တုန်လှုပ်သည်သာတည်း။

111. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā uddhamāghātanikā saññīvādā uddhamāghātanam saññim attānam paññapenti soḷasahi vatthūhi, tadapi tesam bhavatam samaṇabrāhmaṇānam ajānatam apassatam vedayitam taṇhāgatānam paritassitavipphanditameva.

၁၁၁. “တကြ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဥဒ္ဓမာယာတနိကာ သညီဝါဒါ ဥဒ္ဓမာယာတနံ သညိ အတ္တာနံ ပညပေန္တိ သောဠသဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တဒပိ တေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ အဇာနတံ အပဿတံ ဝေဒယိတံ တဏှာဂတာနံ ပရိတဿိတဝိပ္ပန္နိတမေဝ။

111. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who believe in the existence of saññā after death declare in sixteen ways that atta exists with saññā after death, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling), too, being felt by those respected samaṇas and brāhmaṇas who do not know and who do not see (the truth) and who are seized by craving, is agitated through longing.

၁၁၁။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် သေပြီးနောက် သညာရှိ အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) သေပြီးနောက် သညာရှိသော အတ္တကို တစ်ဆယ့်ခြောက်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ ထို (ဝေဒနာ) သည်လည်း (အမှန်ကို) မသိကုန်သော (အမှန်ကို) မမြင်ကုန်သော တဏှာပူးကပ်ကုန်သော ထိုအသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ ခံစားခြင်းဖြစ်၍ တောင့်တခြင်းဖြင့် တုန်လှုပ်သည်သာတည်း။

112. “Tatra , bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā uddhamāghātanikā asaññīvādā uddhamāghātanam asaññim attānam paññapenti aṭṭhahi vatthūhi, tadapi tesam bhavatam samaṇabrāhmaṇānam ajānatam apassatam vedayitam taṇhāgatānam paritassitavipphanditameva.

၁၁၂. “တကြ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဥဒ္ဓမာယာတနိကာ အသညီဝါဒါ ဥဒ္ဓမာယာတနံ အသညိ အတ္တာနံ ပညပေန္တိ အဠဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တဒပိ တေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ အဇာနတံ အပဿတံ ဝေဒယိတံ တဏှာဂတာနံ ပရိတဿိတဝိပ္ပန္နိတမေဝ။

112. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who believe in the non-existence of saññā after death declare in eight ways that atta exists devoid of saññā after death, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling), too, being felt by those respected samaṇas and brāhmaṇas who do not know and who do not see (the truth) and who are seized by craving, is agitated through longing.

၁၁၂။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် သေပြီးနောက် သညာမရှိ အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) သေပြီးနောက်သညာမရှိသော အတ္တကို ရှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ ထို (ဝေဒနာ) သည်လည်း (အမှန်ကို) မသိကုန်သော (အမှန်ကို) မမြင်ကုန်သော တဏှာပူးကပ်ကုန်သော ထိုအသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ ခံစားခြင်းဖြစ်၍ တောင့်တခြင်းဖြင့် တုန်လှုပ်သည်သာတည်း။

113. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā uddhamāghātanikā nevasaññīnāsaññīvādā uddhamāghātanam nevasaññīnāsaññim attānam paññapenti aṭṭhahi vatthūhi, tadapi tesam bhavatam samaṇabrāhmaṇānam ajānatam apassatam vedayitam taṇhāgatānam paritassitavipphanditameva.



၁၁၃. “တတြ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဥဒ္ဓမ္မာယာတနိကာ နေဝသညီနာသညီဝါဒ ဥဒ္ဓမ္မာယာတနံ နေဝ သညီနာသညီ အတ္တာနံ ပညပေန္တိ အဋ္ဌဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တဒပိ တေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ အဇာနတံ အပဿတံ ဝေဒယိတံ တဏှာဂတာနံ ပရိတသိတဝိပ္ပန္နိတမေဝ။

113. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who hold the view that there is neither saññā nor non-saññā (asaññā ) after death declare in eight ways that atta exists in a state of neither sasaññā after death, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling), too, being felt by those respected samaṇas and brāhmaṇas who do not know and who do not see (the truth) and who are seized by craving, is agitated through longing.

၁၁၃။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် သေပြီးနောက် သညာရှိလည်းမဟုတ် မရှိလည်းမဟုတ် အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) သေပြီးနောက် သညာရှိလည်း မဟုတ် မရှိလည်းမဟုတ်သော အတ္တကို ရှစ်မျိုးသောအကြောင်း တို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ ထို (ဝေဒနာ) သည်လည်း (အမှန် ကို) မသိကုန်သော (အမှန်ကို) မမြင်ကုန်သော တဏှာပူးကပ်ကုန်သော ထိုအသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ ခံစားခြင်း ဖြစ်၍ တောင့်တခြင်းဖြင့် တုန်လှုပ်သည်သာတည်း။

114. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā ucchedavādā sato sattassa ucchedaṃ vināsaṃ vibhavaṃ paññāpenti sattahi vatthūhi, tadapi tesam bhavataṃ samaṇabrāhmaṇānaṃ ajānataṃ apassataṃ vedayitaṃ taṇhāgatānaṃ paritassitavipphanditameva.

၁၁၄. “တတြ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဥစ္ဆေဒဝါဒ သတော သတ္တဿ ဥစ္ဆေဒံ ဝိနာသံ ဝိဘဝံ ပညပေန္တိ သတ္တဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တဒပိ တေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ အဇာနတံ အပဿတံ ဝေဒယိတံ တဏှာဂတာနံ ပရိ တသိတဝိပ္ပန္နိတမေဝ။

114. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who hold the belief in annihilation declare in seven ways their belief in the annihilation, destruction: and (future) non-existence of beings presently living. (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling), too, being felt by those respected samaṇas and brāhmaṇas who do not know and who do not see (the truth) and, who are seized by craving, is agitated through longing.

၁၁၄။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် ပြတ်စဲအယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိ အယူ၌နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာ သော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏ ပြတ်စဲခြင်းပျက်စီးခြင်း ပျောက်ကင်းခြင်းကို ခုနစ် မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ ထို (ဝေဒနာ) သည်လည်း (အမှန်ကို) မသိကုန်သော (အမှန်ကို) မမြင်ကုန်သော တဏှာပူးကပ်ကုန်သော ထိုအသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ ခံစားခြင်းဖြစ်၍ တောင့်တခြင်းဖြင့် တုန်လှုပ်သည်သာတည်း။

115. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā ditṭhadhammanibbānavādā sato sattassa paramaditṭhadhammanibbānaṃ paññāpenti pañcahi vatthūhi, tadapi tesam bhavataṃ samaṇabrāhmaṇānaṃ ajānataṃ apassataṃ vedayitaṃ taṇhāgatānaṃ paritassitavipphanditameva.

၁၁၅. “တတြ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒ သတော သတ္တဿ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ ပညပေန္တိ ပဉ္စဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တဒပိ တေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ အဇာနတံ အပဿတံ ဝေဒယိတံ တဏှာဂတာနံ ပရိတသိ တဝိပ္ပန္နိတမေဝ။

115. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who believe in (mundane) immediate Nibbāna declare in five ways their view of the supreme (mundane) immediate Nibbāna of beings presently living, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling), too, being felt by those respected samaṇas and brāhmaṇas who do not know and who do not see (the truth) and who are seized by craving, is agitated through longing.

၁၁၅။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန် အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိ အယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) ထင်ရှားရှိသောသတ္တဝါ၏ အမြတ်ဆုံး မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန်ကို ငါးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ထို (ဝေဒနာ) သည်လည်း (အမှန်ကို) မသိကုန်သော

(အမှန်ကို) မမြင်ကုန်သော တဏှာပူးကပ်ကုန်သော ထိုအသျှင်သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့၏ ခံစားခြင်းဖြစ်၍ တောင့်တခြင်း ဖြင့် တုန်လှုပ်သည်သာတည်း။

116. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā aparantakappikā aparantānudiṭṭhino aparantaṃ ārabbhā anekavihitāni adhimuttipadāni abhivadanti catucattārīsāya vatthūhi, tadapi tesam bhavataṃ samaṇabrāhmaṇānaṃ ajānataṃ apassataṃ vedayitaṃ taṇhāgatānaṃ paritassitavipphanditameva.

၁၁၆. “တကြ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အပရန္တကပ္ပိကာ အပရန္တနုဒိဋ္ဌိနော အပရန္တ အာရပ္ပ အနေကဝိ ဟိတာနိ အဓိမုတ္တိပအနိ အဘိဝဒန္တိ စတုစတ္တာရိသာယ ဝတ္ထုဟိ၊ တဒပိ တေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ အဇာနတံ အပဿတံ ဝေဒယိတံ တဏှာဂတာနံ ပရိတဿိတဝိပ္ပန္နိတမေဝ။

116. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who speculate on the future and adhere to beliefs relating to it assert in forty-four ways their many and varied wrong views about the future, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling), too, being felt by those respected samaṇas and brāhmaṇas who do not know and who do not see (the truth) and who are seized by craving, is agitated through longing.

၁၁၆။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် နောက်အဖို့ကို ကြံဆကုန်သော နောက်အဖို့ကို စွဲယူကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏ တို့သည် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) နောက်အဖို့ကို စွဲမှီ၍ များပြားသော မိစ္ဆာအယူပြစ်ကားတို့ကို လေးဆယ့်လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြောဟောကုန်၏။ ထို (ဝေဒနာ) သည်လည်း (အမှန်ကို) မသိကုန်သော (အမှန်ကို) မမြင်ကုန်သော တဏှာပူးကပ်ကုန်သော ထိုအသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ ခံစား ခြင်းဖြစ်၍ တောင့်တခြင်းဖြင့် တုန်လှုပ်သည်သာတည်း။

117. “Tatra , bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā pubbantakappikā ca aparantakappikā ca pubbantāparantakappikā ca pubbantāparantānudiṭṭhino pubbantāparantaṃ ārabbhā anekavihitāni adhimuttipadāni abhivadanti dvāsaṭṭhiyā vatthūhi, tadapi tesam bhavataṃ samaṇabrāhmaṇānaṃ ajānataṃ apassataṃ vedayitaṃ taṇhāgatānaṃ paritassitavipphanditameva.

၁၁၇. “တကြ ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ စ အပရန္တကပ္ပိကာ စ ပုဗ္ဗန္တပရန္တကပ္ပိကာ စ ပုဗ္ဗန္တ တာပရန္တနုဒိဋ္ဌိနော ပုဗ္ဗန္တပရန္တ အာရပ္ပ အနေကဝိဟိတာနိ အဓိမုတ္တိပအနိ အဘိဝဒန္တိ ဒွာသဋ္ဌိယာ ဝတ္ထုဟိ၊ တဒပိ တေ သံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ အဇာနတံ အပဿတံ ဝေဒယိတံ တဏှာဂတာနံ ပရိတဿိတဝိပ္ပန္နိတမေဝ။

117. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who speculate on the past, or the future, or both the past and the future and adhere to beliefs relating to them assert in sixty-two ways their many and varied wrong views relating to the past and the future, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling), too, being felt by those respected samaṇas and brāhmaṇas who do not know and who do not see (the truth) and who are seized by craving, is agitated through longing.

၁၁၇။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် ရှေးအဖို့ကို ကြံဆကုန်သော နောက်အဖို့ကို ကြံဆကုန်သော ရှေးအဖို့နောက်အဖို့ကို ကြံဆကုန်သော ရှေးအဖို့နောက်အဖို့ကို စွဲယူကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏ တို့သည် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာ သော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) ရှေးအဖို့နောက်အဖို့ကို စွဲမှီ၍ များပြားသော မိစ္ဆာအယူပြစ်ကားတို့ကို ခြောက် ဆယ့်နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြောဟောကုန်၏။ ထို (ဝေဒနာ) သည်လည်း (အမှန်ကို) မသိကုန်သော (အမှန်ကို) မမြင်ကုန်သော တဏှာပူးကပ် ကုန်သော ထိုအသျှင်သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့၏ ခံစားခြင်းဖြစ်၍ တောင့်တခြင်းဖြင့် တုန်လှုပ် သည်သာတည်း။

Phassapaccayāvāro ဖဿပစ္စယာဝါရော  
Contact as Cause  
(Phassa Paccaya)  
ဖဿပစ္စယာဝါရ

118. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā sassatavādā sassataṃ attānañca lokañca paññapenti catūhi vatthūhi, tadapi phassapaccayā.

၁၁၈. “တတြ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ သဿတဝါအ သဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ စတူဟိ ဝတ္ထူဟိ၊ တဒပိ ဖဿပစ္စယာ။

118. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who hold the eternity view declare on four grounds that atta as well as loka is eternal, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling) arises because of contact.

၁၁၈။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် တည်မြဲအယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိ အယူ၌နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) အတ္တကိုလည်းကောင်း၊ လောကကိုလည်းကောင်း တည်မြဲ၏ဟု လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ ဝေဒနာ) သည်လည်း ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

119. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā ekaccasassatikā ekaccaasassatikā ekaccaṃ sassataṃ ekaccaṃ asassataṃ attānañca lokañca paññapenti catūhi vatthūhi, tadapi phassapaccayā.

၁၁၉. “တတြ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဧကစ္စသဿတိကာ ဧကစ္စအသဿတိကာ ဧကစ္စံ သဿတံ ဧကစ္စံ အသဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ စတူဟိ ဝတ္ထူဟိ၊ တဒပိ ဖဿပစ္စယာ။

119. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who hold the view that there is eternity as well as non-eternity declare on four grounds that atta as well as loka is in some cases eternal and in others not eternal, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling), too, arises because of contact.

၁၁၉။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် အချို့တည်မြဲ အချို့မတည်မြဲ အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိ အယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) အတ္တကိုလည်းကောင်း၊ လောကကိုလည်းကောင်း အချို့တည်မြဲ၏ အချို့မတည်မြဲဟု လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်ပြကုန်၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ ဝေဒနာ) သည်လည်း ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

120. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā antānantikā antānantam lokassa paññapenti catūhi vatthūhi, tadapi phassapaccayā.

၁၂၀. “တတြ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အန္တနန္တိကာ အန္တနန္တံ လောကဿ ပညပေန္တိ စတူဟိ ဝတ္ထူဟိ၊ တဒပိ ဖဿပစ္စယာ။

120. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who view the world as finite and those who view the world as infinite declare on four grounds that the world is finite or that it is infinite, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling), too, arises because of contact.

၁၂၀။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိ အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) လောက၏အဆုံးရှိ အဆုံး မရှိကို လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ထို (သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ဝေဒနာ) သည်လည်း ဖဿ ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

121. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā amarāvikkhepikā tattha tattha pañhaṃ puṭṭhā samānā vācāvikkhepaṃ āpajjanti amarāvikkhepaṃ catūhi vatthūhi, tadapi phassapaccayā.

၁၂၁. “တတြ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အမရာဝိက္ခေပိကာ တတ္ထ တတ္ထ ပဉ္စပုဋ္ဌာ သမာနာ ဝါစာဝိက္ခေပံ အာပဇ္ဇန္တိ အမရာဝိက္ခေပံ စတူဟိ ဝတ္ထူဟိ၊ တဒပိ ဖဿပစ္စယာ။

121. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who are elusive evade questions put to them and remain ambiguous in four ways, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling), too, arises because of contact.

၁၂၁။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် အဆုံးမရှိပစ်လွှင့်သော အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ထိုထိုအရာ၌ အမေးခံကြရလျှင် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော စကားကို လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ဆိုကုန်၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ ဝေဒနာ) သည်လည်း ဖဿ ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

122. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā adhiccasamuppannikā adhiccasamuppannaṃ attānañca lokañca paññapenti dvīhi vatthūhi, tadapi phassapaccayā.

၁၂၂. “တတြ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ အတ္တာနံ ယောကံ ပညပေန္တိ ဝတ္ထုဟိ၊ တဒပိ ဖဿပစ္စယာ။

122. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who hold the view of non-causality declare on two grounds that attā as well as loka arises without a cause, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling), too, arises because of contact.

၁၂၂။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် အကြောင်းမဲ့ အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက် ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) အတ္တကိုလည်းကောင်း လောကကိုလည်းကောင်း အကြောင်းမဲ့ ဖြစ်၏ဟု နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ ဝေဒနာ) သည်လည်း ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

123. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā pubbantakappikā pubbantānudiṭṭhino pubbantam ārabbha anekavihitāni adhimuttipadāni abhivadanti aṭṭhārasahi vatthūhi, tadapi phassapaccayā.

၁၂၃. “တတြ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ပုဗ္ဗန္တကပိကာ ပုဗ္ဗန္တနုဒိဋ္ဌိနော ပုဗ္ဗန္တံ အာရပ္ပ အနောကဝိတိတာနိ အဓိမုတ္တိပဘိန္ဒိ အဘိဝဒန္တိ အဋ္ဌာရသဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တဒပိ ဖဿပစ္စယာ။

123. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who speculate on the past and adhere to beliefs relating to it declare in eighteen ways their many and varied wrong views relating to the past, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling), too, arises because of contact.

၁၂၃။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် ရှေးအဖို့ကို ကြံဆကုန်သော ရှေးအဖို့ကို စွဲယူကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင် ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) ရှေးအဖို့ ကို စွဲမှီ၍ တစ်ဆယ့်ရှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် များပြားသော မိစ္ဆာအယူပြစကားတို့ကိုပြောဟော ကုန်၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ ဝေဒနာ) သည် လည်း ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်၏။

124. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā uddhamāghātanikā saññīvādā uddhamāghātanam saññiṃ attānaṃ paññapenti soḷasahi vatthūhi, tadapi phassapaccayā.

၁၂၄. “တတြ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဥဒ္ဓမာယာတနိကာ သညီဝါဒ ဥဒ္ဓမာယာတနံ သညိ အတ္တာနံ ပညပေန္တိ သောဠသဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တဒပိ ဖဿပစ္စယာ။

124. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who believe in the existence of saññā after death declare in sixteen ways that attā exists devoid of saññā after death, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling), too, arises because of contact.

၁၂၄။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် သေပြီးနောက် အတ္တရှိ သညာရှိ အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိ အယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) သေပြီးနောက် သညာရှိသော အတ္တကို တစ်ဆယ့် ခြောက်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ ဝေဒနာ) သည်လည်း ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

125. “Tatra , bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā uddhamāghātanikā asaññīvādā uddhamāghātanam asaññiṃ attānaṃ paññapenti aṭṭhahi vatthūhi, tadapi phassapaccayā.

၁၂၅. “တတြ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဥဒ္ဓမာယာတနိကာ အသညီဝါဒ ဥဒ္ဓမာယာတနံ အသညိ အတ္တာနံ ပညပေန္တိ အဋ္ဌဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တဒပိ ဖဿပစ္စယာ။

125. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who believe in the non-existence of saññā after death declare in eight ways that atta exists devoid of saññā after death, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling), too, arises because of contact.

၁၂၅။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် သေပြီးနောက် သညာမရှိ အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) သေပြီးနောက်သညာမရှိသော အတ္တကို ရှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ ဝေဒနာ) သည်လည်း ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

126. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā uddhamāghātānikā nevasaññānāsaññāṇvādā uddhamāghātanaṃ nevasaññānāsaññāṇim attānaṃ paññāpentī atṭhahi vatthūhi, tadapi phassapaccayā.

၁၂၆. “တတြ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဥဒ္ဓမာယာတနိကာ နေဝသညီနာသညီဝါဒ ဥဒ္ဓမာယာတနံ နေဝသညီနာသညိ အတ္တာနံ ပညပေန္တိ အဋ္ဌဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တဒပိ ဖဿပစ္စယာ။

126. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who hold the view that there is neither saññā nor non-saññā after death declare in eight ways that atta exists in a state of neither saññā nor non-saññā after death, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling), too, arises because of contact.

၁၂၆။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် သေပြီးနောက် သညာရှိလည်းမဟုတ် မရှိလည်းမဟုတ် အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) သေပြီးနောက် သညာရှိလည်းမဟုတ် မရှိလည်းမဟုတ်သော အတ္တကို ရှစ်မျိုးသော အကြောင်း တို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ ဝေဒနာ) သည်လည်း ဖဿ ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

127. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā ucchedavādā sato sattassa ucchedaṃ vināsaṃ vibhavaṃ paññāpentī sattahi vatthūhi, tadapi phassapaccayā.

၁၂၇. “တတြ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဥစ္ဆေဒဝါဒ သတော သတ္တဿ ဥစ္ဆေဒံ ဝိနာသံ ဝိဘဝံ ပညပေန္တိ သတ္တဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တဒပိ ဖဿပစ္စယာ။

127. Bhikkhus, of those: (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who hold the belief in annihilation declare in seven ways their belief in the annihilation, destruction and (future) non-existence of beings presently living, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling), too, arises because of contact.

၁၂၇။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် ပြတ်စဲအယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိ အယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏ ပြတ်စဲခြင်းပျက်စီးခြင်း ပျောက်ကင်းခြင်းကို ခုနစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ ဝေဒနာ) သည်လည်း ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

128. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā diṭṭhadhammanibbānavādā sato sattassa paramadiṭṭhadhammanibbānaṃ paññāpentī pañcahi vatthūhi, tadapi phassapaccayā.

၁၂၈. “တတြ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒ သတော သတ္တဿ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ ပညပေန္တိ ပဉ္စဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တဒပိ ဖဿပစ္စယာ။

128. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who believe in (mundane) immediate Nibbāna declare in five ways their eight of the supreme (mundane) immediate Nibbāna of beings presently living, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling), too, arises because of contact.

၁၂၈။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန် အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိ အယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏ အမြတ်ဆုံး မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန်ကို ငါးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ ထို (သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့၏ ဝေဒနာ) သည်လည်း ဖဿ ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

129. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā aparantakappikā aparantānudiṭṭhino aparantaṃ ārabbhā anekavihitāni adhimuttipadāni abhivadanti catucattārīsāya vatthūhi, tadapi phassapaccayā.

၁၂၉. “တကြ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အပရန္တကပ္ပိကာ အပရန္တနုဒ္ဓိဋ္ဌိနော အပရန္တံ အာရပ္ပ အနေကဝိ ဟိတာနိ အဓိမုတ္တိပအနိ အဘိဝဒန္တိ စတုစတ္တာရိသာယ ဝတ္ထုဟိ၊ တဒပိ ဖဿပစ္စယာ။

129. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who speculate on the future and adhere to beliefs relating to it assert in forty-four ways their many and varied wrong views about the future, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling), too, arises because of contact.

၁၂၉။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် နောက်အဖို့ကို ကြံဆကုန်သော နောက်အဖို့ကို စွဲယူကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏ တို့သည် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) နောက်အဖို့ကို စွဲမှီ၍ များပြားသော မိစ္ဆာအယူပြစကားတို့ကို လေးဆယ့်လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြောဟောကုန်၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ ဝေဒနာ) သည်လည်း ဖဿ ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

130. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā pubbantakappikā ca aparantakappikā ca pubbantāparantakappikā ca pubbantāparantānudiṭṭhino pubbantāparantaṃ ārabbhā anekavihitāni adhimuttipadāni abhivadanti dvāsaṭṭhiyā vatthūhi, tadapi phassapaccayā.

၁၃၀. “တကြ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ စ အပရန္တကပ္ပိကာ စ ပုဗ္ဗန္တပရန္တကပ္ပိကာ စ ပုဗ္ဗန္တတာပရန္တနုဒ္ဓိဋ္ဌိနော ပုဗ္ဗန္တပရန္တံ အာရပ္ပ အနေကဝိဟိတာနိ အဓိမုတ္တိပအနိ အဘိဝဒန္တိ ဒွာသဋ္ဌိယာ ဝတ္ထုဟိ၊ တဒပိ ဖဿ ပစ္စယာ။

130. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who speculate on the past, or the future, or both the past and the future and adhere to beliefs relating to them assert in sixty-two ways their many and varied wrong views relating to the past and the future, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). That (feeling), too, arises because of contact.

၁၃၀။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် ရှေးအဖို့ကို ကြံဆကုန်သော နောက်အဖို့ကို ကြံဆကုန်သော ရှေးအဖို့ နောက်အဖို့ကို ကြံဆကုန်သော ရှေးအဖို့ နောက်အဖို့ကို စွဲယူကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) ရှေးအဖို့ နောက်အဖို့ကို စွဲမှီ၍ များပြားသော မိစ္ဆာအယူပြစကားတို့ကို ခြောက်ဆယ့်နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြောဟောကုန်၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ ဝေဒနာ) သည်လည်း ဖဿ ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

Netam thānaṃ vijjativāro နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိဝါရော

No Possibility of Feeling without Contact

(Netam Thānam Vijjati Vāra)

နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိဝါရ

131. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā sassatavādā sassataṃ attānañca lokañca paññāpentī catūhi vatthūhi, te vata aññatra phassā paṭisaṃvedissantīti netam thānaṃ vijjati.

၁၃၁. “တကြ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ သဿတဝါအ သဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ စတူဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တေ ဝတ အညတြ ဖဿာ ပဋိသံဝေဒိဿန္တိတိ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ။

131. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who hold the view of eternity declare on four grounds that atta as well as loka is eternal, (based on their own personal

feeling of satisfaction in their view). Indeed, they can in no way experience that (feeling) without contact.

၁၃၁။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် တည်မြဲအယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိ အယူ၌နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) အတ္တကိုလည်းကောင်း၊ လောကကိုလည်းကောင်း တည်မြဲ၏ဟု လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့သည် ဖဿနှင့် ကင်း၍ (ထိုဝေဒနာကို) စင်စစ် ခံစားနိုင်ရာသော အကြောင်းမရှိ။

132. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā ekaccasassatikā ekacca asassatikā ekaccaṃ sassatam ekaccaṃ asassatam attānañca lokañca paññapenti catūhi vatthūhi, te vata aññatra phassā paṭisaṃvedissantīti netam ṭhānaṃ vijjati.

၁၃၂. “တကြ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဧကစ္စသဿတိကာ ဧကစ္စ အသဿတိကာ ဧကစ္စ သဿတံ ဧကစ္စ အသဿတံ အတ္တနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ စတူဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တေ ဝတ အညတြ ဖဿာ ပဋိသံဝေဒိဿန္တိတိ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ။

132. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who hold the view that there is eternity as well as non-eternity declare on four grounds that atta as well as loka is in some cases eternal and in others not eternal, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). Indeed, they can in no way experience that (feeling) without contact.

၁၃၂။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် အချို့တည်မြဲ အချို့မတည်မြဲ အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိ အယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) အတ္တကိုလည်းကောင်း၊ လောကကိုလည်းကောင်း အချို့တည်မြဲ အချို့မတည်မြဲဟု လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်ပြကုန်၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့သည် ဖဿနှင့် ကင်း၍ (ထိုဝေဒနာကို) စင်စစ် ခံစားနိုင်ရာသောအကြောင်းမရှိ။

133. “Tatra , bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā antānantikā antānantam lokassa paññapenti catūhi vatthūhi, te vata aññatra phassā paṭisaṃvedissantīti netam ṭhānaṃ vijjati.

၁၃၃. “တကြ ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အန္တာနန္တိကာ အန္တာနန္တိ လောကဿ ပညပေန္တိ စတူဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တေ ဝတ အညတြ ဖဿာ ပဋိသံဝေဒိဿန္တိတိ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ။

133. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who view the world as finite and those who view the world as infinite declare on four grounds that the world is finite or that it is infinite, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). Indeed, they can in no way experience that (feeling) without contact.

၁၃၃။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိ အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏ တို့သည် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) လောက၏ အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိကိုလေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့သည် ဖဿနှင့်ကင်း၍ (ထိုဝေဒနာကို) စင်စစ် ခံစားနိုင်ရာသော အကြောင်းမရှိ။

134. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā amarāvikkhepikā tattha tattha pañham puṭṭhā samānā vācāvikkhepaṃ āpajjanti amarāvikkhepaṃ catūhi vatthūhi, te vata aññatra phassā paṭisaṃvedissantīti netam ṭhānaṃ vijjati.

၁၃၄. “တကြ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အမရာဝိက္ခေပိကာ တတ္ထ တတ္ထ ပုဉ်းပုဉ်း သမာနာ ဝါစာဝိက္ခေပံ အာပဇ္ဇန္တိ အမရာဝိက္ခေပံ စတူဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တေ ဝတ အညတြ ဖဿာ ပဋိသံဝေဒိဿန္တိတိ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ။

134. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who are elusive evade questions put to them and remain ambiguous in four ways, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). Indeed, they can in no way experience that (feeling) without contact,

၁၃၄။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် အဆုံးမရှိပစ်လွှင့်သော အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ထိုထိုအရာ၌ အမေးခံကြရလျှင် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင် ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) အဆုံးမရှိ ပစ်လွှင့်သော

စကားကို လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့သည် ဖဿနှင့် ကင်း၍ (ထိုဝေဒနာကို) စင်စစ် ခံစားနိုင်ရာသော အကြောင်းမရှိ။

135. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā adhiccasaṃuppannikā adhiccasaṃuppannaṃ attānañca lokañca paññāpentī dvīhi vatthūhi, te vata aññātra phassā paṭisaṃvedissantīti netam ṭhānaṃ vijjati.

၁၃၅. “တကြ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ ဒ္ဓိဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တေ ဝတ အညတြ ဖဿာ ပဋိသံဝေဒိဿန္တိတိ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ။

135. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who hold the view of non-causality declare on two grounds that atta as well as loka arises without a cause, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). Indeed, they can in no way experience that (feeling) without contact.

၁၃၅။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် အကြောင်းမဲ့ အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက် ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) အတ္တကိုလည်းကောင်း၊ လောကကိုလည်းကောင်း အကြောင်းမဲ့ ဖြစ် ပေါ်၏ဟု နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့သည် ဖဿနှင့် ကင်း၍ (ထိုဝေဒနာကို) စင်စစ် ခံစားနိုင်ရာသော အကြောင်းမရှိ။

136. “Tatra , bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā pubbantakappikā pubbantānudiṭṭhino pubbantam ārabba anekavihitāni adhimuttipadāni abhivadanti aṭṭhārasahi vatthūhi, te vata aññātra phassā paṭisaṃvedissantīti netam ṭhānaṃ vijjati.

၁၃၆. “တကြ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ပုဗ္ဗန္တကပိကာ ပုဗ္ဗန္တနုဒိဋ္ဌိနော ပုဗ္ဗန္တံ အာရပ္ပ အနေကဝိဟိတာနိ အဓိမုတ္တိပအနိ အဘိဝဒန္တိ အဋ္ဌာရသဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တေ ဝတ အညတြ ဖဿာ ပဋိသံဝေဒိဿန္တိတိ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ။

136. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who speculate on the past and adhere to beliefs relating to it declare in eighteen ways their many and varied wrong views relating to the past, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). Indeed, they can in no way experience that (feeling) without contact.

၁၃၆။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် ရှေးအဖို့ကို ကြံဆကုန်သော ရှေးအဖို့ကို စွဲယူကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) ရှေးအဖို့ကို စွဲမှီ၍ များပြားသော မိစ္ဆာအယူပြ စကားတို့ကို တစ်ဆယ့်ရှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြောဟောကုန်၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့သည် ဖဿနှင့် ကင်း၍ (ထိုဝေဒနာကို) စင်စစ် ခံစားနိုင်ရာသော အကြောင်းမရှိ။

137. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā uddhamāghātanikā saññīvādā uddhamāghātanam saññim attānaṃ paññāpentī soḷasahi vatthūhi, te vata aññātra phassā paṭisaṃvedissantīti netam ṭhānaṃ vijjati.

၁၃၇. “တကြ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဥဒ္ဓမာယာတနိကာ သညီဝါဒ ဥဒ္ဓမာယာတနံ သညီ အတ္တာနံ ပ ညပေန္တိ သောဠသဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တေ ဝတ အညတြ ဖဿာ ပဋိသံဝေဒိဿန္တိတိ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ။

137. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who believe in the existence of saññā after death declare in sixteen ways that ātma exists with saññā after death, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). Indeed, they can in no way experience that (feeling) without contact.

၁၃၇။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် သေပြီးနောက် သညာရှိအယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) သေပြီးနောက် သညာရှိသော အတ္တကို တစ်ဆယ့်ခြောက်မျိုး သော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြောဟောကုန်၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့သည် ဖဿနှင့် ကင်း၍ (ထိုဝေဒနာကို) စင်စစ် ခံစားနိုင်ရာသော အကြောင်းမရှိ။



138. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā uddhamāghātanikā asaṅṇivādā, uddhamāghātaṇaṃ asaṅṇiṃ attānaṃ paññapenti aṭṭhahi vatthūhi, te vata aññatra phassā paṭisaṃvedissantīti netam ṭhānaṃ vijjati.

၁၃၈. “တကြ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဥဒ္ဓမာယာတနိကာ အသညီဝါဒ၊ ဥဒ္ဓမာယာတနံ အသညီ အတ္တာနံ ပညပေန္တိ အဋ္ဌဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တေ ဝတ အညတြ ဖဿာ ပဋိသံဝေဒိဿန္တိတိ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ။

138. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who believe in the non-existence of saṅṇā after death declare in eight ways that atta exists deviod of saṅṇā after death, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). Indeed, they can in no way experience that (feeling) without contact.

၁၃၈။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် သေပြီးနောက် သညာမရှိအယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) သေပြီးနောက်

--

သညာမရှိသော အတ္တကို ရှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့သည် ဖဿနှင့် ကင်း၍ (ထိုဝေဒနာကို) စင်စစ် ခံစားနိုင်ရာသော အကြောင်းမရှိ။

139. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā uddhamāghātanikā nevasaṅṇināsaṅṇivādā uddhamāghātaṇaṃ nevasaṅṇināsaṅṇiṃ attānaṃ paññapenti aṭṭhahi vatthūhi, te vata aññatra phassā paṭisaṃvedissantīti netam ṭhānaṃ vijjati.

၁၃၉. “တကြ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဥဒ္ဓမာယာတနိကာ နေဝသညီနာသညီဝါဒ၊ ဥဒ္ဓမာယာတနံ နေဝသညီနာသညီ အတ္တာနံ ပညပေန္တိ အဋ္ဌဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တေ ဝတ အညတြ ဖဿာ ပဋိသံဝေဒိဿန္တိတိ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ။

139. Bhikkhus, of those: (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who hold the view that there is neither saṅṇā nor non-saṅṇā after death declare in eight ways that atta exists in a state of neither saṅṇā nor non-saṅṇā after death, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). Indeed, they can in no way experience that (feeling) without contact.

၁၃၉။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် သေပြီးနောက် သညာရှိလည်းမဟုတ် မရှိလည်းမဟုတ် အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) သေပြီးနောက် သညာရှိလည်းမဟုတ် မရှိလည်းမဟုတ်သော အတ္တကို ရှစ်မျိုးသော အကြောင်း တို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့သည် ဖဿနှင့် ကင်း၍ (ထိုဝေဒနာကို) စင်စစ်ခံစားနိုင်ရာ သော အကြောင်းမရှိ။

140. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā ucchedavādā sato sattassa ucchedaṃ vināsaṃ vibhavaṃ paññapenti sattahi vatthūhi, te vata aññatra phassā paṭisaṃvedissantīti netam ṭhānaṃ vijjati.

၁၄၀. “တကြ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဥစ္ဆေဒဝါဒ၊ သတော သတ္တဿ ဥစ္ဆေဒံ ဝိနာသံ ဝိဘဝံ ပညပေန္တိ သတ္တဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တေ ဝတ အညတြ ဖဿာ ပဋိသံဝေဒိဿန္တိတိ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ။

140. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who hold the belief in annihilation declare in seven ways their belief in the annihilation, desruction and (future) non-existence of beings presently living, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). Indeed, they can in no way experience that (feeling) without contact.

၁၄၀။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် ပြတ်စဲအယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိ အယူ၌နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏ ပြတ်စဲခြင်းပျက်စီးခြင်း ပျောက်ကင်းခြင်းကို ခုနစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့သည် ဖဿနှင့် ကင်း၍ (ထိုဝေဒနာကို) စင်စစ် ခံစားနိုင်ရာသော အကြောင်းမရှိ။

141. “Tatra , bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā diṭṭhadhammanibbānavādā sato sattassa paramadiṭṭhadhammanibbānaṃ paññapenti pañcahi vatthūhi, te vata aññatra phassā paṭisaṃvedissantīti netam ṭhānaṃ vijjati.

၁၄၁. “တတြ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒာ သတော သတ္တဿ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ ပညပေန္တိ ပဉ္စဟိ ဝတ္ထုဟိ၊ တေ ဝတ အညတြ ဖဿာ ပဋိသံဝေဒိဿန္တိတိ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ။

141. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who believe in (mundane) immediate Nibbāna declare in five ways their view of the supreme (mundane) immediate Nibbāna of beings presently living, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). Indeed, they can in no way experience that (feeling) without contact.

၁၄၁။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန် အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိ အယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) ထင်ရှားရှိသောသတ္တဝါ၏ မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန်ကို ငါးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့သည် ဖဿနှင့် ကင်း၍ (ထိုဝေဒနာကို) စင်စစ် ခံစားနိုင်ရာသော အကြောင်းမရှိ။

142. “Tatra , bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā aparantakappikā aparantānudiṭṭhino aparantaṃ ārabbhā anekavihitāni adhimuttiṭṭhāni abhivadanti catucattārīsāya vatthūhi, te vata aññatra phassā paṭisaṃvedissantīti netam ṭhānaṃ vijjati.

၁၄၂. “တတြ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အပရန္တကပ္ပိကာ အပရန္တနုဒိဋ္ဌိနော အပရန္တ အာရပ္ပ အနေကဝိဟိတာနိ အဓိမုတ္တိပအနိ အဘိဝေဒန္တိ စတုစတ္တာရိသာယ ဝတ္ထုဟိ၊ တေ ဝတ အညတြ ဖဿာ ပဋိသံဝေဒိဿန္တိတိ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ။

142. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who speculate on the future and adhere to beliefs relating to it assert in forty-four ways their many and varied wrong views about the future, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). Indeed, they can in no way experience that (feeling) without contact.

၁၄၂။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် နောက်အဖို့ကို ကြံဆကုန်သော နောက်အဖို့ကို စွဲယူကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိအယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) နောက်အဖို့ကို စွဲမှီ၍ များပြားသော မိစ္ဆာအယူပြစကားတို့ကို လေးဆယ့်လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြောဟောကုန်၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့သည် ဖဿနှင့် ကင်း၍ (ထိုဝေဒနာကို) စင်စစ် ခံစားနိုင်ရာသော အကြောင်းမရှိ။

143. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā pubbantakappikā ca aparantakappikā ca pubbantāparantakappikā ca pubbantāparantānudiṭṭhino pubbantāparantaṃ ārabbhā anekavihitāni adhimuttiṭṭhāni abhivadanti dvāsaṭṭhiyā vatthūhi, te vata aññatra phassā paṭisaṃvedissantīti netam ṭhānaṃ vijjati.

၁၄၃. “တတြ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ စ အပရန္တကပ္ပိကာ စ ပုဗ္ဗန္တပရန္တကပ္ပိကာ စ ပုဗ္ဗန္တတာပရန္တနုဒိဋ္ဌိနော ပုဗ္ဗန္တပရန္တ အာရပ္ပ အနေကဝိဟိတာနိ အဓိမုတ္တိပအနိ အဘိဝေဒန္တိ ဒွာသဋ္ဌိယာ ဝတ္ထုဟိ၊ တေ ဝတ အညတြ ဖဿာ ပဋိသံဝေဒိဿန္တိတိ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ။

143. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who speculate on the past, or the future, or both the past and the future assert in sixty-two ways their many and varied wrong views about the past and the future, (based on their own personal feeling of satisfaction in their view). Indeed, they can in no way experience that (feeling) without contact.

၁၄၃။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် ရှေးအဖို့ကို ကြံဆကုန်သော နောက်အဖို့ကို ကြံဆကုန်သော ရှေးအဖို့နောက်အဖို့ကို ကြံဆကုန်သော ရှေးအဖို့ နောက်အဖို့ကို စွဲယူကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် (မိမိ အယူ၌ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းသာသော အကြင်ဝေဒနာဖြင့် ခံစားကုန်လျက်) ရှေးအဖို့နောက်အဖို့ကို စွဲမှီ၍ များပြားသော မိစ္ဆာအယူပြစကားတို့ကို ခြောက်ဆယ့်နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြောဟော ကုန်၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့သည် ဖဿနှင့် ကင်း၍ (ထိုဝေဒနာကို) စင်စစ် ခံစားနိုင်ရာသော အကြောင်းမရှိ။

144. “Tatra, bhikkhave, ye te samaṇabrāhmaṇā sassatavādā sassataṃ attānañca lokañca paññapenti catūhi vatthūhi, yepi te samaṇabrāhmaṇā ekaccasassatikā ekaccaasassatikā...pe... yepi te samaṇabrāhmaṇā antānantikā... yepi te samaṇabrāhmaṇā amarāvikkhepikā... yepi te samaṇabrāhmaṇā adhiccasamuppannikā... yepi te samaṇabrāhmaṇā pubbantakappikā... yepi te samaṇabrāhmaṇā uddhamāghātānikā saññivādā... yepi te samaṇabrāhmaṇā uddhamāghātānikā asaññivādā... yepi te samaṇabrāhmaṇā uddhamāghātānikā nevasaññināsaññivādā... yepi te samaṇabrāhmaṇā ucchedavādā... yepi te samaṇabrāhmaṇā dīṭṭhadhammanibbānavādā... yepi te samaṇabrāhmaṇā aparantakappikā... yepi te samaṇabrāhmaṇā pubbantakappikā ca aparantakappikā ca pubbantāparantakappikā ca pubbantāparantānudiṭṭhino pubbantāparantaṃ ārabba anekavihitāni adhimuttipadāni abhivadanti dvāsaṭṭhiyā vatthūhi, sabbe te chahi phassāyatanehi phussa phussa paṭisaṃvedenti tesam vedanāpaccayā taṇhā, taṇhāpaccayā upādānaṃ, upādānapaccayā bhavo, bhavapaccayā jāti, jātipaccayā jarāmaraṇaṃ sokaparidevadukkhadomanassupāyāsā sambhavanti.

၁၄၄. “တကြ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ သဿတဝါဒါ သဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ပညပေန္တိ စတူဟိ ဝတ္ထုဟိ။ ယေပိ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဧကစ္စသဿတိကာ ဧကစ္စအသဿတိကာ။ပေ။ ယေပိ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အန္တာနန္တိကာ။ ယေပိ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အမရဝိက္ခေပိကာ။ ယေပိ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အဓိစ္စသမုပ္ပန္တိကာ။ ယေပိ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ။ ယေပိ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဥဒ္ဓမ္မာယာတနိကာ သညီဝါဒါ။ ယေပိ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဥဒ္ဓမ္မာယာတနိကာ အသညီဝါဒါ။ ယေပိ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဥဒ္ဓမ္မာယာတနိကာ နေဝသညီနာသညီဝါဒါ။ ယေပိ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဥစ္ဆေဒဝါဒါ။ ယေပိ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒါ။ ယေပိ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ အပရန္တကပ္ပိကာ။ ယေပိ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ စ အပရန္တကပ္ပိကာ စ ပုဗ္ဗန္တပရန္တကပ္ပိကာ စ ပုဗ္ဗန္တပရန္တနုဒိဋ္ဌိနော ပုဗ္ဗန္တပရန္တ အာရဗ္ဗ အနေကဝိဟိတာနိ အဓိမုတ္တိပဒါနိ အဘိဝဒန္တိ ဒွာသဋ္ဌိယာ ဝတ္ထုဟိ။ သဗ္ဗေ တေ ဆဟိ ဖဿာယတနေဟိ ဖဿ ဖဿ ပဋိသံဝေဒေန္တိ တေသံ ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ၊ တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနပစ္စယာ ဘဝေါ၊ ဘဝပစ္စယာ ဇာတိ၊ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ သောကပရိဒေဝဒုက္ခအေမနသုပါယာသာ သမ္ဘဝန္တိ။

144. Bhikkhus, of those (holding the wrong views), those samaṇas and brāhmaṇas who hold the view of eternity declare on four grounds that atta as well as loka is eternal. Also those samaṇas and brāhmaṇas who hold the view that atta as well as loka is in some cases eternal and in others not eternal ...p... Also those samaṇas and brāhmaṇas who hold the view of the world as finite or those who hold it as infinite ...p... Also those sāmāṇas and brāhmaṇas who elusively evade questions ...p... Also those samaṇas and brāhmaṇas who hold the view of non-causality ...p... Also those samaṇas and brāhmaṇas who speculate on the past and adhere to beliefs relating to it ...p... Also those samaṇas and brāhmaṇas who believe in the existence of saññā after death ...p... Also those samaṇas and brāhmaṇas who believe in the non-existence of saññā after death ...p... Also those samaṇas and brāhmaṇas who believe that there is neither saññā nor non-saññā after death ...p... Also those samaṇas and brāhmaṇas who believe in annihilation ...p... Also those samaṇas and brahmaṇas who believe in (mundane) immediate Nibbāna ...p... Also those samaṇas and brāhmaṇas who speculate on the future ...p... Also those samaṇas and brāhmaṇas who speculate on the past, or the future, or both, and adhere to beliefs relating to them, assert in sixty-two ways their many and varied wrong views relating to the past and the future. They experience feeling as a result of repeated contact through the six sense bases. In them feeling gives rise to craving; craving gives rise to clinging; clinging gives rise to current existence (upapattibhava) and the kammic causal process (kamma bhava); the kammic causal process gives rise to rebirth; and rebirth gives rise to ageing, death, grief, lamentation, pain, distress and despair.

၁၄၄။ ရဟန်းတို့ ထိုသူတို့တွင် တည်မြဲ အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် အတ္တကိုလည်းကောင်း၊ လောကကိုလည်းကောင်း တည်မြဲ၏ဟု လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြကုန်၏။အချို့ တည်မြဲ အချို့ မတည်မြဲ အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည်လည်း။ပ။ အဆုံးရှိအဆုံး မရှိ အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏ

ဗြာဟ္မဏတို့သည်လည်း။ အဆုံးမရှိပစ်လွှင့်သောအယူရှိကုန်သော အကြင် သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည်လည်း။  
အကြောင်းမဲ့ အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည်လည်း။ ရှေးအဖို့ကို ကြံဆကုန်သော ရှေးအဖို့ကို စွဲယူ  
ကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏ တို့သည်လည်း။ သေပြီးနောက် သညာရှိ အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏ ဗြာဟ္မဏ  
တို့သည်လည်း။ သေပြီးနောက် သညာမရှိ အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည်လည်း။ သေပြီးနောက်  
သညာရှိလည်းမဟုတ် မရှိလည်းမဟုတ် အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည်လည်း။ ပြတ်စဲအယူရှိကုန်  
သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည်လည်း။ မျက်မှောက် (လောကီ) နိဗ္ဗာန်အယူရှိကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏ  
တို့သည်လည်း။ နောက်အဖို့ကို ကြံဆကုန်သော နောက်အဖို့ကို စွဲယူကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည်လည်း။  
ရှေးအဖို့ကို ကြံဆကုန်သော နောက်အဖို့ကို ကြံဆကုန်သော ရှေးအဖို့ နောက်အဖို့ကို ကြံဆကုန်သော ရှေးအဖို့ နောက်  
အဖို့ကို စွဲယူကုန်သော အကြင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည်လည်း ရှေးအဖို့ နောက်အဖို့ကို စွဲမီ၍ များပြားသော မိစ္ဆာအယူပြ  
စကားတို့ကို ခြောက်ဆယ့်နှစ်မျိုးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ပြောဟောကုန်၏။ ထို (သမဏဗြာဟ္မဏ) တို့သည် ဖဿ  
ဖြစ်ကြောင်း (ဒွါရ) ခြောက်ပါးတို့ဖြင့် တွေ့ထိ၍ တွေ့ထိ၍ ခံစားကုန်၏။ ထိုသူတို့အား ဝေဒနာကြောင့် တဏှာ ဖြစ်၏။  
တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန် ဖြစ်၏။ ဥပါဒါန်ကြောင့် ဘဝ ဖြစ်၏။ ဘဝကြောင့် ဇာတိဖြစ်၏။ ဇာတိကြောင့်အိုခြင်း သေခြင်း  
ပူဆွေးခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာခြင်း ပြင်းစွာ ပူပန်ခြင်းတို့ဖြစ်ကုန်၏။

Viva tt akath ādi ဝိ ဇ္ဇ အကထ အာဒိ  
Discourse on the Cessation of the Round of Rebirths  
(Vivaṭṭa Kathādi)  
ဝိဝဇ္ဇကထာဒိ

145. “Yato kho, bhikkhave, bhikkhu channaṃ phassāyatanānaṃ samudayañca atthaṅgamañca  
assādañca ādīnavañca nissaraṇaṃ yathābhūtaṃ pajānāti, ayaṃ imehi sabbeheva uttaritaraṃ pajānāti.  
၁၄၅. “ယတော ခေါ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဘိက္ခု ဆန္တံ ဖဿယတနာနံ သမုဒယဉ္စ အတ္တင်္ဂမဉ္စ အဿာဒဉ္စ အာဒိနဝဉ္စ နိဿရဏဉ္စ  
ယထဘူတံ ပဇာနာတိ၊ အယံ ဣမေဟိ သဗ္ဗေဟဝ ဥတ္တရိတရံ ပဇာနာတိ။

145. Bhikkhus! When a bhikkhu knows correctly the origin of the six sense bases of contact, their  
cessation, their pleasantness, their danger and the way of escape from them, he realizes the dhammas  
(Morality, sīla; Concentration, samādhi; Wisdom, paññā; Liberation, vimutti) that surpass all these  
(wrong) views.

၁၄၅။ ရဟန်းတို့ အကြင်အခါ၌ ရဟန်းသည် ဖဿဖြစ်ကြောင်း (ဒွါရ) ခြောက်ပါးတို့၏ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊  
ချုပ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သာယာဖွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဖဿယတနတို့မှ ထွက်မြောက်  
ရာကိုလည်းကောင်းဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိ၏။ ဤရဟန်းသည် ဤမိစ္ဆာအယူ အလုံးစုံတို့ထက် အထူးသဖြင့် လွန်  
မြတ်သော တရားကိုလည်း သိ၏။

146. “Ye hi keci, bhikkhave, samaṇā vā brāhmaṇā vā pubbantakappikā vā aparantakappikā vā  
pubbantāparantakappikā vā pubbantāparantānudiṭṭhino pubbantāparantaṃ ārabha anekavihitāni  
adhimuttipadāni abhivadanti, sabbe te imeheva dvāsaṭṭhiyā vatthūhi antojālīkatā, ettha sitāva  
ummujjamānā ummujjanti, ettha pariyāpannā antojālīkatāva ummujjamānā ummujjanti.

“Seyyathāpi, bhikkhave, dakkho kevaṭṭo vā kevaṭṭantevāsī vā sukhumacchikena jālena parittaṃ  
udakadaḥaṃ [udakarahadaṃ (sī. syā. pī.)] otthareyya. Tassa evamassa – ‘ye kho keci imasmiṃ  
udakadahe oḷārikā pāṇā, sabbe te antojālīkatā. Ettha sitāva ummujjamānā ummujjanti; ettha  
pariyāpannā antojālīkatāva ummujjamānā ummujjanti’ ti; evameva kho, bhikkhave, ye hi keci samaṇā  
vā brāhmaṇā vā pubbantakappikā vā aparantakappikā vā pubbantāparantakappikā vā  
pubbantāparantānudiṭṭhino pubbantāparantaṃ ārabha anekavihitāni adhimuttipadāni abhivadanti,  
sabbe te imeheva dvāsaṭṭhiyā vatthūhi antojālīkatā ettha sitāva ummujjamānā ummujjanti, ettha  
pariyāpannā antojālīkatāva ummujjamānā ummujjanti.

၁၄၆. “ယေ ဟိ ကေစိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ သမဏာ ဝါ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ ဝါ အပရန္တကပ္ပိကာ ဝါ ပုဗ္ဗန္တပရန္တကပ္ပိကာ ဝါ ပုဗ္ဗန္တပရန္တနဒိဌိနော ပုဗ္ဗန္တပရန္တံ အာရပ္ပ အနေကဝိဟိတာနိ အဓိမုတ္တိပဒာနိ အဘိဝဒန္တိ၊ သဗ္ဗေ တေ ဣမေဟေဝ ဒွာ သဌိယာ ဝတ္ထုဟိ အန္တောဇာလိကတာ၊ ဧတ္ထ သိတာဝ ဥမ္မုဇ္ဇမာနာ ဥမ္မုဇ္ဇန္တိ၊ ဧတ္ထ ပရိယာပန္နာ အန္တောဇာလိကတာဝ ဥမ္မုဇ္ဇမာနာ ဥမ္မုဇ္ဇန္တိ။”

“သေယျဏပိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဒက္ခေါ ကေဝဇ္ဇော ဝါ ကေဝဇ္ဇန္တေဝါသီ ဝါ သုခမစ္ဆိကေန ဇာလေန ပရိတ္တံ ဥဒကဒဟံ [ဥဒကရ ဟဒံ (သီ. သျှ. ပီ.)] ဩတ္ထရေယျ။ တဿ ဧဝမဿ — ‘ယေ ခေါ ကေစိ ဣမသ္မိ ဥဒကဒဟေ ဩဋ္ဌာရိကာ ပါဏာ၊ သ ဗ္ဗေ တေ အန္တောဇာလိကတာ။ ဧတ္ထ သိတာဝ ဥမ္မုဇ္ဇမာနာ ဥမ္မုဇ္ဇန္တိ၊ ဧတ္ထ ပရိယာပန္နာ အန္တောဇာလိကတာဝ ဥမ္မုဇ္ဇမာနာ ဥမ္မုဇ္ဇန္တိ’ တိ; ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ယေ ဟိ ကေစိ သမဏာ ဝါ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ ဝါ အပရန္တကပ္ပိကာ ဝါ ပုဗ္ဗန္တပရန္တကပ္ပိကာ ဝါ ပုဗ္ဗန္တပရန္တနဒိဌိနော ပုဗ္ဗန္တပရန္တံ အာရပ္ပ အနေကဝိဟိတာနိ အဓိမုတ္တိပဒာနိ အဘိဝဒန္တိ၊ သဗ္ဗေ တေ ဣမေဟေဝ ဒွာသဌိယာ ဝတ္ထုဟိ အန္တောဇာလိကတာ ဧတ္ထ သိတာဝ ဥမ္မုဇ္ဇမာနာ ဥမ္မုဇ္ဇန္တိ၊ ဧတ္ထ ပရိယာပန္နာ အန္တော ဇာလိကတာဝ ဥမ္မုဇ္ဇမာနာ ဥမ္မုဇ္ဇန္တိ။”

146. Bhikkhus! When any of the samaṇas and brāhmaṇas who speculate on the past, or the future, or both the past and the future, and adhere to beliefs relating to them, assert the many and varied (wrong) views about the past, or the future, or both, all of them are caught in the net of this discourse with all their sixty-two categories of wrong views, and if they try to rise (or sink), within the net, for all their views fall within the net of this discourse.

Take this simile, bhikkhus! When a skilful fisherman or his apprentice spreads out a finely meshed net on the waters of a small lake, it may occur to him thus:

'As all big creatures in the lake have been caught in the finely meshed net, if they rise to the surface (or sink), they do so within the net. As they are all contained in the net, if they rise (or sink), they do so all within the finely meshed net.'

In the same manner, bhikkhus, when all samanās and brāhmaṇas, speculating on the past, or the future, or both, and adhering to beliefs relating to them, assert their many and varied (wrong) views they do so in sixty-two ways, which all fall within the net of this discourse. And as this discourse encompasses all those (wrong) views, if any one of the views comes up, it does so within the compass of this discourse.

၁၄၆။ ရဟန်းတို့ ရှေးအဖို့ကို ကြံဆကုန်သော နောက်အဖို့ကို ကြံဆကုန်သော ရှေးအဖို့နောက်အဖို့ကို ကြံဆကုန်သော ရှေးအဖို့နောက်အဖို့ကို စွဲယူကုန်သော အလုံးစုံသောသမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ရှေးအဖို့ နောက်အဖို့ကို စွဲမိ၍ များပြားသော မိစ္ဆာအယူပြ စကားတို့ကို ပြောဟောကုန်၏။ ထိုသမဏဗြာဟ္မဏအားလုံးတို့သည် ဤခြောက်ဆယ့်နှစ်မျိုးသော မိစ္ဆာအယူဖြင့် ဒေသနာကွန်ရက်အတွင်း၌မိကုန်သည်ဖြစ်၍ ပေါ် ကြလျှင် ဤဒေသနာကွန်ရက်အတွင်း၌ တည်ကုန်လျက်သာလျှင် ပေါ်ကုန်၏။ ဤဒေသနာကွန်ရက်အတွင်း၌ အကျုံးဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ပေါ် ကြလျှင် ဒေသနာကွန်ရက်အတွင်း၌ မိကုန်လျက်သာလျှင် ပေါ်ကုန်၏။

ရဟန်းတို့ ဥပမာသော်ကား ကျွမ်းကျင်သော တံငါသည်သည်လည်းကောင်း တံငါသည်၏ တပည့်သည်လည်းကောင်း ကွန်ရက်စိပ်ဖြင့် ရေအိုင်ငယ်ကို လွှမ်းအုပ်ရာ၏။ ထိုသူအား ဤသို့ စိတ်ဖြစ်ရာ၏ -

"ဤရေအိုင်ငယ်ရှိ ကြီးသော ရေသတ္တဝါအားလုံးတို့သည် ကွန်ရက်စိပ်အတွင်း၌ မိကုန်သည် ဖြစ်၍ပေါ် ကြလျှင် ဤကွန်ရက်စိပ်အတွင်း၌ တည်ကုန်လျက်သာလျှင် ပေါ်ကုန်၏။ ဤကွန်ရက်စိပ်၌အကျုံးဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ပေါ် ကြလျှင် ကွန်ရက်စိပ်အတွင်း၌ မိကုန်လျက်သာလျှင် ပေါ်ကုန်၏။" ဟုစိတ်ဖြစ်ရာ၏။

ရဟန်းတို့ ထို့အတူသာလျှင် ရှေးအဖို့ကို ကြံဆကုန်သော နောက်အဖို့ကို ကြံဆကုန်သော ရှေးအဖို့ နောက်အဖို့ကို ကြံဆကုန်သော ရှေးအဖို့ နောက်အဖို့ကို စွဲယူကုန်သော အလုံးစုံသောသမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ရှေးအဖို့ နောက်အဖို့ကို စွဲမိ၍ များပြားသော မိစ္ဆာအယူပြစကားတို့ကို ပြောဟောကုန်၏။ ထိုသမဏဗြာဟ္မဏအားလုံးတို့သည် ဤ ခြောက်ဆယ့်နှစ်မျိုးသော မိစ္ဆာအယူတို့ဖြင့် ဒေသနာကွန်ရက် အတွင်း၌ မိကုန်သည် ဖြစ်၍ ပေါ်ကြလျှင် ဤဒေသနာကွန်ရက်

အတွင်း၌တည်ကုန်လျက်သာလျှင် ပေါ်ကုန်၏။ ဤဒေသနာကွန်ရက် အတွင်း၌ အကျုံးဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ပေါ်ကြလျှင် ဒေသနာကွန်ရက် အတွင်း၌ မိကုန်လျက်သာလျှင် ပေါ်ကုန်၏။

147. “Ucchinnabhavanettiko, bhikkhave, tathāgatassa kāyo tiṭṭhati. Yāvassa kāyo ṭhassati, tāva naṃ dakkhanti devamanussā. Kāyassa bhedā uddhaṃ jīvitapariyādānā na naṃ dakkhanti devamanussā.

“Seyyathāpi, bhikkhave, ambapiṇḍiyā vaṇṭacchinnāyā yāni kānīci ambāni vaṇṭapaṭibandhāni [vaṇṭūpanibandhanāni (sī. pī.), vaṇḍapaṭibaddhāni (ka.)], sabbāni tāni tadanvayāni bhavanti; evameva kho, bhikkhave, ucchinnabhavanettiko tathāgatassa kāyo tiṭṭhati, yāvassa kāyo ṭhassati, tāva naṃ dakkhanti devamanussā, kāyassa bhedā uddhaṃ jīvitapariyādānā na naṃ dakkhanti devamanussā”ti.  
၁၄၇. “ဥစ္ဆိန္ဒဘဝနေတ္တိကော၊ ဘိက္ခဝေ၊ တထာဂတဿ ကာယော တိဋ္ဌတိ။ ယာဝဿ ကာယော ဌဿတိ၊ တာဝ နံ ဒက္ခန္တိ ဒေဝမနုဿာ။ ကာယဿ ဘောအ ဥဒ္ဓံ ဇီဝိတပရိယာအနာ န နံ ဒက္ခန္တိ ဒေဝမနုဿာ။

“သေယျထာပိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ အမ္ပပိဏ္ဍိယာ ဝဏုဏ္ဍိန္ဒယ ယာနိ ကာနိစိ အမ္ဘာနိ ဝဏုပဋိဗန္ဓာနိ [ဝဏုပုပနိဗန္ဓာနိ (သီ. ပီ.)၊ ဝဏုပဋိဗန္ဓာနိ (က.)]၊ သဗ္ဗာနိ တာနိ တဒန္တယာနိ ဘဝန္တိ၊ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဥစ္ဆိန္ဒဘဝနေတ္တိကော တထာဂတဿ ကာယော တိဋ္ဌတိ၊ ယာဝဿ ကာယော ဌဿတိ၊ တာဝ နံ ဒက္ခန္တိ ဒေဝမနုဿာ၊ ကာယဿ ဘောအ ဥဒ္ဓံ ဇီဝိတပရိယာအနာ န နံ ဒက္ခန္တိ ဒေဝမနုဿာ”တိ။

147. The Tathāgata's physical body stands cut off from the bonds of craving for existence. Men and devas will behold him for so long as his physical body remains. They will not behold him when his physical body dissolves at the end of his life.

Just as, bhikkhus, when the stalk is cut off, all mangoes hanging on it go with it; so, bhikkhus, the physical body of the Tathāgata stands cut off from craving for existence. Men and devas will behold him for so long as his physical body remains. They will not behold him when his physical body dissolves at the end of his life.

၁၄၇။ ရဟန်းတို့ မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်တော်သည် ဘဝတဏှာ ပြတ်ပြီးဖြစ်လျက် တည်တော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်တော် တည်နေသမျှ ကာလအတွင်း၌သာလျှင် ထို (မြတ်စွာဘုရား) ကို နတ်လူတို့သည် ဖူးမြင်ကြရကုန်လတ္တံ့၊ အသက်တော်ကုန်ဆုံး၍ ကိုယ်တော်ပျက်စီးသည်မှ နောက်၌ထို (မြတ်စွာဘုရား) ကို နတ်လူတို့သည် မဖူးမြင်ကြရကုန်လတ္တံ့။

ရဟန်းတို့ ဥပမာသော်ကား သရက်ခိုင်သည် အညှာပြတ်ခဲ့လျှင် အညှာ၌ တွယ်နေသော သရက်သီးအားလုံးတို့သည် ထို အညှာသို့သာ လိုက်ပါကုန်၏။ ရဟန်းတို့ ဤအတူသာလျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ကိုယ်တော်သည် ဘဝတဏှာပြတ်ပြီး ဖြစ်လျက် တည်တော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်တော်တည်နေသမျှကာလအတွင်း၌သာလျှင် ထို (မြတ်စွာဘုရား) ကို နတ်လူတို့သည် ဖူးမြင်ကြရကုန်လတ္တံ့၊ အသက်တော် ကုန်ဆုံး၍ ကိုယ်တော်ပျက်စီးသည်မှ နောက်၌ ထို (မြတ်စွာဘုရား) ကို နတ်လူတို့သည်မဖူးမြင်ကြရကုန် လတ္တံ့ဟု (ဟောတော်မူ၏)။

### Conclusion နိဂုံး

148. Evaṃ vutte āyasmā ānando bhagavantam etadavoca – “acchariyaṃ, bhante, abbhutaṃ, bhante, ko nāmo ayaṃ, bhante, dhammapariyāyo”ti? “Tasmātiha tvam, ānanda, imaṃ dhammapariyāyaṃ atthajālantipi naṃ dhārehi, dhammajālantipi naṃ dhārehi, brahmajālantipi naṃ dhārehi, diṭṭhijālantipi naṃ dhārehi, anuttaro saṅgāmaṃ vijayotipi naṃ dhārehi”ti. Idamavoca bhagavā.

၁၄၈. ဧဝံ ဝုတ္တေ အာယဿ အာနန္ဒော ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစ – “အတ္ထရိယံ၊ ဘန္တေ၊ အဗ္ဘုတံ၊ ဘန္တေ၊ ကော နာမော အယံ၊ ဘန္တေ၊ ဓမ္မပရိယာယော”တိ? “တဿာတိဟ တံ၊ အာနန္ဒ၊ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ အတ္ထဇာလန္တိပိ နံ ဓာရေဟိ၊ ဓမ္မဇာလန္တိပိ နံ

ဓာရေဟိ၊ ဗြဟ္မဇာလန္တိပိ နံ ဓာရေဟိ၊ ဒိဋ္ဌိဇာလန္တိပိ နံ ဓာရေဟိ၊ အနုတ္တရော သင်္ဂါမဝိဇယောတိပိ နံ ဓာရေဟိ'' တိ။ ဣဒ မဝေစ ဘဂဝါ။

148. When the Bhagavā had delivered this discourse, the Venerable Ānanda addressed him thus: "Marvellous indeed. Venerable Sir! Extraordinary indeed, Venerable Sir! What is the name of this exposition of the dhamma?"

"Ānanda!" said the Bhagavā, "Bear in mind that this exposition of the dhamma is called Atthajāla, the Net of Essence, as well as Dhammajāla, the Net of the Dhamma, as well as Brahmajāla, the Net of Perfect Wisdom, as well as Diṭṭhijāla (the Net of Views, as well as Anuttarasaṅgāma Vijaya, the Incomparable Victory in Battle." Thus said the Bhagavā.

၁၄၈။ ဤသို့ ဟောတော်မူသော် အသျှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏ -

"အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ အသျှင်ဘုရား၊ မဖြစ်ဖူးမြဲ ဖြစ်ပါပေစွ အသျှင်ဘုရား၊ ဤတရားဒေသနာ တော်သည်အဘယ်အမည်ရှိ ပါသနည်း အသျှင်ဘုရား"ဟု လျှောက်၏။

အာနန္ဒာ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ဤတရားဒေသနာတော်ကို 'အတ္ထဇာလ'၁ ဟူ၍လည်း မှတ်လော့၊ 'ဓမ္မဇာလ'၂ဟူ၍လည်း မှတ်လော့၊ 'ဗြဟ္မဇာလ'၃ ဟူ၍လည်း မှတ်လော့၊ 'ဒိဋ္ဌိဇာလ'၄ ဟူ၍လည်း မှတ်လော့၊ 'အနုတ္တရသင်္ဂါမဝိဇယ'၅ ဟူ၍လည်း မှတ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤတရားတော်ကို ဟောတော်မူ၏။

149. Attamanā te bhikkhū bhagavato bhāsitaṃ abhinanduntī. Imasmiṃca pana veyyākaraṇasmim bhaññamāne dasasahassī [sahassī (katthaci)] lokadhātu akampitthāti.

၁၄၉။ အတ္တမနာ တေ ဘိက္ခု ဘဂဝတော ဘာသိတံ အဘိနန္ဒန္တိ။ ဣမသ္မိဉ္စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိ ဘညမာနေ ဒဿ ဟဿီ [သဟဿီ (ကတ္ထစိ)] လောကဓာတု အကမ္ပိတ္တတိ။

149. Delighted, the bhikkhus rejoiced at the words of the Bhagavā. On the delivery of this discourse ten thousand world systems quaked.

၁၄၉။ ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသော တရားတော်ကို နှစ်လိုကုန်သည် ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်စွာ ခံယူ ကုန်၏။ ဤစကားဖြင့် တရားတော်ကို ဟောတော်မူသော် တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်သည် တုန်လှုပ်လေသတည်း။

ဗြဟ္မဇာလသုတ် ပြီး၏။

၁။ အတ္ထ= အနက်သဘော+ဇာလ= ကွန်ရက်။ အတ္ထဇာလ= အနက်သဘောကွန်ရက်။

၂။ ဓမ္မ= တရားအစဉ်+ဇာလ=ကွန်ရက်၊ ဓမ္မဇာလ=တရားအစဉ်ကွန်ရက်။

၃။ ဗြဟ္မ= မြတ်သောဉာဏ် +ဇာလ=ကွန်ရက်၊ ဗြဟ္မဇာလ= မြတ်သောဉာဏ်ကွန်ရက်။

၄။ ဒိဋ္ဌိ=အယူဝါဒ+ဇာလ=ကွန်ရက်၊ ဒိဋ္ဌိဇာလ= အယူဝါဒကွန်ရက်။

၅။ အနုတ္တရ=အတုမဲ့+သင်္ဂါမ=စစ်ပွဲ+ဝိဇယ=အောင်ခြင်း၊ အနုတ္တရသင်္ဂါမဝိဇယ= အတုမဲ့စစ်အောင်ပွဲ။

Brahmajālasuttaṃ niṭṭhitaṃ paṭhamam.

ဗြဟ္မဇာလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ ပဌမံ၊  
End of Brahmajāla Sutta,